

การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สอยและทัศนะคติของผู้อยู่อาศัย
ต่อพื้นที่นันทนาการของโครงการอาคารชุดศุภากลัย ปาร์ค[®]
และการฟลอราวิลล์ กรุงเทพฯ

นายสุริยา หาญพาณิช

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทพัฒนาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเคมการ ภาควิชาเคมการ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2547

ISBN 974-53-1006-9

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A COMPARATIVE STUDY ON RESIDENTS' BEHAVIORS
AND ATTITUDES ON RECREATION AREAS OF SUPALAI PARK
AND THE FLORAVILLE CONDOMINIUM, BANGKOK

Mr. Suriya Hanpanich

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Housing Development in Housing

Department of Housing

Faculty of Architecture

Chulalongkorn University

Academic Year 2004

ISBN 974-53-1006-9

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สอยและทัศนะคติของผู้อยู่อาศัยต่อพื้นที่นันทนาการของโครงการอาคารชุด ศภาลัย ปาร์ค และโครงการฟลอร์วิลล์ กรุงเทพฯ

ໄມ່

นาย สุริยา หาญพานิช

สาขาวิชา

ເອກະລາດ

อาการที่เรียกษา

ຮອງຄາສຕຽງຈາກຍົ່ມນານພ ພະຍັກທີ

อาการที่รือกมาก่อน

นาย [ชื่อที่] ตั้งมติธรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษา

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(นาย ประทีป ตั้งมติธรรม)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กุณฑลทิพย พานิชภักดี)

สุริยา หาญพานิช : การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สอยและทัศนคติของผู้อยู่อาศัย ต่อ พื้นที่นันทนาการของโครงการอาคารชุด สุกা�ลัย ปาร์ค และ โครงการฟลอร์วิลล์ กรุงเทพฯ.
(A COMPARATIVE STUDY ON RESIDENTS' BEHAVIORS AND ATTITUDES ON RECREATION AREAS OF SUPALAI PARK AND THE FLORAVILLE CONDOMINIUM, BANGKOK) อ. ที่ปรึกษา : รศ. นานพ พงศ์ทัต, อ. ที่ปรึกษาร่วม : ประทีป ดั่งติธรรม, 139 หน้า.
 ISBN 974-53-1006-9.

พื้นที่นันทนาการกับที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องดำเนินคุณภาพชีวิตของ ประชาชนในชุมชนนั้นๆ โดยเฉพาะที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุดขนาดใหญ่(แนวตั้ง) ที่ผู้ประกอบการได้มีการจัดเตรียมพื้นที่นันทนาการ ค้างๆ ไว้มากมาย การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตอบสนองการใช้งานในแต่ละพื้นที่นันทนาการที่โครงการได้จัดเตรียมไว้ รวมถึงพฤติกรรมและทัศนคติของผู้อยู่อาศัย โดยวิธีการสำรวจ สังเกต และเก็บข้อมูลกุญแจห้องตัวอย่างด้วยแบบสอบถาม จำนวน 218 ชุด และ 93 ชุด จาก 2 โครงการกรณีศึกษา คือ โครงการสุกा�ลัย ปาร์ค และ โครงการฟลอร์วิลล์ ตามลำดับ

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 โครงการมีลักษณะคล้ายๆ กัน คือ อายุ 16-25 ปี, รายได้ไม่เกิน 25,000 บาท/เดือน, การศึกษาปริญญาตรี, อาชีพ นักศึกษา-เยาวชน จึงทำให้มีพฤติกรรมนันทนาการทางการค้าอย่างค้าขายกัน เช่น ชอบทำกิจกรรมนันทนาการ แบบที่ไม่ต้องออกกำลังกาย(Passive)มากกว่าแบบที่ต้องออกกำลังกาย(Active) เป็นตัวต่อตัวเฉลี่ย 54.7% ต่อ 45.3% ตัววันประเภทการออก กำลังกายที่ชอบ 2 อันดับแรก คือ ว่ายน้ำและฟิตเนส ตามลำดับ ซึ่งตรงกับการตอบสนองการใช้งานพื้นที่นันทนาการในโครงการของผู้อยู่อาศัยที่มากที่สุดคือ สารว่าหัวน้ำและห้องฟิตเนส ตามลำดับ เช่นกัน แต่ลักษณะของชุมชนทั้ง 2 โครงการมีความแตกต่างกันเนื่องจากรูปแบบ ห้องชุดที่ต่างกัน คือ โครงการสุกा�ลัยปาร์ค มีห้องชุดแบบสหัสิดิโอมากที่สุด(39.9%) ผู้อยู่อาศัยตัวเดียวเป็นครอบครัวเดียวขนาดเล็กอยู่กัน 1-3 คน ในขณะที่ โครงการฟลอร์วิลล์ เป็นแบบ 2 ห้องนอนมากที่สุด(46.2%) เป็นครอบครัวใหญ่ๆ ประกอบด้วยพ่อแม่ พี่น้อง ทำให้มีความเป็น สังคมชุมชนมากกว่า โดยดูจากมีการทำกิจกรรมนันทนาการกับเพื่อนในโครงการมากกว่ากลุ่มตัวอย่างของโครงการสุกालัยปาร์ค ที่ทำ กิจกรรมกับเพื่อนนอกโครงการมากกว่า

พฤติกรรมการใช้สอยพื้นที่นันทนาการในโครงการมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านต่างๆ คือ 1) ลักษณะทางภาษาพ้องพิมพ์ที่ นันทนาการ เช่น โครงการสุกालัย ปาร์ค มีการใช้สอยพื้นที่ Lobby ความถี่ มากเป็นอันดับ 1 เพราะมีการเปิดโล่ง ใกล้ชิดส่วนตัว ไม่ ลักษณะเปรียบเสมือนเดลิชเชอร์ชานมวันนี้ที่ใช้ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น นั่งเล่น อ่านหนังสือ เลี้ยงสุนัข เป็นต้น ส่วนโครงการฟลอร์วิลล์ มีการใช้สอยพื้นที่ด้านรองลงมา (สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นสมาชิกสโนร์กิพ่า) เพราะมีต้นไม้ริมรื่นล้อมรอบตัวว่าหัวน้ำ ขนาดใหญ่และมีมานั่งจานวนมาก 2) ลักษณะสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ อายุ กลุ่มอายุ 16 – 25 ปี(วัยรุ่น) มีการใช้พื้นที่ นันทนาการในโครงการมากกว่ากลุ่มอายุที่สูงกว่า โดยใช้พื้นที่ต่างๆ ห้องฟิตเนส ลานรองตัว มากที่สุดตามลำดับ รายได้ กลุ่มผู้อยู่อาศัยที่มีรายได้น้อย มีการใช้พื้นที่นันทนาการในโครงการมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้มาก เนื่องจากมีข้อจำกัดในการใช้ช่วยกันการนันทนาการ ภายนอกโครงการ 3) การบริหาร/จัดการ เช่น มีการใช้ห้องฟิตเนส ความถี่ มากเป็นอันดับ 1 สำหรับกลุ่มผู้อยู่อาศัยที่เป็นสมาชิกสโนร์กิพ่า เพราะมีอุปกรณ์ เครื่องเล่นที่ห้องฟิตเนส ทันสมัย ติดแอร์และมีครุภาระน้ำ ดูแลอย่างดี และพื้นที่ที่มีการตอบสนองการใช้งานน้อยที่สุด ทั้ง 2 โครงการคือห้องเก็บเสื้อผ้า ของชำร่วย ไม่มีการเปิดเมือง ไม่ได้มีการปิดเมือง เป็นต้น

ทัศนคติของผู้อยู่อาศัยต่อพื้นที่นันทนาการ ทั้ง 2 โครงการมีความเห็นคล้ายกันคือเห็นว่าพื้นที่นันทนาการที่สำคัญมากที่สุดอันดับ แรก คือ สารว่าหัวน้ำ ห้องฟิตเนส ลานรองตัว สวนชั้นต่างๆ และ Lobby ซึ่งตรงกับการตอบสนองการใช้งานของผู้อยู่อาศัยมากที่สุดด้วยเช่นกัน สำหรับพื้นที่ที่ควรเพิ่มมากที่สุดทั้ง 2 โครงการเห็นตรงกันคือห้องสบุคที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นการจัดทำโครงการอาคารชุดพักอาศัยจึงควร คำนึงถึงพื้นที่และปัจจัยต่างๆ ที่เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้อยู่อาศัยและลุ่มค่าการลงทุนในพื้นที่ตัวอย่างเช่นนี้ ให้ผู้อยู่อาศัยสามารถทำให้ผู้อยู่อาศัย ได้ความพึงพอใจสูงสุดและมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป

ภาควิชา.....	คุณภาพ.....	ค่ายมืออาชีวศึกษา.....
สาขาวิชา.....	คุณภาพ.....	ค่ายมืออาชีวศึกษา.....
ปีการศึกษา.....	2547.....	ค่ายมืออาชีวศึกษา.....

4674264225 : MAJOR HOUSING

KEY WORD: RECREATION AREA / BEHAVIOR / ATTITUDE / RESIDENT / CONDOMINIUM

SURIYA HANPANICH : A COMPARATIVE STUDY ON RESIDENTS' BEHAVIORS AND ATTITUDES ON RECREATION AREAS OF SUPALAI PARK AND THE FLORAVILLE CONDOMINIUM, BANGKOK. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. MANOP BONGSADADT, THESIS CO-ADVISOR : PRATEEP TANGMATITHAM, 139 pp. ISBN 974-53-1006-9.

A recreation area is inevitably related to a residence and is essential in promoting the residents' quality of life especially in large high rise buildings where the investors provide for various recreational activities.

This research is aimed at studying residents' behavior and attitudes to the recreation area. The data were collected from observation and questionnaires. Subjects were 218, and 93 residents in Supalai Park and Floraville condominiums, respectively.

The results show that the residents of both condominiums shared similar nature. They were 16-25 years of age, earned a maximum monthly income of 25,000 baht, held a bachelor degree, and were mostly students or housewives. They had similar behavior such as "passive" recreational activities rather than "active" ones.(54.7%:45.3%)The two most popular activities were swimming and fitness in provided facilities, respectively. Since there is a differentiation in the characteristic of two residential types that Supalai Park contained more "studio suites" than other types of rooms (39.9%), and the residents were 1-3 members of small families while the Floraville contained mostly "two bedroom" units type (46.2%), were larger families with parents and childrens, it was more a community-like society at the Floraville where residents tend have more recreational activities associated within the neighborhood while the residents in Supalai Park tend to have more activities with their outside friends.

The use of the recreational area was found to be related to the other aspects as follows: 1)The physical geographic factor. The "lobby" at Supalai Park was used the most because it was an open space close to the garden where residents could relax, do child care activities or read. At Floraville, the area most used was "around the pool"(for non-sport club members) as there were many benches provided around the shady pool with many trees 2)The socio-economic factor. The residents aged between 16-25 used the area more than older residents. Sites frequently used were the pool, the fitness room, the poolside area, respectively. High income earners used the area less than low income earners. 3)Management. Members of the sport club used the fitness room most because it was equipped with qualify, up-to-date equipment, air-conditioned, and had trainers. The area used least at both condominiums was their games room because neither were well-equipped nor had the air conditioner switched on.

Residents in both residences had similar opinions that five most important recreational facilities, which were a swimming pool, fitness room, pool side area, garden, and lobby, respectively. Another facility that was suggested was an effective library. Therefore, when planning a condominium project, all these aspects should be considered so residents gain maximum benefit from the common areas which will mean as well great satisfaction good life quality.

Department of Housing Student's signature.....

Field of study Housing Advisor's signature.....

Academic year 2004 Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้ สำเร็จลุล่วงลงได้ ผู้เขียนต้องขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ มานพ พงศ์ทัต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำข้อคิดที่เป็นประโยชน์ มุมมองต่างๆ ทั้งด้าน ผู้ประกอบการและด้านผู้บริโภค และคุณ ประทีป ตั้งมติธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่เคย ถูกใจ ไม่ได้และให้คำปรึกษาที่มีค่า อาจารย์ ดร.กุน帖ลพิพ พานิชภักดิ์ ที่เคยห่วงใยและให้ความช่วยเหลือ เสนอมา พร้อมคำปรึกษาที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง คุณ อธิป พิชานนท์ และผู้บังคับบัญชาในสังกัด ที่ ปฏิบัติงานอยู่ สำหรับคำปรึกษาดีๆ รวมถึงคณาจารย์ทุกท่านและเจ้าหน้าที่ทุกคนในภาควิชาเคมการ

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอบพระคุณ คุณ ประสงค์ เอ้าพาร กรรมการผู้จัดการ บริษัท โอเจซี การ์เด้น ทาวเวอร์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ให้ข้อมูลของโครงการฟลอร่าวิลล์ คอนโดมิเนียม และให้เข้า สอบกามผู้ช่วยศาสตราจารย์ในโครงการ ขอขอบคุณ คุณปู คุณอรุoma คุณสุชิน และเจ้าหน้าที่ทุกคน ที่ให้ความ ช่วยเหลือในการขอข้อมูลและสำหรับโครงการศุภากลัขปาร์ค ขอขอบคุณ คุณหญิง คุณ ไชยพงศ์ คุณธี ระวัฒน์ ที่ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการแจกแบบสอบถาม และให้ข้อมูล โครงการ ขอขอบคุณคุณเพื่อนๆ รุ่น C16X น้องๆ รุ่น C16 , C17 ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ในหน่วยงานที่ ปฏิบัติงานอยู่ ที่เข้าใจให้ความช่วยเหลือในหลายๆด้าน และขอขอบคุณ คุณ นิตยา สุพร ที่ช่วยเหลือด้าน ธุรการตลอดหลักสูตร

สุดท้ายนี้ ผู้เขียนขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และพี่ๆ ที่เคยเป็นกำลังใจและ ให้ความช่วยเหลือเสมอ รวมถึงบุคคลที่มีส่วนร่วมในการศึกษาโดยผ่านกระบวนการในการทำ วิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ให้สำเร็จลุล่วงลงได้ ที่ไม่ได้อยู่นามมาทุกท่าน

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๒
สารบัญ	๗
สารบัญตาราง	๘
สารบัญแผนภูมิ	๙
สารบัญภาพ	๑๐
บทที่ 1 บทนำ	๑
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	๕
1.3 สมมติฐานการวิจัย	๕
1.4 ขอบเขตการวิจัย	๕
1.5 คำจำกัดความ	๖
1.6 วิธีดำเนินการวิจัย	๖
1.7 ข้อจำกัดการวิจัย	๘
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๙
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๐
2.1 แนวคิดต้านกิจกรรมนันทนาการกับชุมชน	๑๐
2.2 แนวความคิดผลกระทบทางด้านจิตวิทยาของผู้อยู่อาศัยในอาคารสูง	๑๕
2.3 แนวคิดทางการตลาดในการกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกของอาคารชุด	๑๗
2.4 แนวคิดต้านการตลาดกับการนันทนาการ	๒๑
2.5 มาตรฐานที่ใช้ในการออกแบบพื้นที่นันทนาการ	๒๖
2.6 แนวทางในการออกแบบพื้นที่นันทนาการ	๒๘
2.7 พฤติกรรมนันทนาการกับชุมชนที่อยู่อาศัย	๒๙

บทที่ ๓ รายละเอียด โครงการและคักขยะทางภาษาภาพ	33
3.1 อาคารชุดพักอาศัย ศุภากาศัพาร์ค	33
3.2 อาคารชุดพักอาศัย ฟลอราวิลล์	46
3.3 เปรียบเทียบพื้นที่นันทนาการห้อง ๒ โครงการ	70
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
4.1 ข้อมูลทั่วไป และสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ ของกลุ่มตัวอย่าง	72
4.2 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านนันทนาการของกลุ่มตัวอย่าง.....	78
4.3 การใช้สอยพื้นที่นันทนาการในโครงการ	85
4.4 ทัศนคติต่อพื้นที่นันทนาการในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่	91
4.5 สรุปปัญหาและความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัยต่อพื้นที่นันทนาการในโครงการ.....	102
4.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีผลต่อพฤติกรรมนันทนาการของผู้อยู่อาศัย ห้อง ๒ โครงการ	104
บทที่ ๕ บทสรุปและข้อเสนอแนะ	113
5.1 บทสรุปการวิจัย	113
5.2 สรุปอภิปรายผล	118
5.3 ข้อเสนอแนะ	125
รายการอ้างอิง	127
ภาคผนวก	129
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	139

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1	ปัจจัยในการตัดสินใจซื้ออาคารชุดพักอาศัย ระดับราคาปานกลางถึงสูง	1
ตารางที่ 1.2	แสดงพื้นที่นั่งท่านการที่นิยมจัดทำไว้ในโครงการอาคารชุด (ตามระดับราคายา)x)	2
ตารางที่ 1.3	จำนวนห้องชุดพักอาศัยของห้องทั้ง 2 โครงการ	7
ตารางที่ 1.4	แสดงการเก็บข้อมูลแบบสอบถามห้องทั้ง 2 โครงการ	8
ตารางที่ 3.1	เปรียบเทียบคักษณะภาพของพื้นที่นั่งท่านการ	70
ตารางที่ 3.2	เปรียบเทียบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่นั่งท่านการ	71
ตารางที่ 4.1	สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	72
ตารางที่ 4.2	สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	73
ตารางที่ 4.3	สถานภาพการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่าง	73
ตารางที่ 4.4	สถานภาพการสมรส ของกลุ่มตัวอย่าง	74
ตารางที่ 4.5	สถานภาพทางด้านอาชีพ ของกลุ่มตัวอย่าง	74
ตารางที่ 4.6	สถานภาพความเป็นข้าของในที่อยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่าง	75
ตารางที่ 4.7	จำนวนสมาชิกในที่อยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่าง	75
ตารางที่ 4.8	สถานภาพรายได้ต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่าง	76
ตารางที่ 4.9	ประเภทห้องชุด ของกลุ่มตัวอย่าง	76
ตารางที่ 4.10	ราคาห้องชุด ของกลุ่มตัวอย่าง	77
ตารางที่ 4.11	สถานภาพการมีที่อยู่อาศัยอื่น ของกลุ่มตัวอย่าง	77
ตารางที่ 4.12	ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในโครงการ	78
ตารางที่ 4.13	จำนวนวันที่อยู่อาศัยในโครงการ ใน 1 สัปดาห์	73
ตารางที่ 4.14	รูปแบบการใช้เวลาใน 1 วันธรรมด้า และวันหยุด กลุ่มตัวอย่าง โครงการศุภากลัย ปาร์ค	79
ตารางที่ 4.15	รูปแบบการใช้เวลาใน 1 วันธรรมด้า และวันหยุด กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร่าวิลล์	79
ตารางที่ 4.16	รูปแบบการพักผ่อนหย่อนใจหรือการใช้เวลาว่าง กลุ่มตัวอย่าง โครงการศุภากลัย ปาร์ค	80
ตารางที่ 4.17	รูปแบบการพักผ่อนหย่อนใจหรือการใช้เวลาว่าง กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร่าวิลล์	80

ตารางที่ 4.18	รูปแบบการใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการ กลุ่มตัวอย่าง โครงการศุภากลัข ปาร์ค	81
ตารางที่ 4.19	รูปแบบการใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการ กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร่าวิลล์	81
ตารางที่ 4.20	ประเภทการออกกำลังกายหรือกีฬาที่ชอบเล่น เรียงตามลำดับ กลุ่มตัวอย่าง โครงการศุภากลัข ปาร์ค	82
ตารางที่ 4.21	ประเภทการออกกำลังกายหรือกีฬาที่ชอบเล่น เรียงตามลำดับ กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร่าวิลล์	83
ตารางที่ 4.22	ช่วงเวลาที่ทำกิจกรรมนันทนาการ	84
ตารางที่ 4.23	บุคคลที่ร่วมใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการ	84
ตารางที่ 4.24	สถานภาพการเป็นสมาชิกสไมสรกีฬา	85
ตารางที่ 4.25	ความถี่ในการใช้พื้นที่นันทนาการในโครงการ (เรียงตามลำดับมากไปหาน้อย) กลุ่มตัวอย่าง โครงการศุภากลัข ปาร์ค	86
ตารางที่ 4.26	ความถี่ในการใช้พื้นที่นันทนาการในโครงการ (เรียงตามลำดับมากไปหาน้อย) กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร่าวิลล์ (ที่ไม่เป็นสมาชิกสไมสรกีฬา)	87
ตารางที่ 4.27	ความถี่ในการใช้พื้นที่นันทนาการในโครงการ (เรียงตามลำดับมากไปหาน้อย) กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร่าวิลล์ (ที่ไม่เป็นสมาชิกสไมสรกีฬา)	88
ตารางที่ 4.28	วันที่ใช้พื้นที่นันทนาการ	89
ตารางที่ 4.29	ช่วงเวลาที่ใช้พื้นที่นันทนาการ	89
ตารางที่ 4.30	ระยะเวลาที่ใช้พื้นที่นันทนาการแต่ละครั้ง	89
ตารางที่ 4.31	กิจกรรมที่ทำในสวนส่วนกลาง	90
ตารางที่ 4.32	สถานที่ที่ว่างออกกำลัง / จัดกิจกรรม	91
ตารางที่ 4.33	ทัศนคติ ด้านความสำคัญ / ความจำเป็น ของพื้นที่นันทนาการ ในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่ กลุ่มตัวอย่าง โครงการศุภากลัข ปาร์ค	91
ตารางที่ 4.34	ทัศนคติ ด้านความสำคัญ / ความจำเป็น ของพื้นที่นันทนาการ ในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่ กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร่าวิลล์	92
ตารางที่ 4.35	ความคิดเห็นต่อพื้นที่นันทนาการในโครงการ กลุ่มตัวอย่าง โครงการศุภากลัข ปาร์ค	93

ตารางที่ 4.36	ความคิดเห็นต่อพื้นที่นั่นทนาการในโครงการ กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร์วิลล์ (ที่ไม่เป็นสมาชิกสโตรกีพา)	94
ตารางที่ 4.37	ความคิดเห็นต่อพื้นที่นั่นทนาการในโครงการ กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร์วิลล์ (ที่เป็นสมาชิกสโตรกีพา)	95
ตารางที่ 4.38	ความคิดเห็นต่อประเภทพื้นที่นั่นทนาการที่รวมมีเพิ่มในโครงการ (อาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่)	96
ตารางที่ 4.39	ความต้องการด้านตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่นั่นทนาการในโครงการ	96
ตารางที่ 4.40	ความต้องการด้านลักษณะของสวนส่วนกลางในโครงการ	97
ตารางที่ 4.41	ความต้องการด้านลักษณะของโถงต้อนรับแขกประสงค์ (LOBBY)	97
ตารางที่ 4.42	ความคิดเห็นต่อการเปิดรับบุคคลภายนอกเข้าใช้บริการสโตรกีพาในโครงการ	98
ตารางที่ 4.43	สรุปผลการวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างโครงการศุภากลัย ปรารค	99
ตารางที่ 4.44	สรุปผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร์วิลล์	100
ตารางที่ 4.45	รูปแบบการใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนั่นทนาการ จำแนกตามอายุ	104
ตารางที่ 4.46	รูปแบบการใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนั่นทนาการ จำแนกตามรายได้	105
ตารางที่ 4.47	รูปแบบการใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนั่นทนาการ จำแนกตามอาชีพ	105
ตารางที่ 4.48	รูปแบบการใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนั่นทนาการ จำแนกตามการศึกษา	106
ตารางที่ 4.49	การตอบสนองการใช้พื้นที่นั่นทนาการในโครงการจำแนกตามอายุ ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 โครงการ	107
ตารางที่ 4.50	การตอบสนองการใช้พื้นที่นั่นทนาการ ในโครงการจำแนกตามรายได้ ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 โครงการ	108
ตารางที่ 4.51	การตอบสนองการใช้พื้นที่นั่นทนาการ ในโครงการจำแนกตามอาชีพ ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 โครงการ	109
ตารางที่ 4.52	การตอบสนองการใช้พื้นที่นั่นทนาการ ในโครงการจำแนกตามการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 โครงการ	110
ตารางที่ 5.1	สรุปลักษณะทางกายภาพของพื้นที่นั่นทนาการ ในโครงการอาคารชุดพักอาศัย มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สอย	124

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภูมิที่ 1.1	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาของพื้นที่นั้นทนาการ ในโครงการอาคารชุดพักอาศัย	4
แผนภูมิที่ 4.1	สรุปกลุ่มประชากรผู้อยู่อาศัยที่มีการตอบสนองการใช้งาน พื้นที่นั้นทนาการมากที่สุด.....	111
แผนภูมิที่ 4.2	วิเคราะห์กคุณประชากรที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาคารชุดกับพื้นที่นั้นทนาการ	111
แผนภูมิที่ 4.3	สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพื้นที่นั้นทนาการกับปัจจัยในด้านต่างๆ.....	112

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 3.1	ทัศนียภาพโครงการและผังบริเวณโครงการศุภากลัยปาร์ค.....	34
ภาพที่ 3.2	ผังแสดงการใช้ที่ดิน ชั้นล่าง และชั้นดาดฟ้า	35
ภาพที่ 3.3	ผังแสดงพื้นที่ต่างๆ บริเวณชั้นล่างโครงการ	36
ภาพที่ 3.4	ผังแสดงพื้นที่นันทนาการชั้น 10-11 และชั้นหลังคา บนอาคารจอดรถ	37
ภาพที่ 3.5	ผังแสดงพื้นที่สโตร์กิฟ่า (ชั้น 10) บนอาคารจอดรถ	38
ภาพที่ 3.6	บริเวณสระว่ายน้ำและระเบียงสระ	39
ภาพที่ 3.7	บริเวณสระว่ายน้ำและระเบียงสระ	39
ภาพที่ 3.8	บริเวณสระว่ายน้ำและระเบียงสระ	40
ภาพที่ 3.9	บริเวณสระว่ายน้ำและระเบียงสระ	40
ภาพที่ 3.10	ห้องออกกำลัง (Fitness) และห้องแอโรบิก	41
ภาพที่ 3.11	ห้องสควอชท์และโถงทางเดินหน้าห้อง	41
ภาพที่ 3.12	โถงต้อนรับและห้อง Member Lounge	41
ภาพที่ 3.13	สวนดาดฟ้าและสนามเทนนิส (บนอาคารจอดรถ)	41
ภาพที่ 3.14	สวนชั้นล่างและทางเดิน	42
ภาพที่ 3.15	สวนชั้นล่างและทางเดิน	42
ภาพที่ 3.16	วงเวียนทางเดินและสนามเด็กเล่น	43
ภาพที่ 3.17	สนามเด็กเล่นและวงเวียนทางเดิน	43
ภาพที่ 3.18	โถงต้อนรับ / พักผ่อนออนไลน์ (Lobby) อาคาร 1	44
ภาพที่ 3.19	โถงต้อนรับ / พักผ่อนออนไลน์ (Lobby) อาคาร 2	44
ภาพที่ 3.20	โถงต้อนรับ / พักผ่อนออนไลน์ (Lobby) อาคาร 3	44
ภาพที่ 3.21	ทัศนียภาพโครงการและผังบริเวณโครงการฟลอร่าวิลล์	46
ภาพที่ 3.22	ผังแสดงการใช้ที่ดินโครงการ	47
ภาพที่ 3.23	สระว่ายน้ำ (ชั้นล่าง) บริเวณน้ำพุ	48
ภาพที่ 3.24	สระว่ายน้ำ (ชั้นล่าง) บริเวณ สปริง บอร์ด.....	48
ภาพที่ 3.25	สระว่ายน้ำ (ชั้นล่าง) บริเวณ หาดเทียมและเกาะกลาง	49
ภาพที่ 3.26	สระว่ายน้ำ (ชั้นล่าง) บริเวณสไลเดอร์	49
ภาพที่ 3.27	ลานรอบสระว่ายน้ำ (ชั้นล่าง) เวลามีงานจัดเลี้ยง	50

หน้า

ภาพที่ 3.28	บริเวณลานรอบสระว่าyan (ชั้นล่าง)	52
ภาพที่ 3.29	บริเวณลานรอบสระว่าyan (ชั้นล่าง)	53
ภาพที่ 3.30	บริเวณลานรอบสระว่าyan (ชั้นล่าง)	53
ภาพที่ 3.31	บริเวณลานรอบสระว่าyan (ชั้นล่าง)	54
ภาพที่ 3.32	บริเวณสนามเด็กเล่น (ข้างสระว่าyan) ชั้นล่าง	54
ภาพที่ 3.33	บริเวณทางเดินรอบสวน (ข้างสระว่าyan) ชั้นล่าง	55
ภาพที่ 3.34	ผังแสดงพื้นที่นันทนการชั้น 4 (อาคาร A – B)	57
ภาพที่ 3.35	บริเวณพื้นที่โถงต้อนรับ / พักผ่อนแยกประสงค์ ชั้นล่าง	58
ภาพที่ 3.36	ห้องพิเศษและระเบียงชั้น 4 (อาคาร A , B)	58
ภาพที่ 3.37	ห้องสคอมซ์ทและห้องสนุกเกอร์ ชั้น 4 (อาคาร A , B)	58
ภาพที่ 3.38	สระว่าyan และระเบียงสระ ชั้น 4 (อาคาร A , B)	59
ภาพที่ 3.39	ระเบียงสระและสวนคาดฟ้าชั้น 4 (อาคาร A , B)	59
ภาพที่ 3.40	ระเบียงและสวนคาดฟ้า ชั้น 4 (อาคาร A , B)	59
ภาพที่ 3.41	ทางเดินและสวนคาดฟ้ารอบอาคาร ชั้น 4 (อาคาร A , B)	60
ภาพที่ 3.42	ผังพื้น ชั้นล่าง (อาคารสโภสร)	62
ภาพที่ 3.43	ผังพื้น ชั้น 2 (อาคารสโภสร)	63
ภาพที่ 3.44	ผังพื้น ชั้น 3 (อาคารสโภสร)	64
ภาพที่ 3.45	ผังพื้น ชั้น 4 (อาคารสโภสร)	65
ภาพที่ 3.46	บริเวณถนนทางเข้าด้านหน้าอาคารสโภสร	66
ภาพที่ 3.47	บริเวณโถงทางเข้าด้านหน้าอาคารสโภสร	66
ภาพที่ 3.48	ห้องชมภาพยนตร์ (ด้านซ้ายของโถงทางเข้า)	67
ภาพที่ 3.49	ห้องสนามบาสและบริเวณโถงหน้าห้อง	67
ภาพที่ 3.50	ห้องสนามสควอชท	68
ภาพที่ 3.51	ทางเดินชั้น 2 และทางเข้าสปา	68
ภาพที่ 3.52	ล็อกเกอร์และสปานาช (ชั้น 2)	69
ภาพที่ 3.53	ห้องแอโรบิกและห้องพิเศษ (ชั้น 3)	69
ภาพที่ 3.54	สนามเทนนิส (ชั้น 4)	69

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัลสูหำ

ปัจจุบันวิธีชีวิตของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตมาก โดยเฉพาะคนในกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเมืองที่ชาวต่างด้าวและคนต่างด้าวอยู่จำนวนมาก ในด้านเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน การบริการ ฯลฯ ทำให้พัฒนาการอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา ภูมิภาค ฯลฯ ที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะด้านอาหาร แฟชั่น ไลฟ์สไตล์ ฯลฯ ที่ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยในเชิงลบ เช่น การขาดความเข้าใจ ความไม่สงบ ความไม่สงบทางการเมือง ฯลฯ ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ฯลฯ ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับภัยคุกคามทางเศรษฐกิจ ภัยธรรมชาติ ภัยอาชญากรรม ฯลฯ ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความสงบทางสังคม ฯลฯ ที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในระยะยาว

ความสมบูรณ์ในการเป็นที่อยู่อาศัยในประเทศไทย โครงการอาคารชุดพักอาศัย (แนวสูง) จำเป็นต้องมีองค์ประกอบของชุมชนและสิ่งแวดล้อมที่ดี เช่นเดียวกับที่อยู่อาศัยประเภทหมู่บ้านจัดสรร (แนวราบ) นอกจากการมีสาธารณูปโภคที่ดีมีมาตรฐานแล้ว สาธารณูปการต่างๆ เช่น พื้นที่นันทนาการก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากร และมีความสำคัญอย่างใกล้ชิดกับชีวิตประจำวันของประชากร รวมถึงแนวโน้มของวิถีชีวิตในปัจจุบันที่คำนึงเรื่องสุขภาพและการใช้เวลาว่างกับการพักผ่อนหย่อนใจมากขึ้น เรื่อยๆ ดังนั้นผู้ประกอบการจึงมักนำมาใช้เป็นกลยุทธ์ทางการตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่ระดับราคาปานกลางถึงสูง

ตารางที่ 1.1 ปัจจัยในการตัดสินใจซื้ออาคารชุดพักอาศัย ระดับราคาปานกลางถึงสูง

ปัจจัย	อันดับ
ทำเลที่ตั้ง	1
รูปแบบโครงการ	2
แบบห้อง	3
ราคา	4
ความมั่นใจในบริษัท	5
เงื่อนไขการชำระเงิน	6

ที่มา: งานวิจัย ฝ่ายการตลาด บริษัท ศุภลักษณ์ จำกัด (มหาชน)

จากตารางจะเห็นได้ว่า ในการพัฒนาโครงการอาคารชุดพักอาศัยระดับราคาปานกลางถึงสูง นอกจากปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งที่ผู้อยู่อาศัยให้ความสำคัญแล้ว ปัจจัยของคงมาคือ รูปแบบโครงการที่มีองค์ประกอบต่างๆ เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกที่นันทนาการเพื่อการพักผ่อน (RECREATION AREA) ไว้ทำกิจกรรมยามว่าง และสไมล์รีสอร์ท (SPORT CLUB) ไว้ออกกำลังกาย ก็เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้อยู่อาศัยให้ความสนใจและเป็นสิ่งที่สนองตอบความต้องการ ได้ประโยชน์อย่างยิ่ง ซึ่งที่ผู้ประกอบการนิยมจัดทำมากในอาคารชุดพักอาศัย ระดับราคาปานกลางถึงสูง คือ สรรว่ายน้ำ สวนและสนามหญ้า ห้องกีฬาในร่ม และสนามเด็กเล่น ตามลำดับ (مانพ พงศ์ทัต, 2527) หากแต่ยังไม่มีกำหนดเป็นมาตรฐานสำหรับอาคารชุดพักอาศัย และ ถ้าหากเป็นโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่ พื้นที่กิจกรรมนันทนาการก็ควรจะมีมากขึ้นตามสัดส่วน ของหน่วยที่อยู่อาศัยตามลำดับด้วย

ตารางที่ 1.2 แสดงพื้นที่นันทนาการที่นิยมจัดทำไว้ในโครงการอาคารชุด (ตามระดับราคาย่อย)

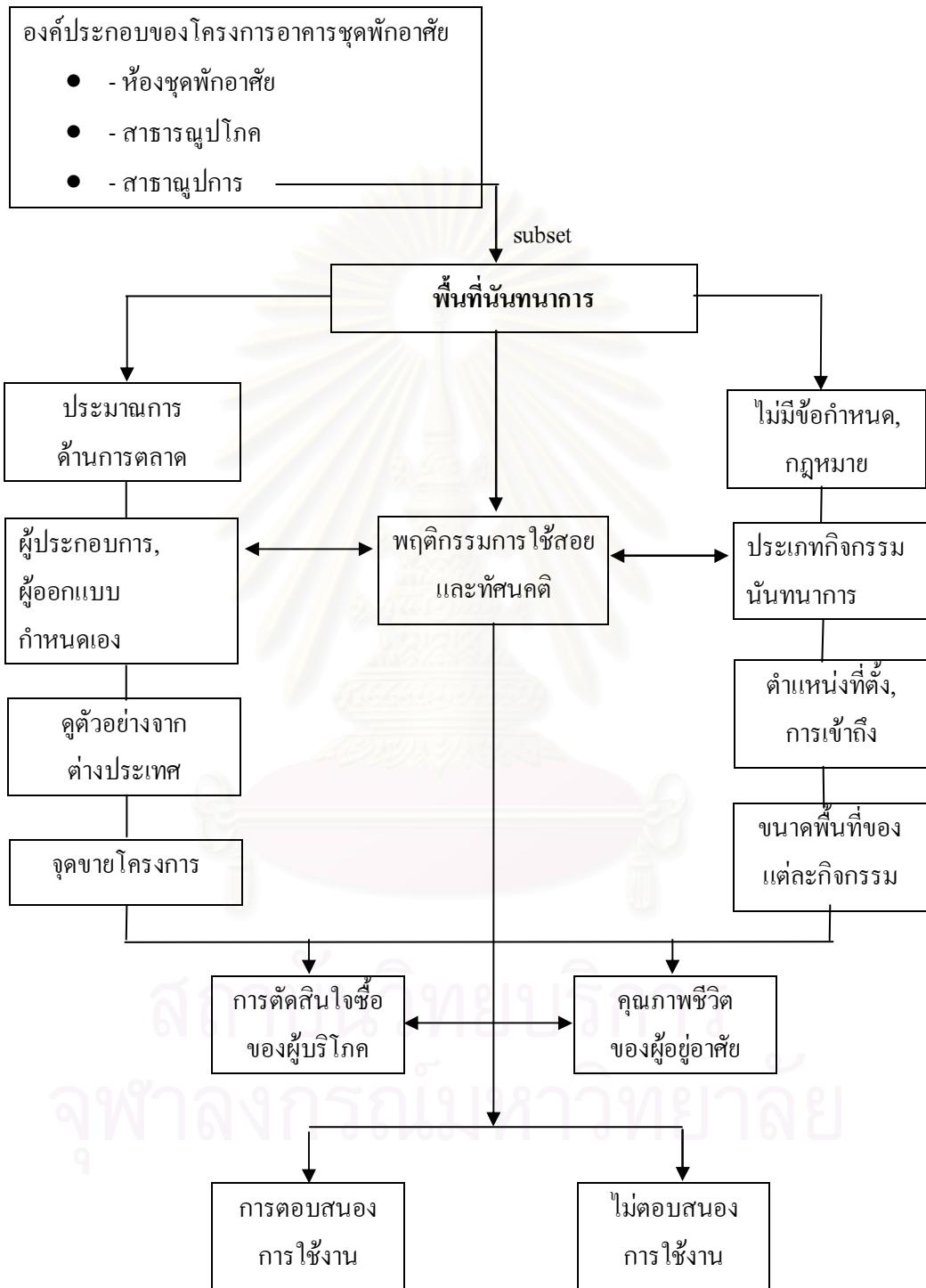
โครงการอาคารชุดพักอาศัย	ประเภทพื้นที่นันทนาการ	ร้อยละ
ระดับราคาสูง	สรรว่ายน้ำ	95.0
	สวนและสนามหญ้า	75.0
	ห้องกีฬาในร่ม	65.0
	สนามเด็กเล่น	50.0
ระดับราคาปานกลาง	สวนและสนามหญ้า	62.5
	สรรว่ายน้ำ	41.7
	สนามเด็กเล่น	20.8
ระดับราคาประหยัด	สวนและสนามหญ้า	61.9
	สรรว่ายน้ำ	23.8

ในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่(ประมาณ500 หน่วยขึ้นไป) เป็นขนาดชุมชนเทียบได้เป็น “หมู่บ้านจัดสรรขนาดใหญ่ (ทางແນວຕັ້ງ)” นั้น องค์ประกอบที่สำคัญในการจัดทำโครงการก็คือพื้นที่กิจกรรมนันทนาการ เพื่อให้ได้ชุมชนที่สมมูลน์แบบโดยผู้อยู่อาศัยได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ทั้งด้านบริการสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ที่จะตอบสนองความต้องการของผู้อยู่อาศัยของชุมชนนั้นๆ ได้อย่างเหมาะสม และเป็นจุดขาย ที่สำคัญของโครงการ ซึ่งผู้ประกอบการก็ได้มีการจัดเตรียมพื้นที่นันทนาการ และสโนร์กิฟิตติ่งฯ ไว้มากมาย เช่น ห้องออกกำลังกาย ห้องเชาว์น่า ห้องสนุกเกอร์ สนามสควอช สนามเทนนิส สวนชั้นล่าง สวนคาดฟ้า เป็นต้น ในขณะที่ยังไม่มีข้อกำหนด กฎหมายดังเช่นการทำโครงการหมู่บ้านจัดสรรที่ให้จัดเตรียมพื้นที่ไว้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ของพื้นที่จำนวนที่จำหน่าย เพื่อจัดทำสวน สนามเด็กเล่น และห้องน้ำ หรือในกรณีเป็นการจัดสรรที่ดินขนาดใหญ่ (จำนวนแปลงย่อยเพื่อจำนวนที่ตั้งแต่ 500 แปลงหรือเนื้อที่โครงการเกินกว่า 100 ไร่ขึ้นไป) ก็จะต้องกันพื้นที่ไว้เป็นที่ดังโรงเรียนอนุบาล ไว้ 1 แห่ง เนื้อที่ไม่น้อยกว่า 200 ตารางวา หากไม่สามารถจัดตั้งโรงเรียนได้ ให้จัดทำเป็นบริการสาธารณูปโภคอื่น เช่น ศูนย์เด็กเล็ก สนามกีฬา เป็นต้น

ในด้านการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมนันทนาการ และการใช้พื้นที่สาธารณะในชุมชนพักอาศัย ยังมีอยู่อย่างจำกัดและยังไม่มีความครอบคลุมถึงที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุด (ແນວສູງ) ดังต่อไปนี้ งานศึกษาวิจัย เช่น การวิจัยมาตรฐานที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมในกทม. สำหรับการเคหะแห่งชาติ (คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531) และ กำหนดรายการมาตรฐานที่อยู่อาศัย และสิ่งแวดล้อมของการเคหะแห่งชาติ (การเคหะแห่งชาติ, 2531) เป็นต้น และงานศึกษาของต่างประเทศ เช่น Anatomy of a Park: The Essentials of Recreation Area Planning (Albert J. Rutledge, ASLA, 2514) และ Park Planning Handbook (Monty L. Christiansen, 2520) เป็นต้น งานศึกษาวิจัยเหล่านี้โดยทั่วไปมักกล่าวถึงเพียงมาตรฐานที่ใช้ในการออกแบบ Wangpong การจัดอุปกรณ์ต่างๆ ฯลฯ โดยยังขาดการเชื่อมโยงถึงพฤติกรรมและความต้องการของประชากรในชุมชนที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งย่อมแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ นอกจากนี้ ผลงานศึกษาวิจัยของต่างประเทศมักไม่สามารถนำไปใช้ในประเทศไทยได้เสมอไป เพราะความแตกต่างด้านพฤติกรรม และวิถีการดำเนินชีวิตในชุมชน

ด้วยเหตุนี้จึงควรมีการทำการศึกษาว่า พื้นที่นันทนาการในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่ ที่ผู้ประกอบการจัดไว้ให้แก่ประชากรในชุมชนนั้น มีลักษณะทางกายภาพที่มีความสอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้สอยและทัศนคติของผู้อยู่อาศัย ตามลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจหรือไม่ หรือมีการตอบสนองการใช้งานในแต่ละพื้นที่กิจกรรมนันทนาการมาก-น้อยต่างกันเพียงไร เพื่อจะได้ใช้เป็นพื้นฐานในการออกแบบ Wangpong และปรับปรุงพื้นที่และสภาพแวดล้อมเพื่อการนันทนาการที่ดี มีประสิทธิภาพของชุมชนพักอาศัยต่อไป

แผนภูมิ 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจัยทางพื้นที่นักงานการในโครงการอาคารชุดพักอาศัย

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาระบบทั่วไปของพื้นที่นันทนาการ ในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่

1.2.2 เพื่อศึกษาสถานภาพ สังคม เศรษฐกิจ และพฤติกรรมการดำเนินชีวิตด้านนันทนาการของผู้อยู่อาศัยในโครงการ

1.2.3 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้พื้นที่นันทนาการ ตลอดจนทัศนะคิดที่มีต่อพื้นที่นันทนาการ ในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่

1.2.4 เพื่อศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบการตอบสนองการใช้งานของผู้อยู่อาศัย ต่อพื้นที่นันทนาการในโครงการ

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่นันทนาการในโครงการอาคารชุดพักอาศัย มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สอย ของผู้อยู่อาศัย

1.3.2 สถานภาพทาง สังคม และเศรษฐกิจของผู้อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สอยพื้นที่นันทนาการ

1.3.3 การตอบสนองการใช้งานจริง ไม่สอดคล้องกับทัศนคติของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อพื้นที่นันทนาการในโครงการอาคารชุด

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ทำการศึกษาพื้นที่นันทนาการในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่ (ที่มีจำนวนหน่วยที่อยู่อาศัยประมาณ 500 หน่วยขึ้นไป หรือมีจำนวนประชากรประมาณ 1,500 – 2,500 คนขึ้นไป) ที่มีประเภทพื้นที่นันทนาการ จำนวนมากและประสบความสำเร็จ มีผู้เข้าอยู่อาศัยแล้วไม่น้อยกว่า 60% กรณีศึกษารั้งนี้คือโครงการศุภลักษย ปาร์ค ဂ.พหลโยธิน และโครงการฟลอราวิคล์ ဂ.พัฒนาการ กรุงเทพฯ

1.4.2 พื้นที่นันทนาการที่ทำการศึกษา ได้แก่ 1. ห้องออกกำลังกาย 2. ห้องแอโรบิก 3. ห้องศุภวัช 4. ห้องซาวน์น่า 5. ห้องสันทนาการ 6. สนามเทนนิส 7. สวนดาดฟ้า (Roof Garden) 8. สวนส่วนกลางชั้นล่าง 9. สนามเด็กเล่น 10. สารว่าบน้ำ สารน้ำวน (Jacuzzi) สารเด็ก 11. ลานรอบสารว่าบน้ำ 12. โถงต้อนรับออนไลน์ (Lobby) 13. สนามบาสเก็ตบอล 14. สนามแบดมินตัน 15. สนามพัตกลอส์ฟ 16. ห้องสนุกเกอร์ 17. สปาบาร์ 18. ห้องอบไอน้ำ

1.4.3 ทำการศึกษากลุ่มประชากรผู้อยู่อาศัยที่เป็นคนไทยในโครงการอาคารชุดพักอาศัย ทั้ง 2 โครงการ

1.5 คำจำกัดความ

1.5.1 พื้นที่นันทนาการ หมายถึง พื้นที่ที่เป็นแหล่งของกิจกรรมที่บุคคลมาใช้ในยามว่าง เพื่อการพักผ่อนและห่วงจะได้รับความพึงพอใจและสนุกสนานจากการกระทำนั้น ทั้งที่อยู่ภายใน (Indoor) และภายนอกอาคาร(Outdoor) โดยกิจกรรมนั้นต้องไม่บดต่อวัฒนธรรมของสังคม

1.5.2 โครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่ หมายถึง โครงการอาคารชุดที่มีจำนวนหน่วยที่อยู่อาศัยประมาณ 500 หน่วยขึ้นไป หรือมีจำนวนประชากรประมาณ 1,500 – 2,500 คนขึ้นไป เทียบได้กับชุมชนขนาด “หมู่บ้าน (ขนาดใหญ่)” (มาตรฐานของการเคหะแห่งชาติของไทย, 2531)

1.6 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้เน้นศึกษาพฤติกรรมการดำเนินชีวิต ด้านนันทนาการและการตอบสนองการใช้งานในแต่ละพื้นที่นันทนาการ รวมถึงทัศนคติของผู้อยู่อาศัย เกี่ยวกับประเทศไทยที่อยู่อาศัย ในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่ มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1.6.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.6.1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ

1) ทำการศึกษาจากเอกสาร บทความทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสร้างตัวแปร และเกณฑ์มาตรฐาน ที่จะนำมาใช้ในการศึกษา

2) คัดเลือกโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่ โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามคุณสมบัติที่กำหนด คือ โครงการศุภากลัย ปาร์ค และโครงการฟลอราวิลล์

3) ทำการศึกษารายละเอียดด้านกายภาพ จากแบบบันทึกสร้างสถาปัตยกรรม และในสถานที่จริง

1.6.1.2 ข้อมูลประสมภูมิ

1) ศึกษาในภาคสนามโดยการออกแบบสอบถาม ตามตัวแปรที่ได้กำหนดไว้ในแบบสำรวจที่สร้างขึ้น จำนวนประมาณ 250 ชุด และ 125 ชุด สำหรับโครงการศุภากลัย ปาร์ค และโครงการฟลอราวิลล์ตามลำดับ (ตามทฤษฎีของ Herbet Arkin Raymond R, Colton จากจำนวนประชากรที่อยู่อาศัยจริง ประมาณ 1,308 หน่วย และ 442 หน่วย ตามลำดับ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %)

ตารางที่ 1.3 จำนวนห้องชุดพักอาศัยของทั้ง 2 โครงการ

โครงการ	จำนวนห้องชุด ทั้งหมด	จำนวนห้องชุด ที่มีผู้อยู่อาศัย	คิดเป็น ร้อยละ
ศุภากลัยปาร์ค (3 อาคาร)	1,669	1,308	78
ฟลอราราวิลล์ (4 อาคาร)	736	442	60

ที่มา: จากการสำรวจกับทางนิติบุคคลอาคารชุด ณ เดือน ตุลาคม

แต่เนื่องจากโครงการฟลอราราวิลล์ มี 2 อาคารคืออาคาร C และ D ถูกจัดเป็นเซอร์วิสอพาร์ตเมนต์ ให้เช่า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวดำรงชาติเข้าพักอาศัยอยู่เกือบทั้งหมด จึงศึกษากลุ่มประชากรเฉพาะอาคาร A และ B ซึ่งมีจำนวนห้องชุดทั้งหมด 319 ห้องชุด มีผู้อยู่อาศัย 198 ห้องชุด (คิดเป็น ร้อยละ 66) และกลุ่มอาคาร A และ B มีลักษณะทางกายภาพคล้ายกับอาคาร C และ D มาก คือมีพื้นที่นันทนาการ อยู่ที่ชั้น 4 และประเภทพื้นที่เหมือนกัน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการของโครงการฟลอราราวิลล์ จึงเป็นจำนวน 105 ตัวอย่าง

2) สร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดโครงสร้างเพื่อตอบวัตถุประสงค์ แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลห้องชุด

เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล สถานภาพ สังคม เศรษฐกิจ ของผู้อยู่อาศัย

ส่วนที่ 2 รูปแบบการดำเนินชีวิตกับนันทนาการ

เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการของผู้อยู่อาศัย

ส่วนที่ 3 การใช้สอยพื้นที่นันทนาการในโครงการ

เพื่อวิเคราะห์การตอบสนองการใช้งานในแต่ละพื้นที่นันทนาการและพฤติกรรมการใช้

ส่วนที่ 4 ทัศนคติเกี่ยวกับพื้นที่นันทนาการในโครงการอาคารชุดพักอาศัย

เพื่อวิเคราะห์ทัศนคติความสำคัญและความคิดเห็นในแต่ละพื้นที่นันทนาการของผู้อยู่อาศัย

3) ทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง (Pretest) 10 ชุด และนำกลับมาแก้ไขข้อบกพร่องให้เหมาะสมและกระซับมากขึ้น แล้วทำการทดสอบอีกครั้ง 10 ชุด ก่อนนำไปใช้จริง

4) ทำการจัดพิมพ์และนำไปแจกที่โครงการ โดยใช้ 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1 คือเจรจา กับทางนิติบุคคลอาคารชุด โดยฝ่ายผู้จัดการอาคารและเจ้าหน้าที่ให้ช่วยแจกให้ ลูกบ้าน เวลา มาติดต่อ จ่ายค่าส่วนกลางสิ้นเดือน และที่ค่าน้ำเตอร์ รปภ. หน้าประตูทางเข้าแต่ละอาคาร (โครงการศุภากลัย ปาร์ค 300 ชุด และโครงการฟลอราราวิลล์ 200 ชุด)

วิธีที่ 2 ลงมือแจกด้วยตนเอง และผู้ช่วยวิจัย โดยให้กระจายไปตามจุดต่างของโครงการ เช่น สำนักงานบริษัท, บริเวณลานรอบสะพานน้ำ, โถงต้อนรับอนุกฤษณ์ชั้นล่าง เป็นต้น (โครงการศุภากลัย ปาร์ค 130 ชุด และโครงการฟลอราราวิลล์ 50 ชุด)

เนื่องจากข้อจำกัดด้านเวลาและการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างที่ค่อนข้างยาก ผลการเก็บข้อมูลดังกล่าว มีดังนี้

ตารางที่ 1.4 แสดงการเก็บข้อมูลแบบสอบถามทั้ง 2 โครงการ

โครงการ	วิธีที่ 1		วิธีที่ 2		รวม ได้รับ	ต้องการ (ชุด)	คิดเป็น ^{ร้อยละ}
	แจก	รับ	แจก	รับ			
ศูนย์ฯปาร์ค	300	97	130	130	227	250	90.8
ฟลอราวิลล์	200	51	50	50	101	105	96.1

นำมาคัดเลือกดูความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้จริงคือโครงการศูนย์ฯปาร์ค 218 ชุด และโครงการฟลอราวิลล์ 93 ชุด คิดเป็น 87.2% และ 88.5% ของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการตามลำดับ

5) ทำการสังเกต สัมภาษณ์ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญในแต่ละพื้นที่นับทนาการเพื่อนำมาเป็นข้อมูลและหาข้อสรุป นำไปสู่การวิเคราะห์ต่อไป

1.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS มาช่วยในการวิเคราะห์ คำตอบสัตติวิเคราะห์ที่ใช้ ประกอบด้วยการหาค่าร้อยละ (Percentage) และหาลำดับความสำคัญเฉลี่ย ส่วนการวิเคราะห์เพื่อวัดทัศนคติจะใช้มาตราฐานการวัดแบบประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert โดยกำหนดค่า เป็นตัวเลขที่ใช้แทนคำตอบซึ่งแสดงระดับความสำคัญและและความพึงพอใจ

2) วิเคราะห์ความหมายจากผลที่ได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลในเชิงสถิติ พร้อมอภิปรายกับหลักเหตุผลและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและสรุปผลการวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะต่อไป

1.7 ข้อจำกัดการวิจัย

1.7.1 เนื่องจากห้องชุดส่วนหนึ่งในโครงการฟลอราวิลล์ ถูกจัดเป็น Service Apartment ผู้อยู่อาศัยในส่วนนี้จึงเป็นลักษณะผู้เช่าชาวต่างประเทศ จึงไม่อยู่ในขอบเขตของประชากรที่นำมาศึกษาในครั้งนี้

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 ทราบถึงพฤติกรรมการดำเนินชีวิตด้านนักงาน การ และการใช้เวลาว่างของผู้อยู่อาศัย ในโครงการอาคารชุด ณ ปัจจุบัน

1.8.2 ทราบถึงพฤติกรรมการใช้พื้นที่นักงาน ในแต่ละพื้นที่ รวมถึงทัศนคติของผู้อยู่อาศัยในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่ อย่างแท้จริง

1.8.3 ทราบถึงปัญหา และแนวทางการพัฒนา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายบริหาร จัดการของนิติบุคคลอาคารชุด นำไปใช้ในการปรับปรุง เพิ่มเติม ให้สอดคล้องกับพฤติกรรม ความต้องการของผู้อยู่อาศัย ในปัจจุบัน

1.8.4 เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ หรือผู้ออกแบบ ในการพัฒนาโครงการอาคารชุด ใน การจัดเตรียมพื้นที่ส่วนนักงานที่เหมาะสมและตรงตามความต้องการของผู้อยู่อาศัย ซึ่งจะช่วยให้การลงทุนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้อยู่อาศัย ในอนาคต

1.8.5 เพื่อเป็นข้อมูลให้หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ใช้เป็นแนวทางในการกำหนด มาตรฐานหรือข้อกำหนดในการจัดทำโครงการอาคารชุด ที่เหมาะสมเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง "พื้นที่นันทนาการกับพฤติกรรมการใช้สอยและทัศนคติของผู้อ่อนเพี้ยนในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่" มีความจำเป็นต้องอาศัย แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายสาขาวิชา ใน การประกอบการศึกษาเพื่อให้สามารถสร้างกรอบความคิดในการทำวิจัย เช่น ด้านเconic และชุมชนสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมวิทยา ด้านจิตวิทยา ด้านมนุษยวิทยา ด้านการตลาดและ พฤติกรรมผู้บริโภค เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้สามารถครอบคลุมเนื้อหาสาระตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดย แบ่งเป็นหัวข้อเรื่องดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดด้านกิจกรรมนันทนาการกับชุมชน

นันทนาการเป็นปัจจัยที่สำคัญ และ จำเป็นอย่างหนึ่งของชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพของ สังคมที่ก้าวสู่ความเป็นนิสัย เช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน (สมบัติ กาญจนกิจ, 2542:18) ตามปกตินุคคลจะใช้ เวลาการทำงาน หรือศึกษาเล่าเรียน 8-10 ชั่วโมง ใช้เวลาปฏิบัติหน้าที่การกิจชีวิตประจำวันเวลา รับประทานอาหาร พักผ่อนนอนหลับ และช่วงเวลาว่างอิสระ ดังนั้นคนเราจึงมีเวลาว่างประมาณ 2-4 ชั่วโมงต่อวัน กิจกรรมนันทนาการ จึงมีบทบาทสำคัญที่ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ช่วยพัฒนาทางด้าน อารมณ์ และจิตใจของสังคม จากการวิจัยศึกษาพฤติกรรมของคนที่เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ พอสรุป ออกมานี้ได้เป็น 8 ประเภท ได้แก่

1. พฤติกรรมพื้นฐานทางสังคม (Social Behaviors)

กิจกรรมนันทนาการหลายประเภทส่วนใหญ่กิจกรรมกลุ่มการสร้างมนุษยสัมพันธ์ของ ชุมชน เช่น กิจกรรมเดินรำ เก็บว่าว งานปาร์ตี้ การเยี่ยมบ้าน และเพื่อนฝูง เป็นต้น

2. พฤติกรรมเกี่ยวข้องผูกพัน (Associative Behaviors)

กิจกรรมนันทนาการส่วนใหญ่ที่มีส่วนร่วม หรือสามารถร่วมได้มีความผูกพัน สนใจร่วมกันในชุมชน เช่น สมอสารผู้รักสัตว์ สมาคมผู้รักรถ กลุ่มผู้สะสมแต่ละอย่าง งานอดิเรก กลุ่มผู้ สะสมอัญมณี กลุ่มอนุรักษ์โบราณวัตถุธรรมชาติ ชุมชนท่องเที่ยวไทย ชมรมสามัชชาและโภคะ เป็นต้น

3. พฤติกรรมแข่งขัน (Competitive Behaviors)

กิจกรรมนันทนาการช่วยส่งเสริมสภาพการณ์การแข่งขัน การประกวดหรือทดสอบ ความสามารถ กิจกรรมท้าทายไฟฟ้ามัลติชิล์ฟ ชุมชน แข่งขัน เกมกีฬา และกีฬาเพื่อการแข่งขัน การแสดงละคร การประกวดความสามารถ ศิลปหัตถกรรม ตลอดจนกิจกรรมกีฬากลางแจ้งและกีฬาท้าทายความสามารถ

4. พฤติกรรมเสี่ยงอันตรายท้าทายความสามารถ (Risk – Taking Behaviors)

โดยธรรมชาติตามนูญ์ต้องการกิจกรรมเสี่ยงอันตรายและท้าทายความสามารถ หรือพิสูจน์ความสามารถเพื่อความเป็นเลิศ เช่น กิจกรรม กีฬาแข่งรถ แข่งเรือ กระโดดร่ม เครื่องร่อนประเภทต่างๆ ล่องแก่ง กีฬาประดาน้ำ กีฬาไถ่เขา ผจญภัยกับธรรมชาติที่ไม่ได้พัฒนา

5. พฤติกรรมนุกเบิกค้นหา (Exploratory Behaviors)

กิจกรรมนั้นท่านการ ที่ส่งเสริมนุกเบิกค้นหา ได้แก่ การห้องเที่ยวการตั้งค่ายพักแรม การสำรวจรักษาทรัพยากรธรรมชาติ การเดินป่า การไถ่เขา การผจญภัยใต้น้ำ การผจญในวัฒนธรรมใหม่ เป็นต้น

6. พฤติกรรมทดแทน หรือสร้างเสริม (Vicarious Behaviors)

กิจกรรมนั้นท่านการ ประเภท อ่าน พูด เขียน ในวรรณกรรม ช่วยเสริมสร้างความรู้สึก และประสบการณ์ทดแทน ได้ รวมทั้งรายการ โทรทัศน์ วีดีโอ วิทยุ การแสดงละคร นาฏศิลป์ และศิลปกรรม เป็นต้น

7. สิ่งกระตุ้นทางประสาทสัมผัส (Sensory Stimulation)

กิจกรรมนั้นท่านการ ทางสังคม และนั้นท่านการพิเศษต่างๆ ส่วนใหญ่จะส่งเสริม กิจกรรมสังสรรค์ เช่น นัดของความสุข สนุกสนาน กิจกรรม ที่มีสิ่งกระตุ้นทางประสาทสัมผัสต่างๆ เช่น การดื่มของเมาะประเภทแอคโอลอล ยาเสพติด และกิจกรรมเพศสัมพันธ์ การแสดงคอนเสิร์ต ช่วยกระตุ้น ประสาทสัมผัสทางอารมณ์ และร่วมทั้งแสงเสียง

8. การแสดงออกทางร่างกาย (Physical Expression)

กิจกรรมประเภทกีฬา การเดินรำ กิจกรรมเข้าจังหวะ ระนาบลีดี้ แจสแลนซ์ ถือว่า เป็นกิจกรรมการแสดงออกทางกาย

นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมที่ส่งเสริมพฤติกรรมสร้างสรรค์ทางศิลปะ กิจกรรมการทดสอบ ปัญญา เช่น การเขียน การสัมมนา โดยที่ ซึ่งกระทำด้วยความสมัครใจ พัฒนาทางจิตใจ เป็นต้น

ทิลเม่น (Tillman, 1984) รายงานการวิจัยความต้องการกิจกรรมนั้นท่านการ ในช่วงเวลาว่างของ คน และชุมชน พอสรุปได้เป็น 10 ประการ คือ

1. ต้องการสร้างประสบการณ์ใหม่
2. ต้องการเป็นที่ยอมรับหรือยกย่องจากผู้อื่น
3. ต้องการพักผ่อนหย่อนใจเพื่อหนีความเครียด
4. ต้องการความมั่นคงปลอดภัย

5. ต้องการเป็นเจ้า เป็นผู้นำกลุ่ม หรือควบคุมสถานการณ์
6. ต้องการการตอบสนอง และมีปฏิกริยาทางสังคม
7. ต้องการกิจกรรมทางจิตใจ เพื่อก่อให้เกิดอารมณ์สุขสงบ
8. ต้องการความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาความคิด
9. ต้องการบริการผู้อื่น และอยากระเป็นที่ต้องการ
10. ต้องการกิจกรรมการเคลื่อนไหว และการทดสอบสมรรถภาพ

จากการศึกษาสำรวจจุดมุ่งหมายในการใช้เวลาว่างของประชากรกรุงเทพมหานคร (ประพันธ์ ลักษณพิสุทธิ์, สมบัติ กาญจนกิจ และคณะ, 2523) ได้สรุปเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

1. เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดของร่างกาย	63.39 %
2. เพื่อสุขภาพและความสมมูรรณ์ของร่างกาย	53.56 %
3. เพื่อให้จิตใจสดชื่นแจ่มใส	53.07 %
4. เพื่อแสวงหาความสุขร่วมกับครอบครัว	43.24 %
5. เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน	42.51 %
6. เพื่อศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	41.28 %
7. เพื่อมิตรภาพ และความสัมพันธ์อันดี	32.68 %
8. เพื่อหารายได้พิเศษนอกเหนือจากรายได้ประจำ	27.76 %

จะเห็นได้ว่าการใช้เวลาว่างของคนกรุงเทพฯ เน้นไปในเรื่องของการผ่อนคลายความตึงเครียด สุขภาพกาย สุขภาพจิต และความสุขของครอบครัว กิจกรรมนันทนาการที่จะส่งเสริมให้ชุมชนบรรลุ จุดมุ่งหมายก็มีรูปแบบและหลากหลาย ดังนี้ ซึ่งมีความจำเป็นที่จะศึกษาในเรื่องของลักษณะพื้นฐานของ นันทนาการ เป้าประสงค์ ประโยชน์ และคุณค่า ตลอดจนขอบข่ายของนันทนาการชุมชน เพื่อให้เกิด ความรู้ ความเข้าใจเป็นพื้นฐาน

นันทนาการ เป็นศาสตร์หนึ่งที่ว่าด้วย การนำเอากิจกรรมต่างๆ มาช่วยพัฒนาประสิทธิภาพ หรือ คุณภาพของบุคคล หรือชุมชนในช่วงเวลาว่าง หรือเวลาอิสระ นันทนาการ อาจจะถือได้ว่าเป็นสวัสดิการ สังคม เพื่อจัดบริการชุมชนในพื้นที่ที่รัฐคุ้มครอง เพื่อก่อให้เกิดความสุขสงบของสังคมในชาติ หรือ นันทนาการมีขอบข่ายเป็นสถาบันทางสังคม เช่น แหล่งนันทนาการ ต่างๆ เช่น ศูนย์เยาวชน สถานสาธารณะ อุทยานแห่งชาติ เป็นต้น คณิต เภสัชวิชัย (2529) สมบัติ กาญจนกิจ และดำรง daraศักดิ์ (2520) ได้สรุปภาคร่วมขอบข่ายของนันทนาการ เพื่อสะท烁ต่อการศึกษาทางด้านนันทนาการ ดังนี้

1) บุคคล และ ชุมชน นั้นทนาการเป็นวิชาที่ว่าด้วยการพัฒนาคนทั้งด้านร่างกายและจิตใจ สังคม ที่ดีจะต้องอาศัยสมาชิกทุกคนร่วมใจกันปฏิบัติหน้าที่ของตนเองและส่วนรวม และการที่คนเราจะเป็น สมาชิกที่ดีของสังคม ได้ก็ต้องอาศัยการพัฒนาทางบุคลากรเป็นสำคัญ กิจกรรมนั้นทนาการเป็นกิจกรรมที่มี มาทุกบุคคลทุกสมัย จะเห็นได้ว่าเป็นกิจกรรมที่จะช่วยในการพัฒนาคนทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ ดังนั้น ขอบข่ายของนั้นทนาการที่เกี่ยวกับบุคคลนี้ จึงเป็นเรื่องของการพัฒนาคนทุกวัย ทั้งนี้ในแต่ละวัยนั้น จะต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับที่แตกต่างกันด้วย เพื่อให้เห็นเด่นชัดขึ้น จะได้อธิบายถึงขอบข่ายของ นั้นทนาการในการพัฒนาคนในแต่ละวัยดังนี้ คือ

1.1 วัยเด็กเล็ก (อายุประมาณ 1-9 ปี) วัยนี้เป็นวัยที่ต้องการกิจกรรมการเคลื่อนไหว เพื่อสร้าง ความพร้อมในการใช้อวัยวะต่างๆ ให้ทำงานประสานกันอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นกิจกรรมที่ขาด ไม่ได้รับจะต้องเป็นกิจกรรมที่ฝึกให้อวัยวะต่างๆ ทำงานประสานกัน เช่น ตา มือ แขน ขา ทำงานอย่าง ประสานกัน โดยจะเริ่มจากการหยิบสิ่งของให้กู้ นำน้ำกระทั่งสิ่งของเล็กๆ และมีกระบวนการของการ ใช้อวัยวะต่างๆ จากจ่าจายฯ มาสู่ปากฯ กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้จะต้องช่วยให้เด็กได้รู้จักแยกแยะว่า อะไรเหมือนกัน หรือแตกต่างกัน หรือสามารถจะรับรู้ได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง นั้นทนาการของ บุคคลวัยนี้จึงควรจะครอบคลุมทักษะดังกล่าวแล้ว

1.2 วัยก่อนวัยรุ่น (อายุประมาณ 10-13 ปี) ในช่วงนี้เป็นวัยที่มีทักษะของการเคลื่อนไหว และ จะต้องการการพัฒนาในทักษะที่สูงขึ้น คือ มีความอยากรู้อยากเห็นและอยากทำกิจกรรมที่ลับซับซ้อน มากขึ้น ดังนั้น ในช่วงนี้กิจกรรมนั้นทนาการจะต้องมีลักษณะที่ตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น และ ท้าทายความสามารถ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เข้าสนใจในกิจกรรมดังกล่าว จะได้เป็นโอกาสที่กิจกรรม นั้นทนาการช่วยได้โดยง่าย ซึ่งจะเป็นการสร้างหรือปลูกฝังทักษะคิดที่ดีต่อกิจกรรมนั้นทนาการ การปลูกฝัง ทักษะคิดที่ดีนี้จะเริ่มได้ตั้งแต่วัยนี้ และจะส่งผลต่อในวัยต่อๆ ไปอีกด้วย

1.3 วัยรุ่น (อายุประมาณ 14-24 ปี) ในช่วงนี้เริ่มที่จะเข้าสังคมมีเพื่อนฝูงมากมาย สมาชิก ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงของการศึกษาเล่าเรียน และจะเป็นวัยที่มีเวลาว่างมาก ถ้าหากปล่อยให้เป็นไปตาม ธรรมชาติแล้ว อาจจะทำให้สังคมขาดสมาชิกที่ดี และเป็นปัญหาของสังคมต่อไป กิจกรรมนั้นทนาการ ของคนในช่วงนี้ จึงเป็นเรื่องของการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ กิจกรรมที่จัดให้คร้มีขอบข่าย กว้างขวาง เพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม และพื้นฐาน ของครอบครัวนั้นทนาการของคนในวัยนี้ จึงควรเน้นให้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

1.4 วัยผู้ใหญ่ (อายุประมาณ 25-59 ปี) ผู้ที่อยู่ในนี้จะเป็นช่วงของการทำงานทุกคน ต้อง ประเมินกับการทำงานเพื่อสร้างเนื้อสร้างตัวให้เป็นที่เชิดหน้าชูตาในวงสังคม ดังนั้นคนที่อยู่ในวัยนี้ จะมีความเครียดมาก นั้นทนาการจึงเป็นเรื่องของการผ่อนคลายความตึงเครียดจากการทำงานและการ ดำเนินชีวิต กิจกรรมต่างๆ ของคนในวัยนี้ควรเป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ซึ่งจะช่วย ให้คนมีอารมณ์เบิกบานและลืมปัญหาอื่นๆ ที่สร้างความไม่สุขใจลง ชั่วขณะหนึ่งและปรากฏการณ์

ดังกล่าวจะช่วยให้มีสุขภาพจิตดีขึ้น พร้อมที่จะเผชิญกับปัญหา ต่อไปการจัดโปรแกรมนันทนาการของบุคคลในวัยนี้เป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งสภาพสังคมในปัจจุบันจะลืมคำนึงถึงเรื่องนี้และคิดว่านันทนาการเป็นสิ่งไม่จำเป็น

1.5 วัยสูงอายุ (อายุประมาณ 60 ปีขึ้นไป) ผู้ที่อยู่ในวัยนี้ได้ผ่านช่วงของการทำงานนาน และต้องการการพักผ่อนมากกว่าการทำงาน แต่อย่างไรก็ดีบุคคลในวัยนี้ก็จะมีปัญหาอยู่มาก เพราะว่าคนสูงอายุมักจะลืมจากสังคม ทั้งๆ ที่กลุ่มคนในวัยนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อสังคมอยู่ ดังนั้นกิจกรรมนันทนาการของบุคคลในวัยนี้ควรเป็นกิจกรรมทางสังคม เพื่อส่งเสริมให้มีโอกาสพบปะพูดคุยกับคนอื่นๆ ทั้งในรุ่นเดียวกัน และต่างวัยกัน ซึ่งจะเป็นการสร้างแนวความคิดว่าตนเองยังเป็นประโยชน์ต่อสังคม และมีได้ถูกลืมจากสماชิกแต่อย่างใด นอกจากนี้ควรมีกิจกรรมการ ออกกำลังกายเพื่อช่วยให้ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง แต่กิจกรรมดังกล่าวไม่ควรเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้พลังงานอย่างมาก ควรเป็นกิจกรรมที่เบา และสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลินไปในตัวอีกด้วย

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจึงสรุปได้ว่า นันทนาการนั้นควรจัดบริการให้กับทุกคนทุกเพศ ทุกวัย ได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมโดยเท่าเทียมกัน ดังนั้น โปรแกรมนันทนาการในสังคมได้ก้าว คำนึงถึงบุคคลทุกรุ่น ตลอดพยาบาลให้ทั่วถึง โดยไม่เจาะจงที่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยเฉพาะของข่ายของนันทนาการจึงจะครอบคลุมบุคคลทุกเพศ ทุกวัย

2) นันทนาการในครอบครัว มหรสพ และเครื่องเล่นไฟฟ้าในบ้าน การพัฒนาเทคโนโลยีและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ยังคงดำเนินการก้าวหน้าต่อไปในปัจจุบันสังคมไทยกำลังก้าวสู่สังคมอุตสาหกรรมยุคใหม่ ในขณะเดียวกันความก้าวหน้าในระบบข่าวสารคอมพิวเตอร์ กีฬานำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนมากที่สุด นันทนาการในครอบครัว ซึ่งแต่เดิมได้แก่ กิจกรรมประเภทการสนทนารการอ่านพูด เขียน งานอดิเรก ดูโทรทัศน์ และฟังวิทยุ ในยุคต่อไปก็จะเปลี่ยนแปลงไปรูปแบบของนันทนาการ เครื่องมืออุปกรณ์ไฟฟ้า จะมีบทบาทในนันทนาการครอบครัว เช่น โทรทัศน์ ในระบบที่ทันสมัย เครื่องเล่นคอมพิวเตอร์ เกมคอมพิวเตอร์ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องฟังเสียงอย่างมีประสิทธิภาพ วีดีโอเทป คลอดจนเบล็อกทีวี จะมีบทบาทสำคัญต่อครอบครัวที่ใช้เวลาว่างสำหรับตนเอง และครอบครัวกิจกรรมกีฬาจะลดความสำคัญลงไป ในขณะที่เยาวชนจะเลือกเกมคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้น ระบบโซลทัศนศึกษา จะเป็นกิจกรรมผ่อนคลายอารมณ์โดยอาศัยห้องพักผ่อนเป็นแหล่งนันทนาการในบ้าน

ชีวิตของสังคมยุคใหม่จะอยู่บ้านพักเข้าที่มีขนาดเล็กลงแต่จะมีอุปกรณ์มหรสพ ทั้งผ่อนคลายระบบสัมผัสทางประสาท เช่น เครื่องไฟฟ้า วีดีโอ ซึ่งถือว่าเป็นเฟอร์นิเจอร์ประดับบ้าน หรือห้องพักไปด้วย กิจกรรมโทรทัศน์พัพคุยกับเพื่อน หรือญาติพี่น้องกันยังคงมีอิทธิพลมากเหมือนเดิม

ภาคธุรกิจการค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ และอุปกรณ์ไฟฟ้า เป็นการลงทุนระดับใหญ่ที่มีมาต่อกันของประเทศต่างๆ ที่มีการพัฒนาทางด้านระบบการสื่อสารประชาสัมพันธ์ เครื่องไฟฟ้านานาชนิด เพื่อให้เป็นสิ่งบริการความต้องการ และความพึงพอใจของชุมชน ซึ่งประเทศไทยล่ามี เช่น ญี่ปุ่น ได้หัวนวัตกรรม สิงคโปร์ สาธารณรัฐฯ และญี่ปุ่นต่างก็ได้รับคุณภาพค้าที่ได้เบรียบประเทศอื่นๆ

ภายในบ้านกิจกรรมนันทนาการ ที่มักจะมีการจัดสถานที่อยู่ใน ประเทศไทยและชนิดต่างๆ เพื่อส่งเสริม บรรยายศาสตร์สุขสุข คลายเครียด และสร้างบรรยายศาสตร์ในห้องพักหรือบ้านน่าอยู่ยิ่งขึ้น นันทนาการเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์ เช่น การไปรับประทานอาหารวันสุดสัปดาห์ การเยี่ยมชม การพูดประดังสรรค์ในเทศบาล พิเศษ และวันสำคัญของสมาชิกครอบครัว ก็ยังคงมีความจำเป็นในการสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิก ในครอบครัว เป็นต้น

2.2 แนวความคิดผลกระทบทางด้านจิตวิทยาของผู้อยู่อาศัยในอาคารสูง

อาคารสูงเป็นรูปแบบใหม่ของบ้านเมืองเรา ทำให้มีการศึกษาเรียนรู้รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การอยู่อาศัยและผลกระทบทางด้านต่างๆ ของผู้อยู่อาศัยน้อยมาก ในที่นี้จึงขอนำเอกสารการศึกษาของ ชาวต่างประเทศมาก่อน โดยพบว่าลักษณะทางกายภาพของอาคารสูงที่เป็นอาคารพักอาศัยจะมีผลกระทบ ทางด้านจิตวิทยาต่อผู้อยู่อาศัยต่างๆ กัน ดังนี้ คือ

เรย์โนลด์ส์และนิโคลลสัน (Reynolds & Nicholson) (1969) ได้ทำการสำรวจจากผู้ที่อยู่อาศัย ในอาคารพักอาศัยทางสูง ในประเทศอังกฤษ พบว่า ภาพพจน์ที่ดีในการอยู่อาศัยในอาคารสูง คือ ไม่ค่อยมีเสียงรบกวน ห้องน้ำแยกส่วน บรรยายศาสตร์ มีความเป็นส่วนตัว แต่ในด้านลบ พบว่า การอยู่อาศัย ในอาคารสูง ครอบครัวที่มีเด็กจะไม่ชอบเนื่องจากเกรงกลัวอันตราย ที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะในครอบครัว ที่มีเด็กอายุต่ำกว่า 5 ขวบ และปัญหาเกี่ยวกับลิฟต์ ความคล่องตัวในการใช้งาน ระยะเวลารอติดลิฟต์ เป็นต้น

อเบอร์เนธี เจมส์ (Abernethy, James J.) (1970) ศึกษาถึงพื้นฐานของความต้องการทางด้าน จิตวิทยาทางสังคมของมนุษย์ แล้วว่า เอาแนวความคิดและทฤษฎีต่างๆ มาใช้ในงานออกแบบ สรุปเป็น หัวข้อ ได้ดังนี้ คือ

ก. ความเป็นสังคม (Community) ควรออกแบบให้มีสถานที่สำหรับการพบปะกันบ้าง ของกลุ่มผู้อยู่อาศัย เพื่อสร้างความสัมพันธ์และสังคมที่ดี

ข. ความเป็นส่วนตัว (Privacy) เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงความสงบเงียบและเป็นสิ่งที่ ผู้อยู่อาศัยต้องการอย่างยิ่ง ห้องพักอาศัยควรออกแบบให้มีมุนมองที่ดี และมีความเป็นส่วนตัวด้วย

ค. ความปลอดภัย (Security) การอยู่อาศัยต้องคำนึงถึงความปลอดภัยในด้านต่างๆ ทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น การแยกการสัญจรของคนและรถออกจากกัน การมีอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย เช่น ทีวีวงจรปิด บานรักษาการณ์ 24 ชม. เป็นต้น

ง. การควบคุมเสียง (Noise Control) ควรควบคุมเสียงเพื่อให้สัมพันธ์กับความเป็นส่วนตัว ทั้งเสียงรบกวนจากภายในและภายนอกโครงการ เช่น เสียงจากห้องเครื่องลิฟต์ เสียงรบกวนจากการจราจร เป็นต้น

chan ping - chu (1975) ได้ทำการศึกษาถึงพฤติกรรมในการอยู่อาศัยในอาคารชุด ในเก้าอี้อง Kong สรุปได้ว่า ก่อให้เกิดปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมใหม่ (Difficulty in Social Adjustment) กล่าวคือ ผู้พักอาศัยไม่สามารถเลือกเพื่อนบ้านที่มีความคล้ายคลึงในสภาพสังคมเดิมที่เหมือนหรือคล้ายกับตนได้ ทำให้คนที่มีพื้นฐานทางสังคม วัฒนธรรม และความคิดอ่านต่างกันมาอยู่ร่วมกัน ย่อมก่อให้เกิดปัญหาความไม่เข้าใจกันและไม่สามารถเข้ากันได้

ก. ความลำบากในการเลี้ยงดูเด็ก (Difficulty in Raising Child) การอยู่อาศัยในอาคารสูง (อาคารชุดพักอาศัย) เด็กไม่สามารถวิ่งเล่นหรือส่งเสียงดังตามธรรมชาติของเด็กได้ และการใช้อุปกรณ์อาคาร เช่น ลิฟต์ เด็กเล็กอายุต่ำกว่า 5 ขวบ ไม่สามารถใช้ลิฟต์โดยลำพัง บุ่มกด ตำแหน่งหันที่ลิฟต์จะจอดอยู่สูง เด็กที่ชนอาจหลงติดในลิฟต์ได้ รวมทั้งการที่จะให้เด็กๆ ออกไปเล่นข้างนอกห้องพักก็จะต้องมีคนไปดูอยู่แล้วด้วย เนื่องจากสนามเด็กเล่นมักอยู่คนละส่วนกับพื้นที่ห้องพัก และเมื่อเด็กโตขึ้น ถ้าไม่มีพื้นที่ที่เป็นสวนหย่อมและสนามเด็กเล่นให้เด็กได้เล่นได้ใช้เด็กวัยรุ่นเหล่านี้ก็จะออกไปสร้างปัญหานอกบ้านได้ (Goodstadt, 1945 - 1963)

ข. การขาดความเป็นส่วนตัว (Lack of Privacy) คนห้องนอนส่วนใหญ่จะทำงานนอกบ้าน รับประทานอาหารนอกบ้าน ทำให้สูญเสียความเป็นส่วนตัวมากกว่าคนตะวันตก พากขาไม่ชอบการสอดรู้สอดเห็นของเพื่อนบ้าน อันจะเป็นการลดความเป็นส่วนตัวที่มีน้อยของ彼らไปอีก ความคิดเห็นของครอบครัวที่อยู่อาศัยในอาคารสูงกล่าวได้ว่า “ที่พักอาศัยเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุดในชีวิต เพราะว่าเมื่อเราทำงานนอกบ้านเมื่อกลับมาบ้านย่อมต้องการความเป็นส่วนตัวมากที่สุด” จากความเห็นที่จะเห็นได้ว่า ความคิดของเขา อาคารพักอาศัยก็ควรไม่หลอกหลอนรวมทั้งลิฟต์และล็อกประตูอย่างเช่น สำนักงานที่มีคนแบกหน้ามาราดต่องาน ซึ่งจะทำลายความเป็นส่วนตัวของอาคารเอง

แคปปอน แคนเนียล (Cappon, Daniel) (1972) ได้ศึกษาถึงสภาพของผู้อยู่อาศัยในอาคารสูงสรุปได้ว่า เด็กๆ จะไม่สามารถวิ่งเล่นหรือใช้เสียงได้เต็มที่ และไม่ค่อยมีการสังคมกับเพื่อนบ้าน ส่วนเด็กวัยรุ่น ก็จะมีความเบื่อหน่าย อยากออกไปข้างนอกอาคาร โดยมากจะมีความรุนแรงและแข็งกระด้าง แม่บ้าน

ส่วนใหญ่จะกังวลใจเมื่อถูกๆ ของเข้าไปเล่นที่สนาม โดยที่เขาไม่สามารถคุ้มครองเห็นได้จากช่องหน้าต่างห้องครัวหรือระเบียง รวมถึงผู้อยู่อาศัยในชั้นสูงๆ ขึ้นไปจะมีเพื่อนบ้านน้อยกว่าพักที่อยู่ในชั้นต่ำกว่า

2.3 แนวคิดทางการตลาดในการกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวกของอาคารชุด

ในการลงทุนก่อสร้างอาคารชุดแต่ละโครงการ ผู้ลงทุนควรจะมีการพิจารณาวางแผนกำหนดประเภทและจำนวนของสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความเหมาะสม และสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าได้ อันจะเป็นผลให้อาคารชุดดังกล่าวเป็นที่น่าสนใจของลูกค้า และสามารถขายได้หมดทั้งโครงการภายในเวลาไม่นาน การพิจารณากำหนดประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้ประกอบการสามารถนำเสนอแนวความคิดด้านการตลาด ในส่วนของทฤษฎีการจูงใจของไฮร์เซอร์ก (HERZBERG) มาประยุกต์ใช้ได้ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.1 ทฤษฎีการจูงใจของไฮร์เซอร์ก (HERZBERG)

ทฤษฎีดังกล่าวได้กล่าวถึงปัจจัย 2 ปัจจัย ที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้บริโภคหรือคนงาน ซึ่งจะสามารถทำให้ผู้บริโภคหรือคนงานเกิดความพึงพอใจที่จะใช้บริการ หรือทำงานให้อย่างเต็มใจอันจะทำให้เกิดประสิทธิภาพต่อการบริหารงานสูงสุด ปัจจัยทั้ง 2 ประกอบด้วย

ก. ปัจจัยสุขอนามัยหรือปัจจัยพื้นฐาน (Hygiene Factors) หมายถึง ปัจจัยที่จะต้องจัดให้มีอยู่เสมอภายในองค์กรหรือธุรกิจต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของผู้ปฏิบัติงาน หรือลูกค้าขององค์การนั้นๆ หากองค์การใดมิได้จัดเตรียมปัจจัยเหล่านี้ไว้อย่างเพียงพอ จะก่อให้เกิดความไม่พอใจแก่ผู้ปฏิบัติงานหรือลูกค้าลงมาถึงระดับศูนย์ ตามที่ HERZBERG เรียกว่า Return to zero นอกจากนั้น ยังไม่สามารถสร้างความพึงพอใจในระดับที่สูงสุดให้แก่ผู้ปฏิบัติงานหรือลูกค้าได้ เนื่องจากเป็นปัจจัย ที่ได้ถูกคาดหวังว่าจะต้องจัดให้มีในขั้นพื้นฐานของแต่ละองค์กรอยู่แล้วตามปกติทั่วไป

ปัจจัยสุขอนามัยหรือปัจจัยพื้นฐานในที่นี้ ยกตัวอย่างเช่น นโยบายของบริษัท วิธีการบริหารงาน เงินเดือน สิ่งแวดล้อมในการทำงาน สถานที่ทำงาน ฯลฯ ของแต่ละองค์การ ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานทั่วไปที่ทุกองค์การจะต้องจัดให้มีภายในองค์การนั้น หากเปรียบโครงการอาคารชุดเป็นเสมือนองค์การหนึ่งแล้ว ปัจจัยพื้นฐานในด้านการตลาดเหล่านี้ได้แก่ วิธีการบริหารงานของอาคารชุด ผู้บริหาร และผู้ดำเนินโครงการ สิ่งแวดล้อมต่างๆ ของอาคารชุด ตลอดจนระบบ โครงการร่างพื้นฐานต่างๆ ที่แต่ละโครงการอาคารชุดจะต้องจัดเตรียมไว้ อาทิ ระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบรักษาความปลอดภัย ระบบป้องกันอัคคีภัย ระบบรักษาความสะอาด ฯลฯ ซึ่งหากอาคารชุดใดที่ขาดปัจจัยพื้นฐานเหล่านี้ จะเป็นผลให้ลูกค้าผู้อยู่อาศัยในโครงการหรือผู้สนใจ โครงการ เกิดความไม่พอใจขึ้นได้

๘. ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors) หมายถึง ปัจจัยที่เข้ามาช่วยเสริมปัจจัย พื้นฐาน ให้มีความน่าสนใจและสมบูรณ์ครบถ้วนยิ่งขึ้น เป็นปัจจัยที่สามารถดึงดูดใจ จูงใจ หรือก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้ปฏิบัติงาน ตั้งใจทำงานอย่างเต็มประสิทธิภาพ หรือลูกค้าเกิดความพอใจ ที่จะมาใช้บริการ เป็นประจำ ปัจจัยดังกล่าวหากเพิ่มมากขึ้นก็จะสามารถทำให้เกิดความพอใจหรือจูงใจสูงขึ้น เช่นกัน ปัจจัยเหล่านี้เมื่อพิจารณาในเบื้องต้น โครงการอาคารชุด หมายถึงสิ่งต่างๆ ที่สามารถช่วยเสริมปัจจัยพื้นฐานต่างๆ ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งช่วยจูงใจให้ลูกค้าเกิดความสนใจและพอใจในโครงการเพิ่มขึ้น ซึ่งในภายหลังคาดได้ใช้คำว่า ตัวกระตุ้น (Stimulate) หรือตัวขับเคลื่อน (Drive) ให้ลูกค้าเกิดการตัดสินใจหรือเกิดกิจกรรม (Activity) ทางการตลาดได้

ปัจจัยจูงใจในที่นี้ ยกตัวอย่างเช่น ส่วนบริการต่างๆ ที่อาคารชุดจัดให้มีเพิ่มขึ้นจากบริการขั้นพื้นฐานต่างๆ อาทิ บริการรับเลี้ยงเด็ก บริการซักรีด บริการไปรษณีย์ และคลินิก เป็นต้น ส่วนกีฬาและกิจกรรมซึ่งผู้อยู่อาศัยสามารถใช้บริการได้ ส่วนร้านค้าและพานิชยกรรมซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้อยู่อาศัย รวมถึงส่วนพักผ่อนและส่วนพื้นที่สีเขียวซึ่งจะช่วยให้เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัยให้สูงขึ้น และผู้อยู่อาศัยมีความสุขสนับสนุนในการดำรงชีวิตมากขึ้น

ในปัจจุบันจะเห็นได้ว่า โครงการอาคารชุดต่างๆ มีการแบ่งขั้นสูงทางด้านการตลาด โครงการที่ก่อตั้งเป้าหมายอยู่ในระดับเดียวกันจะจัดให้มีปัจจัยพื้นฐานต่างๆ อย่างครบถ้วนในระดับคุณภาพที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ทำให้เป็นการยากสำหรับลูกค้าในการเลือกที่จะอยู่อาศัยในโครงการใดโครงการหนึ่งที่มีระดับราคาและทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมกับราคาย่างไก่ก็คือ ก็ต้องดู ดังนั้น ผู้บริหารโครงการอาคารชุด จึงเริ่มน่าเออแนวความคิดดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ โดยการให้ความสำคัญกับปัจจัยจูงใจต่างๆ ที่จะสามารถดึงดูดความสนใจลูกค้าก่อให้เกิดความพึงพอใจ ได้อ่ายกต้องและเหมาะสม ดังจะเห็นได้ว่า โครงการเหล่านี้ได้จัดให้มีส่วนบริการต่างๆ สำหรับให้บริการและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้อยู่อาศัยเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ปัจจัยพื้นฐานที่ต้องจัดเตรียมให้แก่ผู้อยู่อาศัยตามปกติแล้ว ปัจจัยจูงใจเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจให้แก่ลูกค้าก่อให้เกิดความพึงพอใจ ยังสามารถเสริมสร้างภาพพจน์ (Image) ของโครงการให้สูงขึ้นว่าเป็นโครงการที่มีระดับหรือมีความทันสมัยกว่าโครงการอื่นที่ไม่มี อาทิ การจัดให้มีห้องออกกำลังกาย ห้องซาวน์น้ำ สนามสควอชท์ หรือสนามซ้อมพัทกอล์ฟฯลฯ (อ้างถึงในสุรพล กาญจนกุล, 2536:57-59)

2.3.2 การศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย

ในการพิจารณาเลือกประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกตามความต้องการ ให้เป็นสิ่งจูงใจลูกค้าก่อให้เกิดความพึงพอใจ โครงการนี้ ผู้ประกอบการสามารถนำเอาทฤษฎีทางการตลาดมาใช้ในการศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มผู้บริโภค (Customer Behavior) ได้หลายวิธี ได้แก่

1) การศึกษาตามหลักประชากรศาสตร์ (Demographic Study) คือ การพิจารณาถ้วนสูกค้า เป้าหมายตามระดับรายได้ เพศ อายุ สัญชาติ / เชื้อชาติ การศึกษา ขนาดครอบครัว ฯลฯ เพื่อให้ทราบความต้องการของลูกค้าแต่ละกลุ่ม ได้อย่างเน้นชัดและสามารถกำหนดเป้าหมาย และจำนวนของสิ่งอำนวยความสะดวก ที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า ได้อย่างถูกต้อง เช่น ลูกค้าประเภทระดับรายได้สูง ต้องการ ให้มีสัดส่วนพื้นที่และประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกหลากหลายโดยเฉพาะ ในส่วน พาณิชยกรรมต่างๆ ห้องออกกำลังกาย สนามหญ้า ฯลฯ ในขณะที่ลูกค้าระดับรายได้ปานกลางและต่ำ อาจต้องการ ให้มีพื้นที่ของห้องชุดที่กว้างขวาง โดยไม่คำนึงถึงพื้นที่สิ่งอำนวยความสะดวก ที่ส่งเสริมความสะดวกมากนัก และ ไม่ต้องการบริการพิเศษต่างๆ

2) การศึกษาตามหลักภูมิศาสตร์ (Geographic Study) ได้แก่ การพิจารณาถ้วนสูกค้าตามพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ เช่น ลูกค้าที่อยู่ในเขตบริเวณถนนสุขุมวิทและสีลมจะเป็นลูกค้าระดับ รายได้สูง อาคารชุดที่จะสร้างบริเวณดังกล่าวควรจะเป็นอาคารชุดระดับราคาแพง มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ครบถ้วน มีที่จอดรถจำนวนมาก มีระบบบริการความปลอดภัยที่ดี นอกจากนั้น สิ่งสำคัญที่ควรพิจารณาประกอบคือ สิ่งแวดล้อมบริเวณดังกล่าว ซึ่งจะมีส่วนในการกำหนดประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกของอาคารชุด เช่น ถ้าบริเวณใกล้เคียงเป็นศูนย์ธุรกิจแต่มีที่จอดรถจำกัด อาคารชุดอาจจัดให้มีพื้นที่จอดรถมากเป็นพิเศษ หรือบริเวณใกล้เคียงไม่มีสนามกีฬาบางประเภทหรือห้องออกกำลังกาย อาคารชุดก็ควรจัดเตรียมส่วนบริการเหล่านี้ไว้ เพราะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้อยู่อาศัย ได้อย่างถูกต้อง และ อาจสามารถให้บริการแก่บุคคลภายนอกเพื่อหารายได้เข้าอาคารชุด ได้อีกด้วย ในการกลับกัน หากใกล้เคียงอาคารชุดมีร้านค้าและร้านอาหาร ตลอดจนบริการต่างๆ หลายประเภทมากมาย เช่น บริการซักรีด , คลินิก , ไปรษณีย์ ร้านเสริมสวย ฯลฯ ทางอาคารชุดก็อาจพิจารณาไม่กำหนดให้มีบริการดังกล่าวไว้ในอาคารชุด โดยพิจารณาประเภทสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ไว้สำหรับให้บริการแก่ผู้อยู่อาศัยแทน

3) การศึกษาตามหลักจิตวิทยา (Psychologic Study) ได้แก่ การพิจารณาตามวิถีการดำเนินชีวิต (Life Style) , บุคลิกลักษณะ , ชนชั้นทางสังคม เช่น กรณีที่ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายเป็นบุคคลรุ่นใหม่ที่เริ่ยกันว่า YUPPY หรือ YOUNG EXECUTIVE อาคารชุดอาจกำหนดให้การ ออกแบบที่หันสมัย มีสิ่งอำนวยความสะดวกหลากหลายประเภท โดยเฉพาะในส่วนกีฬาและกิจกรรม และส่วนพาณิชยกรรมมากเป็นพิเศษ ในขณะที่กรณีกลุ่มลูกค้าเป้าหมายเป็นบุคคลสูงอายุ อาคารชุดก็อาจจะกำหนดให้มีส่วนบริการและส่วนพื้นที่สีเขียว และสนามพักผ่อนเดินเล่น ไว้เป็นจำนวนมาก

แนวคิดทางการตลาดโดยเน้นอารมณ์ของผู้บริโภค (Emotion Marketing)

Robinette, Scott (2001)ได้อธิบายไว้ใน Emotion marketing : the Hallmark way of winning customers for life ว่า การตลาดที่เน้นอารมณ์ของผู้บริโภค หรือ Emotion Marketing หมายถึง ความพยายามที่จะเข้าใจลูกค้า ทั้งในเรื่องของการดำเนินชีวิต และความต้องการ โดยใช้อารมณ์ความรู้สึกเข้าไป จับ เช่นความรู้สึกรัก กลัว ภาคภูมิใจ อิจฉาริษยา พึงพอใจ เป็นต้น เพื่อที่จะสามารถออกแบบ ผลิตภัณฑ์และบริการที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้า Emotion Marketing ยังหมายรวมถึงการ ทำให้ลูกค้ารู้สึกว่า ธุรกิจใส่ใจลูกค้า เพราะ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจประเภทใด ถ้าลูกค้าเห็นว่าบริษัทเอาใจใส่พวกราคาและสามารถตอบสนองความต้องการของพวกราคาได้ ระดับความพอใจสูงสุด ความพอใจต่อบริษัท ความภักดีต่อสินค้า และความเต็มใจที่จะแนะนำสินค้าต่อผู้อื่น ก็จะสูงตามไปด้วย ซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมากต่อกำไรของธุรกิจ

สรุปได้ว่าในการกำหนดประเภทของสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความเหมาะสม สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้า เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัยให้สูงขึ้น รวมทั้งทำให้โครงการเป็นที่สนใจของลูกค้าและสามารถปิดการขายโครงการได้ภายในเวลาไม่นาน ผู้ประกอบการจำต้องคำนึงรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) สิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ ระบบโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ เช่น ระบบไฟฟ้า ระบบประปา ระบบปรับอากาศ ความปลอดภัย ระบบป้องกันอัคคีภัย ระบบรักษาความสะอาด เป็นต้น

2) สิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นปัจจัยจูงใจ ตัวอย่างเช่น บริการซักรีด ส่วนกีฬาและกิจกรรมส่วนร้านค้าและพาณิชยกรรม และส่วนพักผ่อนและส่วนพื้นที่สีเขียว ส่วนปัจจัยในการพิจารณาเลือกประเภทสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเป็นสิ่งจูงใจลูกค้า และก่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด ได้แก่

1. การพิจารณากลุ่มเป้าหมายตามระดับรายได้ เพศ อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ การศึกษา ขนาดครอบครัว ฯลฯ

2. การพิจารณากลุ่มลูกค้าตามหลักภูมิศาสตร์ เช่น ถ้าบริเวณใกล้เคียงไม่มี สนามกีฬา บางประเภทหรือห้องออกกำลังกาย อาคารชุดกึ่กว่าห้อง จัดเตรียมบริการส่วนนี้ไว้ ในทางกลับกัน หากใกล้เคียงอาคารชุดมีร้านค้าและร้านอาหาร ร้านเสริมสวย บริการซักรีด ฯลฯ ทางอาคารชุดก็อาจจัดสิ่งอำนวยความสะดวกประเภทอื่นไว้บริการแก่ผู้อยู่อาศัยแทน

3. การศึกษาตามหลักวิทยา ได้แก่ การพิจารณาพฤติกรรมการดำรงชีวิตประจำวัน บุคลิกภาพ หรือชนชั้นทางสังคม เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม แนวคิดทางการตลาดที่สำคัญที่สุดประกอบอาคารชุดต้องหันมาให้ความสำคัญ คือ การตลาดที่เน้นให้ความสำคัญกับผู้บริโภค โดยผู้ประกอบการต้องพยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และคิดค้นสิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ ทั้งนี้เพื่อให้อาคารชุดสามารถตอบสนองความต้องการของผู้อยู่อาศัยได้มากขึ้น ก่อให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด รวมทั้งช่วยกระดับความเป็นอยู่ของผู้อยู่อาศัยให้ดีขึ้น

2.4 แนวคิดด้านการตลาดกับการนักงานการ

2.4.1 4P's ของตลาดนักงานการ

Product เป็นการทำให้เกิดประสบการณ์ที่น่าเพ้อใจหรือมีค่าจากการเข้าร่วมกิจกรรมในเวลาว่างของบุคคล ดังนั้นผลิตภัณฑ์จะไม่ใช่สินค้า แต่เป็นประสบการณ์ที่น่าพึงพอใจ เช่น ในเรื่องของเทสานิส Jon Johnson (1987) กล่าวไว้ว่าในบทความเรื่อง Leisure Manager ว่า เราสามารถซื้อไม้เทอนนิสก์ได้ สามารถถือ จับ และเก็บมันไว้เป็นเจ้าของได้ แต่จะเกิดนักงานการขึ้นต่อเมื่อเราได้เล่นเทนนิสหรือมีประสบการณ์กับมันนั่นเอง คือ จะมีลักษณะเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ (Intangible)

อีกด้วยอย่างหนึ่ง เช่น การขายไม้เทอนนิสสามารถขายได้ในทุกๆ วัน แต่สามารถนิสและที่นั่งชมไม่สามารถขายในรูปสินค้าได้ โดยจะขายในลักษณะการเกิดกิจกรรม ในรูปแบบเดียวกัน ผลิตภัณฑ์ด้านนักงานการจะเป็นสินค้าที่ลึ้นสุด ณ เวลาหนึ่ง ถ้าคนที่มีฐานะดีก็อาจมีสนามเทนนิสของได้ แต่ส่วนใหญ่จะนิยมเช่ารายชั่วโมงมากกว่า ซึ่งสามารถจองล่วงหน้าหรือรอ ณ เวลา ที่พอดี นอกจากนี้ผลิตภัณฑ์ด้านนักงานการยังเป็นสิ่งที่ประบanges และไม่สามารถคาดการณ์ได้อีกด้วย เช่น ทางด้านอารมณ์ของผู้ใช้บริการที่ไม่สามารถคาดเดาพฤติกรรมได้

ดังนั้นผลิตภัณฑ์นี้จึงเป็นสิ่งที่น่าลงสนใจที่มีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา โดยขึ้นกับการให้บริการและการได้รับบริการของแต่ละบุคคล การฝึกหัดสั่งสอน การแนะนำ และการกระทำ ผลิตภัณฑ์และการบริการด้านนักงานการจะถูกจัดเตรียมได้โดยภาคสาธารณชน อาสาสมัคร และภาคธุรกิจ โดยปกติแล้วนักงานการที่เตรียมโดยส่วนธุรกิจจะมีคำตอนของการวัดระดับกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย เนื่องจากมีการคิดค่าใช้จ่าย ค่าบริการ และการใช้งานของสมาชิก

ประโยชน์ใช้สอย โอกาส และการต้อนรับ สามารถกระตุ้นความต้องการ (Demand) และเป็นส่วนที่ทำให้ตลาดด้านนักงานการเติบโต เช่น โอกาสที่ทำให้เกิดพัฒนาด้านนึงๆ เกิดความนิยม หรือกิจกรรมใดที่ไม่สามารถกระทำการณ์ก่ออาคารได้ ซึ่งคุณสมบัตินี้สามารถใช้เป็นจุดเด่นได้ เช่น สภาอช สนุกเกอร์ โบว์ลิ่ง มีโอกาสที่จะถูกผลักดันหรือถูกสนับสนุนได้ง่าย

โปรแกรมนั้นทนาการส่วนใหญ่ หรือแม้แต่พื้นที่ที่ถูกออกแบบให้ใช้งานพิเศษ เช่น โรงแรม โภชนาญาติ ล้วน มักมีแนวโน้มการใช้งานมากกว่าสายงานเดียว ซึ่งการรวมส่วนผสมของประโยชน์ใช้สอยไว้ด้วยกันจะคงดูดให้เกิดการใช้ประโยชน์และการลงทุนที่คุ้มกว่า และยังสามารถพัฒนาและปรับปรุงให้เข้ากับความต้องการใหม่ๆ ได้ด้วย บางผลิตภัณฑ์ใช้กลยุทธ์รูปโฉมใหม่ (New Looking) เพื่อสร้างจินตภาพใหม่ๆ และชิงความได้เปรียบด้านการเน้นอัตถุประโยชน์ใหม่ๆ ต่อลูกค้า

ผลิตภัณฑ์อาจประกอบด้วยความต้องการกลับสูงขึ้น การพัฒนาและการปรับปรุงผลิตภัณฑ์เป็นสิ่งที่สำคัญมาก กิจกรรมใหม่หรือรูปแบบที่แตกต่างทำให้ลูกค้าได้รับประโยชน์ในทุกระดับที่เข้าร่วม กิจกรรม เช่น การใช้เวลาว่างในศูนย์นั้นทนาการช่วงกลางวันอาจเป็นลักษณะ Package คือมีทั้งการออกกำลังกาย การลดน้ำหนัก และการเลี้ยงดูเด็กในเวลาเดียวกัน

Pricing การวางแผนราคาโดยทางธรรมเนียมปฏิบัติจะขึ้นกับระดับที่ “ยอมรับได้” ในศูนย์นั้นทนาการค่าบริการจะขึ้นกับแบบของกิจกรรมและการบริการที่แตกต่างกันไป มีทฤษฎีที่แสดงเกี่ยวกับค่าบริการตามการมุ่งประเด็นต่างๆ คือ ด้านบริการสังคม ด้านเก็บตามค่าใช้จ่ายด้านธุรกิจ ดังตาราง

Break – even			
ค่าบริการ	ช่วยเหลือ		กำไร
	ไม่เก็บ	ตามค่าใช้จ่าย	
นโยบายพื้นฐาน	บริการสังคม	คิดตามค่าใช้จ่ายจริง	คิดตามค่าใช้จ่ายมาก
ต่อผู้อยู่อาศัย	จากผู้ร่วมกิจกรรม		กำไรขึ้นกับการตลาด
			จากผู้ร่วมกิจกรรมพิเศษ
ชนิดของพื้นที่	สวน	ห้องสมุด	กิจกรรมบันเทิง
ศูนย์ชุมชน	กอล์ฟ		สนามเทนนิสในร่ม
		สควอช	ชาวนน่า
ผู้ใช้	สมาชิกของชุมชน	กลุ่มรายได้ปานกลาง	กลุ่มคนรายได้ปานกลาง – สูง
		เด็ก – วัยรุ่น / ผู้ให้เช่าห้องตึก	

โดยเนื้อแท้ของการนั้นทนาการด้านสังคมคือ การให้ประโยชน์กับผู้ใช้และชุมชน ซึ่งเป็นโอกาสที่ทุกสมาคมในชุมชนนั้นจะได้ประโยชน์ร่วมกัน ดังนั้นจึงไม่มีการเก็บค่าใช้จ่ายในการใช้และบริการนั้น ประโยชน์ใช้สอยในการนี้ได้แก่ สวน ห้องสมุด หรือศูนย์กลางชุมชน

ด้านนั้นทำการเชิงเศรษฐกิจนี้ เชื่อว่า การได้รับประโยชน์คุณภาพของเบตไวกับผู้ใช้งาน ดังนี้ ค่าบริการจึงคิดจากค่าใช้จ่ายทั้งหมดและครอบคลุมให้ถึงจุดคุ้มทุน (Break - even) ปกติแล้ว นั้นทำการที่มุ่งประเด็นนี้จะมีทั้งในภาคสาธารณะ และด้านบันเทิง

ด้านนั้นทำการเชิงธุรกิจ เชื่อว่า การได้รับประโยชน์คุณภาพจากค่าใช้จ่าย ดังนี้ค่าบริการจะไม่เพียงแต่ครอบคลุมค่าใช้จ่ายทั้งหมด แต่ยังมีส่วนของกำไรด้วย เพื่ออุปถัมภ์กิจกรรมอื่นๆ เช่น สภาอซ์ท ชawnน์ฯ เป็นต้น

ราคาก็จะไม่สูงสักเท่าไร แต่การวางแผนดับราคา ก็สามารถควบคุมอุปสงค์ในกิจกรรมบางอย่างได้ เช่น สนามกอล์ฟ หรือขยายความต้องการที่มีต่อกิจกรรมนั้น เช่น ขยายสนามเทนนิสใหม่ และจะสำคัญที่สุดกับภาคธุรกิจเชิงพาณิชย์

Place ช่องทางการจำหน่ายขึ้นกับการวิจัยทางการตลาดเกี่ยวกับลูกค้า ผลิตภัณฑ์และราคา ความสำคัญด้านการบริการ และการใช้ประโยชน์จะทำให้เกิดการวางแผนที่ลูกค้าสามารถเข้าถึงได้ง่าย นโยบายทางการจำหน่ายต้องการกำหนดที่สัมพันธ์กับที่ตั้งขององค์ประกอบของประโยชน์ใช้สอยต่างๆ เช่น ทางเข้า ส่วนกัดตัวอาคารที่สัมพันธ์กับส่วนต่างๆ เวลาเปิดบริการ เป็นต้น ระดับและคุณภาพของการบริการ ณ ตำแหน่งและเวลาที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

Promotion Howard, D.R. and Crompton, J.L.(1989) ได้กล่าวไว้ว่า การส่งเสริมการขาย ถือว่าเป็นการสื่อสารที่มีหน้าที่ในการແຄเปลี่ยนความสะดวกให้กับกลุ่มลูกค้าที่มีศักยภาพ โดยสื่อสารถึงสิ่งที่เป็นประโยชน์ของกิจกรรมที่มีและการบริการ ซึ่งต้องมีการบอกกล่าว แจ้งให้ทราบ และการชักชวนจิตใจ

องค์ประกอบของการส่งเสริมการขาย มีดังนี้

1. การติดต่อส่วนบุคคล (พนักงานขาย) รวมถึงการแสดงด้วยกำหนดต่อลูกค้า ด้วยวัตถุประสงค์ในการขายและการบริการสร้างความกระตือรือร้น ทำให้ลูกค้ารับรู้เครดิต มีทัศนคติ และเข้าใจในบทบาทของศูนย์นั้นทำการ หน้าที่ของพนักงานขายจะเป็นขบวนการสื่อสาร 2 ทาง และสามารถจัดเตรียมข้อมูลตอบสนองของโปรแกรมของศูนย์นั้นทำการที่มีศักยภาพด้วย

2. โฆษณา เป็นสิ่งที่ไม่ได้กระทำโดยบุคคลถึงองค์กร แต่เป็นการแสดงที่เป็นตัวแทนของโครงการตามโอกาสที่อำนวย โดยมีสื่อต่างๆ เช่น โปสเตอร์ แผ่นพับ สื่อห้องถ่าย จดหมายแจ้งข่าว

3. การกระตุ้น เป็นข้อเสนอเกี่ยวกับการเงินที่สนับสนุนลูกค้าที่มีศักยภาพ และมีจุดมุ่งหมายในการซื้อสินค้าหรือบริการ การกระตุ้นจะต่างจากการส่งเสริมอื่นๆ เนื่องจากในเวลาปกติแล้ว ข้อเสนอจะไม่ถูกใช้ แต่เมื่อนำมาใช้ จะอยู่ในช่วงเวลาอันจำกัด เพื่อกระตุ้นการมีส่วนร่วมจากกลุ่มเป้าหมายในตลาดเดียวกัน เช่น การลดราคา การจับฉลาก การให้รางวัล เป็นต้น

4. การประชาสัมพันธ์ เป็นรูปแบบทางการสื่อสาร ส่วนใหญ่ฝ่ายบริการนั้นทำการ จะมีงบเพื่อ การส่งเสริมการขายต่อไป จึงต้องมีการพิจารณามากเมื่อจะเผยแพร่สู่สาธารณะ เป็นธรรมดายังไงที่จะเห็นรูปแบบ ที่เน้นการปลดปล่อย การพักผ่อน มีการเขียนบทความคุ้มครองสุขภาพ น้ำใจ ความเป็นกันเอง หรือ หัวข้อที่น่าสนใจ ทำให้ผู้คนนึกถึงนั้นทำการอยู่เสมอ

แม้ว่าการประชาสัมพันธ์จะไม่ได้ส่งผลโดยตรงกับการขยายตัวทางการเงินของกิจการ แต่ค่าใช้จ่ายจริงในการเตรียมประชาสัมพันธ์จะต้องนำมาพิจารณาด้วยเช่นกัน

บ่าวของโปรแกรม เหตุการณ์ หรือประเด็นของนั้นทนาการ สามารถสร้างจินตภาพให้เกิดขึ้น อันเป็นสิ่งที่ยากที่จะลบออก โดยเฉพาะจินตภาพในด้านลบ ดังนั้นการควบคุมด้านประสิทธิภาพเท่านั้น จึงจะมีอิทธิพลต่อการสร้างจินตภาพ โดยการจัดการและให้มีบ่าวสู่สาธารณะในแบบเดียวกัน ล้วนเป็นสิ่งที่สำคัญ สำหรับสาธารณะที่ต้องการนำเสนอเรื่องราวอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.2 การขายผลิตภัณฑ์และบริการด้านนักงานการ

รูปแบบของการขายผลิตภัณฑ์และบริการด้านนักธุรกิจ

- 1) ขายผลิตภัณฑ์และการบริการที่มีอยู่ให้กับตลาดที่มีอยู่ → การบุกตลาด
 - 2) ขายผลิตภัณฑ์และการบริการที่มีอยู่ให้ตลาดใหม่ → การพัฒนาตลาด
 - 3) ขายบริการใหม่หรือบริการที่ปรับปรุงแล้วให้ลูกค้าเดิม → การพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์ และการบริการ
 - 4) ขายบริการใหม่ให้กับตลาดใหม่ → การปรับเปลี่ยนตลาด

Ted Blake (1990) ได้กล่าวไว้ใน Baths Service and Recreation Management ว่า เนื่องจากทุกคนต่างมองหาความหมายของชีวิตตนเอง หน้าที่ของศูนย์นันทนาการที่ดี คือ สามารถให้ความหมายนี้กับผู้ใช้บริการ คือ ศูนย์นันทนาการจะต้องมีการดำเนินงานที่ดี ในราคา ที่เหมาะสม ได้รับความไว้วางใจ ความเชื่อถือ ความพึงพอใจ มีการตัดสินใจที่ดี สื่อความหมายหรือมีข่าวเสนอในแน่ดี และมีความปลดภัย การหาสมานชิกใหม่จะไม่ดึงดูดลูกค้าเลย ถ้าศูนย์นันทนาการนั้นทำหน้าที่ไม่ตรงกับใจของลูกค้า ดังนั้นบรรทัดฐานของหน้าที่ (Mission) จึงเป็นส่วนที่ทำให้การจัดองค์กรของศูนย์นันทนาการประสบความสำเร็จ

เนื่องจากผลิตภัณฑ์และการบริการด้านนันทนาการจะมีผลกระทบกว้างต่อตัวบุคคล จึงต้องใช้เวลาในการวางแผน (Positioning) หรือการกระทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความรู้สึกผูกขาดกับศูนย์นันทนาการ และกลับมาใช้อีก

2.4.3 การตลาดของศูนย์นันทนาการในปี 2001

การเปลี่ยนแปลงในตลาดนันทนาการขึ้นกับด้วยแปรที่สำคัญได้แก่ อายุ หน่วยครอบครัว และ ชนชั้นทางสังคม วัยรุ่นหรือคนในช่วงอายุ 15-24 ปี จะเป็นฐานการตลาดที่สำคัญเรื่อยมา และมีแนวโน้ม การแบ่งขั้นที่สูงขึ้นเรื่อยๆ ส่วนแบ่งการตลาดจึงแบ่งย่อยลง และเมื่อวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงมาเป็นวัยผู้ใหญ่ รูปแบบทางการตลาดที่ตามมาคือ ความสงบ และบรรยายกาศที่เน้นเรื่องสังคมมากขึ้น มีแนวโน้มว่าผู้คนจะ ทำงานหรือกิจกรรมที่บ้านหรือชุมชนของตนเองมากขึ้น ซึ่งอาจมีความต้องการใช้เวลาว่างที่เป็น พิเศษ หรือแตกต่างจากมาตรฐานทั่วไป ตลาดจึงแบ่งส่วนการตลาดมากขึ้น และมีความยืดหยุ่นมากขึ้น

ด้านนันทนาการในวัยผู้ใหญ่จะให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุมากขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่เกียรติอาชญา จามี เวลาว่างมากขึ้นและต้องการใช้ช่วงเวลาที่เหลืออย่างมีคุณภาพ ซึ่งคนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่มีหนี้สิน มากนัก มีเงินเหลือเก็บ มีดอกเบี้ยเงินฝาก ดังนั้นช่วงอายุนี้จะมีอิทธิพลมากขึ้น ในอนาคตต่อตลาดด้าน นันทนาการ ในทางกลับกันประชากรวัยเด็กที่อายุต่ำกว่า 15 ปี จะมีอิทธิพลมากขึ้น เช่นกัน เพราะเป็นวัย ที่ต้องการการพัฒนาและการเรียนรู้สูง

ส่วนทางด้านหน่วยครอบครัว จะมีการแบ่งเป็นหน่วยย่อยมากขึ้น มีแนวโน้มของการเป็นเจ้าของ บ้านและอยู่อาศัยคนเดียวมากขึ้น มีการใช้เวลาว่าง ณ เวลาหนึ่งมากขึ้น แต่ทั้งนี้ขึ้นกับวิถีชีวิตของแต่ละคน ด้วย จากโครงการสร้างครอบครัวที่เปลี่ยนไป มีแนวโน้มว่าจะเน้นที่ตลาดของคนหนุ่มสาว หรือครอบครัว เดียวมากขึ้น โดยเฉพาะในยุโรปที่มีการขยายร่างสูง จึงมีครอบครัวที่มีสามีหรือภรรยาเพียงคนเดียวสูง ซึ่งก็ อาจอยู่คนเดียวหรือมีบุตรอยู่ด้วย ส่วนแนวโน้มการทำงานนั้น เป็นไปได้ว่าผู้ทำงานประจำจะเป็นผู้ชาย และผู้หญิงจะทำงานเป็นช่วงเวลา (part - time)

ชนชั้นทางสังคมในปัจจุบันและอนาคตที่มีสูงได้แก่ ชนชั้นกลางซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และคำนึงถึง คุณภาพชีวิต และพิจารณาการใช้เวลาว่างกับสุขภาพของตนเองด้วย ประกอบกับการเรียนรู้จากสื่อหรือ กระแสต่างๆ ที่ออกมานำทำให้ชนชั้นนี้ตั้งตัวจะหวังที่จะได้รับการบริการทางนันทนาการอย่างมีคุณภาพ ซึ่งในที่สุดลั่งที่ไม่มีคุณภาพก็จะไม่ถูกยอมรับ อย่างไรก็ตามค่าบริการก็จะมากตามคุณภาพที่มากขึ้นด้วย

สรุปคือแนวโน้มธุรกิจด้านนันทนาการ จะถูกควบคุมโดยส่วนพาณิชยกรรม เป็นการจัดเตรียม เพื่อคนหมู่มากในสังคม แต่ก็สามารถรองรับความต้องการเฉพาะส่วนของบุคคลได้โดยการจัดอยู่ในความ สนใจระยะยาวและทุกอาชีพ

2.5 มาตรฐานที่ใช้ในการออกแบบพื้นที่นันทนาการ

มาตรฐานต่างๆ ที่ใช้ในการออกแบบ ส่วนใหญ่ระบุเน้นที่มาตรฐานด้านขนาดพื้นที่ ซึ่งมีความแตกต่างกัน และกำหนดค่าขีดจำกัดต่างๆ กัน เช่น

มาตรฐานของคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดินของไทย (ปว. 286) (2519) กำหนดให้ใช้เกณฑ์จำนวนแปลง โดยกรณีจัดแบ่งที่ดินเป็นแปลงย่อยจำนวน 100 แปลง ถึง 200 แปลง ต้องจัดให้มีพื้นที่ไว้เพื่อใช้เป็นสนามเด็กเล่น 1 แห่ง มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 800 ตารางเมตร (0.5 ไร่) ถ้าเกิน 200 แปลง จะต้องจัดให้มีพื้นที่ไว้เพื่อบริการสาธารณสุขตั้งกล่าวเพิ่มขึ้นทุก 200 แปลงเศษของ 200 แปลง ถ้าไม่เกิน กึ่งหนึ่ง ไม่ต้องนับส่วนที่เกินนั้น ถ้าเกินกึ่งหนึ่งให้ถือเป็น 200 แปลง และในกรณีจัดแบ่งที่ดินย่อยมีจำนวน 1,000 แปลง นอกจากจะต้องมีพื้นที่ไว้เพื่อบริการสาธารณสุขตั้งกล่าวข้างต้นแล้ว ต้องจัดให้มีพื้นที่ไว้สร้างสวนสาธารณะ และสนามกีฬาประชาชน 1 แห่ง มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 6,400 ตารางเมตร (4 ไร่) ถ้าเกินกว่า 1,000 แปลง จะต้องจัดให้มีพื้นที่ไว้เพื่อบริการสาธารณสุขตั้งกล่าวเพิ่มขึ้นทุก 1,000 แปลง เศษของ 1,000 แปลง ถ้าไม่เกินกึ่งหนึ่ง ไม่ต้องนับส่วนที่เกินนั้น ถ้าเกินกึ่งหนึ่งให้ถือเป็น 1,000 แปลง

มาตรฐานของการเคหะแห่งชาติของไทย (2531) กำหนดให้มีพื้นที่นันทนาการมีความสัมพันธ์ กับขนาดของชุมชน โดยกำหนดค่าขีดจำกัดจำนวนที่อยู่อาศัยและจำนวนประชากร คือ จัดระดับเป็น ชุมชนขนาดหมู่บ้าน (มีที่อยู่อาศัย 300 – 500 หน่วย ประชากร 1,500 – 2,500 คน) ชุมชนขนาดตำบล (มีที่อยู่อาศัย 1,200 – 2,000 หน่วย ประชากร 6,000 – 10,000 คน) ชุมชนขนาดอำเภอ (มีที่อยู่อาศัย 3,600 – 6,000 หน่วย ประชากร 18,000 – 30,000 คน) และชุมชนขนาดเมือง (มีที่อยู่อาศัย 10,800 – 18,000 หน่วย ประชากร 54,000 – 90,000 คน) โดยกำหนดให้ชุมชนขนาดตำบลขึ้นไป ต้องจัดให้มีที่ว่างสำหรับสวนสาธารณะประมาณ 10 ตารางเมตรต่อครอบครัว มีสนามฟุตบอลและสนามบาสเกตบอลอย่างละ 1 สนาม รวมถึงสนามแบดมินตัน และสนามเทนนิสอย่างละ 2 สนาม นอกจากนี้ ชุมชนขนาดอำเภอขึ้นไป ต้องจัดให้มี โรงกีฬา หรือโรงเรียนแห่งชาติ

มาตรฐานของการเคหะชุมชนแห่งชาติ (National Public Housing Authority) ของ สหรัฐอเมริกา (1984) ได้กำหนดขนาดพื้นที่นันทนาการ โดยใช้เกณฑ์จำนวนประชากร คือ สำหรับประชากรทุกๆ 5,000 คน ต้องจัดให้มีพื้นที่นันทนาการระดับ 'neighborhood park' ขนาด 1.20 เอเคอร์ (4,856 ตารางเมตร) และพื้นที่นันทนาการระดับ 'neighborhood playground' ขนาด 1.20 เอเคอร์ (4,856 ตารางเมตร)

มาตรฐานของสมาคมนันทนาการแห่งชาติ (National Recreation Association) ของ สหรัฐอเมริกา (1948) ได้กำหนดขนาดพื้นที่นันทนาการ โดยใช้เกณฑ์จำนวนประชากรเช่นกัน โดยให้มีพื้นที่อย่างน้อยร้อยละ 10 ที่จัดเป็นสวนและพื้นที่นันทนาการ หรือมีพื้นที่ 'playground' 1 เอเคอร์ (4,047 ตารางเมตร) ต่อประชากรทุกๆ 800 คน

มาตรฐานต่างๆ ดังกล่าวได้กำหนดระดับพื้นที่นันทนาการในชุมชนไว้หลายระดับต่างๆ กัน สำหรับชุมชนขนาดต่างๆ กัน เช่น มาตรฐานของการเคหะแห่งชาติได้จัดแบ่งชุมชนเป็นระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และเมือง ตามเกณฑ์จำนวนประชากร ซึ่งแต่ละระดับของชุมชนต้องจัดให้มีพื้นที่และองค์ประกอบของสำหรับนันทนาการต่างๆ กัน มาตรฐานของสมาคมนันทนาการแห่งชาติ (National Recreation Association) ของสหรัฐอเมริกากำหนดระดับพื้นที่นันทนาการไว้หลายระดับ เช่น

พื้นที่นันทนาการระดับ 'playlot' กำหนดให้มีขนาด 2,500–5,000 ตารางฟุต (255–450 ตารางเมตร) ซึ่งควรจัดให้มีในทุกกลุ่มอาคารพักอาศัยขนาดหลักครอบครัว และสามารถเข้าถึงได้โดยไม่ต้องข้ามถนนที่มีการจราจรคับคั่ง

พื้นที่นันทนาการระดับ 'neighborhood playground' กำหนดให้มีขนาด 4–7 เอเคอร์ (16,188–28,329 ตารางเมตร) ที่ประกอบด้วยพื้นที่นันทนาการสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ ให้บริการในรัศมี 0.25–1.5 ไมล์ (400–2,400 เมตร) และไม่ควรตั้งอยู่ใกล้ถนนที่มีการจราจรคับคั่ง

พื้นที่นันทนาการระดับ 'playfield' กำหนดให้มีขนาด 12–30 เอเคอร์ (48,564 – 121,141 ตารางเมตร) ซึ่งให้บริการได้ครอบคลุม 4 ชุมชน โดยในแต่ละชุมชนมีพื้นที่นันทนาการระดับ 'playground' อุปกรณ์ด้วย

นอกจากนี้ งานศึกษาวิจัยที่มีอยู่ยังได้กล่าวครอบคลุมถึง ขนาดมาตรฐานของอุปกรณ์เครื่องเล่น และพื้นที่เด่นกีฬาหรือเกมส์ต่างๆ ด้วย

พื้นที่นันทนาการมีความสำคัญต่อคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัยในชุมชนมาก ดังเห็นได้จาก ผลการศึกษาชุมชนบางบัวของวิมลสิทธิ์ บรรยงกูร และคณะ (2528) ที่พบว่า ชุมชนบางบัวที่มีขนาดที่ดินโดยรวมเพียง 8 ไร่ 1 งาน 51 ตารางวา สำหรับ 169 ครัวเรือน จึงมีความหนาแน่นสูง และแปลงที่ดินที่พักอาศัย มีขนาดเล็ก เนลี่ยเพียง 15 ตารางวา ขึ้นไป ให้มีพื้นที่โล่งว่างสาธารณูปโภค 72 ตารางวา ไว้ให้คนในชุมชนใช้สำหรับนันทนาการร่วมกับพื้นที่บริเวณถนนและทางเท้า

ส่วนชุมชนวัดค่าดบัวขาว ที่ศึกษาโดย วิมลสิทธิ์ บรรยงกูร และคณะ (2528) พบว่าชุมชนมีขนาดที่ดินโดยรวมเล็กมาก คือ 2 ไร่ สำหรับ 67 ครัวเรือน จึงมีความหนาแน่นสูง และแปลงที่ดินที่พักอาศัยมีขนาดเล็กมาก เนลี่ยเพียง 10.15 ตารางวา แต่เนื่องจากขนาดโดยรวมของชุมชนที่เล็กมาก จึงไม่สามารถจัดให้มีพื้นที่โล่งสาธารณะไว้สำหรับใช้นันทนาการได้ ประกอบกับคนในชุมชนสามารถใช้พื้นที่โล่งในบริเวณวัดค่าดบัวขาว และพื้นที่บริเวณถนนและทางเท้าดำเนินกิจกรรมนันทนาการแทน อย่างไรก็ตาม ผู้อาศัยในชุมชนถึงร้อยละ 98.36 ต้องการให้ขัดให้มีสนามเด็กเล่นในชุมชน

โดยทั่วไป มาตรฐานต่างๆ โดยเฉพาะขนาดพื้นที่นันทนาการไม่ได้ถูกกำหนดขึ้นจากปัจจัยด้าน พฤติกรรมนันทนาการที่เกิดขึ้นในพื้นที่จริงๆ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับปัจจัยหลักๆ ด้าน เช่น ปัจจัยด้าน ลักษณะทางกายภาพและปัจจัยด้านลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ เป็นต้น รวมทั้งมีความแตกต่างกันไป ในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งควรจะทำการศึกษาอย่างยิ่งต่อไป

2.6 แนวทางในการออกแบบพื้นที่นั้นท่านานาการ

แนวทางในการออกแบบพื้นที่นั้นท่านานาการ ที่ปรากฏในงานศึกษาวิจัยที่มีอยู่ มักเป็นการกำหนดไว้อย่างกว้างๆ เช่น

สมาคมผู้จัดการเมืองนานาชาติ (International City Manager's Association) (1948) ได้เสนอแนะไว้ว่า การออกแบบพื้นที่นั้นท่านานาการควรคำนึงถึง ความหนาแน่นของประชากร สภาพเศรษฐกิจ โอกาสทางเลือกในการพักผ่อนหย่อนใจในพื้นที่ โดยรอบชุมชน ความสอดคล้องกับประเภทของกิจกรรมนั้นท่านานาการ ภูมิอากาศ ฯลฯ

เฮสเตอร์ (Hester, 1975 : 35) ได้กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการใช้พื้นที่ว่างในชุมชน ที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบพื้นที่ว่างในชุมชน ได้แก่ 1) คุณภาพและปริมาณของพื้นที่ว่าง 2) ปัจจัยทางสังคม เช่น ระดับชั้นทางสังคมเศรษฐกิจ วิถีชีวิต เพศ เชื้อชาติ ศาสนา 3) ปัจจัยทางจิตวิทยา เช่น ความเชื่อกัน ได้ของผู้ใช้พื้นที่ว่างร่วมกัน 4) ความสามารถในการเข้าถึงพื้นที่ในระยะใกล้ และนอกรอบชุมชน รวมทั้งสาธารณูปโภค และบริการต่างๆ

เฟร็ดเมน (Freedman, 1975 : 90) กล่าวว่า ในการใช้สวนสาธารณะที่มีขนาดและความหนาแน่น ระดับหนึ่ง ผู้ใช้อาชญากรรมอุดตหากผู้ร่วมใช้สวนสาธารณะเป็นกลุ่มที่เข้ากันไม่ได้ แต่อาจไม่รู้สึกแอลด์หากผู้ร่วมใช้สวนสาธารณะเป็นกลุ่มที่เข้ากันได้ ดังนั้น ในการออกแบบสวนสาธารณะขนาดเล็ก ถ้าสามารถออกแบบให้เกิด 'territorial marker' เช่น เสาโคมไฟ ม้านั่ง ต้นไม้ แนวพุ่มไม้ ฯลฯ ที่ชัดเจน ก็จะสามารถรองรับผู้ใช้งานจำนวนมากขึ้นได้

รัทเดลจ์ (Rutledge, 1971) ได้กล่าวไว้ตามไว้ ว่า การออกแบบพื้นที่นั้นท่านานาการในชุมชนควรมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้สอยที่เกิดขึ้นจริง หรือคาดว่าจะเกิดขึ้นในชุมชน ซึ่งได้จากการวิเคราะห์ลักษณะของกลุ่มผู้ใช้ และควรคำนึงถึงประสิทธิภาพในการใช้สอย สุนทรียภาพ และการลงทุนควบคู่กันไป

เกิร์ลลิง และไฮล์ฟเอนด์ (Girling and Helphand, 1994: 222, 224) ได้กล่าวไว้ว่า พื้นที่อื่นๆ ที่ไม่ใช้สวนสาธารณะ เช่น ทางสัญจร ถนนปลายตัน พื้นที่คูกรทึ่งร้าง คูน้ำ ฯลฯ สามารถปรับปรุงให้เป็นพื้นที่นั้นท่านานาร่วมกันของผู้อยู่อาศัยในชุมชน ได้เป็นอย่างดี และยังได้เสนอแนวทางการออกแบบถนนปลายตันที่ผสมผสานทางเดินเท้า และทางรถยนต์เข้าด้วยกัน ที่เรียกว่า 'woonerf' หรือ 'playshreet' อย่างไรก็ตาม การศึกษาเกี่ยวกับถนนในชุมชนอาศัยในบางครั้งงานศึกษาไม่ครอบคลุมพฤติกรรมการใช้สอยที่เกิดขึ้นจริง เช่น งานศึกษาเรื่อง Residential Streets ของ The Urban Land Institute, the American Society of Civil Engineers และ the National Association of Homebuilders (1974) ของสหราชอาณาจักร ไม่ครอบคลุมด้านพฤติกรรมนั้นท่านานาการในพื้นที่ทางสัญจร โดยกล่าวเพียงเฉพาะด้านพฤติกรรมการสัญจร และมาตรฐานต่างๆ โดยทั่วไปเท่านั้น

สรุปได้ว่า ในการออกแบบพื้นที่นั้นทนาการ จึงต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายด้าน ทั้งทางภาษาพังค์ เศรษฐกิจ รวมถึงพฤติกรรมการใช้พื้นที่ อย่างไรก็ตาม ไม่ได้มีการกล่าวถึงโดยละเอียดว่าสภาพปัจจัยในลักษณะต่างๆ กันนั้น มีผลต่อการออกแบบพื้นที่นั้นทนาการ ให้แตกต่างกันอย่างไร ในความเป็นจริง ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้มีความสำคัญต่อการออกแบบพื้นที่นั้นทนาการมาก ซึ่งควรจะทำการศึกษาต่อไปชั้นกัน

2.7 พฤติกรรมนั้นทนาการกับชุมชนที่อยู่อาศัย

พฤติกรรมนั้นทนาการที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่นั้นทนาการของชุมชน เป็นข้อพิจารณาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการออกแบบวางผังพื้นที่นั้นทนาการ รวมถึงการจัดอุปกรณ์เพื่อนั้นทนาการให้สอดคล้องกับการใช้สอยที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชน โดยสรุปจากงานศึกษาวิจัยทั้งของไทยและต่างประเทศ ได้แก่ วิทยานิพนธ์ เรื่อง อิทธิพลของลักษณะทางกายภาพของเคหะชุมชนเมืองที่มีต่อความสัมพันธ์ทางสังคมของผู้อยู่อาศัย : การศึกษาชุมชนที่มีถนนแบบปลายตันกับถนนตาราง โดย พันธุ์ดา บุญเหลือหล่อ (2523) การวิจัยมาตรฐานที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมใน กทม. สำหรับการเคหะแห่งชาติ โดย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2531) งานศึกษาเพื่อจัดทำแผนและพัฒนาเขต : เขตคลองเตย โดย ภาควิชาการวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2536) งานศึกษาการใช้ที่โล่งของผู้อยู่อาศัยในเรือนแพในบล็อกติมอร์ ของ แบงส์และมาห์เลอร์ (1970) งานศึกษาพฤติกรรมนั้นทนาการของเด็กในโครงการเทรินคีย์ 3 ของ เฮนรี ชานอฟ และจอห์น ดิกเครอร์สัน (1971) การศึกษาการใช้สวนสาธารณะในบล็อกติมอร์ แมรีแลนด์ ของแผนกการวางแผนและพัฒนาที่อยู่อาศัยและเมืองแห่งบล็อกติมอร์ (1972) และการศึกษาการใช้พื้นที่โล่งสาธารณะในชุมชนคนผิวดำและชุมชนคนผิวขาวของ พามела ดิงเกล (1972) พบว่า พฤติกรรมนั้นทนาการมีความสัมพันธ์กับปัจจัยหลัก 2 ประการ คือ ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ และปัจจัยด้านลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ

3.1 ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ ประกอบด้วย

ก) ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่นั้นทนาการ ได้แก่

- การกระจายตัวของสวน ใน การวิจัยมาตรฐานที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมใน กทม. สำหรับการเคหะแห่งชาติ โดย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2531 : 214) พบว่า ระยะห่างระหว่างที่พักอาศัยกับสวนสาธารณะที่เหมาะสมสมชื่นทำให้มีผู้ใช้จำนวนมาก คือ ประมาณ 400 เมตร ซึ่งเป็นระยะที่เหมาะสมแก่การเดิน ไปใช้โดยใช้เวลาประมาณ 6 นาที

ส่วนแบ่งส์และมาห์เลอร์ (Bangs and Mahler, 1970) ได้กล่าวถึงผลการศึกษาการใช้พื้นที่โล่งของผู้พักอาศัยในเรือนแพในบล็อกติมอร์ แมรีแลนด์ ที่พบว่า คนส่วนมากจะไม่ใช้พื้นที่โล่งในชุมชน ถ้าอยู่ห่างจากที่พักอาศัย เกิน 400 ฟุต (120 เมตร) และมีผู้ใช้จำนวนลดลง เมื่อระยะห่างดังกล่าวเพิ่มขึ้น

- ขนาดของส่วนสาระณั ผลการศึกษาในการวิจัยมาตรฐานที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมใน กทม. สำหรับการเคหะแห่งชาติ โดยคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2531 : 220) พบว่า ในชุมชนของการเคหะแห่งชาติ ส่วนสาระณั ที่มีขนาดเล็กและแคบ มีผู้ใช้สอยจำนวนน้อย เพราะรูปแบบอุดอัดเมื่อเข้าใช้สอยพื้นที่

- คุณลักษณะของส่วนสาระณั ผลการศึกษาใน การวิจัยมาตรฐานที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมใน กทม. สำหรับการเคหะแห่งชาติ ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2531 : 219) พบว่า ส่วนสาระณั ที่มีผู้นิยมใช้จำนวนมาก คือ ส่วนสาระณั ที่สามารถเข้าถึงได้สะดวก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของแบงส์และมาห์เลอร์ (1970) ที่พบว่า ส่วนสาระณั ที่อยู่ห่างจากที่พักอาศัยมาก ยังมีผู้ใช้อยู่ ถ้าสามารถเข้าถึงได้ด้วยทางเดินเท้าที่ดี และไม่อยู่ลับตาคน

- ระดับความสำคัญและรูปแบบทางสัญจร การศึกษาเรื่อง การวิจัยมาตรฐานที่อยู่อาศัย และสิ่งแวดล้อมใน กทม. สำหรับการเคหะแห่งชาติ ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2531 : 140 , 217) พบว่า ทางสัญจรใกล้บ้าน ซึ่งมักเป็นถนนซอยหรือถนนปลายตัน มีผู้ใช้เป็นพื้นที่นั่นทำการจำนวนมาก เนื่องจากมีการจราจรเบาบาง จึงมีความปลอดภัยเพียงพอ และยังพบว่า รูปแบบทางสัญจรที่มีช่องซอยลดเดียว แคบ จะดูแลอัด และ มีผู้นิยมใช้เป็นพื้นที่นั่นทำการจำนวนน้อย เช่น ทางเท้าเข้าสู่คุ่มอาคารพักอาศัยของชุมชน ทุ่งสองห้อง ในขณะที่ทางเท้าของชุมชนลาดกระเบนที่กว้างเพียงพอ และมีลักษณะเป็นซอยทะลุ หัวท้าย ต่อเชื่อมกับถนนที่มีรถสัญจรໄได้ มีผู้นิยมใช้เป็นพื้นที่นั่นทำการจำนวนมากกว่า เช่นเดียวกัน เอ็นรี ชานอฟ และ约翰 ดิกเคอร์สัน (Henry Sanoff and John Dickerson, 1971 : 100) "ได้กล่าวถึงผลการศึกษาพฤติกรรมนั่นทำการของเด็กในโครงการ เทิร์นคิร์ค 3 ในสหราชอาณาจักรว่า บริเวณทางสัญจรย่อย ที่มีลักษณะปลายตัน มีกิจกรรมนั่นทำการมาก รวมถึงการใช้เป็นพื้นที่ พนักงานในชุมชนด้วย"

จาก การศึกษาเพื่อจัดทำแผนและพัฒนาเขต : เอกคลองเตย โดย ภาควิชา การวางแผนภาคและเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2536 : 6-18 , 6-19 ,6-32) พบว่า ในบริเวณตอร็อก ซอย และที่ว่างในชุมชน ที่อยู่ใกล้ที่พักอาศัย มีผู้ใช้เป็นพื้นที่นั่นทำการจำนวนมากกว่า ในบริเวณสถานีเด็กเล่น ในชุมชนหรือสถานีกีฬาการท่าเรือ

ใน อิทธิพลของลักษณะทางกายภาพของเคหะชุมชนเมืองที่มีต่อความสัมพันธ์ทางสังคม ของผู้อยู่อาศัย : การศึกษาชุมชนที่มีถนนปลายตันกับถนนตาราง โดย พันธุ์คานุญเหลือหล่อ (2523) พบว่า ผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้านแบบถนนปลายตัน มีความสัมพันธ์ทางสังคมบางดักยณะสูงกว่าผู้อยู่อาศัยในหมู่บ้านแบบถนนตาราง เช่น มีการพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้อยู่อาศัยสูงกว่า และในถนนปลายตัน มีการประกอบกิจกรรมนั่นทำการร่วมกันมากกว่า ดังเห็นได้จาก มีเด็กออกมากล่ำกันจำนวนมาก เป็นต้น

ลักษณะทางกายภาพของชุมชน ได้แก่

- ขนาดแปลงที่ดินและรูปแบบที่พักอาศัย การศึกษาเรื่อง การวิจัยมาตรฐาน

ที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมใน กทม. สำหรับการเคหะแห่งชาติ โดยคณะกรรมการพัฒนาชุมชนมหาวิทยาลัย (2531 : 221) พบว่า ประชากรที่พักอาศัยในแปลงที่พักอาศัยขนาดเล็ก หรือในเรือนแก้วมักใช้บริเวนส่วนสาธารณะเพื่อนันทนาการมากกว่า ผู้อยู่อาศัยในแปลงที่ดินขนาดใหญ่ หรือในรูปแบบที่พักอาศัยอื่นๆ

3.2 ปัจจัยด้านลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ

3.2.1) อายุ

การศึกษาของแผนกการวางแผน และแผนกพัฒนาที่อยู่อาศัย และเมืองแห่งบัลติมอร์

(The Department of Planning and the Department of Housing and Urban Development, Baltimore, 1972 : 149) ที่บัลติมอร์ เมรีแลนด์ พบว่า กลุ่มประชากรที่ใช้ส่วนสาธารณะจำนวนมากที่สุด คือ เด็กวัยรุ่น และผู้ใหญ่ เป็นจำนวนรองลงมาตามลำดับ ในขณะที่ผู้ใช้ทางสัญจรเพื่อการนันทนาการจำนวนมากที่สุด คือ เด็ก รองลงมาคือ ผู้ใหญ่ และวัยรุ่น ตามลำดับ ทั้งนี้ มีผู้ใช้ทางสัญจรบิเวณใกล้ที่พักอาศัย เพื่อ นันทนาการจำนวนมากกว่าในบริเวณ ส่วนสาธารณะในทุกกลุ่มอายุ เนื่องจากบริเวณทางสัญจรดังกล่าว อยู่ใกล้จังหวัดที่มีเศรษฐกิจและในขณะใช้สอยพื้นที่บ้านสามารถมองเห็นที่พักอาศัยของคนอื่นได้

การศึกษาเพื่อจัดทำแผนและพัฒนาเขต : เบทคลองเตย โดยภาควิชาการวางแผนภาค และเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2536 : 6-18 , 6-32) พบว่า กลุ่มประชากร วัยเด็ก และวัยรุ่นออกมานันทนาการในบริเวณพื้นที่นอกบ้านจำนวนมากกว่ากลุ่มประชากรวัยผู้ใหญ่ ที่นิยมนอนหลับ และคุ้นเคยกับบ้าน

3.2.2) รายได้

แผนกการวางแผนและแผนกพัฒนาที่อยู่อาศัย และเมืองแห่งบัลติมอร์ (The Baltimore Department of Planning and the Department of Housing and Urban Development, Baltimore, 1972 : 149 , 152) ได้ศึกษาและพบว่าระดับชั้นทางสังคมและเศรษฐกิจมีผลต่อพฤติกรรมนันทนาการ โดยในชุมชนที่ประชากรมีรายได้น้อย มีผู้ประกอบกิจกรรมนันทนาการบิเวณหน้าบ้าน ขึ้นบันได ทางเดิน และถนน เป็นจำนวนมาก ในขณะที่ในชุมชนที่ประชากรมีรายได้ปานกลาง ค่อนข้างสูง ประชากรนิยมประกอบกิจกรรมนันทนาการในเขตสถานที่ของบ้านตนเอง ซึ่งผลการศึกษานี้เป็นไปในแนวทางเดียวกับการศึกษาของ พาเมลา ดิงเกล (Pamela Dinkel, 1972) ที่ศึกษาการใช้พื้นที่โล่งสาธารณะในชุมชนคนผิวขาว และ ชุมชนคนผิวขาว และพบว่า ในชุมชนคนผิวขาวที่มีรายได้ต่ำ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันมากกว่าในชุมชน คนผิวขาวที่มีรายได้สูง และมีกิจกรรมต่างๆ เกิดขึ้นในบริเวณที่โล่งสาธารณะใกล้บ้านเป็นส่วนใหญ่

นอกจากงานศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมนั้นๆ การ ในพื้นที่โล่งสาธารณะ ในเขตชุมชนดังกล่าว ยังมีงานศึกษาวิจัยที่กล่าวถึงพฤติกรรมนั้นๆ การ ในพื้นที่โล่งสาธารณะในเขต โครงการเคหะชุมชน เช่น วิทยานิพนธ์เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความพอใช้ของผู้ใช้สวนกับพื้นที่ใช้งาน ในสวนสาธารณะ โดย ปริญญา ฉายแสง (2540) ซึ่งได้ทำการศึกษาสวนベンบุจิริ และสวนรมนีย์นารถ

จากตัวอย่างงานศึกษาที่เกี่ยวข้อง พบว่า พฤติกรรมนั้นๆ มีความสัมพันธ์กับปัจจัย ด้านต่างๆ ที่มีความ密切ตามปัจจัยทางกายภาพ และลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ ในแต่ละพื้นที่ ดังนั้น จึงควรทำการศึกษาปัจจัยดังกล่าว เพื่อนำไปสู่การคาดคะเนพฤติกรรมนั้นๆ การ ที่จะเกิดขึ้นใน ชุมชนนั้นๆ และนำไปใช้ในการออกแบบพื้นที่นั้นๆ การของแต่ละชุมชนต่อไป

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

รายละเอียดโครงการและลักษณะทางกายภาพ

3.1 อาคารชุดพักอาศัย ศุภาลัย ปาร์ค

3.1.1 ข้อมูลทั่วไปโครงการ

เจ้าของโครงการ	บริษัท ศุภาลัย จำกัด(มหาชน)
ที่ตั้ง	ถนนพหลโยธิน แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กรุงเทพฯ
ขนาดที่ดิน	10-1-97 ไร่ (16,788 ตารางเมตร)
ลักษณะอาคาร	อาคารพักอาศัยสูง 33 ชั้น ชั้น (ได้ดิน 1 ชั้น) 3 อาคาร อาคารจอดรถและสโตรกีพา สูง 11ชั้น ชั้นได้ดิน 1ชั้น
ส่วนของอาคารพักอาศัย	อาคาร 1,2 และ 3 ประกอบด้วย ชั้นได้ดินเป็นห้องเครื่องและถังเก็บน้ำ ชั้นที่ 1 เป็นส่วนพาณิชย์ ชั้นที่ 2 เป็นส่วนสำนักงาน ชั้นที่ 3-33 เป็นส่วนพักอาศัย (รวม 1,669 ห้องชุด)
ส่วนของอาคารจอดรถและสโตรกีพา	ประกอบด้วย ที่จอดรถ 9 ชั้น และได้ดิน 1 ชั้น (จำนวนที่จอดรถทั้งหมด 1,292 คัน) ชั้นที่ 10-11 เป็นส่วนของห้องกีฬา, สนามเทนนิส, สวนคาดฟ้า
พื้นที่อาคารทั้งหมด	172,377 ตารางเมตร
พื้นที่อาคารที่คิด F.A.R	167,061 ตารางเมตร (9.95 : 1)
พื้นที่ส่วนปักกูม	7,614 ตารางเมตร
ที่ว่าง	9,174 ตารางเมตร (คิดเป็นร้อยละ 5%)

3.1.2 ลักษณะทางกายภาพโครงการ

3.1.2.1 ที่ตั้ง

อาคารชุดพักอาศัย ศุภารักษ์ ปาร์ค ตั้งอยู่บนที่ดิน รูปสี่เหลี่ยมคางหมู หน้ากว้างประมาณ 79 เมตร และยาวลึกเข้าไปประมาณ 184 เมตร รวมที่ดินขนาดประมาณ 10 ไร่ ตั้งอยู่ริมถนนพหลโยธิน ซอย 21 สามารถเข้าถึงได้ทั้งด้านถนนพหลโยธินและทางด้านถนนวิภาวดีรังสิต (ถนนซอย)

ภาพที่ 3.1 ทัศนียภาพโครงการและผังบริเวณโครงการ

3.1.2.2 การใช้ที่ดิน (LAND USE)

การจัดวางผังบริเวณโครงการ เป็นการจัดวางอาคารตามแนวยาวของที่ดิน โดยมีอาคารพักอาศัย 3 อาคาร เรียงกั้นไปในแนวยาวทิศตะวันออก-ตะวันตก โดยมีการบิดมุมอาคาร 2 (อาคารกลาง) และ ปิดมุมอาคารทุกอาคาร เพื่อเปิดที่ว่างให้กับที่ดินระหว่างอาคาร 1 และอาคาร 2 เพื่อจัดทำเป็นสะพานน้ำ ขนาดใหญ่กว่าร่วม 70 เมตร และที่ว่างระหว่างอาคาร 2 และอาคาร 3 เพื่อจัดทำเป็นวงเวียนน้ำพุ , สนามเด็กเล่น และสวนสนามหญ้า

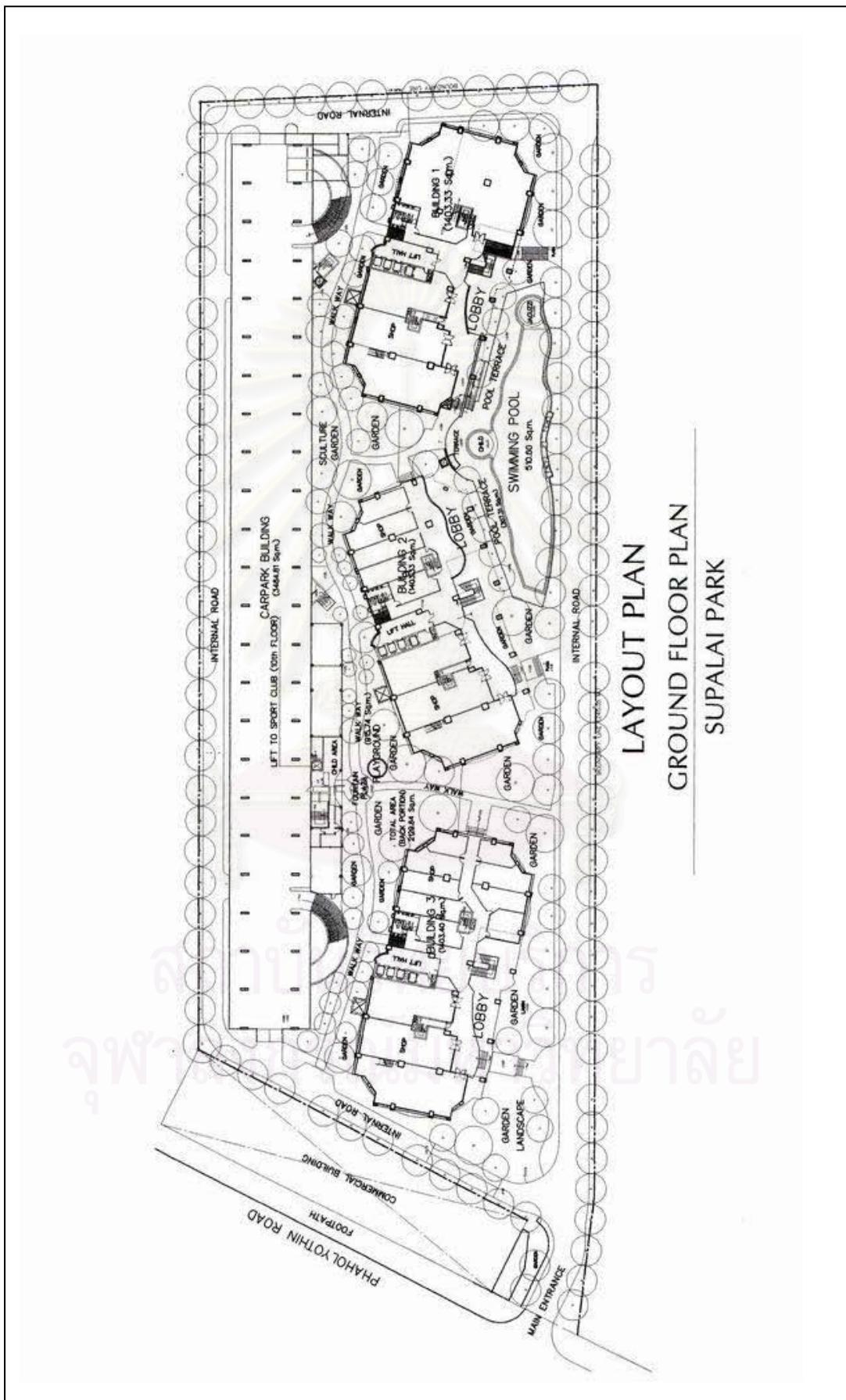
ส่วนอาคารที่จอดรถ จัดทำเป็นอาคารตามแนวยาวคลอดความยาวของที่ดิน (กว้างขยาย ประมาณ 16.20 x 176.77 เมตร) ตั้งอยู่ด้านข้าง โดยมีระยะห่างจากอาคารพักอาศัย กว้างประมาณ 6-12 เมตรและ จัดทำเป็นทางเดินเท้า(ผิวซีเมนต์ลับทินแกรนิต) กว้างประมาณ 2 เมตร คดเคี้ยวไปตามการวางอาคาร พร้อมสวนและด้านไม้สนคาดเล็กใหญ่บนยอด 2 ข้างทางระหว่างอาคารทั้ง 2 ส่วน ยาวคลอดแนว

ส่วนพื้นที่นันทนาการของโครงการนอกจากสวนส่วนกลางและสะพานน้ำที่ชั้นล่าง ยังมีสระว่ายน้ำ จัดวางไว้อยู่บนอาคารที่จอดรถ ชั้นที่ 10 - 11 (รายละเอียดจะกล่าวถึงในหัวข้อต่อไป)

ถนนในโครงการสายหลักจะอยู่ชิดแนวเขตที่ดินฝั่งทิศเหนือ สามารถเข้า-ออกได้ทั้งทางด้านถนน พหลโยธินและทางด้านถนนวิภาวดีรังสิต (ถนนซอย) และถนนจะอยู่ชิดแนวเขตที่ดิน โดยรอบโครงการ

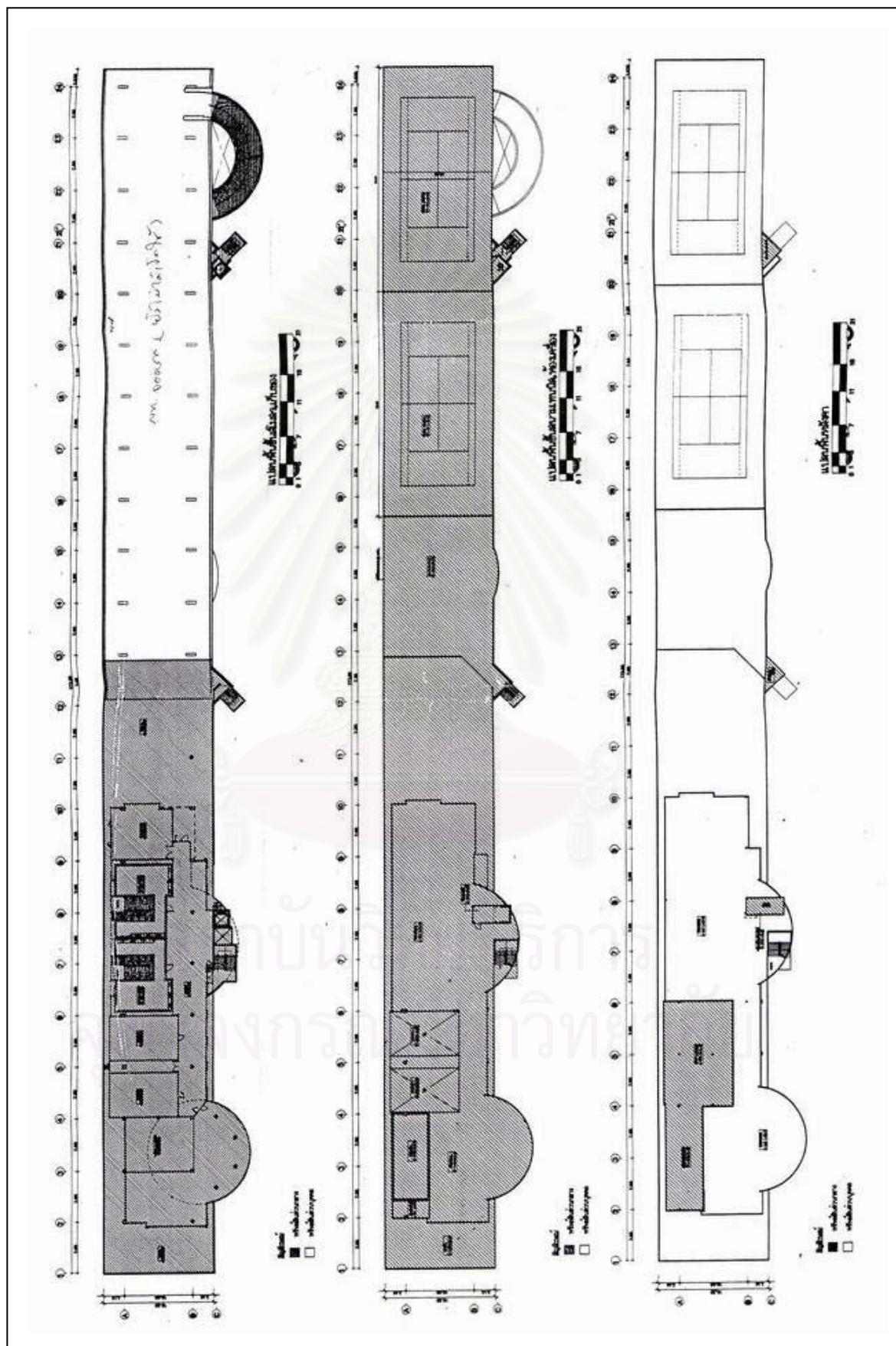

ภาพที่ 3.2 ผังแสดงการใช้ที่ดิน ชั้นล่าง และชั้นดาดฟ้า

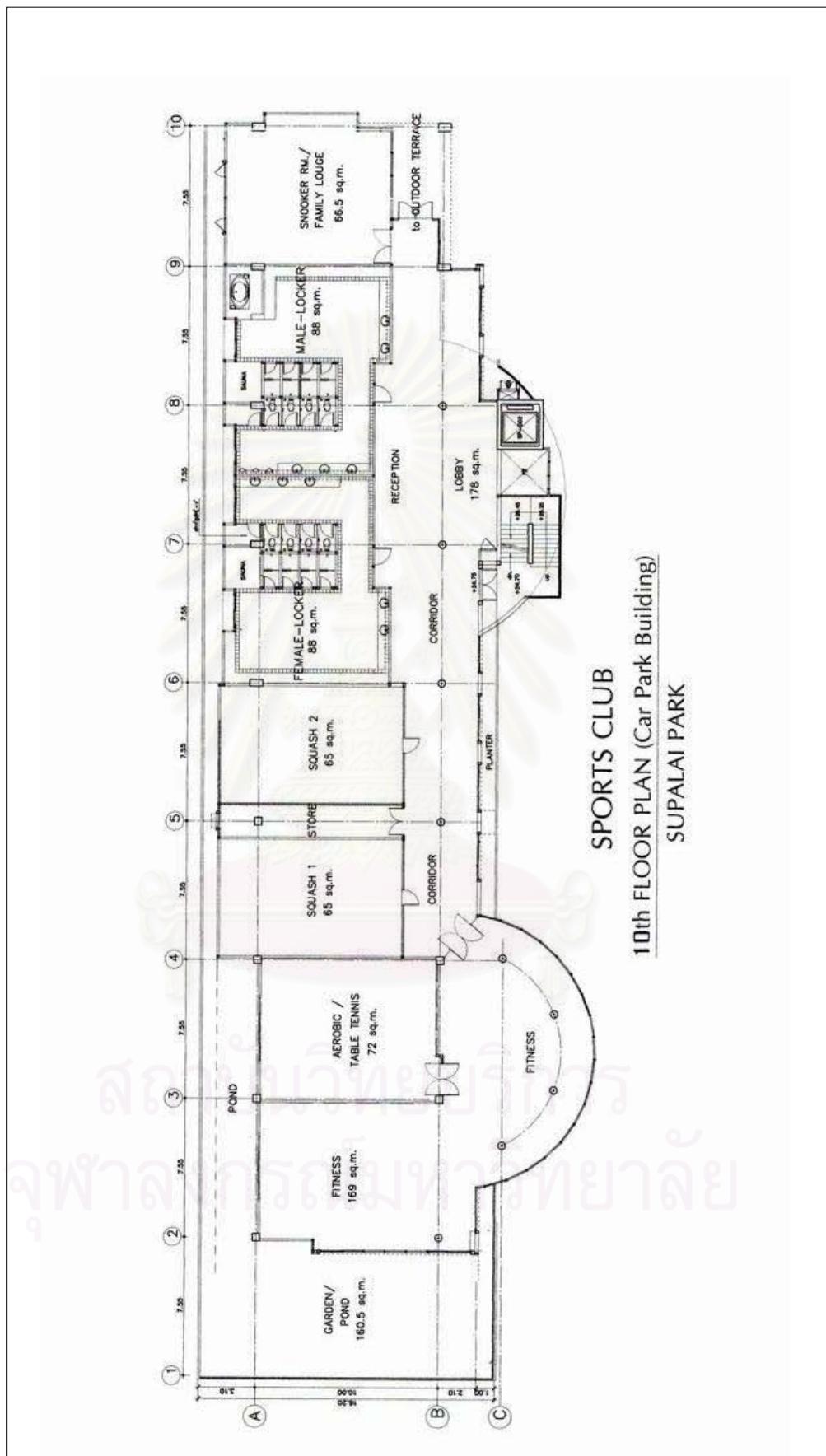

LAYOUT PLAN
GROUND FLOOR PLAN
SUPALAI PARK

ภาพที่ 3.3 ผังแสดงพื้นที่ต่างๆบริเวณ ชั้นล่าง โครงการ

ภาพที่ 3.4 ผังแสดงพื้นที่นันทนาการชั้น 10 - 11 และชั้นหลังคานอาคารจอดรถ

ภาพที่ 3.5 ผังແຄດງພັນທຳໂມສຣກີພາ (ชั้น10) ບໍນອາຄາຮອດຮກ

3.1.2.3 พื้นที่ใช้สอยด้านนันทนาการ (RECREATION AREA)

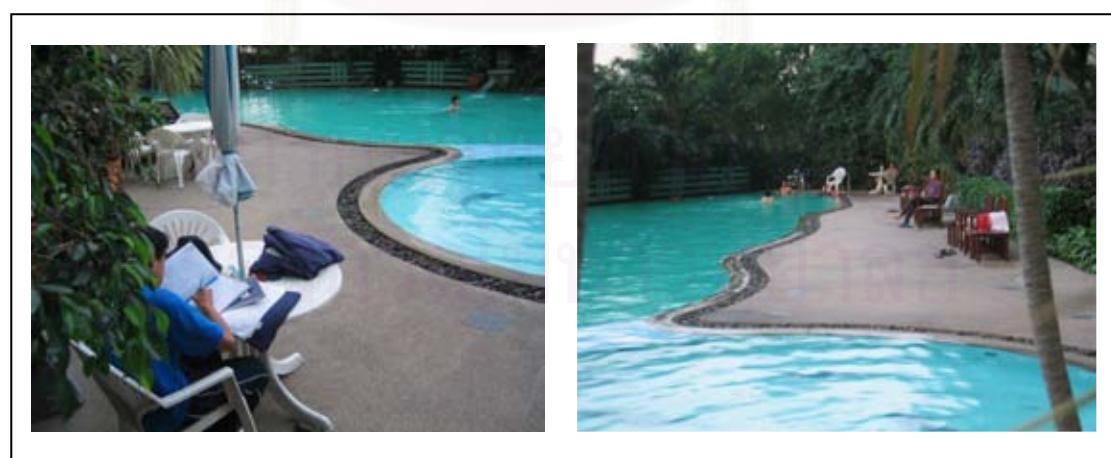
พื้นที่นันทนาการ โครงการ จัดแบ่งเป็น 2 ชุดใหญ่ๆ คือ

1.) พื้นที่ที่เป็นสระว่ายน้ำ จะอยู่ที่ชั้นล่างระหว่างอาคาร 1 และ 2 โดยมีลาน และระเบียงสร้างพร้อมสวนต้นไม้โอบล้อม สระว่ายน้ำเป็นรูปทรงอิสระ(FreeFrom)ประกอบด้วยสระเด็ก (บริเวณตรงกลาง) สระน้ำวน (Jacuzzi) ที่มุ่งด้านขวา และพื้นที่ว่ายน้ำยาวประมาณ 70 เมตร รวมพื้นที่สระประมาณ 510 ตารางเมตร และระเบียงสระประมาณ 308 ตารางเมตร

ภาพที่ 3.6 บริเวณสระว่ายน้ำและระเบียงสระ

(วันอาทิตย์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.7 บริเวณสระว่ายน้ำและระเบียงสระ

(วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.8 บริเวณสระว่ายน้ำและระเบียงสระ

(วันพุธ , เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.9 บริเวณสระว่ายน้ำและระเบียงสระ

(วันอาทิตย์ , เวลา 16.00 - 19.00 น.)

2.) พื้นที่ส่วนกลาง ของชั้น 10 - 11 โดยมีห้อง/พื้นที่ต่างๆดังนี้

ชั้น 10	- ห้องออกกำลังกาย(Fitness)	169	ตารางเมตร
	- ห้องแอโรบิก/ ปิงปอง	72	ตารางเมตร
	- ห้องสควอช 2 ห้องๆละ	65	ตารางเมตร
	- ห้องลีคอกเกอร์+ชาวน่า (ชาบ-หลุ่ง) 2 ห้องๆละ 88	ตารางเมตร	
	- ห้องสนับสนุนเกอร์(ปั๊กบูบันเป็นห้องMember Lounge)	66.5	ตารางเมตร
	- โถงต้อนรับออนไลน์และสำนักงาน(Lobby & Reception)	178	ตารางเมตร
ชั้น 11	- สำนักงาน 2 สำนักๆละ	530	ตารางเมตร
	- สวนดาดฟ้า	654	ตารางเมตร

ภาพที่ 3.10 ห้องออกกำลัง (Fitness) และห้องแอโรบิก (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.11 ห้องสควอชและโถงทางเดินหน้าห้อง (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.12 โถงต้อนรับและห้องMember Lounge (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.13 สวนคาดฟ้าและสนามเทนนิส (บนอาคารจอดรถ) (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.14 สวนชั้นล่างและทางเดิน (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.15 สวนชั้นล่างและทางเดิน (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

นอกจากนี้ยังมีพื้นที่นั่งพักส่วนกลางทั้งชั้นล่างและดาดฟ้า(บนอาคารจอดรถ), สนามหญ้า, สนามเด็กเล่น อยู่ที่ชั้นล่างระหว่างอาคาร 2 และ3 (บริเวณก่อนถึงทางขึ้นสู่โรมานีสก์พาร์ค) และทางเดินกว้างประมาณ 2 เมตร (ที่สามารถใช้เป็นลู่วิ่งจoggging ได้) โอบล้อมด้วยต้นไม้ใหญ่น้อยที่รายรอบอยู่ระหว่างอาคาร

ภาพที่ 3.16 วงเวียนทางเดินและสนามเด็กเล่น

(วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.17 สนามเด็กเล่นและวงเวียนทางเดิน

(วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ส่วนพื้นที่โถงต้อนรับ/พักผ่อน/eon กประสังค์ ที่ชั้นล่างของแต่ละอาคาร (หน้าร้านค้า) จะเป็นลักษณะเปิดโล่ง (โถงสูง2ชั้น) เชื่อมต่อกับสวนและต้นไม้ใหญ่ที่ปลูกไว้หน้าอาคารตลอดแนวโดยมีม้านั่งกระจายอยู่เป็นจุดๆ

ภาพที่ 3.18 โถงต้อนรับ/พักผ่อนอเนกประสงค์ (Lobby) อาคาร 1 (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.19 โถงต้อนรับ/พักผ่อนอเนกประสงค์ (Lobby) อาคาร 2 (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.20 โถงต้อนรับ/พักผ่อนอเนกประสงค์ (Lobby) อาคาร 3 (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

3.2 อาคารชุดพักอาศัย ฟลอราริวิลล์

3.2.1 ข้อมูลทั่วไปโครงการ

เจ้าของโครงการ	บริษัท ไอจีซี การเดิน ทาวเวอร์ จำกัด
ที่ตั้ง	ถนนพัฒนาการ แยกศรีนครินทร์ เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ
ขนาดที่ดิน	ประมาณ 15 ไร่ (24,000 ตารางเมตร)
ลักษณะอาคาร	อาคารพักอาศัยสูง 32 ชั้น 4 อาคาร (A ,B, C, D) อาคารสโตร์กีฬา สูง 4 ชั้น 1 อาคาร อาคารสโตร์จั๊บสูง 4 ชั้น 1 อาคาร
ส่วนของอาคารพักอาศัย	อาคาร A ,B และ อาคาร C,D (ชั้น1-4 เชื่อมติดกัน)ประกอบด้วย ชั้นที่ 1 เป็นส่วนพาณิชย์ ชั้น上อย เป็นส่วนสำนักงาน ด้านหลัง เป็นที่จอดรถ ชั้นที่ 2-3 ด้านหน้าเป็นส่วนพักอาศัย ด้านหลังเป็นที่จอดรถ ชั้นที่ 4 เป็นส่วนพื้นที่นันทนาการ,ห้องกีฬาและสร่าว่ายน้ำ ชั้นที่ 5-32 เป็นส่วนพักอาศัย (รวม 736 ห้องชุด)
ส่วนของอาคารสโตร์กีฬา ประกอบด้วย	ที่จอดรถได้ดิน 1 ชั้น ชั้นที่ 1 เป็น โถงด้อนรับ,ห้องคุกภาพนตร์, สนามบาส/แบดมินตัน, ห้องสควอช, ห้องน้ำ ชั้นที่ 2 เป็นห้องลีโอเกอร์, สปานาธ,สปา ชั้นที่ 3 เป็นห้องฟิตเนส, ห้องแอโรบิก, ห้องสนุกเกอร์, ห้องพักօลีฟ, ห้องเกมส์ปิงปอง ชั้นที่ 4 เป็น สนามเทนนิส
พื้นที่อาคารทั้งหมด	ประมาณ 180,000 ตารางเมตร
พื้นที่อาคารที่คิด F.A.R	ประมาณ 172,000 ตารางเมตร (7.16 : 1)
พื้นที่ส่วนประกอบ	ประมาณ 10,989 ตารางเมตร
ที่ว่าง	ประมาณ 13,011 ตารางเมตร (คิดเป็นร้อยละ 54.2)

3.2.2.1 ที่ตั้ง

อาคารชุดพักอาศัย ฟลอรัลวิลล์ ตั้งอยู่บนที่ดิน รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า(เกือบจตุรัส) หน้ากว้างประมาณ 160 เมตร และยาวลึกเข้าไปประมาณ 166 เมตร (โดยที่ดินด้านทางเข้าจากถนนซอย ถูกเว้าเข้าไปลึกประมาณ 75 เมตร กว้างประมาณ 55 เมตร) รวมที่ดินขนาดประมาณ 15ไร่ ตั้งอยู่บนถนนพัฒนาการ แยกครีนคринทร์ สามารถเดินทางเข้าถึงได้ โดยเข้าซอยไปประมาณ 200 เมตร (ทางเข้าซอยเดียวกับโรงพยาบาลวิภาวดี)

ภาพที่ 3.21 ทัศนียภาพโครงการและผังบริเวณโครงการ

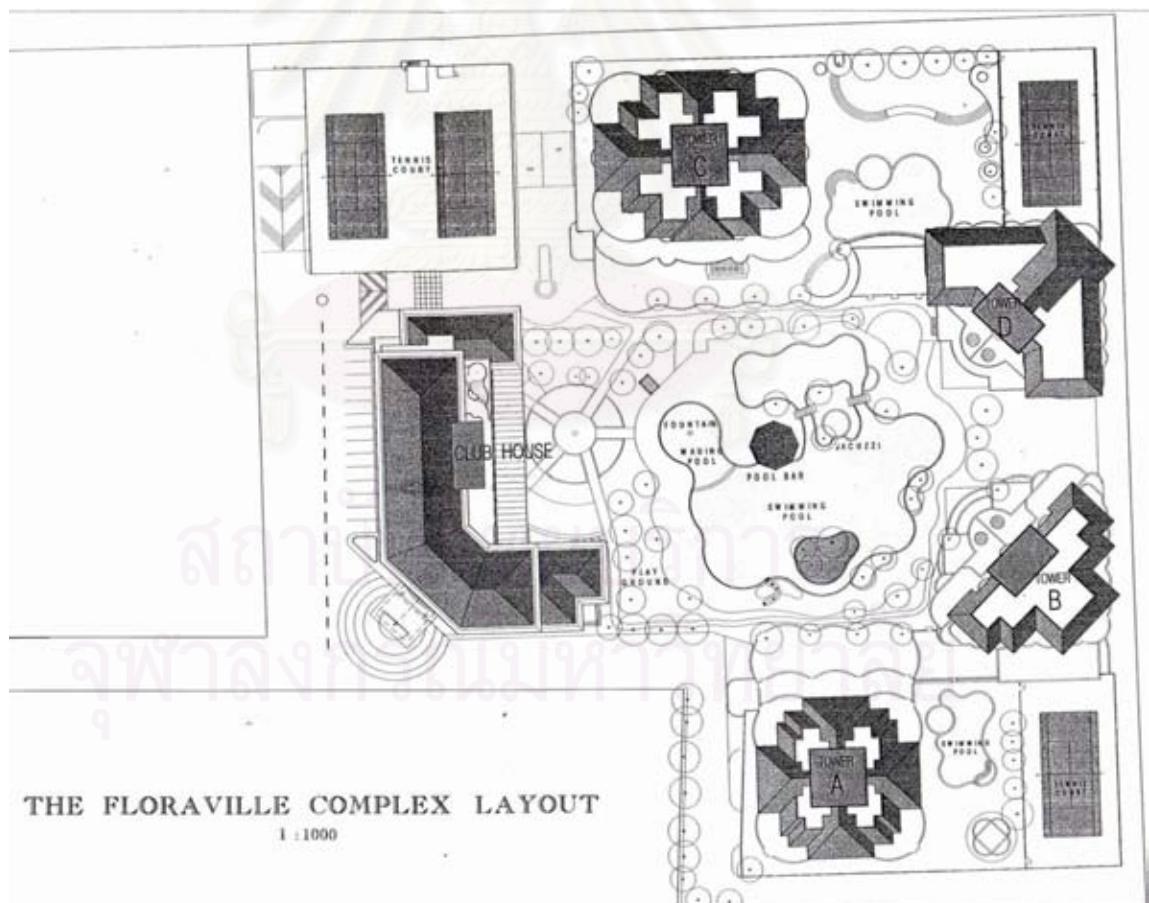
3.2.2.2 การใช้ที่ดิน (LAND USE)

การจัดวางผังบริเวณโครงการ เป็นการจัดวางอาคาร โอบล้อมสรรว่างน้ำขนาดใหญ่ ตรงกลาง โดยมีอาคารสูงระดับพานิชและอาคารสูงระดับเดียวตั้งอยู่ด้านหน้าทางเข้า อย่างละ 1 อาคาร และอาคารพักอาศัย 4 อาคารอยู่ถัดเข้าไปด้านข้างและด้านหลังของที่ดิน

ด้านหน้าอาคารสูงระดับเดียวเป็นที่จอดรถสำหรับผู้มาเยือน ส่วนอาคารสูงระดับพานิช และอาคารพักอาศัยจัดที่จอดรถอยู่ใต้อาคาร

ส่วนพื้นที่เปิดโล่งตรงกลางจัดเป็นสรรว่างน้ำรูปทรงอิสระ (FreeFrom) ขนาดใหญ่ โอบล้อมด้วยต้นไม้ขนาดน้อยใหญ่ พร้อมลานจักรถเดียว (Outdoor Terrace) ที่เชื่อมต่อกับอาคารสูงระดับเดียวตั้งหน้า

ถนนภายในโครงการจะอยู่ชิดแนวเขตที่ดินโดยรอบ สามารถเข้า-ออกได้ทางเดียว ด้านถนนซอยฝั่งทิศตะวันตก

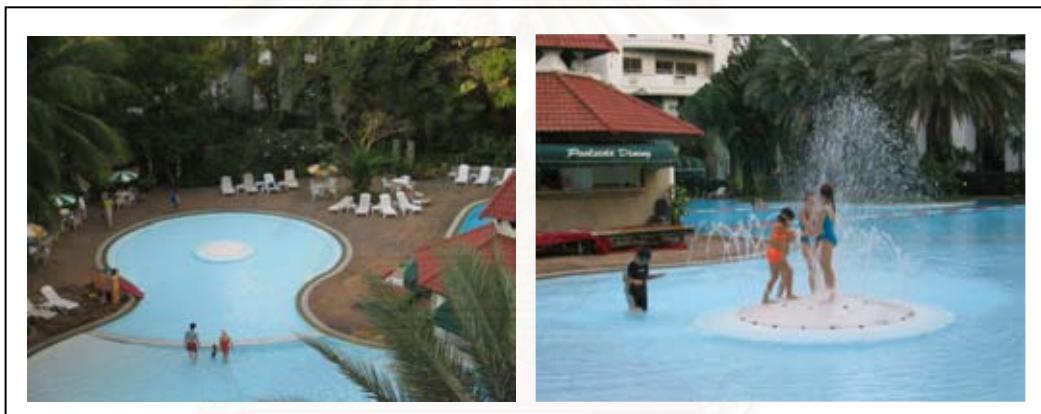

ภาพที่ 3.22 ผังแสดงการใช้ที่ดินโครงการ

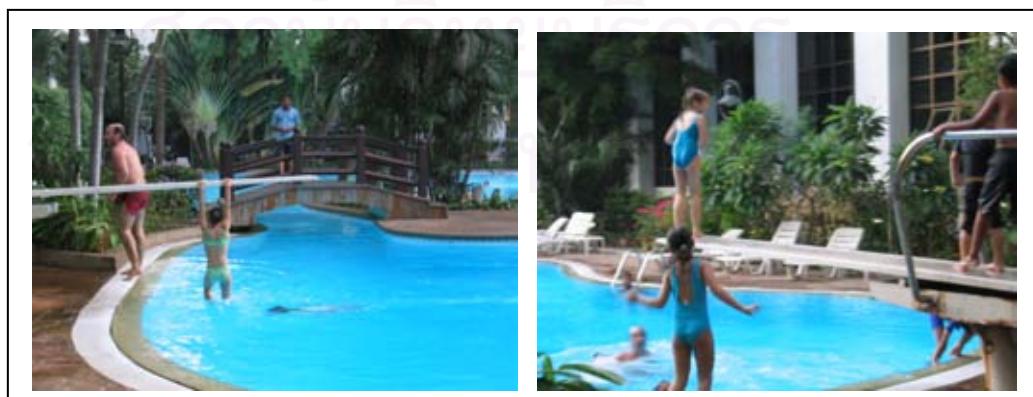
3.2.2.3 พื้นที่ใช้สอยด้านนันทนาการ (RECREATION AREA)

พื้นที่นันทนาการ โครงการ จัดแบ่งเป็น 3 จุดใหญ่ๆ คือ

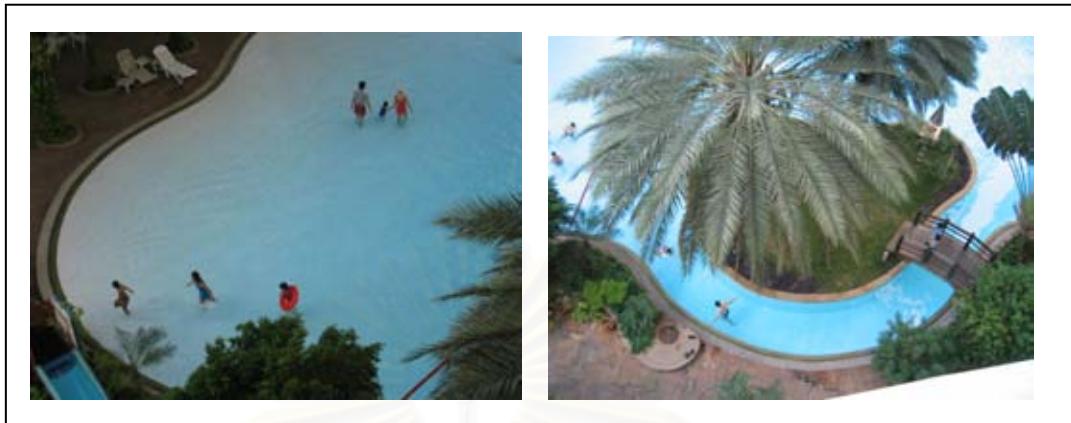
- พื้นที่สระว่ายน้ำ(ชั้นล่าง)** อยู่บริเวณกึ่งกลางที่ดิน โอบล้อมด้วยอาคารพักอาศัยทั้ง 4 อาคาร โดยมีลานและระเบียงสระพร้อมสวนต้นไม้โอบล้อม สระว่ายน้ำเป็นรูปทรงอิสระ (FreeFrom) ขนาดใหญ่ (พื้นที่ประมาณ 1,315 ตารางเมตร) ประกอบด้วยสระเด็ก (สระน้ำพุ), สระน้ำวน (Jacuzzi), สไลเดอร์, สปริงบอร์ดและ Pool Bar ตรงกลาง โดยรอบของสวนที่โอบล้อมระเบียงสระมีทางเดินกว้างประมาณ 2 เมตร (ผิวทรายลักษณะ) คาดเคลื่อนไปตามรูปร่างสระและแนวต้นไม้ มีสนามเด็กเล่น (Outdoor) ขนาดใหญ่ พร้อมอุปกรณ์สนามตั้งบนพื้นทราย รวมพื้นที่บริเวณสระว่ายน้ำทั้งหมดประมาณ 2,000 ตารางเมตร (1/2 เอเคอร์)

ภาพที่ 3.23 สระว่ายน้ำ(ชั้นล่าง) บริเวณน้ำพุ (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.24 สระว่ายน้ำ(ชั้นล่าง) บริเวณ สปริงบอร์ด (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

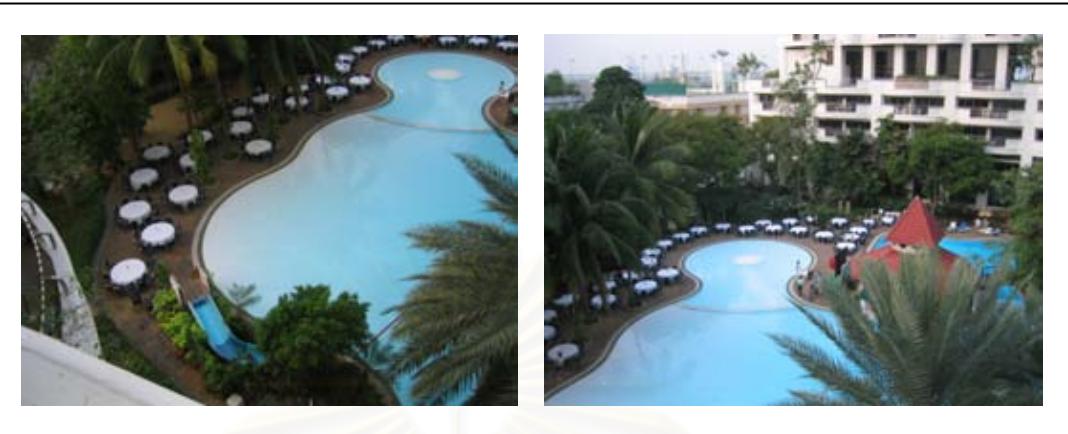

ภาพที่ 3.25 สร้างว่ายน้ำ (ชั้นล่าง) บริเวณ หาดเทียมและเกาะกลาง (วันอาทิตย์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.26 สร้างว่ายน้ำ (ชั้นล่าง) บริเวณสไลเดอร์ (วันอาทิตย์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

สถาบันวิทยบรการ
จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3.27 ลานรอบสระว่ายน้ำ (ชั้นล่าง) เวลา มีงานจัดเลี้ยง (วันอาทิตย์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

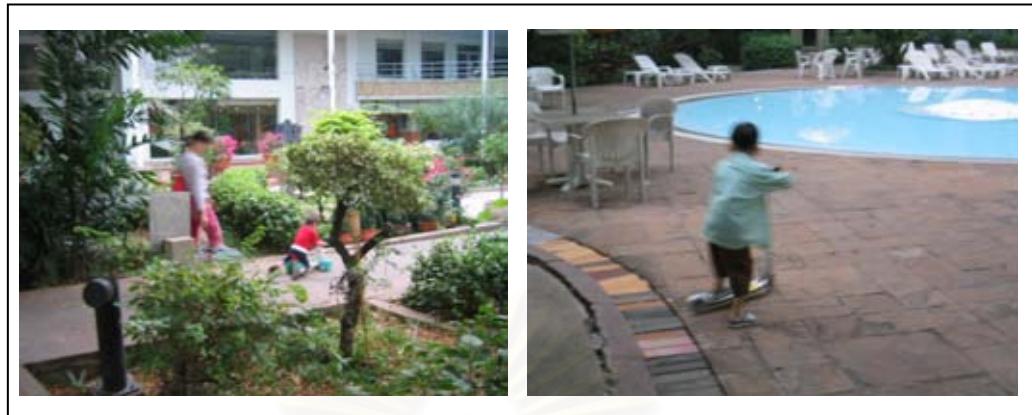
ภาพที่ 3.28 บริเวณลานรอบสระว่ายน้ำ (ชั้นล่าง) (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.29 บริเวณลานรอบสระว่ายน้ำ (ชั้นล่าง) (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.30 บริเวณลานรอบสระว่ายน้ำ (ชั้นล่าง) (วันอาทิตย์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.31 บริเวณลานรอบสระว่ายน้ำ (ชั้นล่าง) (วันอาทิตย์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.32 บริเวณสนามเด็กเล่น (ปั้งสระว่ายน้ำ) ชั้นล่าง (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

สภานักวิทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3.33 บริเวณทางเดินรอบสวน (ข้างสะวายน้ำ) ชั้นล่าง (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

2) พื้นที่นันทนาการในอาคาร A,B และ C,D โดยมีพื้นที่โถงต้อนรับ/พักผ่อนอเนกประสงค์ ที่ชั้นล่าง (เชื่อมถึงกัน 2 อาคาร) เป็นลักษณะโถงสูง 2 ชั้น มีผนังกระจกสูงกั้นระหว่างภายในกับภายนอก มีโซฟา ชุดรับแขกเป็นจุดๆ ส่วนพื้นที่ประเภทกีฬาจะอยู่ที่ชั้น 4 ของอาคาร ที่เชื่อมต่อกัน 2 อาคารมี 1 ชุด โดยมีพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

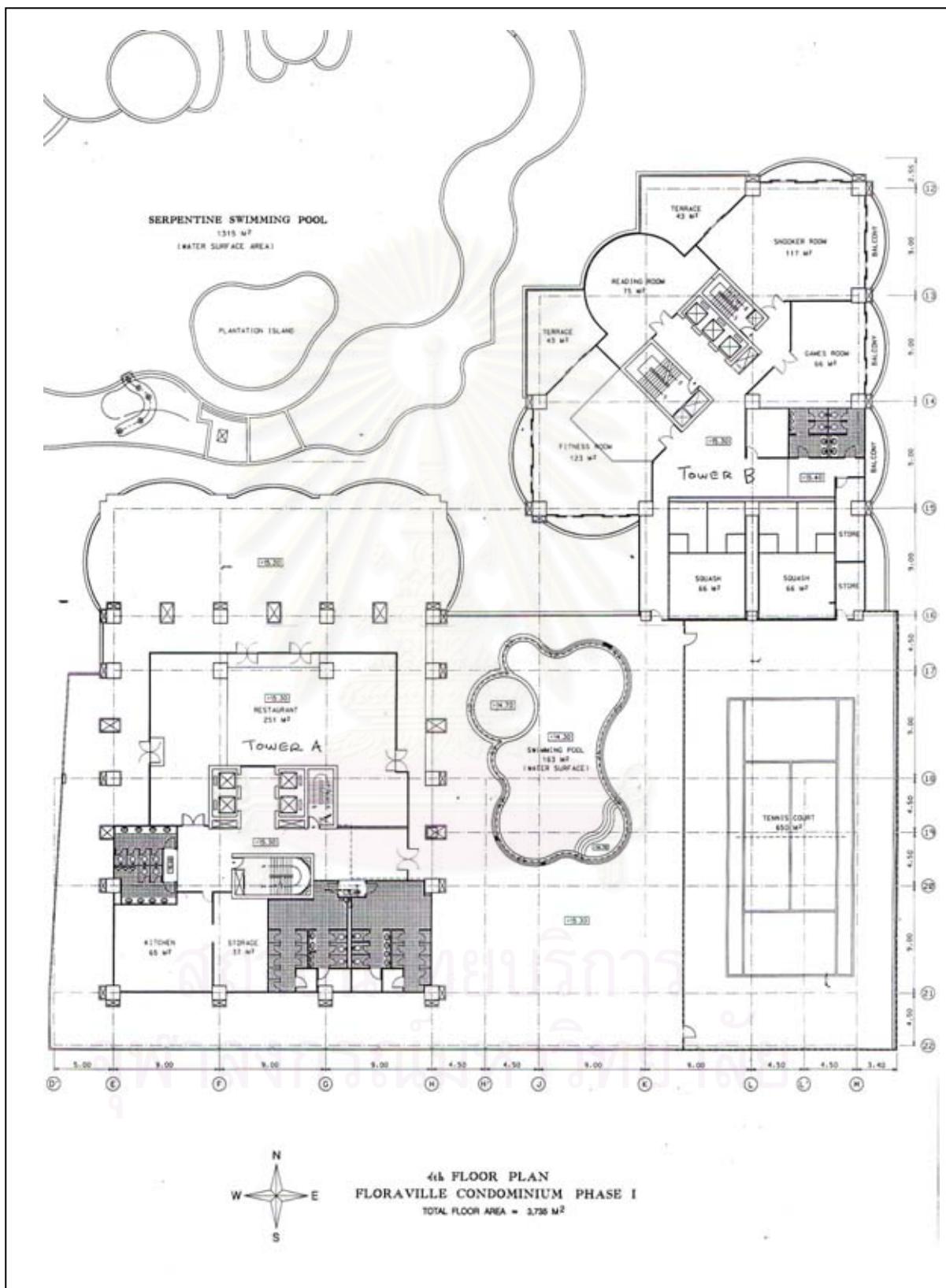
อาคาร A,B

อาคาร A - ห้องล็อกเกอร์+ชานน้ำ (ชาย-หญิง) 2 ห้องๆ ละ	67.5	ตารางเมตร
- ระเบียง,สวนaculaพื้น	455	ตารางเมตร
อาคาร B - ห้องออกกำลังกาย (Fitness)	123	ตารางเมตร
- ห้องสควอช 2 ห้องๆ ละ	66	ตารางเมตร
- ห้องสนุกเกอร์	117	ตารางเมตร
- ห้องอ่านหนังสือ	75	ตารางเมตร
- ห้องเกมส์	66	ตารางเมตร
- ระเบียง	86	ตารางเมตร
อาคาร A,B - สะวายน้ำ	163	ตารางเมตร
- ระเบียงสะวายน้ำ	500	ตารางเมตร
- สนามเทนนิส	650	ตารางเมตร

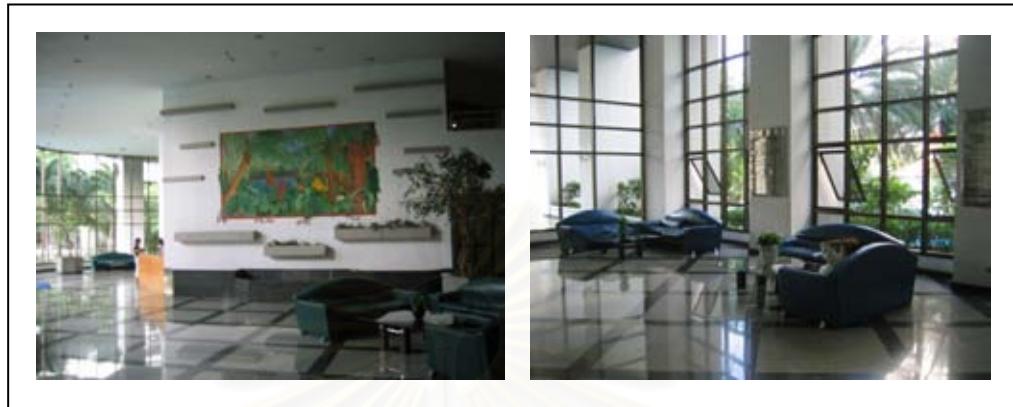
อาคาร C, D

อาคาร C - ห้องล็อกเกอร์+ชานน้ำ (ชาย-หญิง) 2 ห้องๆ ละ	54	ตารางเมตร
- ห้องสกواช 2 ห้องๆ ละ	66	ตารางเมตร
- ห้องสนุกเกอร์	62	ตารางเมตร
- ห้องปิงปอง	36	ตารางเมตร
- ห้องอ่านหนังสือ	57	ตารางเมตร
- ห้องโถงอเนกประสงค์	263	ตารางเมตร
- ระเบียง, สวนดาดฟ้า	536	ตารางเมตร
อาคาร D - ห้องสนุกเกอร์	58	ตารางเมตร
- ห้องโถงอเนกประสงค์	60	ตารางเมตร
- ห้องพักผ่อน	89	ตารางเมตร
- ระเบียง	100	ตารางเมตร
อาคาร C,D - สรรวิวัฒนา ^{ชั้น}	293	ตารางเมตร
- ระเบียงสรรวิวัฒนา ^{ชั้น}	963	ตารางเมตร
- สนามเทนนิส	657	ตารางเมตร

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ภาพที่ 3.34 ผังแสดงพื้นที่นันทนาการชั้น 4 (อาคาร A - B)

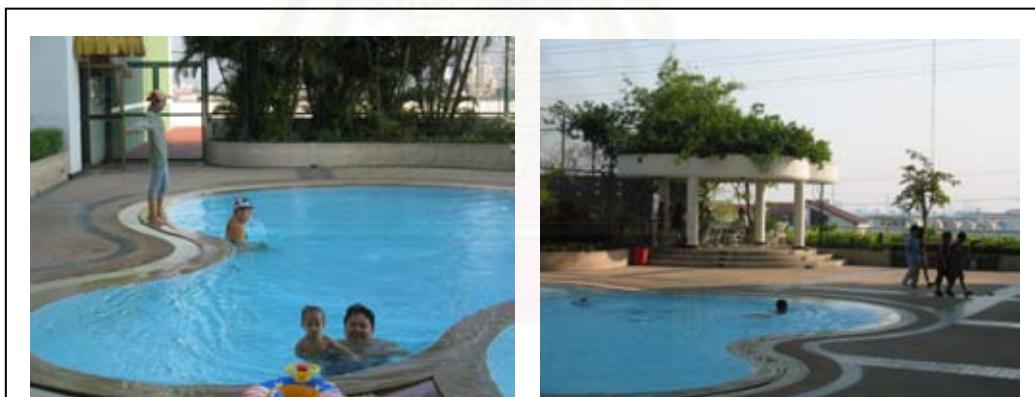
ภาพที่ 3.35 บริเวณพื้นที่โถงต้อนรับ / พักผ่อนออกแบบประسangค์ ชั้นล่าง (วันเสาร์ , เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.36 ห้องฟิตเนสและระเบียง ชั้น 4 (อาคาร A,B) (วันเสาร์ , เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.37 ห้องสควอชและห้องสนุกเกอร์ ชั้น 4 (อาคาร A,B) (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.38 สร้างว่ายน้ำและระเบียงสร้าง ชั้น 4 (อาคาร A,B) (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.39 ระเบียงสระว่ายน้ำและสวนดาดฟ้าชั้น 4 (อาคาร A,B) (วันเสาร์ , เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.40 ระเบียงและสวนดาดฟ้าชั้น 4 (อาคาร A,B) (วันเสาร์ , เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.41 ทางเดินและสวนดาดฟ้ารอบอาคาร ชั้น 4 (อาคาร A,B) (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

3) พื้นที่สไมสรกีพฯ จะอยู่ที่อาคารสไมสร โดยมีห้องและพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

ชั้น 1 - โถงต้อนรับ

- ห้องคุภาพนตร์(Family Lounge) 135 ตารางเมตร

- สนามบ้าส/แบดมินตัน 401 ตารางเมตร

- ห้องสควอช 2 สนาม ห้องละ 63 ตารางเมตร

- ห้องเรียนดนตรี 166 ตารางเมตร

ชั้นที่ 2 - ห้องล็อกเกอร์, ชานน่า, สปานาช (ชาย) 240 ตารางเมตร

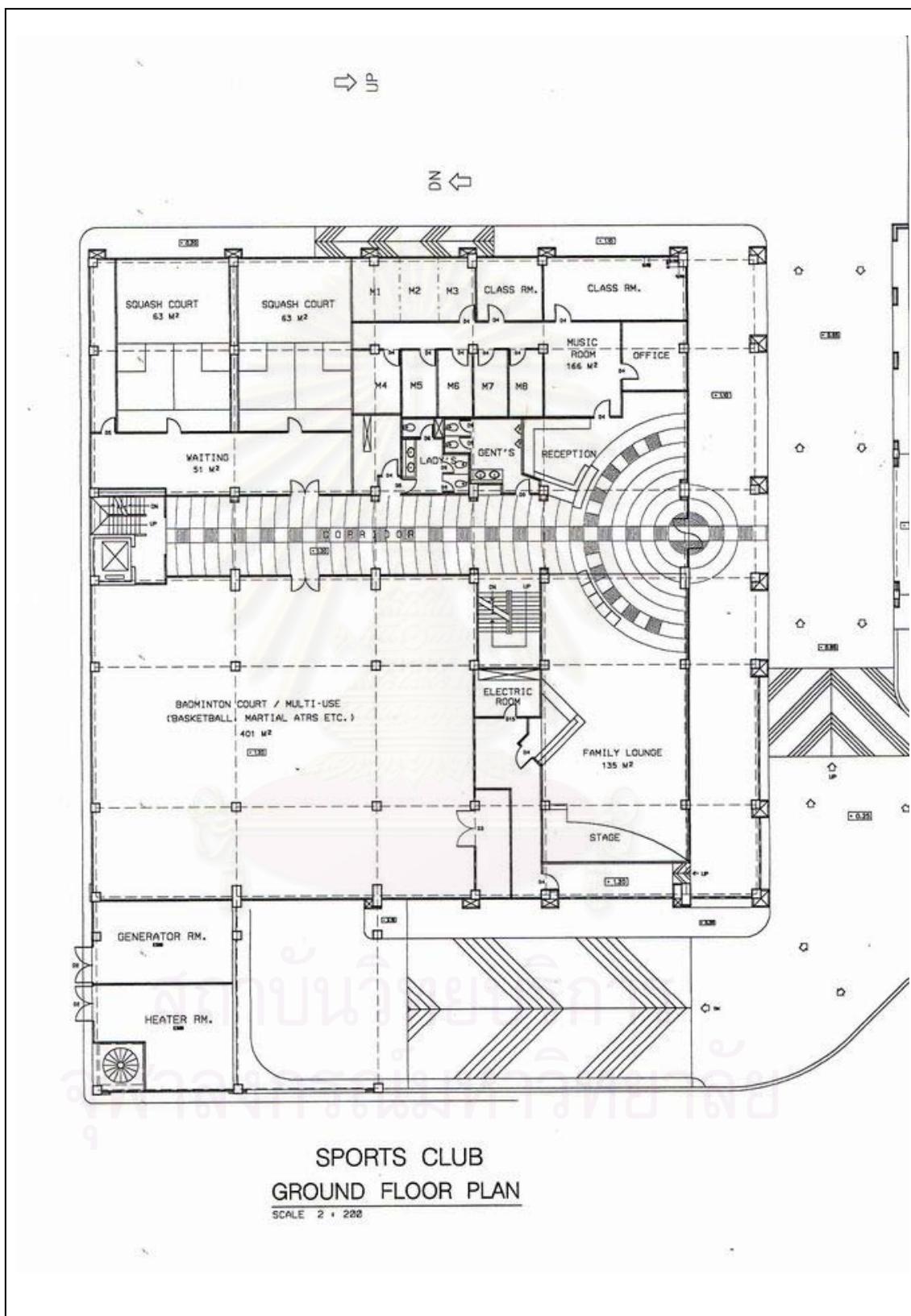
- ห้องล็อกเกอร์, ชานน่า, สปานาช (หญิง) 206 ตารางเมตร

- สปา/บิวตี้ซาลอน 88 ตารางเมตร

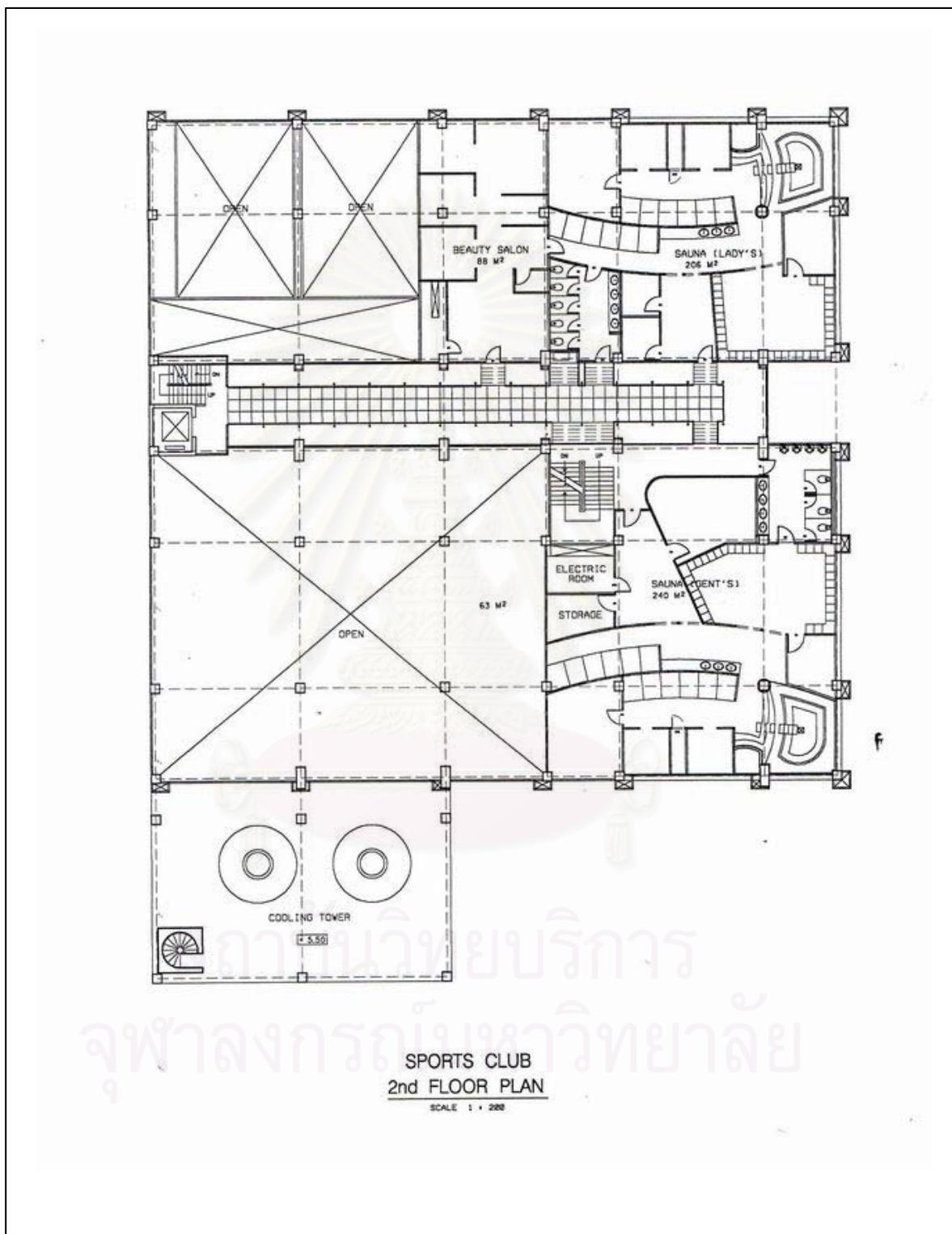
ชั้นที่ 3	-ห้องฟิตเนส,	226	ตารางเมตร
-	ห้องแออิโรมบิค	226	ตารางเมตร
-	ห้องสันดุกเกอร์	104	ตารางเมตร
-	ห้องเกมส์/Pool Table/ปิงปอง	106	ตารางเมตร
-	ห้องพัตกลอส์ฟคอมพิวเตอร์	120	ตารางเมตร
ชั้นที่ 4	- สนามเทนนิส 2 สนาม	1,500	ตารางเมตร

นอกจากนี้ยังมีพื้นที่นันทนาการประเภทจัดเลี้ยง ไว้บริการบุคคลภายนอก ทั้งภายในอาคารและภายนอกอาคาร โถมสร้างจัดเลี้ยงซึ่งมีพื้นที่ลานจัดเลี้ยงภายนอก (Outdoor Terrace) เชื่อมต่อกับกระร่วงนำชั้นล่างของโครงการอีกด้วย

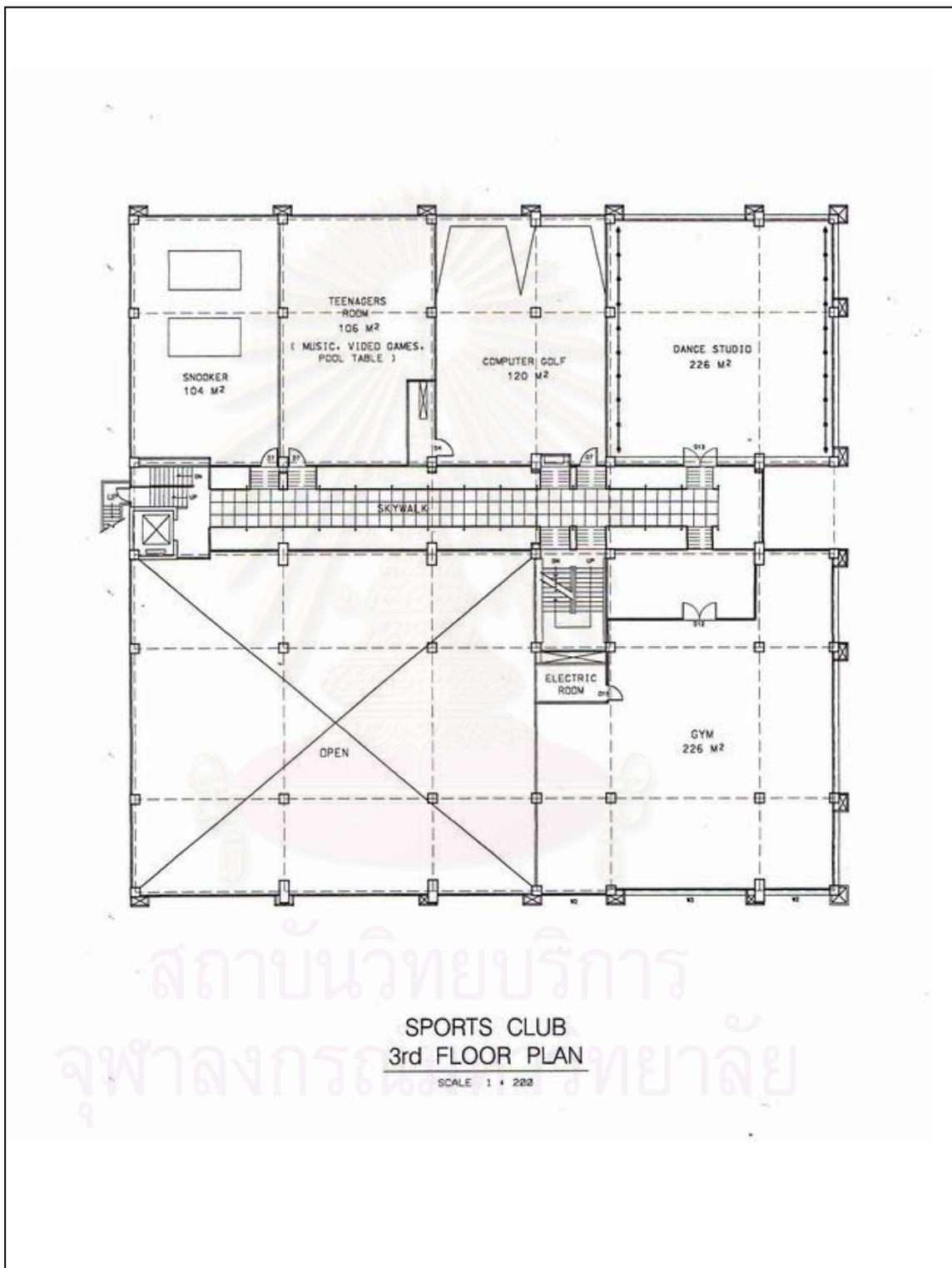
สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

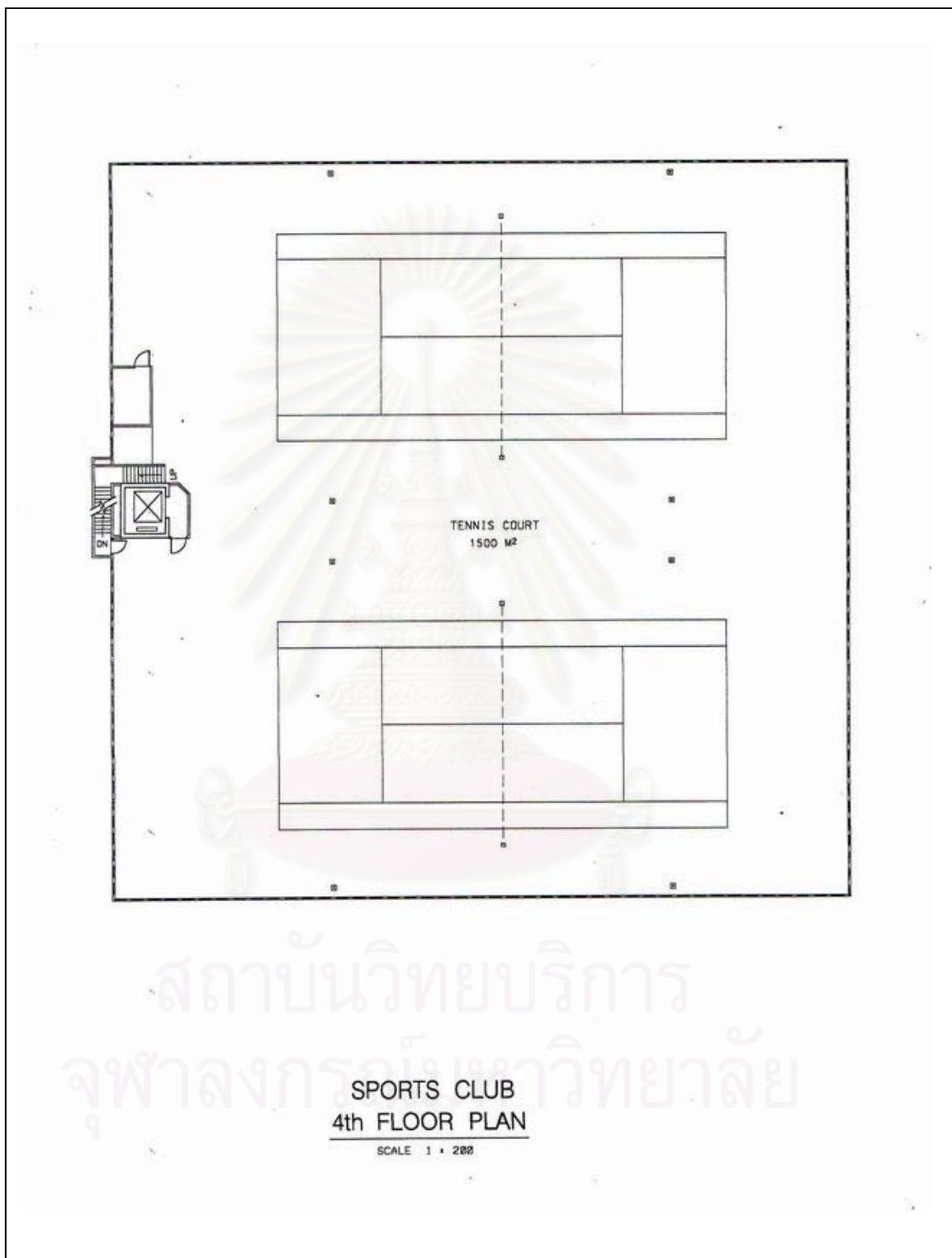
ภาพที่ 3.42 ผังพื้นที่ชั้นล่าง (อาคารสโตร์)

ภาพที่ 3.43 ผังพื้นที่ชั้น 2 (อาคารสโนว์)

ภาพที่ 3.44 ผังพื้นที่ชั้น 3 (อาคารสโตร์)

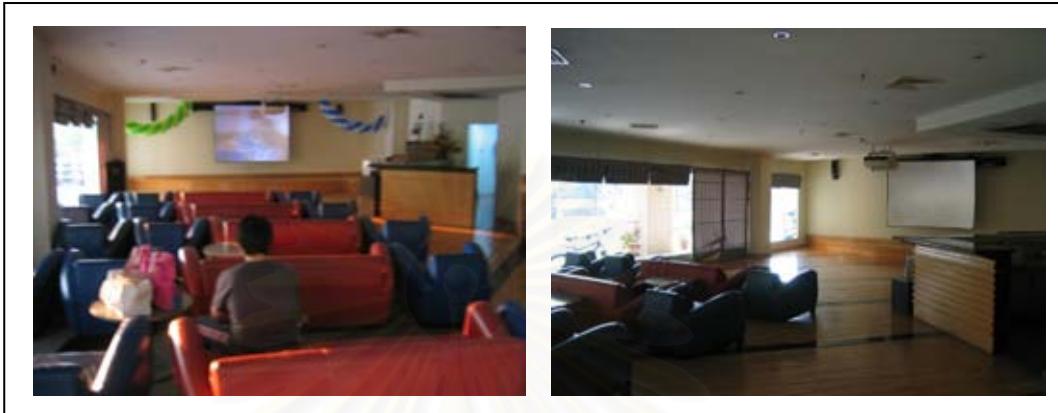
ภาพที่ 3.45 ผังพื้นที่ชั้น 4 (อาคารสโตร์)

ภาพที่ 3.46 บริเวณถนนทางเข้าด้านหน้าอาคารสโภมสร (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.47 บริเวณโถงทางเข้าด้านหน้าอาคารสโภมสร (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.48 ห้องชุมกิจยนตร์ (ด้านซ้ายของโถงทางเข้า) (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

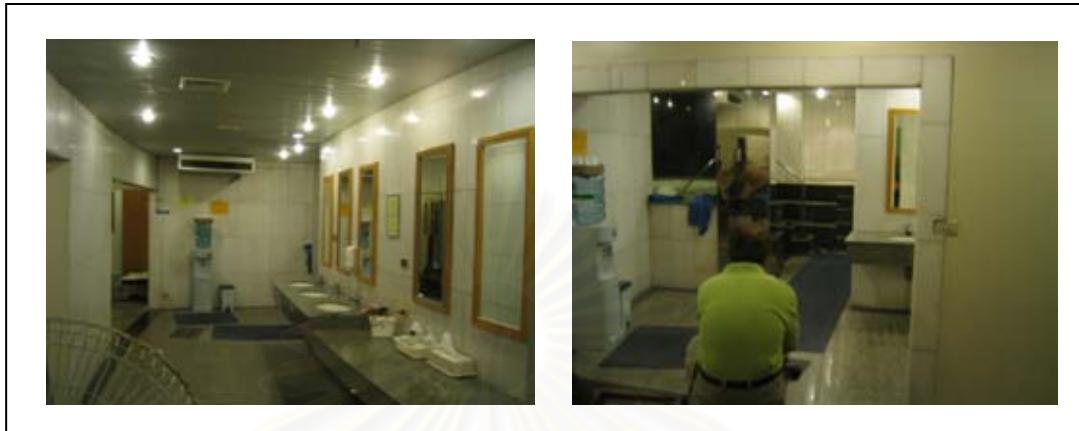
ภาพที่ 3.49 ห้องสานมนาสและบริเวณโถงหน้าห้อง (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

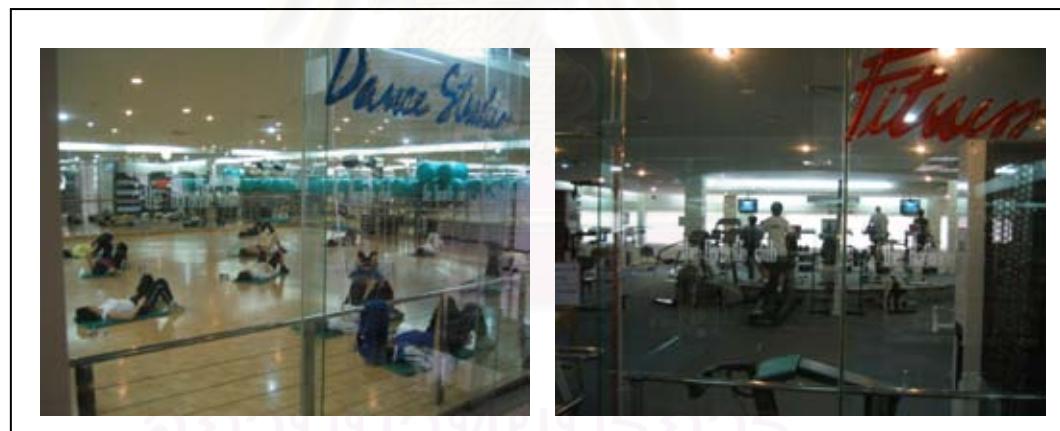
ภาพที่ 3.50 ห้องสนามสควอช (วันเสาร์ , เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.51 ทางเดินชั้น 2 และทางเข้าสปา (วันเสาร์ , เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.52 ล็อกเกอร์และสปานาช (ชั้น 2) (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.53 ห้องแอร์บิคและห้องฟิตเนส (ชั้น 3) (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

ภาพที่ 3.54 สนามเทนนิส (ชั้น 4) (วันเสาร์, เวลา 16.00 - 19.00 น.)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3 เปรียบเทียบพื้นที่นั่งท่านการ ทั้ง 2 โครงการ

ตารางที่ 3.1 เปรียบเทียบลักษณะภายนอกของพื้นที่นั่งท่านการ

พื้นที่นั่งท่านการ	รายละเอียด เปรียบเทียบ		
	ศุภากลั่ยปาร์ค	ฟลอร่าวิลล์	
		อาคาร A-B	อาคารสมอส์
1. สารว่าyanนำ	อยู่ชั้น 1 แนวยาวรูปทรง Free Form มีสารเด็ก, มีจำกัดซี่	อยู่ชั้น 4 รูปทรง Free Form มีสารเด็ก, ไม่มีจำกัดซี่	อยู่ชั้น 1 รูปทรง Free Form ขนาดใหญ่ มีสารเด็ก, น้ำพุ, สไลเดอร์, สะพิงบอร์ด
2. ลานรอบสาระ	ตามแนวยาวของสาระ / ล้อมด้วยต้นไม้ จำนวนมาก	รอบสาระ / ล้อมด้วยต้นไม้ ปานกลาง	รอบสาระ / ล้อมด้วยต้นไม้มาก
3. Lobby (ชั้นล่าง)	เปิดโล่งไกลล์ส่วน และต้นไม้ข้างอาคาร (ไม่ติดแอร์)	ปิดล้อมด้วยกระเจาะสูง (ติดแอร์แต่ไม่เปิด)	ปิดล้อมด้วยกระเจาะสูง (ติดแอร์)
4. สวนชั้นล่าง	ล้อมรอบอาคาร	กลาง Court อาคาร	-
5. สวนคาดฟ้า	สนามหญ้า / ปลูกต้นไม้ จำนวนปานกลาง ที่ขอบอาคาร	ลานคอนกรีต / ปลูกต้นไม้ที่ระบบ ขอบอาคาร	-
6. ห้องออกกำลัง	ติดแอร์	ไม่ติดแอร์	ติดแอร์

จากตารางที่ 3.1 จะเห็นว่าพื้นที่นั่งท่านการส่วนใหญ่ที่ต่างกันเป็นประเภทไม่ออกกำลัง (Passive) โดยเฉพาะที่ต่างกันชัดเจนคือ Lobby ของโครงการศุภากลั่ยปาร์ค จะเปิดโล่ง ชิดสวนและต้นไม้ ส่วนของโครงการฟลอร่าวิลล์จะปิดล้อมด้วยกระเจาะ-หน้าต่างสูงและสวนชั้นล่างของโครงการศุภากลั่ยปาร์คจะอยู่รอบอาคาร ส่วนโครงการฟลอร่าวิลล์จะอยู่กลางระหว่างกลุ่มอาคาร ส่วนสารว่าyanนำจะแตกต่างกันที่ขนาด รูป่าง แต่จะเหมือนกันที่เป็นรูปทรงอิสระ (Free Form) ซึ่งเป็นพื้นที่ประเภทที่สามารถเป็นได้ทั้ง 2 แบบ ทั้งออกกำลังและไม่ออกกำลัง (Active และ Passive) เป็นจุดเด่นของแต่ละโครงการ

ตารางที่ 3.2 เปรียบเทียบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่นันทนาการ

หัวข้อเรื่อง	รายละเอียด เปรียบเทียบ		
	ศุภาลัยปาร์ค	ฟลอร่าวิลล์	
		อาคาร A-B	อาคารสโนมาร์
1. จำนวนพื้นที่ นันทนาการ	12 พื้นที่	12 พื้นที่	13 พื้นที่ (มี 6 พื้นที่ ที่ไม่ซ้ำกับอาคาร A-B)
2. ค่าใช้จ่าย การใช้บริการ	ค่าบำรุงสโนมาร์กีฬาแรก เข้า 10,000 บาทต่อชั่วโมง ครึ่งละ 20 บาท สำหรับ ลูกไม้สโนมาร์กีฬาและสำหรับ ห้องสวอช 100 บาท / ชม. สนามเทนนิส (ค่าไฟ) 60 บาท / ชม.	ค่าบำรุงสโนมาร์กีฬาแรกเข้า 1% ของราคาห้องชุด	ไม่เสียค่าใช้จ่าย
2.1 สำหรับ ผู้พักอาศัย	12,000 บาท / ปี	ปัจจุบัน เจ้าของห้องชุด (ใหม่) ที่ต้องการเป็นสมาชิก สโนมาร์กีฬา 19,260 บาท / ปี 26,000 บาท / ปี	ปัจจุบัน
2.2 สำหรับบุคคล ภายนอก			
3. ค่าใช้จ่าย ส่วนกลาง	15 บาท / ตร.ม.	20 บาท / ตร.ม.	-
4. เวลาที่เปิดใช้ บริการ	วันธรรมดาก 6.30 – 21.30 น. วันหยุด 10.00 – 20.00 น.	7.00 – 22.00 น. ทุกวัน	7.00 – 22.00 น.

จากตารางที่ 3.2 จะเห็นว่าทั้ง 2 โครงการมีพื้นที่นันทนาการหลักเหมือนกัน 12 พื้นที่ เพียงแต่ โครงการฟลอร่าวิลล์ได้จัดเตรียมพื้นที่นันทนาการเพิ่มขึ้นมาในอาคารสโนมาร์ที่แยกต่างหากจากอาคาร พักอาศัย เพื่อให้บุคคลภายนอกได้สามารถเข้ามาใช้บริการ ได้ด้วยและมีพื้นที่บางประเภทเพิ่มขึ้น เช่น สนามบาส สนามแบด แต่พื้นที่บางประเภทที่มีอยู่แล้วในอาคารพักอาศัย เช่น ห้องออกกำลังกาย (Fitness) แต่มีอุปกรณ์เครื่องเล่นที่ดีกว่า มากกว่า รวมถึงการจัดการ ดูแลรักษา ที่มีประสิทธิภาพที่ดีกว่าด้วย ส่วน ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการของโครงการศุภาลัยปาร์คจะจ่ายเป็นรายครั้งตามที่เล่นจริง แต่ก็มีค่าใช้จ่าย ส่วนกลางที่ถูกกว่าของโครงการฟลอร่าวิลล์ซึ่งไม่เสียค่าบริการ ในแต่ละครั้ง แต่จะมีค่าใช้จ่ายส่วนกลางที่ แพงกว่า

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาระบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นตัวแทนของผู้อยู่อาศัยทั้ง 2 โครงการ ผลการวิเคราะห์จะแบ่งเป็น 1) การวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยสรุปเป็นรายงาน อยู่ในรูปแบบของตารางค่าความถี่และค่าร้อยละ แบ่งตามโครงสร้างของแบบสอบถาม ทั้ง 4 ส่วน โดยจะเปรียบเทียบให้เห็นทั้ง 2 โครงการ คือโครงการศุภากลัย ปาร์ค และโครงการฟลอราวิลล์ ตามลำดับในหัวข้อเรื่องเดียวกัน เพื่อให้เห็นความเหมือนและความแตกต่าง ได้ชัดเจน และ 2) การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยสรุปปัญหาและความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัยต่อพื้นที่นันทนาการแต่ละพื้นที่ในโครงการ ซึ่งจะสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในบทที่ 1 และในช่วงท้ายจะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีผลต่อพฤติกรรมนันทนาการของผู้อยู่อาศัยโดยรวมทั้ง 2 โครงการ ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไป และสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ

4.1.1 เพศ

ตารางที่ 4.1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (ร้อยละ)	
	ศุภากลัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
ชาย	93 (42.7)	32 (34.4)
หญิง	125 (57.3)	61 (65.6)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.1 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่าง มีสัดส่วนเพศ หญิงมากกว่าเพศชายเหมือนกันทั้ง 2 โครงการ คือ 57.3% และ 65.6% สำหรับโครงการศุภากลัย ปาร์ค และ โครงการฟลอราวิลล์ ตามลำดับ

4.1.2 อายุ

ตารางที่ 4.2 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (ร้อยละ)	
	คุ้ภาลัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
อายุ 16 - 25 ปี	107 (49.1)	33 (35.5)
อายุ 26 - 35 ปี	72 (33.0)	28 (30.1)
อายุ 36 - 45 ปี	28 (12.8)	18 (19.4)
อายุ 46 - 55 ปี	4 (1.8)	8 (8.6)
อายุ 56 - 65 ปี	5 (2.3)	4 (4.3)
มากกว่า 65 ปี	2 (0.9)	2 (2.2)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.2 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการเป็นกลุ่มอายุ 16-25 ปี (วัยรุ่น) และรองลงมาคือกลุ่มอายุ 26-35 ปี (วัยทำงาน) ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มรวมกันจะมีจำนวนมากถึงกว่า 65% ของกลุ่มตัวอย่าง

4.1.3 สถานภาพการศึกษา

ตารางที่ 4.3 สถานภาพการศึกษา ของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพการศึกษา	จำนวน (ร้อยละ)	
	คุ้ภาลัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
ปวช.ปวส./อนุปริญญา	34 (15.6)	18 (19.4)
ปริญญาตรี	121 (55.5)	39 (41.9)
ปริญญาโท	46 (21.1)	14 (15.1)
ปริญญาเอก	7 (3.2)	3 (3.2)
อื่นๆ (มัธยม)	10 (4.6)	19 (20.4)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการมีสถานภาพการศึกษาปริญญาตรี รองลงมาของโครงการคุ้ภาลัย ปาร์ค ปริญญาโท ส่วนของโครงการฟลอราวิลล์ จะเป็นนักเรียนมัธยม ซึ่งทั้ง 2 กลุ่มรวมกันจะมีจำนวนมากถึงกว่า 60%

4.1.4 สถานภาพการสมรส

ตารางที่ 4.4 สถานภาพการสมรส ของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพการสมรส	จำนวน (ร้อยละ)	
	สุภาพลัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
โสด	167 (76.6)	51 (54.8)
แต่งงานแล้วยังไม่มีบุตร	19 (8.7)	11 (11.8)
แต่งงานแล้วมีบุตร	31 (14.2)	27 (29.0)
หย่าร้าง/ม้าย	1 (0.5)	4 (4.3)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.4 จะเห็นว่ากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการ มีสถานภาพโสด เป็นจำนวนมากถึงกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ แต่งงานแล้วมีบุตร

4.1.5 อาชีพ

ตารางที่ 4.5 สถานภาพทางด้านอาชีพ ของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพด้านอาชีพ	จำนวน (ร้อยละ)	
	สุภาพลัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
เจ้าของกิจการ/ค้าขาย	24 (11.0)	18 (19.4)
พนักงานบริษัทเอกชน	79 (36.2)	33 (35.5)
รัฐวิสาหกิจ	12 (5.5)	5 (5.4)
ข้าราชการ	11 (5.0)	3 (3.2)
อื่นๆ (นักศึกษา, นักเรียน, แม่บ้าน)	92 (42.2)	34 (36.6)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.5 จะเห็นว่ากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการ เป็นนักศึกษา, นักเรียน หรือแม่บ้าน รองลงมาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ทั้ง 2 กลุ่มรวมกันจะมีจำนวนมากถึงกว่า 70%

4.1.6 สถานภาพความเป็นเจ้าของ

ตารางที่ 4.6 สถานภาพความเป็นเจ้าของในที่อยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพความเป็นเจ้าของ	จำนวน (ร้อยละ)	
	สุภาพลัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
เจ้าของเอง	107 (49.1)	35 (37.6)
อาศัยกับพ่อแม่พี่น้อง	67 (30.7)	24 (25.8)
อาศัยกับญาติ/เพื่อน	29 (13.3)	10 (10.8)
เช่าอยู่	15 (6.9)	24 (25.8)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.6 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการ มีสถานภาพความเป็นเจ้าของห้องชุดเอง รองลงมาคืออาศัยกับพ่อแม่พี่น้อง และกลุ่มตัวอย่างโครงการฟลอร่าวิลล์เป็นลักษณะ เช่าอยู่ เป็นอันดับ 2 ด้วยเห็นกัน

4.1.7 จำนวนสมาชิกในที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 4.7 จำนวนสมาชิกในที่อยู่อาศัย ของกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนสมาชิก	จำนวน (ร้อยละ)	
	สุภาพลัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
1	42 (19.3)	15 (16.1)
2	89 (40.8)	25 (26.9)
3	46 (21.1)	17 (18.3)
4	24 (11.0)	17 (18.3)
5	12 (5.5)	10 (10.8)
6	3 (1.4)	5 (5.4)
7	1 (0.5)	3 (3.2)
8	1 (0.5)	1 (1.1)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.7 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการ มีจำนวนสมาชิกที่อยู่ด้วยกันในห้องชุด 2 คน แต่สัดส่วนทั้ง 2 โครงการจะต่างกัน โดยที่ของโครงการสุภาพลัยปาร์ค จะอยู่กันส่วนใหญ่ 1-3 คน ส่วนของโครงการฟลอร่าวิลล์จะอยู่กันส่วนใหญ่ 2-4 คน

4.1.8 สถานภาพรายได้ต่อเดือน

ตารางที่ 4.8 สถานภาพรายได้ต่อเดือน ของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (ร้อยละ)	
	สุภาพลัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
ไม่เกิน 25,000 บาท	132 (60.6)	43 (46.2)
25,000 - 50,000 บาท	54 (24.8)	26 (28.0)
50,001 - 100,000 บาท	17 (7.8)	20 (21.5)
100,000 บาทขึ้นไป	15 (6.9)	4 (4.3)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.8 จะเห็นว่ากุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการ มีรายได้ต่อเดือน ไม่เกิน 25,000 บาท รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน 25,000 - 50,000 บาท ทั้ง 2 กลุ่มรวมกันจะมีจำนวนมากถึงกว่า 60%

4.1.9 ประเภทห้องชุด

ตารางที่ 4.9 ประเภทห้องชุด ของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทห้องชุด	จำนวน (ร้อยละ)	
	สุภาพลัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
แบบห้องสตูดิโอ	87 (39.9)	9 (9.7)
แบบ 1 ห้องนอน	44 (20.2)	13 (14.0)
แบบ 2 ห้องนอน	72 (33.3)	43 (46.2)
แบบ 3 ห้องนอน	15 (6.9)	28 (30.1)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.9 จะเห็นว่ากุ่มตัวอย่างของโครงการสุภาพลัยปาร์ค จะอยู่ห้องชุดแบบห้องสตูดิโอมากที่สุด และรองลงมาคือแบบ 2 ห้องนอน ส่วนโครงการฟลอราวิลล์ จะอยู่ห้องชุดแบบ 2 ห้องนอนมากที่สุด รองลงมาคือแบบ 3 ห้องนอน

4.1.10 ราคาห้องชุด

ตารางที่ 4.10 ราคาห้องชุด ของกลุ่มตัวอย่าง

ราคาห้องชุด	จำนวน (ร้อยละ)	
	สุภาพลัยปาร์ค	ฟลอร่าวิลล์
1 - 3 ล้านบาท	137 (62.8)	36 (38.7)
3 - 6 ล้านบาท	74 (33.9)	35 (37.6)
6 - 10 ล้านบาท	7 (3.2)	18 (19.4)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.10 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างของโครงการสุภาพลัยปาร์คอยู่ห้องชุดที่มีระดับราคา 1 - 3 ล้านบาทมากที่สุดเกินกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่าง ในขณะที่โครงการฟลอร่าวิลล์อยู่ห้องชุดที่มีระดับราคา 1 - 3 ล้านบาทและ 3 - 6 ล้านบาทใกล้เคียงกัน โดยทั้ง 2 กลุ่มรวมกันจะมีจำนวนมากถึงกว่า 70%

4.1.11 สถานภาพการมีที่อยู่อาศัยอื่น

ตารางที่ 4.11 สถานภาพการมีที่อยู่อาศัยอื่น ของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพการมีที่อยู่อาศัยอื่น	จำนวน (ร้อยละ)	
	สุภาพลัยปาร์ค	ฟลอร่าวิลล์
บ้านเดี่ยว	120 (55.0)	42 (45.2)
ทาวน์เฮาส์	45 (20.6)	17 (18.3)
แฟลต/อาคารชุด	11 (5.0)	10 (10.8)
ไม่มี	42 (19.3)	24 (25.8)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.11 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการมีที่อยู่อาศัยอื่นเป็นแบบบ้านเดี่ยวมากที่สุด รองลงมาเป็นทาวน์เฮาส์

4.2 รูปแบบการดำเนินชีวิตด้านนันทนาการของกลุ่มตัวอย่าง

4.2.1 ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในโครงการ

ตารางที่ 4.12 ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในโครงการ

ระยะเวลา (ปี)	จำนวน (ร้อยละ)	
	สุภาพลัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
น้อยกว่า 1 ปี	4 (1.8)	1 (1.1)
1 ปี	106 (48.6)	23 (24.7)
2 – 4 ปี	100 (45.9)	36 (38.7)
5 – 7 ปี	8 (3.7)	18 (19.4)
มากกว่า 7 ปี	-	15 (16.2)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.12 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างของโครงการคุณภาพลัยปาร์คอยู่อาศัยในโครงการมา 1 ปีมากที่สุดและรองลงมาคือ 2-4 ปี ส่วนของโครงการฟลอราวิลล์อยู่อาศัยในโครงการมา 2 – 4 ปี มากที่สุด รองลงมาคือ 1 ปี

4.2.2 จำนวนวันที่อยู่อาศัยในโครงการ

ตารางที่ 4.13 จำนวนวันที่อยู่อาศัยในโครงการ ใน 1 สัปดาห์

จำนวนวัน	จำนวน (ร้อยละ)	
	สุภาพลัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
2	15 (6.9)	5 (5.4)
3	14 (6.4)	6 (6.5)
4	9 (4.1)	6 (6.5)
5	33 (15.1)	13 (14.0)
6	11 (5.0)	4 (4.3)
7	136 (62.4)	59 (63.4)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.13 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการอาศัยอยู่ในโครงการ 7 วันมากที่สุด รองลงมาอาศัยอยู่ 5 วัน

4.2.3 รูปแบบการใช้เวลาใน 1 วัน

ตารางที่ 4.14 รูปแบบ การใช้เวลา ใน 1 วันชั้นเรียน และวันหยุด

กลุ่มตัวอย่าง โครงการศุภालัยปาร์ค

กิจกรรมที่ทำ ใน 1 วัน (24 ชม.)	วันชั้นเรียน				วันหยุด			
	อันดับ1 ชม. (%)	อันดับ2 ชม. (%)	อันดับ3 ชม. (%)	ค่าเฉลี่ย ชม.	อันดับ1 ชม. (%)	อันดับ2 ชม. (%)	อันดับ3 ชม. (%)	ค่าเฉลี่ย ชม.
นอนหลับ	8 (44.5)	6 (21.1)	7 (17.9)	7.50	8 (38.1)	10 (35.8)	12 (7.8)	8.99
ทำงาน/เรียน	8 (30.7)	10 (24.8) (11.9)	9 (11.9)	8.19	0 (53.7)	4 (11.0)	2 (10.6)	2.20
เดินทาง/ทำกิจกรรม	2 (39.9)	4 (25.2)	3 (15.1)	3.00	2 (26.1)	4 (24.3)	0 (17.9)	3.07
พักผ่อน/เวลาว่าง	4 (25.2)	5 (15.6)	6 (15.6)	5.35	10 (17.4)	8 (15.1)	12 (14.2)	9.74

*ค่าเฉลี่ย (MEAN) = จำนวนรวมของ (ความถี่ (n) x จำนวนชั่วโมงที่ตอบ) หารด้วย จำนวนรวมของ ความถี่ทั้งหมด

ตารางที่ 4.15 รูปแบบ การใช้เวลา ใน 1 วันชั้นเรียน และวันหยุด

กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร่าวิลล์

กิจกรรมที่ทำ ใน 1 วัน (24 ชม.)	วันชั้นเรียน				วันหยุด			
	อันดับ1 ชม. (%)	อันดับ2 ชม. (%)	อันดับ3 ชม. (%)	ค่าเฉลี่ย ชม.	อันดับ1 ชม. (%)	อันดับ2 ชม. (%)	อันดับ3 ชม. (%)	ค่าเฉลี่ย ชม.
นอนหลับ	8 (48.4)	7 (14.0)	10 (14.0)	7.76	8 (45.2)	10 (31.2)	12 (7.5)	8.77
ทำงาน/เรียน	8 (29.0)	10 (29.0) (7.5)	9 (7.5)	7.94	0 (64.5)	4 (9.7)	2 (7.5)	1.51
เดินทาง/ทำกิจกรรม	3 (31.2)	2 (28.0)	4 (20.4)	3.13	0 (23.7)	3 (22.6)	2 (15.1)	2.82
พักผ่อน/เวลาว่าง	4 (21.5)	5 (20.4)	3 (15.1)	5.11	12 (17.2)	11 (16.1)	16 (12.9)	10.86

*ค่าเฉลี่ย (MEAN) = จำนวนรวมของ (ความถี่ (n) x จำนวนชั่วโมงที่ตอบ) หารด้วย จำนวนรวมของ ความถี่ทั้งหมด

จากตารางที่ 4.14 ,4.15 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการใช้เวลาในวันธรรมดากลับวันหยุดคล้ายกัน คือเมื่อเวลาว่างประมาณ 5 ชั่วโมงในวันธรรมดาก และ 10 ชั่วโมงในวันหยุด

4.2.4 รูปแบบการพักผ่อนหย่อนใจหรือการใช้เวลาว่าง

ตารางที่ 4.16 รูปแบบการพักผ่อนหย่อนใจหรือการใช้เวลาว่าง

กลุ่มตัวอย่าง โครงการศูนย์ฯปาร์ค

กิจกรรม พักผ่อนในเวลาว่าง	อันดับที่เลือกมากที่สุด		ดัชนี* ค่าเฉลี่ย อันดับ
	ชาย อันดับ (%)	หญิง อันดับ (%)	
ดูทีวี/วีดีโอ	1 (25.7)	1 (37.2)	1.64
อ่านหนังสือ/นั่งเล่น	2 (11.0)	2 (21.6)	3.08
เดินศูนย์ฯการค้า	4 (13.8)	3 (24.8)	3.52
ออกกำลัง	3 (11.0)	6 (17.9)	4.07
พนบประสังสารรค	5 (13.3)	4 (16.5)	4.59
ดูภาพยนตร์	6 (13.3)	5 (16.1)	4.80
เล่นคนตุ๊กตา/ศิลปะ	7 (28.0)	7 (41.7)	6.34

*ดัชนีค่าเฉลี่ยอันดับ (MEAN) = จำนวนรวมของ (ความถี่ (n) x อันดับความสำคัญ) หารด้วย
จำนวนรวมของความถี่ทั้งหมด

ตารางที่ 4.17 รูปแบบ การพักผ่อนหย่อนใจหรือการใช้เวลาว่าง

กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร่าวิลล์

กิจกรรม พักผ่อนในเวลาว่าง	อันดับที่เลือกมากที่สุด		ดัชนี* ค่าเฉลี่ย อันดับ
	ชาย อันดับ (%)	หญิง อันดับ (%)	
ดูทีวี/วีดีโอ	1 (26.9)	1 (50.5)	1.49
อ่านหนังสือ/นั่งเล่น	3 (12.9)	2 (31.2)	2.78
ออกกำลัง	2 (9.7)	3 (16.1)	3.84
เดินศูนย์ฯการค้า	4 (10.8)	4 (26.9)	3.89
พนบประสังสารรค	5 (9.7)	5 (25.8)	4.73
ดูภาพยนตร์	6 (10.8)	6 (24.7)	5.03
เล่นคนตุ๊กตา/ศิลปะ	7 (17.2)	7 (44.1)	6.14

*ดัชนีค่าเฉลี่ยอันดับ (MEAN) = จำนวนรวมของ (ความถี่ (n) x อันดับความสำคัญ) หารด้วย
จำนวนรวมของความถี่ทั้งหมด

จากตารางที่ 4.16 ,4.17 จะเห็นว่ากู้มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง2โครงการมีรูปแบบการใช้เวลาว่างคล้ายกัน
คือ อันดับ1.ดูทีวี 2.อ่านหนังสือ/นั่งเล่น ส่วนอันดับ 3 ของโครงการศุภាណปาร์คจะใช้เวลาว่างเดิน
ศูนย์การค้า ส่วนของโครงการฟลอร่าวิลล์จะใช้เวลาว่างออกกำลังกาย

4.2.5 รูปแบบการใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการ

ตารางที่ 4.18 รูปแบบการใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการ

กลุ่มตัวอย่าง โครงการศุภាណปาร์ค

รูปแบบ การทำกิจกรรมนันทนาการ	เพศ		รวม
	ชาย จำนวน (%)	หญิง จำนวน (%)	
แบบที่ต้องออกกำลังกาย	52 (23.9)	40 (18.3)	92 (42.2)
แบบที่ไม่ต้องออกกำลังกาย	41 (18.8)	85 (39.0)	126 (57.8)
รวม	93 (42.7)	125 (57.3)	218 (100.0)

ตารางที่ 4.19 รูปแบบการใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการ

กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร่าวิลล์

รูปแบบ การทำกิจกรรมนันทนาการ	เพศ		รวม
	ชาย จำนวน (%)	หญิง จำนวน (%)	
แบบที่ต้องออกกำลังกาย	22 (23.7)	23 (24.7)	45 (48.4)
แบบที่ไม่ต้องออกกำลังกาย	10 (10.8)	38 (40.9)	48(51.6)
รวม	32 (34.4)	61 (65.6)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.18 ,4.19 จะเห็นว่ากู้มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง2โครงการชอบทำกิจกรรมนันทนาการแบบ
ที่ไม่ต้องออกกำลังกาย(Active) มากกว่าแบบที่ต้องออกกำลังกาย (Passive)

4.2.6 ประเภทการออกกำลังกายหรือกีฬาที่ชอบเล่น

ตารางที่ 4.20 ประเภทการออกกำลังกายหรือกีฬาที่ชอบเล่น เรียงตามลำดับ
กลุ่มตัวอย่าง โครงการศุภालัยปาร์ค

ประเภท การออกกำลังกาย หรือกีฬา	อันดับความสำเร็จ				ดัชนี* ค่าเฉลี่ย อันดับ	อันดับ
	อันดับ 1 จำนวน (%)	อันดับ 2 จำนวน (%)	อันดับ 3 จำนวน (%)	ไม่ใช้ความสำเร็จ จำนวน (%)		
ว่ายน้ำ	56 (25.7)	29 (13.3)	25 (11.5)	68 (31.2)	3.58	1
ฟิตเนส	41 (21.6)	34 (15.6)	23 (10.6)	79 (36.2)	3.72	2
แบดมินตัน	23 (10.6)	22 (10.1)	16 (7.3)	116 (53.2)	4.56	3
แอโรบิก	18 (8.3)	22 (10.1)	16 (7.3)	132 (60.6)	4.72	4
วิ่ง	11 (5.0)	21 (9.6)	11 (5.0)	146 (67.0)	5.02	5
เทนนิส	9 (4.1)	7 (3.2)	21 (9.6)	163 (74.8)	5.27	6
สควอช	6 (2.8)	12 (5.5)	11 (5.0)	170 (78.0)	5.36	7
บาสเกตบอล	16 (7.3)	3 (1.4)	5 (2.3)	181 (83.0)	5.40	8
ฟุตบอล	16 (7.3)	3 (1.4)	4 (1.8)	181 (83.0)	5.42	9
ปิงปอง	4 (1.8)	6 (2.8)	12 (5.5)	184 (84.4)	5.57	10
อื่นๆ (กอล์ฟ, โยคะ, จักรยาน, เดิน เร็ว)	5 (2.3)	4 (1.8)	3 (1.4)	202 (92.7)	5.74	11
วอลเลย์บอล	2 (0.9)	1 (0.5)	5 (2.3)	200 (91.7)	5.79	12

*ดัชนีค่าเฉลี่ยอันดับ (MEAN) = จำนวนรวมของ (ความถี่ (n) x อันดับความสำเร็จ) หารด้วย จำนวนรวม
ของความถี่ทั้งหมด

**ตารางที่ 4.21 ประเภทการออกกำลังกายหรือกีฬาที่ชอบเล่น เรียงตามลำดับ
กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร์วิลล์**

ประเภท การออกกำลังกาย หรือกีฬา	อันดับความสำคัญ				ดัชนี* ค่าเฉลี่ย อันดับ	อันดับ
	อันดับ 1 จำนวน (%)	อันดับ 2 จำนวน (%)	อันดับ 3 จำนวน (%)	ไม่ให้ความสำคัญ จำนวน (%)		
ว่ายน้ำ	24 (25.8)	8 (8.6)	5 (5.4)	43 (46.2)	3.97	1
ฟิตเนส	20 (21.5)	10 (10.8)	7 (7.5)	53 (57.0)	4.20	2
แอโรบิก	11 (11.8)	5 (5.4)	5 (5.4)	65 (69.9)	4.90	3
แบดมินตัน	3 (3.2)	7 (7.5)	7 (7.5)	67 (72.0)	5.15	4
วิ่ง	8 (8.6)	5 (5.4)	1 (1.1)	71 (76.3)	5.19	5
ฟุตบอล	9 (9.7)	3 (3.2)	1 (1.1)	79 (84.9)	5.34	6
เทนนิส	2 (2.2)	4 (4.3)	6 (6.5)	73 (78.5)	5.41	7
บาสเกตบอล	5 (5.4)	3 (3.2)	3 (3.2)	78 (83.9)	5.45	8
ปิงปอง	2 (2.2)	3 (3.2)	2 (2.2)	78 (83.9)	5.59	9
อื่นๆ(กอล์ฟ, โยคะ,เดินเร็ว,ปืน เข้า)	5 (5.4)	3 (3.2)	2 (2.2)	83 (89.2)	5.61	10
สควอช	1 (1.1)	4 (4.3)	3 (3.2)	82 (88.2)	5.62	11
วอลเลย์บอล	2 (2.2)	1 (1.1)	1 (1.1)	89 (95.7)	5.90	12

*ดัชนีค่าเฉลี่ยอันดับ (MEAN) = จำนวนรวมของ (ความถี่ (n) x อันดับความสำคัญ) หารด้วย จำนวนรวม
ของความถี่ทั้งหมด

จากตารางที่ 4.20 ,4.21 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง2โครงการชอบออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา
ประเภทว่ายน้ำ และฟิตเนส เป็นอันดับ 1 และ 2 ตามลำดับ ส่วนอันดับ 3 ของโครงการศุภารักษ์ปาร์ค จะ
เป็นแบดมินตัน ส่วนของโครงการฟลอร์วิลล์จะเป็นแอโรบิก

4.2.7 ช่วงเวลาที่ทำกิจกรรมนันทนาการ

ตารางที่ 4.22 ช่วงเวลาที่ทำกิจกรรมนันทนาการ

ช่วงเวลา	จำนวน (ร้อยละ)	
	สุภาพลัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
เช้าวันธรรมดา	15 (6.9)	13 (14.0)
เย็นวันธรรมดา	76 (34.9)	29 (31.2)
เช้า เสาร์/อาทิตย์	14 (6.4)	7 (7.5)
บ่าย เสาร์/อาทิตย์	42 (19.3)	10 (10.8)
เย็น เสาร์/อาทิตย์	59 (27.1)	26 (28.0)
อื่นๆ (ทุกเย็น ,เมื่อว่าง)	12 (5.5)	8 (8.6)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.22 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการทำกิจกรรมนันทนาการ ในช่วงเวลาเย็นวัน ธรรมดามากที่สุด รองลงมา เย็น เสาร์/อาทิตย์

4.2.8 บุคคลที่ร่วมใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการ

ตารางที่ 4.23 บุคคลที่ร่วมใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการ

บุคคล	จำนวน (ร้อยละ)	
	สุภาพลัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
ตัวเอง	101 (46.3)	33 (35.5)
แฟน/คู่สมรส	52 (23.9)	21 (22.6)
พี่น้อง	17 (7.8)	9 (9.7)
พ่อแม่/ผู้สูงอายุ	2 (0.9)	3 (3.2)
ลูก/หลาน (วัยเด็ก)	7 (3.2)	8 (8.6)
เพื่อนในโครงการ	12 (5.5)	16 (17.2)
เพื่อนนอกโครงการ	27 (12.4)	3 (3.2)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.23 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการ จะทำกิจกรรมนันทนาการกับตัวเองและกับเพื่อนหรือคู่สมรส เป็นอันดับ 1 และ 2 ตามลำดับ ส่วนอันดับ 3 ของโครงการศุภากลัยปาร์คจะทำกิจกรรมนันทนาการกับเพื่อนนอกโครงการ ส่วนของโครงการฟลอร่าวิลล์จะทำกิจกรรมนันทนาการกับเพื่อนในโครงการ

4.3 การใช้สอยพื้นที่นันทนาการในโครงการ

4.3.1 สถานภาพการเป็นสมาชิกโภมสรกีฬา

ตารางที่ 4.24 สถานภาพการเป็นสมาชิกโภมสรกีฬา

สถานภาพ	จำนวน (ร้อยละ)	
	ศุภากลัยปาร์ค	ฟลอร่าวิลล์
เป็นสมาชิก	161 (73.9)	41 (44.1)
ไม่เป็นสมาชิก	57 (26.1)	52 (55.9)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.24 กลุ่มตัวอย่างของโครงการศุภากลัยปาร์ค เป็นสมาชิกโภมสรกีฬามากที่สุด ถึงกว่า 70% ส่วนของโครงการฟลอร่าวิลล์ มีกลุ่มที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกโภมสรกีฬาจำนวนไม่เท่ากัน โดยกลุ่มที่ไม่เป็นสมาชิกมีมากกว่าลึกลึกล้อຍ

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

4.3.2 ความถี่ในการใช้พื้นที่นั่งท่านการในโครงการ

ตารางที่ 4.25 ความถี่ในการใช้พื้นที่นั่งท่านการในโครงการ (เรียงตามลำดับมากไปหน้าอย)

กลุ่มตัวอย่าง โครงการศุภากลยปาร์ค

พื้นที่นั่งท่านการ	ความถี่ในการใช้/เดือน				นานๆใช้/ ไม่ได้ใช้ จำนวน (%)
	> 8 ครั้ง ^{จำนวน (%)}	5-8 ครั้ง ^{จำนวน (%)}	3-4 ครั้ง ^{จำนวน (%)}	1-2 ครั้ง ^{จำนวน (%)}	
1.Lobby	75 (34.4)	11 (5.1)	13 (5.9)	12 (5.5)	107 (49.1)
2.สวนชั้นล่าง	59 (27.0)	16 (7.4)	17 (7.8)	15 (6.8)	111 (50.9)
3.ห้องออกกำลังกาย	41 (19.0)	25 (11.5)	36 (16.5)	34 (15.6)	82 (37.6)
4.ลานรอบสรวง	34 (15.6)	25 (11.5)	28 (12.8)	29 (13.3)	102 (46.8)
5.สารว่าบัน្តា	20 (9.2)	26 (12.0)	38 (17.5)	53 (24.3)	81 (37.2)
6.สนามเด็กเล่น	14 (6.5)	4 (1.9)	7 (3.2)	12 (5.5)	181 (83.0)
7.ห้องชาวน้ำ	7 (3.3)	11 (5.0)	25 (11.4)	25 (11.4)	150 (68.8)
8.สวนคาดฟ้า	7 (3.3)	4 (1.8)	5 (2.3)	14 (6.4)	186 (85.3)
9.ห้องแอโรบิค	3 (1.5)	3 (1.4)	6 (2.8)	17 (7.8)	189 (86.7)
10.ห้องเกมส์/สนุ๊กเกอร์	3 (1.5)	3 (1.5)	2 (0.9)	8 (3.6)	202 (92.7)
11.ห้องศคว้อช	1 (0.5)	2 (1.0)	3 (1.4)	22 (10.1)	190 (87.2)
12.สนามเทนนิส	1 (0.5)	1 (0.5)	5 (2.3)	21 (9.6)	190 (87.2)

จากตารางที่ 4.25 กลุ่มตัวอย่างของโครงการศุภากลยปาร์ค มีการใช้พื้นที่ Lobby ความถี่มากที่สุด รองลงมา คือสวนชั้นล่าง ห้องออกกำลังกาย ลานรอบสรวงและ สารว่าบัน្តា ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 ความถี่ในการใช้พื้นที่นั่งทนาการในโครงการ (เรียงตามลำดับมากไปหาน้อย)

กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร่าวิลล์ (ที่ไม่เป็นสมาชิกสโนร์กี้พา)

พื้นที่นั่งทนาการ	ความถี่ในการใช้/เดือน				นานๆใช้/ ไม่ได้ใช้ จำนวน (%)
	> 8 ครั้ง [*] จำนวน (%)	5-8 ครั้ง [*] จำนวน (%)	3-4 ครั้ง [*] จำนวน (%)	1-2 ครั้ง [*] จำนวน (%)	
1.ลานรอบสร้าง	12 (23.0)	1 (1.9)	4 (7.7)	8 (15.4)	27 (51.9)
2.สวน ชั้นล่าง	12 (23.0)	2 (3.8)	1 (1.9)	3 (5.7)	34 (65.4)
3.Lobby	9 (17.3)	1 (1.9)	-	1 (1.9)	41 (78.8)
4.สนามเด็กเล่น	7 (13.4)	4 (7.7)	1 (1.9)	1 (1.9)	39 (75.0)
5.สระว่ายน้ำ	6 (11.4)	9 (17.3)	4 (7.6)	11 (21.2)	22 (42.3)
6.ห้องออกกำลังกาย	6 (11.4)	2 (3.8)	7 (13.4)	8 (15.4)	29 (55.8)
7.สวนคาดฟ้า	4 (7.6)	3 (5.7)	1 (1.9)	2 (3.8)	42 (80.8)
8.ห้องซาวน์น่า	2 (3.8)	1 (1.9)	2 (3.8)	11 (21.2)	36 (69.2)
9.ห้องอ่านหนังสือ	1 (1.9)	-	2 (3.8)	3 (5.7)	46 (88.5)
10.ห้องเกมส์/ สปอร์ต	-	3 (5.8)	1 (1.9)	2 (3.8)	46 (88.5)
11.สนามเทนนิส	-	2 (3.8)	2 (3.8)	7 (13.4)	41 (78.8)
12.ห้องศูนย์ฯ	-	2 (3.8)	1 (1.9)	2 (3.8)	47 (90.4)

หมายเหตุ: กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นสมาชิกสโนร์กี้พาจะใช้พื้นที่นั่งทนาการของอาคารที่พักอาศัย เท่านั้น
(จำนวน52คน)

จากตารางที่ 4.26 กลุ่มตัวอย่างของโครงการฟลอร่าวิลล์ (ที่ไม่เป็นสมาชิกสโนร์กี้พา) มีการใช้พื้นที่ลานรอบสร้าง ความถี่มากที่สุด รองลงมาคือ สวน ชั้นล่าง Lobby สนามเด็กเล่น และสระว่ายน้ำ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.27 ความถี่ในการใช้พื้นที่นันทนาการในโครงการ (เรียงตามลำดับมากไปหาน้อย)
กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร่าวิลล์ (ที่เป็นสมาชิกสโนมาร์กีพา)

พื้นที่นันทนาการ	ความถี่ในการใช้/เดือน				นานๆใช้/ ไม่ได้ใช้ จำนวน (%)
	> 8 ครั้ง [*] จำนวน (%)	5-8 ครั้ง [*] จำนวน (%)	3-4 ครั้ง [*] จำนวน (%)	1-2 ครั้ง [*] จำนวน (%)	
1.ห้องออกกำลังกาย	15 (36.5)	3 (7.3)	11 (16.8)	3 (7.3)	9 (22.0)
2.ห้องชานน้ำ	11 (26.8)	3 (7.3)	5 (12.2)	4 (9.7)	18 (43.9)
3.Lobby	11 (26.7)	-	1 (2.4)	3 (7.3)	26 (63.4)
4.ลานรอบสร้าง	8 (19.5)	5 (12.2)	5 (12.2)	4 (9.8)	19 (46.3)
5.ห้องอบไอน้ำ	7 (17.0)	6 (14.6)	5 (12.2)	3 (7.3)	20 (48.8)
6.สวน ชั้นล่าง	6 (14.6)	6 (14.6)	2 (4.8)	1 (2.4)	26 (63.4)
7.สถาปัตย	6 (14.6)	4 (9.8)	8 (19.5)	3 (7.3)	20 (48.8)
8.ห้องคุณภาพน้ำ	6 (14.6)	5 (12.2)	3 (7.3)	1 (2.4)	26 (63.4)
9.สะระว่ายน้ำ	5 (12.1)	9 (22.0)	10 (24.4)	6 (14.6)	11 (26.8)
10.สนามบาส/แบด	5 (12.1)	4 (9.8)	3 (7.3)	8 (19.5)	21 (51.2)
11.ห้องแอโรบิค	3 (7.3)	2 (4.9)	2 (4.9)	7 (17.1)	27 (65.9)
12.สนามเด็กเล่น	3 (7.3)	1 (2.4)	3 (7.3)	4 (9.7)	30 (73.2)
13.สนามเทนนิส	2 (4.9)	1 (2.4)	1 (2.4)	12 (29.3)	25 (61.0)
14.ห้องสควอช	1 (2.4)	2 (4.8)	6 (14.7)	7 (17.0)	25 (61.0)
15.ห้องเกมส์/ ปิงปอง	2 (4.8)	-	2 (4.9)	8 (19.5)	29 (70.7)
16.สนาม ไ/drฟ์กอล์ฟ	2 (4.8)	-	2 (4.9)	1 (2.4)	36 (87.8)
17.ห้องสันักเกอร์	-	1 (2.4)	2 (4.9)	2 (4.8)	36 (87.8)

หมายเหตุ: กลุ่มตัวอย่างที่เป็นสมาชิกสโนมาร์กีพา จะใช้พื้นที่นันทนาการของอาคารสโนมาร์กีพา (จำนวน 41 คน)

จากตารางที่ 4.27 กลุ่มตัวอย่างของ โครงการฟลอร่าวิลล์ (ที่เป็นสมาชิกสโนมาร์กีพา) มีการใช้พื้นที่ห้องออกกำลังกาย ความถี่มากที่สุด รองลงมาคือห้องชานน้ำ, Lobby , ลานรอบสร้างและห้องอบไอน้ำ ตามลำดับ

4.3.3 วัน-เวลาที่ใช้พื้นที่นั่งทนาการในโครงการ

ตารางที่ 4.28 วันที่ใช้พื้นที่นั่งทนาการ

วัน	จำนวน (ร้อยละ)	
	ศุภालัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
วันธรรมดा	110 (50.5)	41 (44.1)
วันเสาร์	60 (27.5)	33 (35.5)
วันอาทิตย์	48 (22.0)	19 (20.4)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.28 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการ ใช้พื้นที่นั่งทนาการ ในวันธรรมดามากที่สุด รองลงมาคือวันเสาร์

ตารางที่ 4.29 ช่วงเวลาที่ใช้พื้นที่นั่งทนาการ

ช่วงเวลา	จำนวน (ร้อยละ)	
	ศุภालัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
เช้า (6.00 - 9.00 น.)	12 (5.5)	9 (9.7)
สาย (10.00 - 12.00 น.)	13 (6.0)	10 (10.8)
บ่าย (13.00 - 16.00 น.)	45 (20.6)	17 (18.3)
เย็น (17.00 - 19.00 น.)	130 (59.6)	50 (53.8)
ค่ำ (20.00 - 21.30 น.)	18 (8.3)	7 (7.5)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.29 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการ ใช้พื้นที่นั่งทนาการ ในช่วงเย็น (17.00 - 19.00 น.) รองลงมาคือช่วงบ่าย (13.00 - 16.00 น.)

4.3.4 ระยะเวลาที่ใช้พื้นที่นั่งทนาการในโครงการ

ตารางที่ 4.30 ระยะเวลาที่ใช้พื้นที่นั่งทนาการแต่ละครั้ง

ระยะเวลา	จำนวน (ร้อยละ)	
	ศุภालัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
น้อยกว่า 0.5 ชม.	14 (6.4)	7 (7.5)
0.5 - 1 ชม.	70 (32.1)	28 (30.1)
1 - 2 ชม.	102 (46.8)	42 (45.2)
มากกว่า 2 ชม.	32 (14.7)	16 (17.2)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.30 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง2โครงการ ใช้เวลาทำกิจกรรมนันทนาการ 1-2 ชั่วโมง รองลงมา 0.5-1 ชั่วโมง

4.3.5 กิจกรรมที่ทำในสวนส่วนกลาง

ตารางที่ 4.31 กิจกรรมที่ทำในสวนส่วนกลาง

กิจกรรม	จำนวน (ร้อยละ)	
	ศูภាលัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
นั่งเล่น/อ่านหนังสือ	172 (78.9)	53 (57.0)
วิ่ง/ออกกำกัง	12 (5.5)	16 (17.2)
เดียงดูก	14 (6.4)	11 (11.8)
อื่นๆ (พับประสังสรรค์,รอเพื่อน)	20 (9.2)	13 (14.0)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.31 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง2โครงการ ทำกิจกรรมนั่งเล่น/อ่านหนังสือในสวน ส่วนกลาง รองลงมาของโครงการศูภាលัยปาร์ค คือพับประสังสรรค์,รอเพื่อน ส่วนโครงการฟลอราวิลล์จะวิ่ง/ออกกำกัง

4.3.6 สถานที่ที่วิ่งออกกำลัง/จ๊อกกิ้ง

ตารางที่ 4.32 สถานที่ที่วิ่งออกกำลัง/จ๊อกกิ้ง

สถานที่	จำนวน (ร้อยละ)	
	ศูภាលัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
ลู่วิ่ง ในห้องพิเศษ	119 (54.6)	38 (40.9)
บนทางเท้ารอบโครงการ	29 (13.3)	13 (14.0)
ในสวนส่วนกลาง	35 (16.1)	30 (32.3)
อื่นๆ (ไม่วิ่ง,สวนสาธารณะ)	35 (16.1)	12 (12.9)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.32 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง2โครงการ จะวิ่งบนลู่วิ่งในห้องพิเศษมากที่สุด รองลงมา คือวิ่งในสวนส่วนกลาง

4.4 ทัศนคติต่อพื้นที่นันทนาการในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่

4.4.1 ทัศนคติต่อพื้นที่นันทนาการในโครงการ

ตารางที่ 4.33 ทัศนคติ ด้านความสำคัญ/ความจำเป็น ของพื้นที่นันทนาการ
ในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่

กลุ่มตัวอย่าง โครงการศุภากลัยปาร์ค

พื้นที่นันทนาการ	ระดับความสำคัญ/ความจำเป็น (5= มากที่สุด)					ดัชนี* ค่าเฉลี่ย ระดับ	อันดับ
	5 (%)	4 (%)	3 (%)	2 (%)	1 (%)		
ห้องออกกำลังกาย	49.1	12.8	27.6	0.5	-	4.10	1
สรรว่ายน้ำ	48.6	10.6	37.2	3.2	0.5	4.04	2
ลานรอบสรวง	36.7	18.8	39.0	4.1	1.4	3.85	3
สวน ชั้นล่าง	37.6	12.8	45.9	2.3	1.4	3.83	4
Lobby	40.4	11.5	41.7	2.3	4.1	3.81	5
ห้องแอโรบิก	28.4	20.6	46.8	2.3	1.8	3.71	6
สนามเด็กเล่น	32.6	13.8	46.3	4.6	2.8	3.68	7
สนามเทนนิส	22.9	18.3	52.3	3.7	2.8	3.54	8
ห้องซาวน่า	24.8	16.1	50.9	5.0	3.2	3.53	9
ห้องสควอช	18.8	17.9	54.6	6.0	2.8	3.44	10
สวนคาดฟ้า	16.1	16.5	54.1	8.7	4.6	3.29	11
ห้องเกมส์	13.3	16.1	58.3	6.0	6.4	3.23	12

*ดัชนีค่าเฉลี่ยระดับ (MEAN) = จำนวนรวมของ (ความถี่ (n) x ระดับความสำคัญ) หารด้วย จำนวนรวมของความถี่ทั้งหมด

จากตารางที่ 4.33 กลุ่มตัวอย่างของโครงการศุภากลัยปาร์ค มีทัศนคติด้านความสำคัญ/ความจำเป็นต่อพื้นที่นันทนาการ ห้องออกกำลังกายมากที่สุด รองลงมาคือสรรว่ายน้ำ ลานรอบสรวง สวนชั้นล่าง และ Lobby ตามลำดับ

**ตารางที่ 4.34 ทัศนคติ ด้านความสำคัญ/ความจำเป็น ของพื้นที่นันทนาการ
ในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่
กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร่าวิลล์**

พื้นที่นันทนาการ	ระดับความสำคัญ/ความจำเป็น (5= มากที่สุด)					ดัชนี* ค่าเฉลี่ย ระดับ	อันดับ
	5 (%)	4 (%)	3 (%)	2 (%)	1 (%)		
สรรว่ายน้ำ	31.2	9.7	57.0	1.1	1.1	3.68	1
ห้องออกกำลังกาย	30.1	8.6	60.2	-	1.1	3.67	2
ลานรอบสระ	28.0	6.5	61.3	-	4.3	3.53	3
สวนชั้นล่าง	24.7	8.6	59.1	3.2	4.3	3.43	4
ห้องชานน้ำ	16.1	12.9	63.4	7.5	-	3.38	5
สนามเทนนิส	17.2	11.8	63.4	5.4	2.2	3.37	6
Lobby	17.2	9.7	64.5	3.2	5.4	3.28	7
ห้องแอลโบรบิก	15.1	11.8	65.6	2.2	5.4	3.27	8
สนามเด็กเล่น	17.2	7.5	64.5	7.5	3.3	3.26	9
ห้องอบไอน้ำ	14.0	7.5	64.5	7.5	1.1	3.25	10
ห้องสควอช	10.8	10.8	72.0	5.4	1.1	3.25	11
สปานาช	11.8	7.5	50.5	2.2	4.4	3.24	12
ห้องคูหนัง	10.8	8.6	50.5	-	6.5	3.20	13
สนามบาส /แบนดミニตัน	7.5	7.5	52.7	3.2	5.4	3.08	14
สวนคาดฟ้า	12.9	14.0	58.1	3.2	11.9	3.08	15
ห้องสนับเกอร์	6.5	6.5	55.9	1.1	6.5	3.06	16
ห้องกมต์	8.6	6.5	67.7	2.2	15.1	2.85	17
สนามไครท์กอล์ฟ	4.3	4.3	51.6	5.4	10.8	2.79	18

*ดัชนีค่าเฉลี่ยระดับ (MEAN) = จำนวนรวมของ (ความถี่ (n) x ระดับความสำคัญ) ทั้งหมด
หารด้วย จำนวนรวมของความถี่ทั้งหมด

จากตารางที่ 4.34 กลุ่มตัวอย่างของโครงการฟลอร่าวิลล์ มีทัศนคติด้านความสำคัญ/ความจำเป็นต่อพื้นที่นันทนาการ สรรว่ายน้ำ มากที่สุด รองลงมาคือห้องออกกำลังกาย, ลานรอบสระ, สวนชั้นล่างและห้องชานน้ำตามลำดับ

4.4.2 ความคิดเห็นต่อพื้นที่นั่งท่านการในโครงการ
ตารางที่ 4.35 ความคิดเห็นต่อพื้นที่นั่งท่านการในโครงการ
กลุ่มตัวอย่าง โครงการศูนย์ปาร์ค

พื้นที่นั่งท่านการ	ความคิดเห็นต่อพื้นที่นั่งท่านการ				ดัชนี* ค่าเฉลี่ย	อันดับ
	ดีมาก (%)	ดี (%)	พอใช้ (%)	ควรปรับปรุง (%)		
ห้องออกกำลังกาย	21.6	48.6	26.1	3.7	2.12	1
สาระว่ายน้ำ	22.9	44.5	24.3	8.3	2.18	2
รับสาระว่ายน้ำ	18.3	45.0	31.2	5.5	2.24	3
สวนชั้นคล่อง	18.3	39.9	36.2	5.5	2.29	4
สนามเทนนิส	11.9	46.8	39.9	1.4	2.31	5
ห้องแอโรบิก	11.5	44.5	42.2	1.8	2.34	6
Lobby	13.3	40.4	33.0	13.3	2.46	7
ห้องสควอช	7.3	43.1	45.0	4.6	2.47	8
ห้องชานน้ำ	8.3	40.4	44.5	6.9	2.50	9
สวนคาดฟ้า	8.7	33.0	50.9	7.3	2.57	10
ห้องเกมส์	6.9	24.8	59.6	8.7	2.70	11
สนามเด็กเล่น	11.0	27.5	40.8	20.6	2.71	12

*ดัชนีค่าเฉลี่ย (MEAN) = จำนวนรวมของ (ความถี่ (n) x ระดับความสำคัญ) ทั้งหมด หารด้วย จำนวนรวมของความถี่ทั้งหมด

จากตารางที่ 4.35 กลุ่มตัวอย่างของ โครงการศูนย์ปาร์ค มีความคิดเห็นต่อพื้นที่นั่งท่านการในโครงการที่ ดีมากคือห้องออกกำลังกาย และสาระว่ายน้ำมากที่สุด

**ตารางที่ 4.36 ความคิดเห็นต่อพื้นที่นันทนาการในโครงการ
กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร์วิลล์ (ที่ไม่เป็นสมาชิกสโนรร์กี้พา)**

พื้นที่นันทนาการ	ความคิดเห็นต่อพื้นที่นันทนาการ				ดัชนี*	อันดับ
	ดีมาก (%)	ดี (%)	พอใช้ (%)	ควรปรับปรุง (%)		
สรรว่ายน้ำ	19.2	26.9	53.8	-	2.35	1
ลานรอบสรวง	17.3	36.5	38.5	7.7	2.37	2
ห้องออกกำลังกาย	9.6	38.5	51.9	-	2.42	3
สวนชั้นล่าง	15.4	32.7	44.2	7.7	2.44	4
สนามเทนนิส	7.7	34.6	57.7	-	2.50	5
ห้องสนุกเกอร์	7.7	26.9	65.4	-	2.58	6
ห้องซาวน่า	9.6	32.7	48.1	9.6	2.58	7
สวนคาดฟ้า	11.5	26.9	51.9	9.6	2.60	8
Lobby	11.5	25.5	53.8	9.6	2.62	9
ห้องสควอช	5.8	19.2	67.3	7.7	2.77	10
ห้องอ่านหนังสือ	-	25.0	65.4	9.6	2.85	11
สนามเด็กเล่น	5.8	19.2	59.6	15.4	2.85	12

*ดัชนีค่าเฉลี่ย (MEAN) = จำนวนรวมของ (ความถี่ (n) x ระดับความสำคัญ) ทั้งหมด หารด้วย จำนวนรวมของความถี่ทั้งหมด

หมายเหตุ: กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นสมาชิกสโนรร์กี้พาจะใช้พื้นที่นันทนาการของอาคารที่พักอาศัย เท่านั้น
(จำนวน 52 คน)

จากตารางที่ 4.36 กลุ่มตัวอย่างของโครงการฟลอร์วิลล์ (ที่ไม่เป็นสมาชิกสโนรร์กี้พา) มีความคิดเห็นต่อพื้นที่นันทนาการในโครงการที่ดีมาก คือสรรว่ายน้ำและ ลานรอบสรวง มากที่สุด

**ตารางที่ 4.37 ความคิดเห็นต่อพื้นที่นันทนาการในโครงการ
กลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอร์วิลล์ (ที่เป็นสมาชิกสโนร์กีพา)**

พื้นที่นันทนาการ	ความคิดเห็นต่อพื้นที่นันทนาการ				ดัชนี* ค่าเฉลี่ย	อันดับ
	ดีมาก (%)	ดี (%)	พอใช้ (%)	ควรปรับปรุง (%)		
สรรว่ายน้ำ	34.1	31.7	31.7	2.4	2.02	1
ห้องออกกำลังกาย	22.0	51.2	22.0	4.9	2.10	2
สวนชันล่าง	24.4	36.6	39.0	-	2.15	3
ลานรอบสรวง	22.0	43.9	26.8	7.3	2.20	4
สปานาร์	19.5	36.6	43.9	-	2.24	5
สนามเด็กเล่น	19.5	36.6	41.5	2.4	2.27	6
ห้องอบไอน้ำ	14.6	41.5	41.5	2.4	2.32	7
ห้องแอลโบรบิค	12.2	48.8	34.1	4.9	2.32	8
ห้องศูนย์พยนตร์	14.6	34.1	51.2	-	2.37	9
ห้องสควอช	9.8	41.5	46.3	2.4	2.41	10
ห้องซาวน์น่า	12.2	36.6	48.8	2.4	2.41	11
สนามเทนนิส	9.8	41.5	41.5	7.3	2.46	12
สนามบาส/แบดมินตัน	9.8	36.6	46.3	7.3	2.51	13
Lobby	14.6	22.0	53.7	9.8	2.59	14
ห้องสนับเกอร์	7.3	31.7	53.7	7.3	2.61	15
สนามไครฟ์กอล์ฟ	7.3	29.3	56.1	7.3	2.63	16
สวนคาดฟ้า	7.3	29.3	56.1	7.3	2.63	17
ห้องเกมส์	7.3	29.3	51.2	12.2	2.68	18

*ดัชนีค่าเฉลี่ย (MEAN) = จำนวนรวมของ (ความถี่ (n) x ระดับความสำคัญ) ทั้งหมด หารด้วย จำนวนรวม ของความถี่ทั้งหมด

หมายเหตุ: กลุ่มตัวอย่างที่เป็นสมาชิกสโนร์กีพา จะใช้พื้นที่นันทนาการของอาคารสโนร์กีพา (จำนวน41คน)

จากตารางที่ 4.37 กลุ่มตัวอย่างของ โครงการฟลอร์วิลล์ (ที่เป็นสมาชิกสโนร์กีพา) มีความคิดเห็นต่อ พื้นที่นันทนาการในโครงการที่คีมา ก็อสระว่ายน้ำและห้องออกกำลังกาย มากที่สุด ตามลำดับ

4.4.3 ความคิดเห็นต่อประเภทพื้นที่นั่งท่านการที่ควรเพิ่ม

ตารางที่ 4.38 ความคิดเห็นต่อประเภทพื้นที่นั่งท่านการที่ควรเพิ่มในโครงการ
(อาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่)

พื้นที่นั่งท่านการ	จำนวน (ร้อยละ)	
	สุภาพลักษณะ	ฟลอราริวิลล์
ห้องสมุด/อ่านหนังสือ	96 (44.0)	45 (48.4)
สนามแบดมินตัน	75 (34.4)	-
สปา	70 (32.1)	12 (12.9)
คาราโอเกะ	59 (27.1)	27 (29.0)
สนามบาส	49 (22.5)	-
ห้องศูนย์พยาบาล	44 (20.2)	-
ห้องซ้อมคนตระ	22 (10.1)	19 (20.4)

จากตารางที่ 4.38 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการต้องการให้มี ห้องสมุด/อ่านหนังสือ เพิ่มในโครงการ รองลงมาของกลุ่มตัวอย่าง โครงการสุภาพลักษณะ ต้องการสนามแบดมินตัน ส่วนโครงการฟลอราริวิลล์ ต้องการห้องคาราโอเกะ

4.4.4 ความต้องการด้านตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่นั่งท่านการ

ตารางที่ 4.39 ความต้องการด้านตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่นั่งท่านการในโครงการ

ตำแหน่งที่ตั้ง	จำนวน (ร้อยละ)	
	สุภาพลักษณะ	ฟลอราริวิลล์
รวมที่เดียวกัน	83 (38.1)	22 (23.7)
แยกเป็นสองชุดใหญ่	63 (28.9)	44 (47.3)
กระจายทั่วโครงการ	72 (33.0)	27 (29.0)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.39 พบว่าความต้องการให้ตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่นั่งท่านการของกลุ่มตัวอย่าง โครงการสุภาพลักษณะ รวมกันที่เดียวกันที่สุด ส่วนกลุ่มตัวอย่าง โครงการฟลอราริวิลล์ ให้แยกเป็น 2 ชุดใหญ่ มากที่สุด โดยมีให้เหตุผลต่างๆ ดังนี้

1) รวมที่เดียวกัน เหตุผลได้แก่ – เป็นระบบที่บูรณาการ สะดวกในการทำกิจกรรม, มีโอกาสพบปะคนในโครงการ, เป็นสัดส่วนดี, น่าจะอยู่ส่วนกลาง โครงการ

2) แยกเป็นสองชุดใหญ่ เหตุผลได้แก่ – คนจะไม่รวมกันหนาแน่นจุดเดียว, เป็นระบบที่ไม่แออัด, ถ้ารวมกันคงทำลำบาก (พื้นที่จำกัด)

3) กระบวนการทั่วไป เหตุผลได้แก่ –แบ่งกันใช้, คนจะได้ไม่นำก ตอบสนองได้ทั่วถึง, ไม่รบกวนกัน, ไม่น่าจะรวมได้ พื้นที่จำกัด, ไม่หนาแน่น, สะดวก, เลือกเปลี่ยนที่ได้บรรยายกาศใหม่

4.4.5 ความต้องการด้านลักษณะของสวนส่วนกลาง

ตารางที่ 4.40 ความต้องการด้านลักษณะของสวนส่วนกลางในโครงการ

ลักษณะของสวนส่วนกลาง	จำนวน (ร้อยละ)	
	คุณลักษณะ	ฟลอราวิลล์
ดันไม้ใหญ่มากๆ	111 (50.9)	53 (57.0)
สนามหญ้ามากๆ	74 (33.9)	28 (30.1)
ลานออกแบบแล้งกลางแจ้ง	40 (18.3)	18 (19.4)
สูงจัดจัด	25 (11.5)	15 (16.1)

จากตารางที่ 4.40 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการต้องการให้มีดันไม้ใหญ่มากๆ รองลงมาคือ อยากให้มีสนามหญ้ามากๆ

4.4.6 ความต้องการด้านลักษณะของโถงต้อนรับอเนกประสงค์ (LOBBY)

ตารางที่ 4.41 ความต้องการด้านลักษณะของโถงต้อนรับอเนกประสงค์ (LOBBY)

ลักษณะของโถงต้อนรับ	จำนวน (ร้อยละ)	
	คุณลักษณะ	ฟลอราวิลล์
เปิดโล่ง (ไม่ติดแอร์)	129 (59.2)	43 (46.2)
ในห้องโถงกระจาย (ติดแอร์)	89 (40.8)	50 (53.8)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.41 กลุ่มตัวอย่าง โครงการคุณลักษณะ เปิดโล่ง(ไม่ติดแอร์)มากกว่าปิด ล้อมในโถงกระจาย(ติดแอร์) ในขณะที่ โครงการฟลอราวิลล์ ต้องการลักษณะแบบปิดล้อมในโถงกระจาย (ติดแอร์)มากกว่าเล็กน้อย

4.4.7 ความคิดเห็นต่อการเปิดรับบุคลากรภายนอกเข้าใช้บริการสโตร์กีพा

ตารางที่ 4.42 ความคิดเห็นต่อการเปิดรับบุคลากรภายนอกเข้าใช้บริการสโตร์กีพ่าในโครงการ

ความคิดเห็น	จำนวน (ร้อยละ)	
	ศูภลัยปาร์ค	ฟลอราวิลล์
ชอบ/เห็นด้วย	46 (21.1)	26 (28.0)
เฉยๆ	125 (57.3)	40 (43.0)
ไม่ชอบ/ไม่เห็นด้วย	47 (21.6)	27 (29.0)
รวม	218 (100.0)	93 (100.0)

จากตารางที่ 4.42 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของทั้ง 2 โครงการต้องการ มีความคิดเห็น เฉยๆ จำนวนมากถึง เกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มประชากร ส่วนที่เหลือมีทั้ง ชอบ/เห็นด้วย และ ไม่ชอบ/ไม่เห็นด้วย พอกัน

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 4.43 สรุปผลการวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างโครงการศูนย์ภัยปาร์ค

สถานภาพทางสังคม และเศรษฐกิจ	การดำเนินชีวิต ด้านนักงานการ	พฤติกรรมการใช้สอย พื้นที่นันทนาการ	พื้นที่นันทนาการ
1. เพศ หญิง = 57.3% ชาย = 42.7%	1.จำนวนวันที่อยู่ในโครงการ/สัปดาห์ 7 วัน = 62.4% (5วัน = 15.1%)	1.ความถี่ในการใช้ >8ครั้ง/เดือน <u>อันดับ 1) Lobby 2)สวนชั้นล่าง 3)Fitness 4)ลานรอบระยะ 5)ระยะว่ายน้ำ</u>	1.ความสำคัญ/ จำเป็นมาก ที่สุด <u>อันดับ 1) Fitness 2)ระยะว่ายน้ำ 3)ลานรอบระยะ 4)สวนชั้นล่าง 5) Lobby</u>
2. อายุ 16-25 ปี = 49.1% (26-35 ปี = 33.0%)	2.เวลาว่าง/พักผ่อน (เฉลี่ย)ต่อวัน วันธรรมชาติ = 5.35 ชม. วันหยุด = 9.74 ชม.	2. ความถี่ในการใช้ - นานๆครั้ง <u>อันดับ 1)ห้องเก็บสัมภาระ 2)สนามเทนนิส 3)ห้องสควอช 4)แอร์โรบิก 5)สวนคลาฟิฟ</u>	2.ความสำคัญ/ จำเป็นน้อย ที่สุด <u>อันดับ 1)ห้องเก็บสัมภาระ 2)สวนคลาฟิฟ 3)ห้องสควอช 4)ห้องชานน้ำ 5)สนามเทนนิส</u>
3. การศึกษา ปริญญาตรี = 55.5% (ปริญญาโท = 21.1%)	3.รูปแบบการพักผ่อน/ใช้เวลาว่าง <u>อันดับ 1) ดูทีวี/วีดีโอ 2) อ่านหนังสือ/นั่งเล่น 3) เดินศูนย์การค้า 4) ออกกำลัง 5) พนัสนิธิรรค์</u>	3.วันที่ใช้พื้นที่นันทนาการมากที่สุด วันธรรมชาติ = 50.5% (วันเสาร์ = 27.5%)	3.ความกิดเห็น - ดีมาก <u>อันดับ 1) ระยะว่ายน้ำ 2)Fitness 3)ลานรอบระยะ 4)สวนชั้นล่าง 5) Lobby</u>
4. สถานภาพ โสด = 76.6% (เด่างานมีบุตร = 14.2%)	4.รูปแบบการท้ากิจกรรมนันทนาการที่ชอบ ไม่ออกกำลัง(Passive) = 57.8%	4.เวลาที่ใช้พื้นที่นันทนาการมากที่สุด เช้าน(17.00-19.00)=59.6% บ่าย(13.00-16.00) = 20.6%	4. พื้นที่นันทนาการที่ควรมีเพิ่ม <u>อันดับ 1)ห้องสมุด 2)สนามแบดมinton 3)สถาปัตย์</u>
5.อาชีพ นักศึกษา/นักเรียน = 42.2% (พนักงานบริษัท = 36.2%)	5.ประเภทการออกกำลังกายที่ชอบ <u>อันดับ 1)ว่ายน้ำ 2)ฟิตเนส 3)แบดมinton 4)แอร์โรบิก 5)วิ่ง</u>	5.ระยะเวลาที่ใช้ 1-2 ชม. = 46.8% (0.5 - 1 ชม. = 32.1%)	5. ดำเนินการที่ดีที่สุดที่ต้องการ 1) รวมที่ดีที่สุด = 38.9% 2) กระจายทั่วโครงการ = 33.0% 3)แยกเป็น2ชุดใหญ่=28.9%
6.สมาชิกที่อยู่อาศัย 2คน = 40.8% (3 คน = 21.1 %) (1 คน = 19.3%)	6.ช่วงเวลาที่ท้ากิจกรรม เย็นวันธรรมชาติ = 34.9% (เย็นเสาร์/อาทิตย์ = 27.1%) (บ่ายเสาร์/อาทิตย์=19.3%)	6.กิจกรรมในสวน นั่งเล่น/อ่านหนังสือ = 78.9%	6.ถ้าจะมาสวนที่ต้องการ 1)กันไม่ให้ยุ่งยาก = 38.9% 2)สามารถหนีความกดดัน = 33.9%
7.รายได้ต่อเดือน น้อยกว่า 25,000 บาท = 60.6% (25,000-50,000 บาท = 24.8%)	7.ท้ากิจกรรมนันทนาการกับ 1)วิ่ง = 46.3% 2)แท่นน้ำสูบน้ำ = 23.9% 3)เพื่อนออกโครงการ=12.4%	7.สถานที่วิ่ง/ออกกำลัง ลู่วิ่งในห้องออกกำลัง = 54.6% (ในสวน = 16.1%)	7.ถ้าจะมา ลองLobbyที่ต้องการ เมื่อไก่(ไม่ติดแอร์)=59.2%
8.ประเภททุนแบบห้องชุด แบบศูนย์กลาง = 39.9% (แบบ 2ห้องนอน = 33.3%)			8.ความกิดเห็นการบิลรับ สมาชิกบุคคลภายนอก 1)เฉลี่า = 57.3% 2)ไม่ต้องใช้ = 21.6% 3)เห็นด้วย = 21.1%

ตารางที่ 4.44 สรุปผลการวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างโครงการฟลอร์วิลล์

สถานภาพทางสังคม และเศรษฐกิจ	การดำเนินชีวิต ด้านนักงานการ	พฤติกรรมการใช้สอย พื้นที่นักงานการ		พื้นที่นักงานการ
		ไม่เป็นสมาชิก	เป็นสมาชิก	
1. เพศ หญิง = 65.6% ชาย = 34.4 %	1. จำนวนวันที่อยู่ในโครงการ / สัปดาห์ 7 วัน = 63.4% (5 วัน = 14.0%)	1. ความถี่ในการใช้ >8 ครั้ง/เดือน <u>อันดับ 1) คาน รอบสระ</u> 2) สวน ชั้นล่าง 3) LOBBY 4) ลานรอบสระ 5) ห้องอบไอน้ำ 5) สารวะยาน้ำ	1. ความถี่ในการใช้ >8 ครั้ง/เดือน <u>อันดับ 1) FITNESS</u> 2) ชาวนา 3) LOBBY 4) ลานรอบสระ 5) ห้องอบไอน้ำ	1. ความสำคัญ/จำเป็นมาก <u>อันดับ 1) สารวะยาน้ำ</u> 2) FITNESS 3) ลานรอบสระ 4) สวนชั้นล่าง 5) ชาวนา
2. อายุ 16 – 25 ปี = 35.5% (26-35 ปี = 30.1%)	2. เวลาว่าง/พักผ่อน (เฉลี่ย)ต่อวัน วันธรรมชาต = 5.11 ชม. วันหยุด = 10.86 ชม.	2. ความถี่-นานๆ ครั้ง <u>อันดับ 1) สถาช</u> 2) ห้องหนังสือ 3) ห้องสุนักเกอร์ 4) สวนคาดฟ้า 5) เทนนิส	2. ความถี่-นานๆ ครั้ง <u>อันดับ 1) ห้อง สุนักเกอร์</u> 2) กอล์ฟ 3) เกมส์ 4) สถาช 5) เทนนิส	2. ความสำคัญ/จำเป็น น้อย <u>อันดับ 1) กอล์ฟ</u> 2) ห้องเกมส์ 3) ห้องสุนักเกอร์ 4) สวนคาดฟ้า 5) สนาม แบดมินตัน
3. การศึกษา ปริญญาตรี = 41.9% (มัธยมศึกษา = 20.4%)	3. รูปแบบการพักผ่อน ใช้เวลาว่าง <u>อันดับ 1) คุ้นเคยทัศน์</u> 2) จ่านหนังสือ / นั่งเล่น 3) ออกร้านขาย 4) เดินสุนัข/การค้า 5) พับประสังสรรค์	3. วันที่ใช้พื้นที่นักงานการมากที่สุด วันธรรมชาต = 44.1% (วันเสาร์ = 35.5%)		3. ความคิดเห็น-คีมา ก ไม่เป็นสมาชิก <u>อันดับ 1) สารวะยาน้ำ</u> 2) ลานรอบสระ 3) สวนชั้นล่าง 4) สวนคาดฟ้า 5) LOBBY เป็นสมาชิก <u>อันดับ 1) สารวะยาน้ำ</u> 2) FITNESS 3) สวนชั้นล่าง 4) ลานรอบสระ 5) สถาช
4. สถานภาพ โสด = 54.8% (แต่งงานมีบุตร = 29.0%)	4. รูปแบบการทำกิจกรรม นักงานการที่ชอบ แบบไม่ออกร้าน (Passive) = 51.6%	4. เวลาที่ใช้พื้นที่นักงานการมากที่สุด เวลาเย็น(17.00 – 19.00 น.) = 53.8% เวลาบ่าย(13.00-16.00) = 18.3%		4. พื้นที่ที่ความนิยม <u>อันดับ 1) ห้องสมุด</u> 2) คาราโอเกะ 3) ห้องซ้อมดนตรี

ตารางที่ 4.44 สรุปผลการวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างโครงการฟลอร์วิลล์ (ต่อ)

สถานภาพทางสังคม และเศรษฐกิจ	การดำเนินชีวิต ด้านนักงานการ	พฤติกรรมการใช้สอย พื้นที่นักงานการ	หัคนคดิต่อ พื้นที่นักงานการ
5. อาชีพ นักเรียน/แม่บ้าน = 36.6% (พนักงานบริษัท = 35.5%)	5. .ประเภทการอุด กำลังกายที่ชอบ <u>อันดับ 1) ว่ายน้ำ</u> 2) ฟิตเนส 3) แอโรบิก 4) แบดมินตัน 5) วิ่ง	5. ระยะเวลาที่ใช้ 1-2 ชม. = 45.2% (0.5-1 ชม. = 30.1%)	5. ตำแหน่งที่ตั้งที่ ต้องการ 1) แยกเป็น 2 จุด = 47.3% 2) กระจายทั่ว โครงการ = 29.0% 3) รวมที่เดียว = 23.7%
6. สมาชิกที่อยู่อาศัย 2 คน = 26.9% (3 คน = 18.3%) (4 คน = 18.3%)	6. ช่วงเวลาที่ทำ กิจกรรม เย็นวันธรรมดาก = 31.2% (เย็นวันเสาร์-อาทิตย์ = 28.0%)	6. กิจกรรมในสวน นั่งเล่น /อ่านหนังสือ = 57.0% (วิ่งข้อก็ง = 17.2%)	6. ลักษณะสวน สวนที่ ต้องการ 1) ต้นไม้ใหญ่มากๆ = 57.0% 2) สนามหญ้ามากๆ = 30.1%
7. รายได้ ต่อเดือน น้อยกว่า 25,000 = 46.2% (25,000 – 50,000 = 28.0%)	7. ทำกิจกรรม นักงานการกับ 1) ตัวเอง = 35.5% 2) แฟน = 22.6% 3) เพื่อนในโครงการ = 17.2%	7. สถานที่วิ่ง /จoggging สูงในห้องอุดกัลัง = 40.9% (ในสวน = 32.3%)	7. ลักษณะโถงLobby ที่ต้องการ โถงกระจกติดแอร์ = 53.8% เปิดโลจ(ไม่ติด แอร์)=46.2%
8. ประเภทรูปแบบห้องชุด แบบ 2 ห้องนอน = 46.2% (แบบ 3 ห้องนอน = 30.1%)			8. ความคิดเห็นเปิดรับ สมาชิก บุคคลภายนอก 1) เน่า = 43.0% 2) ไม่เห็นด้วย = 29.0% 3) เห็นด้วย = 28.0%

หมายเหตุ : กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นสมาชิกสโตร์ฟิฟ่า จะใช้พื้นที่นักงานการของอาคารที่พักอาศัยเท่านั้น
(จำนวน52คน) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสมาชิกสโตร์ฟิฟ่า จะใช้พื้นที่นักงานการของอาคารสโตร์ฟิฟ่า
(จำนวน41คน)

4.5 สรุปปัญหาและความคิดเห็นของผู้อยู่อาศัยต่อพื้นที่นันทนาการในโครงการ

จากแบบสอบถามในส่วนที่ 4 ข้อ 4.1 (ช่องโปรดให้รายละเอียดลิستที่ควรปรับปรุง) และในช่องความคิดเห็นเพิ่มเติม สามารถรวมข้อมูลและสรุปวิเคราะห์เชิงคุณภาพโดยแบ่งเป็นแต่ละพื้นที่ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ส่วนใหญ่จะได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของโครงการศูนย์ป่ารัก)

4.5.1 ห้องออกกำลังกาย(Fitness) (ผู้ให้ความเห็น 11 คน) ส่วนใหญ่ให้ให้ความเห็นว่า ควรมีเครื่องเล่นที่หลากหลายและมากขึ้นกว่านี้ (ทั้ง 2 โครงการ), อุปกรณ์ออกกำลังกายบางชิ้นควรเปลี่ยนให้ทันสมัยขึ้น, ห้องน้ำจะกว้างกว่านี้, เครื่องเล่นใหม่มีการบำรุงรักษาให้ใหม่และใช้งานได้ดีอยู่เสมอ รวมถึงความสะอาดภายในห้อง ผู้คนล้อม ปรับปรุงพร้อม เป็นต้น

4.5.2 ห้องแอโรบิก (ผู้ให้ความเห็น 4 คน) ให้ความเห็นว่า ห้องเล็กไปหน่อย เพราะคนใช้จำนวนมากในบางเวลา และใหม่การระบายน้ำถ่ายทอกาค่าที่ดี

4.5.3 ห้องสมุดวิชาชีพ (ผู้ให้ความเห็น 7 คน) ให้ความเห็นว่า ควรเพิ่มจำนวนห้อง, ค่า Court แพงไป, ความสะอาดและการดูแลรักบูรณะใหม่สกภาพที่ดี

4.5.4 ห้องชานน้ำ (ผู้ให้ความเห็น 8 คน) ส่วนใหญ่ให้ให้ความเห็นว่า ควรเพิ่มจำนวน, ไม่เพียงพอ, ห้องขนาดเล็ก, ความสะอาด กลิ่น, อุปกรณ์บางอย่างชำรุด

4.5.5 ห้องเกมส์ (ผู้ให้ความเห็น 7 คน) ให้ความเห็นว่า ควรจัดอุปกรณ์ให้พร้อม, ควรนำสิ่งของมาวางให้สมกับชื่อห้อง เพราะไม่มีเกมส์และสันทนาการใดๆ ในปัจจุบัน

4.5.6 สนานมหนนิส (ผู้ให้ความเห็น 2 คน) ให้ความเห็นว่า ควรเล่น Knock Board คนเดียวได้, บรรยายการศึกษา

4.5.7 สวนคาดฟ้า (ผู้ให้ความเห็น 8 คน) ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ไม่มีที่นั่งเล่นและบังเกดค์, ต้นไม้ที่ร่วงโรย, ดอกไม้ควรจัดให้เป็นระเบียบ, ควรมีที่นั่งด้วยต้นไม้ร่มรื่น, น่าจะใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้อีก, บนคาดฟ้าน่าจะทำเป็นลานกีฬากลางแจ้ง หรือยกอุปกรณ์ Fitness ไปวางไว้

4.5.8 สวนชั้นล่าง (ผู้ให้ความเห็น 11 คน) ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ที่นั่งน้อยไปคราวมีเก้าอี้เพิ่ม และสภากาดี, ให้มีต้นไม้มากขึ้น, ควรเปิดไฟให้แสงสว่างตอนกลางคืนเพิ่มขึ้น, เก้าอี้ไม่พอด, ควรกำหนดให้อาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่ มีพื้นที่สวนที่ปลูกต้นไม้มากๆ

4.5.9 สถานีเด็กเล่น (ผู้ให้ความเห็น 25 คน) ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ความมีของเล่น ได้มาตรฐานเพิ่ม, อย่างให้เสริมความแข็งแรงของของเล่นมากกว่าเดิม, การดูแลรักษาอุปกรณ์ที่ชำรุด, ความมีของเล่นมากกว่านี้ให้เพียงพอ กับเด็กๆ, Landscape ไม่เหมาะสมที่จะเป็นสถานีเด็กเล่น (โครงการศุภากลั่นปาร์ค), ให้มีความปลอดภัยมากกว่า�นี้, พื้นที่น้อยเกินไป ลึกเกินไป, ความมีสถานีเด็กเล่นสำหรับเด็กเล็ก เด็กโต, อย่างให้มีลานพักผ่อน เก้าอี้มากกว่านี้ ตามจุดต่างๆ เช่น สะพาน สวยงามเด็กเล่น

4.5.10 สระว่ายน้ำ (ผู้ให้ความเห็น 15 คน) ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ควรควบคุมเรื่องความสะอาดของน้ำในสระ ความสะอาดห้องน้ำ, ความปลอดภัย เช่น พื้นได้น้ำมีกระเบื้องแตก, ควรให้มิดชิดกันนี้ โดยปลูกต้นไม้บังให้รอน

4.5.11 ลานรอบสระหรือระเบียงสระ (ผู้ให้ความเห็น 12 คน) ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า เก้าอี้น้อยที่นั่ง นอน น่าจะมากกว่านี้, บรรยายศรีเวนสารดีมากน่าจะเป็นพื้นที่ปลอดบุหรี่ด้วย, ควรควบคุมเรื่องความสะอาดรอบสระ

4.5.12 โถส้วมรับ/พักผ่อนบนเนกประสงค์ (ผู้ให้ความเห็น 15 คน) ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ควรเพิ่มโต๊ะและเก้าอี้, เปลี่ยนโต๊ะ เก้าอี้ใหม่, น่าจะแยกพื้นที่สำหรับคนสูบบุหรี่ เพราะรบกวนเวลาอ่านหนังสือผ่อนคลาย มากๆ, ช่วงเย็นมีผู้ชุมนุมมากน่าจะมีดูแลรักษา Lobby ของทุกๆอาคาร, บรรยายศรีดีแต่ให้มีการดูแลความสะอาดของเก้าอี้และ Lobby มากกว่านี้, ทำเป็นสวนขนาดเล็กใน Lobby (โครงการฟลอร่าวิลล์)

4.5.13 ความคิดเห็นอื่นๆเพิ่มเติม ได้แก่

1. พื้นที่นั่งท่านการเมืองแล้วก็จังกันไป การจัดการก็มีความจำเป็นเช่นกัน
2. รู้สึกดีที่ทางโครงการจัดทำแบบสอบถามนี้ อ่ายน้อยแสดงถึงความเอาใจใส่พื้นที่ส่วนกลาง และคาดหวังว่าจะมีการปรับปรุงอยู่เสมอให้ดีขึ้น
3. อยากให้ติดประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการบริการ และประเภทของกิจกรรมนั้นท่านการ ว่าค่าสมาชิกเท่าไหร่ ถ้าไม่เป็นสมาชิกครั้งละเท่าไหร่
4. อยากให้ปิดสอนโดยประมาณ เป็นพากอ กกำลังภายในแบบแปลกดๆ มี Class หลาๆ Class
5. การเอาจริงจริงกิจกรรมผู้คนกับระบบบนนั้นท่านการเป็นเรื่องดี แต่ควรจะทำให้ผู้อยู่อาศัยได้รับประโยชน์จากพื้นที่นั่นท่านการเป็นวัตถุประสงค์หลัก(สำคัญ) กว่าการหาทำไร การปรับปรุงทุกอย่างต้องคำนึงถึง Safety และการมี Living Environment ในระยะยาว
6. ที่คิดว่าควรเพิ่มเติม คือสถานแบบฯ และสถานที่อ่านหนังสือ
7. ควรมีห้องสันทนาการที่ติดแอร์ สำหรับพักผ่อนเพิ่มเติม เช่น บุฟเฟต์(มินิชีฟเตอร์)/ หนังสือด้วยจำนวนมาก
8. ควรมีห้องอบไอน้ำ และลานกิจกรรมอื่น เช่น สนามบาส, ฟุตบอลขนาดเล็ก เป็นต้น

4.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีผลต่อพฤติกรรมนั้นทนาการของผู้อยู่อาศัยทั้ง 2 โครงการ

จากการทบทวนวรรณกรรมในบทที่ 2 ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมนั้นทนาการ ได้แก่ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษา ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่นั้นทนาการและชุมชน จึงได้ทำการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ของตัวแปรดังกล่าว ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

4.6.1 ความสัมพันธ์ของอายุ กับรูปแบบการชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนั้นทนาการ

จากตารางที่ 4.45 จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีอายุ 16 - 25 ปี (วัยรุ่น) มีการชอบใช้เวลาว่าง ทำกิจกรรมนั้นทนาการแบบที่ไม่ต้องออกกำลัง (Passive) มากกว่าแบบที่ต้องออกกำลัง (Active) ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีอายุ 26-35 ปี (วัยทำงาน) จะชอบทั้ง 2 แบบพอๆ กัน และเป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่ม ตัวอย่างประชากรที่มีอายุ 56 ปี ขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นผู้สูงอายุกลับมีการชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรม นั้นทนาการแบบที่ต้องออกกำลัง (Active) มากกว่าแบบที่ไม่ต้องออกกำลัง (Passive)

ตารางที่ 4.45 รูปแบบการชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนั้นทนาการ จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (ร้อยละ)		
	แบบที่ต้องออกกำลังกาย (Active)	แบบที่ไม่ต้องออกกำลังกาย (Passive)	รวม
อายุ 16 - 25 ปี	52(16.7)	88 (28.3)	140 (45.0)
อายุ 26 - 35 ปี	50 (16.1)	50 (16.1)	100 (32.2)
อายุ 36 - 45 ปี	24 (7.7)	22 (1.1)	46 (14.8)
อายุ 46 - 55 ปี	3 (1.0)	9 (2.9)	12 (3.9)
อายุ 56 - 65 ปี	5 (1.6)	4 (1.3)	9 (2.9)
มากกว่า 65 ปี	3 (1.0)	1 (0.3)	4 (1.3)
รวม	137 (44.1)	174 (55.9)	311 (100.0)

4.6.2 ความสัมพันธ์ของรายได้ กับรูปแบบการชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนั้นทนาการ

จากตารางที่ 4.46 พบร่วกุ่มตัวอย่างประชากรที่มีรายได้ไม่เกิน 25,000 บาท มีการชอบใช้เวลาว่าง ทำกิจกรรมนั้นทนาการแบบที่ไม่ต้องออกกำลัง (Passive) มากกว่าแบบที่ต้องออกกำลัง (Active) มาก ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ตั้งแต่ 25,000-100,000 บาท ชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนั้นทนาการทั้ง 2 แบบใกล้เคียงกัน และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ตั้งแต่ 100,000 บาทขึ้นไป มีการชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรม นั้นทนาการแบบที่ต้องออกกำลัง (Active) มากกว่าแบบที่ไม่ต้องออกกำลัง (Passive) เกินน้อย

ตารางที่ 4.46 รูปแบบการชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามรายได้

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (ร้อยละ)		
	แบบที่ต้องออกกำลังกาย (Active)	แบบที่ไม่ต้องออกกำลังกาย (Passive)	รวม
ไม่เกิน 25,000 บาท	71 (22.8)	104 (33.4)	175 (56.3)
25,000-50,000 บาท	39 (12.5)	41 (13.2)	80 (25.7)
50,001-100,000 บาท	17 (5.5)	20 (6.4)	37 (11.9)
100,000 บาทขึ้นไป	10 (3.2)	9 (2.9)	19 (6.1)
รวม	137 (44.1)	174 (55.9)	311 (100.0)

4.6.3 ความสัมพันธ์ของอาชีพ กับรูปแบบการชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการ

จากตารางที่ 4.47 พบว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีอาชีพเข้าองกิจการ/ค้าขาย, พนักงานบริษัท เอกชน ชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการแบบที่ไม่ต้องออกกำลัง (Passive) มากกว่าแบบที่ต้องออกกำลัง (Active) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีอาชีพทำงานรัฐวิสาหกิจ, ข้าราชการกลับ ชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการแบบที่ต้องออกกำลัง (Active) มากกว่าแบบที่ไม่ต้องออกกำลัง (Passive) และ กลุ่มตัวอย่างอาชีพอื่นๆ คือนักศึกษา, นักเรียน หรือแม่บ้าน ก็มีการชอบใช้เวลาว่าง ทำกิจกรรมนันทนาการแบบที่ไม่ต้องออกกำลัง (Passive) มากกว่า เช่นกัน

ตารางที่ 4.47 รูปแบบการชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (ร้อยละ)		
	แบบที่ต้องออกกำลังกาย (Active)	แบบที่ไม่ต้องออกกำลังกาย (Passive)	รวม
เข้าองกิจการ/ค้าขาย	16 (5.1)	21 (6.8)	37 (11.9)
พนักงานบริษัท เอกชน	53 (16.1)	64 (20.5)	117 (36.6)
รัฐวิสาหกิจ	10 (3.2)	7 (2.3)	17 (5.5)
ข้าราชการ	8 (2.6)	6 (1.9)	14 (4.5)
อื่นๆ	50 (16.1)	76 (24.4)	126 (40.5)
รวม	137 (44.1)	174 (55.9)	311 (100.0)

4.6.4 ความสัมพันธ์ของการศึกษา กับรูปแบบการชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการ

จากการที่ 4.48 พบว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีการศึกษาตั้งแต่อนุปริญญาถึงปริญญาตรี มีการชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการแบบที่ไม่ต้องออกกำลัง (Passive) มากกว่าแบบที่ต้องออกกำลัง (Active) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาปริญญาโท, เอก และอื่นๆ คือ ระดับมัธยม ชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการทั้ง 2 แบบใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 4.48 รูปแบบการชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการ จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	จำนวน (ร้อยละ)		
	แบบที่ต้องออกกำลังกาย (Active)	แบบที่ไม่ต้องออกกำลังกาย (Passive)	รวม
ปวช/ปวส/อนุปริญญา	18 (5.8)	34 (10.9)	52 (16.7)
ปริญญาตรี	70 (22.5)	90 (28.9)	160 (51.4)
ปริญญาโท	29 (9.3)	31 (10.0)	60 (19.3)
ปริญญาเอก	5 (1.6)	5 (1.6)	10 (3.2)
อื่นๆ	15 (4.8)	14 (4.5)	29 (9.3)
รวม	137 (44.1)	174 (55.9)	311 (100.0)

4.6.5 ความสัมพันธ์ของอายุ กับการตอบสนองการใช้งานพื้นที่นันทนาการในโครงการ

จากการที่ 4.49 พบว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรที่ได้ใช้พื้นที่นันทนาการมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ สระว่ายน้ำ ห้องออกกำลังกาย และลานรอบสระ ตามลำดับ มีมากกว่าผู้ที่ไม่ใช่ โดยทุกกลุ่มอายุมีผู้ที่ใช้มากกว่าผู้ที่ไม่ได้ใช้ ซึ่งกลุ่มอายุ 16-25 ปี(วัยรุ่น) มีผู้ที่ใช้พื้นที่ดังกล่าวมากกว่าผู้ที่ไม่ได้ใช้ถึงประมาณ 2 ใน 3 ของประชากรในกลุ่มนี้ ยกเว้นกลุ่มอายุ 26-45 ปี(วัยทำงาน) มีผู้ที่ใช้ลานรอบสระ น้อยกว่าผู้ที่ไม่ได้ใช้ แต่กลุ่มอายุ 36-45 ปี(วัยผู้ใหญ่) มีผู้ที่ใช้ห้องออกกำลังกายมากกว่าพื้นที่อื่น และเป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 56 ปีขึ้นไป(วัยสูงอายุ) จะมีผู้ใช้สระว่ายน้ำ และห้องออกกำลังกาย มากกว่าผู้ไม่ใช้ ซึ่งเป็นพื้นที่นันทนาการแบบออกกำลัง(Active) ขณะที่พื้นที่สวนชั้นล่างและLobby ซึ่งเป็นพื้นที่นันทนาการแบบไม่ออกกำลัง(Passive) กลับมีผู้ที่ใช้ น้อยกว่าผู้ที่ไม่ใช้ ซึ่งตรงกับทัศนะคติ ความชอบ(ในตารางที่ 4.43) ที่ว่า ผู้สูงอายุมีการชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการแบบที่ต้องออกกำลัง (Active) มากกว่าแบบที่ไม่ต้องออกกำลัง (Passive)

**ตารางที่ 4.49 การตอบสนองการใช้งานพื้นที่นันทนาการในโครงการ จำแนกตามอายุ
ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 โครงการ (เรียงตามลำดับ จากมากไปหาน้อย)**

พื้นที่ นันทนาการ ในโครงการ	การตอบสนองการใช้พื้นที่ จำแนกตามอายุ												รวม (N=311)	
	16-25 ปี จำนวน (n=140)		26-35 ปี จำนวน (n=100)		36-45 ปี จำนวน (n=46)		46-55 ปี จำนวน (n=12)		56-65 ปี จำนวน (n=9)		65ปีขึ้นไป จำนวน (n=4)			
	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้		
1.สระว่ายน้ำ	96	44	59	41	26	20	6	6	7	2	3	1	197	114
2.ห้องออก กำลัง	89	51	54	46	34	12	7	5	5	4	2	2	191	120
3.ล้านรอบสระ	85	55	45	55	19	27	7	5	4	5	3	1	163	148
4.สวนชั้นล่าง	66	74	43	57	21	25	6	6	3	6	1	3	140	171
5.Lobby	65	75	44	56	18	28	6	6	3	6	1	3	137	174
6.ห้องชาน้ำ	44	96	38	62	18	28	4	8	2	7	1	3	107	204
7.สนามเด็ก เล่น	30	110	16	84	11	35	3	9	-	9	1	3	61	250
8.สนาม เทนนิส	26	114	12	88	11	35	2	10	3	6	1	3	55	256
9.ห้อง ไฮโรบอติก	20	120	15	85	8	38	2	10	4	5	-	4	49	262
10.ห้อง สควอช	27	113	12	88	7	39	3	9	-	9	-	4	49	262
11.สวนคาดฟ้า	21	119	19	81	5	41	-	12	3	6	-	4	48	263
12.ห้องเกมส์/ สนุ๊กเกอร์	14	126	5	95	7	39	-	12	1	8	-	4	27	284

หมายเหตุ- การตอบสนองการใช้งานพื้นที่นันทนาการ หมายถึง การใช้งานตั้งแต่ 1-2 ครั้งต่อเดือนขึ้นไป

4.6.6 ความสัมพันธ์ของรายได้ กับการตอบสนองการใช้งานพื้นที่นักงานการในโครงการ

จากตารางที่ 4.50 พบว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรผู้มีรายได้น้อยจะใช้พื้นที่นักงานการมากกว่ากลุ่มผู้มีรายได้สูงกว่า และผู้มีรายได้ 25,000-50,000 บาทต่อเดือนจะใช้ห้องออกกำลังกายมากกว่าพื้นที่อื่น ซึ่งตรงกับกลุ่มอายุ 36-45 ปี(วัยผู้ใหญ่)ที่มีผู้ที่ใช้ห้องออกกำลังกายมากกว่าพื้นที่อื่น เช่น กัน แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรผู้มีรายได้มากกว่า 1 แสนบาทต่อเดือน มีผู้ที่ใช้พื้นที่สวนชั้นล่างและ Lobby มากกว่าผู้ที่ไม่ได้ใช้ ในขณะที่ผู้มีรายได้น้อยกว่า ร่องลงมา มีผู้ที่ใช้น้อยกว่าผู้ที่ไม่ใช้

ตารางที่ 4.50 การตอบสนองการใช้งานพื้นที่นักงานการในโครงการ จำแนกตามรายได้ ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 โครงการ (เรียงตามลำดับ จากมากไปหาน้อย)

พื้นที่นักงานการ ในโครงการ	การตอบสนองการใช้พื้นที่ จำแนกตามรายได้ (บาท/เดือน)						รวม (N=311)	
	ไม่เกิน 25,000	25,000-50,000	50,000-1 แสน	มากกว่า 1 แสน	จำนวน (n=80)	จำนวน (n=37)		
	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้
1. สร้างบ้าน	112	63	50	30	21	16	14	5
2. ห้องออกกำลังกาย	106	69	51	29	22	15	12	7
3. ลานรอบสรวง	96	79	37	43	19	18	11	8
4. สวนชั้นล่าง	78	97	35	45	14	23	13	6
5. Lobby	75	100	33	47	16	21	13	6
6. ห้องช่วยเหลือ	55	120	34	46	10	27	8	11
7. สนามเด็กเล่น	34	141	10	70	10	27	7	12
8. สนามเทนนิส	34	141	14	66	4	33	3	16
9. ห้องแอโรโรบิก	30	145	13	67	3	34	3	16
10. ห้องศุภวัช	29	146	10	70	7	30	3	16
11. สวนคาดฟ้า	31	144	8	72	6	31	3	16
12. ห้องเกมส์/ สนุ๊กเกอร์	16	159	7	73	3	34	1	18

หมายเหตุ - การตอบสนองการใช้งานพื้นที่นักงานการ หมายถึง การใช้งานตั้งแต่ 1-2 ครั้งต่อเดือนขึ้นไป

4.6.7 ความสัมพันธ์ของอาชีพ กับการตอบสนองการใช้งานพื้นที่นั่นทนาการในโครงการ

จากการที่ 4.51 พบว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรในกลุ่มอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนและนักศึกษามีการใช้พื้นที่นั่นทนาการมากที่สุด ใน 3 อันดับแรกคือ สรรว่าyan ห้องออกกำลังกาย และลานรอบรัศมีตามลำดับ แต่พนักงานบริษัทเอกชนจะใช้ห้องออกกำลังกายมากกว่าพื้นที่อื่น ส่วนกลุ่มอาชีพข้าราชการ มีผู้ใช้พื้นที่ห้องออกกำลังกายน้อยกว่าผู้ที่ไม่ใช้ และเป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มอาชีพรัฐวิสาหกิจและข้าราชการมีผู้ใช้พื้นที่ลานรอบรัศมน้อยกว่าผู้ที่ไม่ใช้ ในขณะที่กลุ่มอาชีพเจ้าของกิจการ, พนักงานบริษัทเอกชนและนักศึกษามีผู้ที่ใช้มากกว่าผู้ที่ไม่ใช้

**ตารางที่ 4.51 การตอบสนองการใช้งานพื้นที่นั่นทนาการในโครงการ จำแนกตามอาชีพ
ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 โครงการ (เรียงตามลำดับ จากมากไปหาน้อย)**

พื้นที่นั่นทนาการ ในโครงการ	การตอบสนองการใช้พื้นที่ จำแนกตามอาชีพ										รวม (N=311)	
	เจ้าของ กิจการ จำนวน (n=37)		พนักงาน บริษัทเอกชน จำนวน (n=117)		รัฐวิสาหกิจ จำนวน (n=17)		ข้าราชการ จำนวน (n=14)		อื่นๆ (นักศึกษา) จำนวน (n=126)			
	ใช้	ไม่ ใช้	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้		
1. สรรว่าyan	22	15	77	40	10	7	7	7	81	45	197	114
2. ห้องออกกำลังกาย	21	16	80	37	10	7	5	9	75	51	191	120
3. ลานรอบรัศมี	20	17	62	55	5	12	5	9	71	55	163	148
4. สวนชั้นล่าง	19	18	57	60	7	10	2	12	55	71	140	171
5. Lobby	16	21	54	63	6	11	3	11	58	68	137	174
6. ห้องชาวนา	16	21	45	72	7	10	3	11	36	90	107	204
7. สนามเด็กเล่น	5	32	18	99	5	12	2	12	31	95	61	250
8. สนามเทนนิส	8	29	14	103	5	12	2	12	26	100	55	256
9. ห้องแอโรบิก	3	34	21	96	4	13	-	14	21	105	49	262
10. ห้องสควอช	4	33	17	100	3	14	1	13	24	102	49	262
11. สวนคลื่ฟ้า	6	31	24	93	-	17	1	13	17	109	48	263
12. ห้องเกมส์/ สนุ๊กเกอร์	1	36	10	107	2	15	-	14	14	112	27	284

หมายเหตุ- การตอบสนองการใช้งานพื้นที่นั่นทนาการ หมายถึง การใช้งานตั้งแต่ 1-2 ครั้งต่อเดือนขึ้นไป

4.6.8 ความสัมพันธ์ของการศึกษา กับการตอบสนองการใช้งานพื้นที่นักงานการในโครงการ

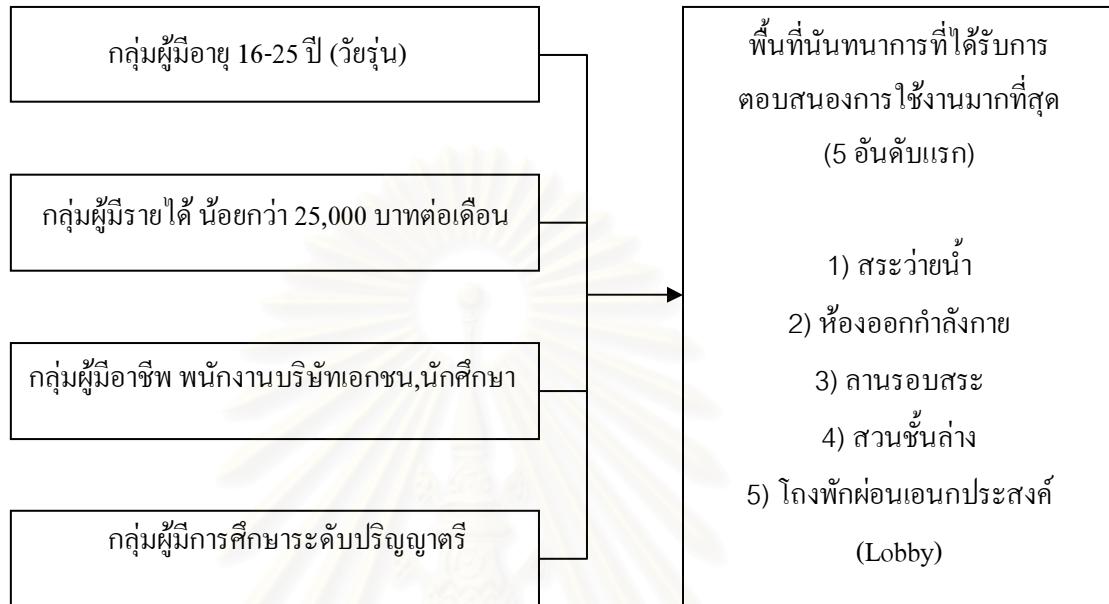
จากตารางที่ 4.52 พบว่ากบุคุณตัวอย่างประชากรในกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีมีการใช้พื้นที่นักงานการมากที่สุด ส่วนกลุ่มปริญญาโทจะใช้ห้องออกกำลังกายมากกว่าพื้นที่อื่น กลุ่มปริญญาเอก มีผู้ใช้พื้นที่ห้องออกกำลังกายน้อยกว่าผู้ที่ไม่ใช้ และเป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรกลุ่มปริญญาโทและปริญญาเอก มีผู้ใช้พื้นที่ลานรอบสร้าง น้อยกว่าผู้ที่ไม่ใช้ ในขณะที่กลุ่มการศึกษาอื่นมีผู้ที่ใช้มากกว่าผู้ที่ไม่ใช้

ตารางที่ 4.52 การตอบสนองการใช้งานพื้นที่นักงานการในโครงการ จำแนกตามการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 โครงการ (เรียงตามลำดับ จากมากไปหาน้อย)

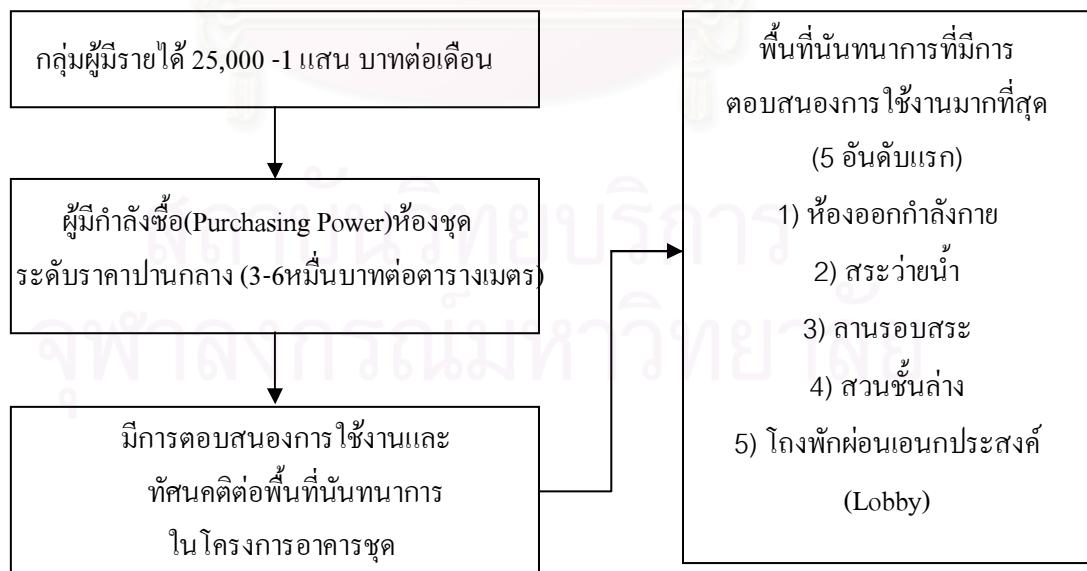
พื้นที่ นักงานการ ในโครงการ	การตอบสนองการใช้พื้นที่ จำแนกตามการศึกษา										รวม (N=311)	
	ปวช./ปวส./ อนุปริญญา จำนวน (n=52)		ปริญญาตรี จำนวน (n=160)		ปริญญาโท จำนวน (n=60)		ปริญญาเอก จำนวน (n=10)		อื่นๆ (มัชัยม) จำนวน (n=29)			
	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้	ใช้	ไม่ใช้		
1. สร่าวเย็นนา	34	18	105	55	32	28	7	3	19	10	197 114	
2. ห้องออกกำลัง กาย	32	20	100	60	38	22	4	6	17	12	191 120	
3. ลานรอบสร้าง	28	24	90	70	25	35	4	6	16	13	163 148	
4. สวนชั้นล่าง	26	26	80	80	25	35	2	8	7	22	140 171	
5. Lobby	22	30	76	84	25	35	2	8	12	17	137 174	
6. ห้องซาวน่า	22	30	54	106	21	39	2	8	8	21	107 204	
7. สนามเด็กเล่น	10	42	28	132	9	51	2	8	12	17	61 250	
8. สนามเทนนิส	7	45	31	129	9	51	-	10	8	21	55 256	
9. ห้องแอโรโรบิก	7	45	22	138	14	46	-	10	6	23	49 262	
10. ห้องสควอช	8	44	28	132	4	56	1	9	8	21	49 262	
11. สวนคาดฟ้า	7	45	21	139	11	49	1	9	8	21	48 263	
12. ห้องเกมส์/ สนุ๊กเกอร์	4	48	11	149	4	56	1	9	7	22	27 284	

หมายเหตุ- การตอบสนองการใช้งานพื้นที่นักงานการ หมายถึง การใช้งานตั้งแต่ 1-2 ครั้งต่อเดือนขึ้นไป

แผนภูมิที่ 4.1 สรุปกลุ่มประชากรผู้อยู่อาศัยที่มีการตอบสนองการใช้งานพื้นที่นั่นทำการมากที่สุด

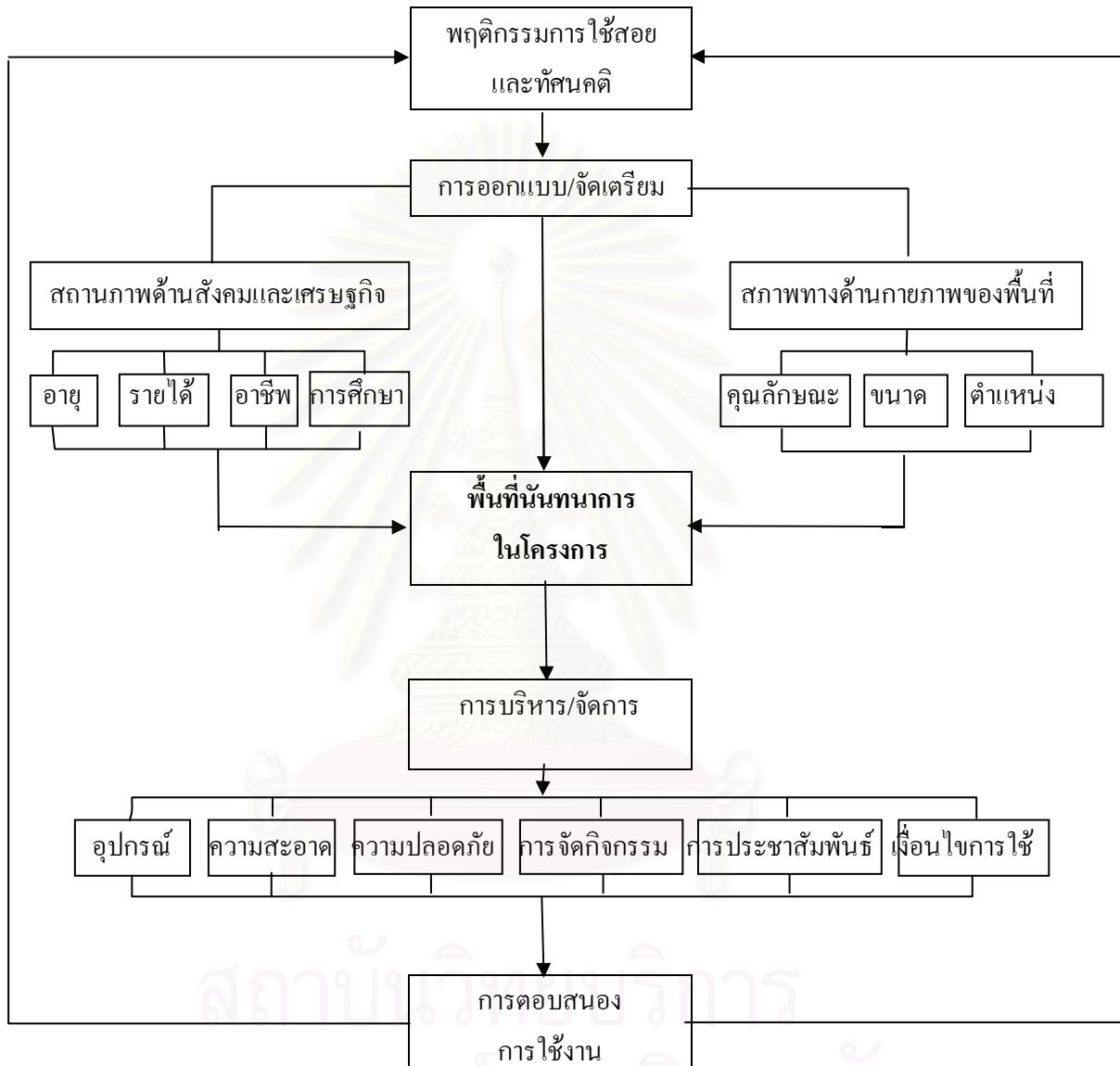

แผนภูมิที่ 4.2 วิเคราะห์กลุ่มประชากรที่มีผลต่อการเลือกซื้ออาคารชุดกับพื้นที่นั่นทำการ

หมายเหตุ: ทัศนคติด้านความสำคัญของพื้นที่นั่นทำการจะสอดคล้องกับพฤติกรรมการตอบสนองการใช้งานในแต่ละพื้นที่

แผนภูมิที่ 4.3 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของพื้นที่นักงานการกับปัจจัยในด้านต่างๆ

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเบริญเพื่อบพฤติกรรมการใช้สอยและทัศนคติของผู้อุปถัมภ์อาศัยต่อพื้นที่นั้นทนาการของโครงการอาคารชุด ศุภาลัย ปาร์ค และโครงการฟลอราวิลล์ กรุงเทพฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อเน้นศึกษาการตอบสนองการใช้งานในแต่ละพื้นที่นั้นทนาการในโครงการที่ทางโครงการจัดเตรียมไว้รวมถึงพฤติกรรมและทัศนคติของผู้อุปถัมภ์ต่อพื้นที่ดังกล่าว โดยมีสมมติฐานการวิจัยที่ว่าลักษณะทางกายภาพของพื้นที่นั้นทนาการและสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้อุปถัมภ์มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสอย โดยทำการศึกษาโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่ (ที่มีจำนวนหน่วยที่อยู่อาศัยประมาณ 500 หน่วยขึ้นไป หรือมีจำนวนประชากรประมาณ 1,500 – 2,500 คนขึ้นไป) ที่มีประเภทพื้นที่นั้นทนาการจำนวนมากและประสบความสำเร็จ มีผู้เข้าอยู่อาศัยแล้ว ไม่น้อยกว่า 60% ซึ่งกรณีศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โครงการศุภาลัย ปาร์ค และโครงการฟลอราวิลล์ กรุงเทพฯ

ประชากรที่ศึกษาคือผู้อุปถัมภ์ ที่เป็นคนไทยในโครงการทั้งหมด ไม่เฉพาะเจ้าของห้องชุด โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างประชากร ได้จำนวน 218 และ 93 ราย สำหรับโครงการศุภาลัย ปาร์ค และโครงการฟลอราวิลล์ ตามลำดับ และดำเนินการสำรวจภาคสนามจากพื้นที่และการใช้งานจริง พร้อมทั้งบันทึกภาพพฤติกรรมการใช้งานในแต่ละพื้นที่ของผู้อุปถัมภ์ รวมถึงศึกษานาครูปร่วงและพื้นที่จากแบบสำรวจสถาปัตยกรรม และนำผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS เพื่อบรรยายค่าความถี่และร้อยละของตัวแปรที่ศึกษา รวมทั้งหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสำคัญเพื่อนำมาวิเคราะห์ ซึ่งสามารถสรุปผลโดยแยกเป็นประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้อุปถัมภ์

พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้อุปถัมภ์ทั้ง 2 โครงการมีลักษณะคล้ายกัน คือเป็นเพศ หญิงมากกว่าเพศชาย

กลุ่มอายุ 16-25 ปี มีมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอายุ 26-35 ปี

รายได้ ส่วนใหญ่ น้อยกว่า 25,000 บาทต่อเดือน รองลงมาคือ 25,000-50,000 บาท ต่อเดือน

การศึกษา ส่วนใหญ่ จบการศึกษาปริญญาตรี

อาชีพ นักศึกษา/แม่บ้าน มากที่สุด รองลงมาคือ พนักงานบริษัทเอกชน

ส่วนที่แตกต่างกันคือ ประเภทของห้องชุดของคุณตัวอย่างผู้อยู่อาศัย พนว่าโครงการศุภกลัย ปาร์ค เป็นแบบสหุดิโอล(ห้องเดียว) มากที่สุด (39.9%) ในขณะที่โครงการฟลอร์วิลล์ เป็นแบบ 2 ห้องนอน มากที่สุด (46.2%) ซึ่งเป็นไปตามสัดส่วนของประเภทห้องชุดในแต่ละโครงการ

5.1.2 การดำเนินชีวิตด้านนักหนาการของผู้อยู่อาศัย

5.1.2.1 รูปแบบการพักผ่อน/การใช้เวลาว่าง พนว่า คล้ายกันทั้ง 2 โครงการ คือ โครงการศุภกลัยปาร์ค อันดับ 1. ดูทีวี 2. อ่านหนังสือ/นั่งเล่น 3. เดินศูนย์การค้า 4. ออกกำลัง 5. พนบประสังสารรค์ โครงการฟลอร์วิลล์ อันดับ 1. ดูทีวี 2. อ่านหนังสือ/นั่งเล่น 3. ออกกำลัง 4. เดินศูนย์การค้า 5. พนบประสังสารรค์

ที่ต่างกันอันดับที่ 3 พนว่า เนื่องจากโครงการศุภกลัยปาร์ค มีทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งศูนย์การค้า จำนวนมาก เช่น เซ็นทรัลลาดพร้าว โลตัส เมเจอร์รัชโยธิน เป็นต้น จึงทำให้มีการใช้เวลาว่างในการเดิน ศูนย์การค้า มากกว่าการออกกำลัง

5.1.2.2 รูปแบบการทำกิจกรรมนักหนาการที่ชอบ เมื่อนอกันทั้ง 2 โครงการ คือชอบแบบ ที่ไม่ต้องออกกำลังกาย(Passive) มากกว่าแบบที่ต้องออกกำลังกาย(Active) เป็นสัดส่วนเกลี่ย 54.7% ต่อ 45.3%

5.1.2.3 ประเภทการออกกำลังกายที่ชอบ พนว่า คล้ายกันอันดับแรก ทั้ง 2 โครงการ คือ โครงการศุภกลัยปาร์ค อันดับ 1. ว่ายน้ำ 2. ฟิตเนส 3. แบดมินตัน 4. แอโรบิก 5. วิ่ง โครงการฟลอร์วิลล์ อันดับ 1. ว่ายน้ำ 2. ฟิตเนส 3. แอโรบิก 4. แบดมินตัน 5. วิ่ง

5.1.2.4 ช่วงเวลาที่ทำกิจกรรมนักหนาการมากที่สุด เมื่อนอกันทั้ง 2 โครงการ คือ เย็นวัน ธรรมดาว รองลงมาคือ เย็นวันเสาร์-อาทิตย์

5.1.2.5 ทำกิจกรรมนักหนาการกับ อันดับ 1. ตัวเอง 2. แฟน/คู่สมรส แต่ต่างกันที่ อันดับ 3 คือ โครงการศุภกลัยปาร์ค ใช้กับเพื่อนนอกโครงการ ในขณะที่ โครงการฟลอร์วิลล์ ใช้กับเพื่อน ในโครงการ

ข้อค้นพบ พบว่า เนื่องจากความเป็นชุมชนที่แตกต่างกัน คือ โครงการศุภากลัยปาร์ค ส่วนใหญ่จะ เป็นครอบครัวเดียว อよู่กัน 1-3 คนต่อครัวเรือน หากมีลูก ก็เป็นลูกคนแรกของครอบครัวที่เพิ่งเริ่มต้น โดยคุ้จากห้องชุดส่วนใหญ่จะเป็นแบบสตูดิโอ(ห้องเดียว) ส่วนโครงการฟลอร่าวิลล์ จะอยู่เป็นครอบครัวที่ใหญ่กว่าประกอบด้วย พ่อ แม่ ที่ น้อง อよู่กัน 2-5 คนต่อครัวเรือนดังจะเห็นได้จาก ประเภทห้องชุดส่วนใหญ่จะ เป็นแบบ 2 ห้องนอนขึ้นไป ทำให้ความเป็นสังคมชุมชนในแต่ละครัวเรือนในโครงการ มีมากกว่า เนื่องจาก เด็กๆ ในรุ่นราวกว่าเดิมกัน ได้รู้จักกัน เล่นด้วยกัน พ่อ แม่ ผู้ปกครองก็จะรู้จักกัน ไปด้วยเป็นต้น ซึ่ง สถาคลล้องกับสมมติฐานาชื่อที่ 2 ที่ว่าสถานภาพทาง สังคม และเศรษฐกิจของผู้อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการใช้สอยพื้นที่นั้นทนาการ

5.1.3 พฤติกรรมการใช้สอยพื้นที่นั้นทนาการของผู้อยู่อาศัย

5.1.3.1 ความถี่ในการใช้ สอยมากที่สุด

โครงการศุภากลัยปาร์ค อันดับ 1.Lobby 2.สวนชั้นล่าง 3.Fitness 4.ลานรอบสระ 5.สรรว่ายน้ำ

โครงการฟลอร่าวิลล์ มีกลุ่มประชากรแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ไม่เป็นสมาชิกโไม่สรกีพา จะใช้ พื้นที่นั้นทนาการในอาคารพักอาศัยเท่านั้น และกลุ่มที่เป็นสมาชิกโไม่สรกีพา จะใช้พื้นที่นั้นทนาการใน อาคารสโไม่สรกีพา โดยมีอันดับตามความถี่ในการใช้สอย ดังนี้

โครงการฟลอร่าวิลล์ (ไม่เป็นสมาชิก) อันดับ 1.ลานรอบสระ 2.สวนชั้นล่าง 3.Lobby 4.สนาม เด็กเล่น 5.สรรว่ายน้ำ

โครงการฟลอร่าวิลล์ (เป็นสมาชิก) อันดับ 1. Fitness 2.ชานน่า 3.Lobby 4.ลานรอบสระ 5.ห้องอบไอน้ำ

ข้อค้นพบ พบว่า เนื่องจาก Lobby ของโครงการศุภากลัยปาร์ค เป็นลักษณะเปิดโล่ง ใกล้ชิดสวน และต้นไม้ ลักษณะเปรียบเสมือนเฉลียงหรือชานบ้านที่ใช้ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น นั่งเล่น อ่านหนังสือ เลี้ยง ลูกและลูกสาว จึงมีการใช้มากเป็นอันดับ 1 ส่วนโครงการฟลอร่าวิลล์ มีการใช้สอยพื้นที่ลานรอบสระ ความถี่ มากเป็นอันดับ 1 (สำหรับกลุ่มผู้อยู่อาศัยที่ไม่เป็นสมาชิกโไม่สรกีพา) เพราะมีต้นไม้ร่มรื่นล้อมรอบสระว่าย น้ำขนาดใหญ่ และมีม้านั่งจำนวนมาก ส่วนกลุ่มผู้อยู่อาศัยที่เป็นสมาชิกโไม่สรกีพา มีการใช้ห้องฟิตเนส ความถี่ มากเป็นอันดับ 1 เพราะมีอุปกรณ์ เครื่องเล่นที่ดี ทันสมัย ติดแอร์ และมีครุภัณฑ์อยแนะนำ ดูแลอยู่ เสมอซึ่งสถาคลล้องกับสมมติฐานาชื่อที่ 1 ที่ว่าลักษณะทางกายภาพของพื้นที่นั้นทนาการในโครงการอาคาร ชุดพักอาศัย มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สอย ของผู้อยู่อาศัย

5.1.3.2 ความถี่ในการใช้ น้ำยาที่สุด

โครงการศุภालัยปาร์ค อันดับ 1.ห้องเกมส์ 2.สนามเทนนิส 3.ห้องสควอช 4.แอโรบิก

5.สวนดาดฟ้า

โครงการฟลอร์ร่าวิลล์ (ไม่เป็นสมาชิก) อันดับ 1.ห้องสควอช 2.ห้องอ่านหนังสือ 3.ห้องสนุ๊กเกอร์ 4.สวนดาดฟ้า 5.สนามเทนนิส

โครงการฟลอร์ร่าวิลล์ (เป็นสมาชิก) อันดับ 1.ห้องสนุ๊กเกอร์ 2.ไคร์ฟกอล์ฟ 3.ห้องเกมส์ 4.ห้องสควอช 5.สนามเทนนิส

พบว่า พื้นที่ที่มีความถี่การใช้น้ำยา ส่วนใหญ่จะเป็นพื้นที่กิจกรรมกีฬาที่มีผู้เล่นเฉพาะกลุ่มและเล่นได้ครั้งละ 2-4 คน ยกเว้นพื้นที่ห้องเกมส์ เนื่องจากมีได้มีอุปกรณ์ เครื่องเล่นที่จัดเตรียมไว้อย่างชัดเจน หรือห้องอ่านหนังสือ ก็เช่นกัน มิได้มีการเปิดแยอร์ และสวนดาดฟ้า เนื่องจากไม่ค่อยมีต้นไม้ใหญ่ให้ร่มเงา และมีน้ำแข็งให้เชื้ออยได้จริง

5.1.3.3 วัน-เวลาที่ใช้พื้นที่นันทนาการมากที่สุด ทั้ง2 โครงการเหมือนกัน คือ วันธรรมดาวันเย็น (17.00-19.00 น.)

5.1.3.4 ระยะเวลาที่ใช้ทำกิจกรรมนันทนาการ เฉลี่ยประมาณ 1-2 ชม.

5.1.3.5 กิจกรรมที่ทำในสวนส่วนกลาง ส่วนใหญ่ คือ นั่งเล่น/อ่านหนังสือ

5.1.3.6 สถานที่ว่าง/จอกกิ้ง ส่วนใหญ่คือ ว่างในห้องออกกำลังกาย

5.1.4 ทัศนคติต่อพื้นที่นันทนาการของผู้อยู่อาศัย

5.1.4.1 พื้นที่ที่เห็นว่ามีความสำคัญ/ความจำเป็นมากที่สุด 5 อันดับแรก คือ

โครงการศุภालัยปาร์ค อันดับ 1.Fitness 2.ระว่างน้ำ 3.ลานรอบสระ 4.สวนชั้นล่าง 5. Lobby

โครงการฟลอร์ร่าวิลล์ อันดับ 1.ระว่างน้ำ 2..Fitness 3.ลานรอบสระ 4.สวนชั้นล่าง 5.ชานชาลา

ทั้ง 2 โครงการ มี ทัศนคติ ความคิดเห็นคล้ายกัน ยกเว้นอันดับที่ 5 ซึ่งวิเคราะห์ได้ว่า เนื่องจาก โครงการศุภालัยปาร์ค มีการใช้งาน Lobbyมากเป็นอันดับ 1 ผู้อยู่อาศัยจึงเห็นว่าพื้นที่นี้มีความจำเป็นมาก ในขณะเดียวกัน โครงการฟลอร์ร่าวิลล์ มีการใช้งานห้องชานน้ำถ่มากเป็นอันดับ 2 (สำหรับกลุ่มที่เป็นสมาชิกสโนร์กิ้ลฟ้า)จึงเห็นว่าสำคัญเช่นกัน

- 5.1.4.2 พื้นที่ที่เห็นว่ามีความสำคัญ/ความจำเป็น น้อยที่สุด 5 อันดับแรก คือ
- โครงการศุภालัยปาร์ค อันดับ 1.ห้องเกมส์ 2.สวนคาดฟ้า 3.ห้องสมุดว้อช 4.ห้องซาวน่า
5. สนามเทนนิส
- โครงการฟลอร์ร่าวิลล์ อันดับ 1.ไคร์ฟกอล์ฟ 2.ห้องเกมส์ 3.ห้องสนุ๊กเกอร์ 4.สวนคาดฟ้า
- 5.สนามแบด

พบว่า ทัศนะคติความคิดเห็นที่ว่าพื้นที่นั้นทนาการ ใหม่มีความสำคัญ/ความจำเป็นมากหรือน้อยใน โครงการอาคารชุดพักอาศัย ขึ้นอยู่กับการตอบสนองการใช้งานพื้นที่นั้นๆ ในชีวิตประจำวันของผู้อยู่อาศัย แต่ละคน ซึ่งแบ่งผันตรงกัน แยกกับสมนตธฐานข้อที่ 3 ที่ว่าการตอบสนองการใช้งานจริงไม่สอดคล้องกับ ทัศนะคติของผู้อยู่อาศัยที่มีต่อพื้นที่นั้นทนาการในโครงการอาคารชุด

5.1.4.3 พื้นที่นั้นทนาการที่เห็นว่าควรมีเพิ่ม ทั้ง 2 โครงการเห็นตรงกัน คือ ห้องสมุด

- 5.1.4.4 ตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่นั้นทนาการในโครงการ พบร่วมกับความเห็นต่างกันคือ
- โครงการศุภालัยปาร์ค เห็นว่าควร รวมกันที่จุดเดียว มากที่สุด ในขณะที่ โครงการฟลอร์ร่าวิลล์ เห็นว่า ควรแยกเป็น 2 จุดใหญ่ มากที่สุด

วิเคราะห์ได้ว่า โครงการศุภा�ลัยปาร์ค มีการแยกกันในบางพื้นที่กิจกรรม เช่น สร้างว่ายน้ำกับห้อง ซาวน่า ซึ่งอยู่ไกลกัน และผู้อยู่อาศัยบางคนมักจะชอบใช้กิจกรรมนี้ส่วนกันในคราวเดียว จึงมีความเห็นว่า ควร รวมกันที่จุดเดียว

5.1.4.5 ลักษณะส่วนที่ต้องการ ทั้ง 2 โครงการเห็นตรงกัน คือ ให้มีต้นไม้ใหญ่มากๆ ให้มี ความร่มรื่น

- 5.1.4.6 ลักษณะLobbyที่ต้องการ พบร่วมกับความเห็น คือ เปิดโล่ง(ไม่ติดแอร์) กับปิดล้อม (ติดแอร์) จาก 2 กลุ่ม ตัวอย่างมีความต้องการใกล้เคียงกัน แต่หากดูจากพฤติกรรมการใช้และความถี่ในการ ใช้แล้ว พื้นที่เปิดโล่ง จะได้รับการตอบสนองการใช้งานได้มากกว่า

5.1.4.7 ความคิดเห็นในการเปิดรับบุคลากรนอกเข้ามาเป็นสมาชิกส่วนร่วม ใน โครงการ พบร่วมกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตอบ เฉลี่ย(เฉลี่ยประมาณ 50%) ส่วนที่เหลือตอบเห็นด้วยและไม่ เห็นด้วย ใกล้เคียงกัน วิเคราะห์ได้ว่า ทัศนะคติในการเปิดให้บุคลากรนอกเข้ามาใช้บริการ เป็นไปในด้าน บาง หากไม่ทำให้ผู้อยู่อาศัยเดือดร้อนหรือทำการบุกรุกพื้นที่ และการช่วยให้ เกิดรายได้แก่ส่วนกลาง ผู้อยู่อาศัยก็สามารถยอมรับได้

5.2 สรุปอภิปรายผล

พฤติกรรมการใช้สอยพื้นที่นั่งทนาการ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้

5.2.1 ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ

5.2.1.1 อายุ ผู้อยู่อาศัยที่มีกลุ่มอายุน้อย (16–25 ปี) หรือวัยรุ่นมีการใช้พื้นที่นั่งทนาการมากที่สุด(ตารางที่4.49) รองลงมาคือ กลุ่มผู้อยู่อาศัยวัยทำงาน (26–35 ปี) วัยกลางคน (36-55 ปี) และวัยสูงอายุ (56 ปี ขึ้นไป) ใช้พื้นที่นั่งทนาการน้อยลงตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วินลสิติพัช หรางนกร (2542) เรื่อง พฤติกรรมนั่งทนาการกับสภาพการใช้พื้นที่สาธารณะภายในชุมชนอยู่อาศัยของการเดินทางชัตต์ ซึ่งเป็นโครงการหมู่บ้านจัดสรร(แนวราบ)

ประเภทพื้นที่ที่นิยมใช้สำหรับกลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงาน (16-35 ปี) “ได้แก่ สารว่าไนน์ Fitness และ ลานรอบสาระ ตามลำดับ ในขณะที่วัยกลางคน (36-55 ปี) จะใช้ Fitness , สารว่าไนน์ , Lobby ส่วนวัยสูงอายุ(56 ปี ขึ้นไป) จะใช้ สารว่าไนน์ , ลานรอบสาระ , Fitness ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มประชากรผู้อยู่อาศัย วัยสูงอายุจะมีการใช้พื้นที่นั่งทนาการประเภทออกกำลัง (Active) มากกว่าประเภทไม่ออกกำลัง (Passive) ซึ่งตรงกับทัศนคติ ในเรื่องการชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนั่งทนาการแบบออกกำลัง (Active)มากกว่าแบบไม่ออกกำลัง(Passive)ดังตารางที่4.45 ตรงกันข้ามกับกลุ่มวัยรุ่น (16-25 ปี) ซึ่งมีทัศนคติที่ชอบใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมนั่งทนาการ แบบไม่ต้องออกกำลัง (Passive) มากกว่าออกกำลัง (Active) เนื่องด้วยในปัจจุบันการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ดังที่สมบัติ กาญจนกิจ (2542:64) ได้กล่าวไว้ ทำให้มีอุปกรณ์เครื่องใช้ที่ล้ำสมัยมาก many มีการใช้คอมพิวเตอร์จำนวนมากขึ้น ทั้งโทรศัพท์ในระบบที่ทันสมัย เครื่องเล่น เครื่องเสียง และคอมพิวเตอร์ ที่มีทั้งเกมส์และ Internet ความเร็วสูง รวมถึงโทรศัพท์มือถือ ที่มีบริการต่างๆ มากมาย เช่น Chat หรือ เกมส์ เป็นต้น ทำให้กลุ่มวัยรุ่นหันมาให้ความนิยมทำกิจกรรม ผ่อนคลายอารมณ์กับสิ่งเหล่านี้ในเวลาว่าง โดยอาศัยห้องพักหรือพื้นที่โถงพักผ่อนนอกประสบการณ์ ในบริเวณที่พักอาศัย ในการทำกิจกรรมดังกล่าว

5.2.1.2 รายได้ พิจารณารายได้ส่วนบุคคล / เดือน ซึ่งหมายถึงสถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้อยู่อาศัยของคนๆ นั้น พบว่า กลุ่มผู้มีรายได้น้อย จะใช้พื้นที่นั้นทำการในโครงการมากกว่า กลุ่มผู้มีรายได้สูงกว่า (ตารางที่ 4.50) เนื่องจากมีข้อจำกัดในการใช้จ่ายกับการนั่งท่านการภายนอกโครงการ ต่างจากกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงกว่า ย่อมจะมีโอกาสในการพักผ่อนหย่อนใจในขอบเขตที่กว้างขวางกว่า (วินคลสิทธิ์ บรรยายครุ, 2542) ยกเว้น กลุ่มผู้มีรายได้มากกว่า 1 แสนบาท / เดือน พบว่า เป็นกลุ่มบุคคลเฉพาะกลุ่ม ที่มีจำนวนไม่มาก ที่มีการใช้พื้นที่นั้นทำการในโครงการมากกว่าไม่ใช้(ในบางพื้นที่)

กลุ่มผู้มีรายได้ 25,000-1 แสนบาทต่อเดือน เป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อที่อยู่อาศัยระดับราคาปานกลาง(3-6 หมื่นบาทต่อตารางเมตร) พบว่า มีพฤติกรรมการตอบสนองการใช้งานในพื้นที่นั้นทำการมากที่สุด 5 อันดับแรก คือ 1)ห้องออกกำลังกาย 2)สะพานยาน้ำ 3)ลานรอบสะพาน 4)สวนชั้นล่าง และ 5)Lobby

เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีรายได้มากกว่า 1 แสนบาท / เดือน มีความคิดเห็นในด้านการใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนั่นทำการ โดยชอบแบบที่ออกกำลัง (Active) มากกว่าแบบไม่ออกกำลัง (Passive) ในขณะที่กลุ่มประชากรที่มีรายได้น้อยกว่าร่องลงมา กลับมีความชอบแบบที่ไม่ต้องออกกำลัง (Passive) มากกว่าแบบที่ออกกำลัง (Active) ดังตารางที่ 4.46 ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่าผู้มีรายได้สูงมากจะคำนึงถึงด้านสุขภาพร่างกายมากกว่า กลุ่มผู้มีรายได้น้อยกว่าร่องลงมา เช่นเดียวกับกลุ่มผู้สูงอายุ (56 ปี ขึ้นไป) จะคำนึงถึงด้านสุขภาพร่างกายมากกว่ากลุ่มผู้มีอายุน้อยกว่าร่องลงมา

5.2.2 ลักษณะทางกายภาพของพื้นที่นั่นทำการ

จะเห็นว่า พื้นที่นั่นทำการที่ได้รับการตอบสนองการใช้งานมากที่สุด 5 อันดับแรก (ทั้ง 2 โครงการ) ได้แก่ 1. สะพานยาน้ำ 2. Fitness 3. ลานรอบสะพาน 4. สวนชั้นล่าง และ 5. Lobby จะสังเกตอันดับกันไปบ้างใน 5 พื้นที่นี้ ก็เนื่องจากปัจจัยในด้านต่างๆ เช่น อายุ รายได้ ดังที่กล่าวมาแล้ว ข้างต้น ส่วนพื้นที่ที่ได้รับการตอบสนองการใช้งานน้อยที่สุด ได้แก่ 1. ห้องเกมส์ 2. ศูนย์วิชาชีพ 3. แอโตรบิค 4. เทนนิส 5. สวนคาดฟ้า ตามลำดับ

จากการตอบสนองการใช้งานในข้างต้น พบว่า ลักษณะทางกายภาพ มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สอย ดังนี้

สารว่าไน้ และระเบียงสาร

- คุณลักษณะพื้นที่ สารว่าไน้เป็นพื้นที่ที่ได้รับการตอบสนองการใช้งานมากที่สุด จากผู้อยู่อาศัยในโครงการอาคารชุด เนื่องจากเป็นพื้นที่นันทนาการที่สามารถใช้ได้ทั้งออกกำลัง (Active) และแบบไม่ต้องออกกำลัง (Passive) โดยมีพฤติกรรมการใช้สอยทั้ง 2 แบบ ในเวลาเดียวกันได้ คือ ผู้ที่ว่ายน้ำ เป็นกิจกรรมแบบ Active ส่วนผู้ที่มานั่งหรือนอนเล่นที่ระเบียงสาร เป็นกิจกรรมแบบ Passive โดยได้ใช้ประโยชน์ของสายน้ำและความเย็นเป็นเครื่องช่วยในการพักผ่อนหย่อนใจ หรือแม้กระทั่งการน้ำดื่กมาฝึกว่ายน้ำหรือเลี้ยงลูกที่ริมระเบียงสาร ก็สามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้อยู่อาศัยได้ การนำสวนและต้นไม้ใหญ่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสารว่าไน้หรือระเบียงสาร ก็เป็นอีกคุณลักษณะหนึ่ง ที่ทำให้ผู้อยู่อาศัยพึงพอใจ ด้วยความร่มรื่น เกียวข้องพรรณไม้ และอีกทางหนึ่งก็เพื่อช่วยบังสายตาไม่ให้ประจิดประจอกินไป สำหรับการที่ต้องอยู่ในชุดว่ายน้ำ

- ขนาดพื้นที่ สารว่าไน้นาดใหญ่ ที่มีเครื่องเล่น เช่น สไลเดอร์ สปริงบอร์ด บ่อน้ำพุฯลฯ จะเป็นที่ชื่นชอบของเด็กๆ ในขณะที่ผู้ใหญ่ต้องการว่ายน้ำ เพื่อเป็นการออกกำลังกาย คือ ต้องการว่ายในทางยาว ก็สามารถตอบสนองการใช้งานได้ เช่นกัน ดังนั้น การมีสารว่าไน้ จึงมิได้อยู่ที่เพียงขนาดพื้นที่แต่อยู่ที่รูปทรงของพื้นที่ด้วย

- ตำแหน่งที่ตั้ง ไม่ว่าจะอยู่ที่ชั้นล่างหรือชั้นบนของอาคาร ต่างก็ไม่ค่อยมีผลต่อการตอบสนองการใช้ของผู้อยู่อาศัย แต่จะรู้สึกบ้างถึงความเป็นส่วนตัว หากอยู่ชั้นบนๆ ชั้นไป และหากอยู่ใกล้กับห้องชานน่า ผู้อยู่อาศัยก็จะรู้สึกสะคลากในการใช้งานมากขึ้น เพราะผู้ที่ว่ายน้ำ มักจะชอบใช้ห้องชานน่า ควบคู่ไปด้วย

ห้องออกกำลังกาย(Fitness)

- คุณลักษณะพื้นที่ ห้องออกกำลังกายเป็นพื้นที่ที่ได้รับตอบสนองการใช้งานเป็นอันดับ 2 เนื่องจากสามารถใช้ได้ทุกเพศ ทุกวัย และใช้งานง่าย ห้องออกกำลังกายที่มีอุปกรณ์อยู่ในสภาพที่ดี และมีหลักศยา จะได้รับการตอบสนองการใช้สอยจากผู้อยู่อาศัยจำนวนมาก ลักษณะห้องต้องโปร่ง มีหน้าต่างกระจกสูง เพื่อเปิดมุมมองสู่ภายนอกเวลาใช้อุปกรณ์ออกกำลังกาย ก็สามารถมองเห็นวิวภายนอกเพื่อผ่อนคลายอีกทางหนึ่ง

- ขนาดพื้นที่ ต้องมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าหรือโถงไปในแนวยาว เพื่อการวางอุปกรณ์ออกกำลัง ที่มักจะวางอยู่ริมหน้าต่าง เรียงกันไป เพื่อคุยวิ่งไปด้วยขณะออกกำลังกาย และต้องมีพื้นที่มากพอที่จะวางอุปกรณ์ที่หลักศยา และไม่รู้สึกแน่นจนเกินไปเมื่อผู้อยู่อาศัยเข้ามาใช้จำนวนมาก

- ตำแหน่งพื้นที่ อยู่ในบริเวณที่เห็นชัดและเข้าถึงได้ง่าย เปิดโล่ง เพื่อได้เห็นวิวทิวทัศน์ ต่างๆ รวมถึงคนภายนอกสามารถมองเห็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายใน เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจให้เข้าร่วมกิจกรรม

สวนส่วนกลางห้องล่าง

- คุณลักษณะพื้นที่ ควรที่จะเป็นต้นไม้ใหญ่จำนวนมาก เพื่อให้ร่มเงา ร่มรื่นมากกว่า สนามหญ้าปลูก ๆ และควรมีม้านั่งให้มากเพียงพอสำหรับผู้อยู่อาศัย เพราะเป็นพื้นที่ที่ได้รับการตอบสนอง การใช้งานจำนวนมาก เช่นกัน และให้มีทางเดินเท้าที่เรียบไม่ขรุขระอยู่รอบสวนส่วนกลางนี้ เพื่อผู้อยู่อาศัย บางท่าน สามารถเข็นรถเข็นผู้สูงอายุหรือรถเข็นเด็กเล็ก มาใช้พักผ่อนหย่อนใจได้สะดวกยิ่งขึ้น

- ขนาดพื้นที่ การมีพื้นที่สวนส่วนกลางขนาดใหญ่ ย่อมทำให้โครงการดูมีชีวิตชีวา ร่มรื่น น่าอยู่ และผู้อยู่อาศัยได้ประโยชน์ แต่หากมีพื้นที่ดินจำกัดก็ควรจัดให้มีพื้นที่สวนเล็กๆ ในหลายมุมที่ เป็นไปได้ในโครงการ แต่ต้องคำนึงถึงชนิดดิน ไม่ว่าจะภูมิสถาปัตย์ให้เหมาะสมกับพื้นที่และการใช้สอย ด้วย เพื่อให้เป็นพื้นที่สีเขียวที่มีคุณค่าในโครงการ ที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุดซึ่งปัจจุบันเป็นเรื่องที่ คณะกรรมการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้ความสำคัญอย่างยิ่ง (ปัจจุบันการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพรบ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้กำหนดให้ โครงการอาคารชุดพักอาศัยที่มีหน่วยพักอาศัยตั้งแต่ 80 หน่วยขึ้นไป ต้องมีพื้นที่สีเขียวไม่น้อยกว่า 1 ตารางเมตร ต่อ 1 ประชากรพักอาศัย โดยกำหนดห้องชุดที่มีพื้นที่น้อยกว่า 35 ตารางเมตรมีประชากรพักอาศัย 3 คน ส่วนห้องชุดที่มีพื้นที่ 35 ตารางเมตรขึ้นไป มีประชากรพักอาศัย 5 คน)

- ตำแหน่งพื้นที่ สามารถมีได้ทุกชุดในโครงการ โดยเฉพาะพื้นที่ที่ต่อเนื่อง ไม่ว่าจะอยู่ รอบอาคารหรือใน Court ระหว่างอาคาร แต่ควรจะเข้าถึงพื้นที่ได้โดยง่าย โดยไม่ต้องข้ามถนนหรือทางสัญจรหลักที่มีการจราจรหนาแน่น

โถงต้อนรับ พักผ่อนอนาคตประสงค์

- คุณลักษณะของพื้นที่ พื้นที่โถงพักผ่อนอนาคตประสงค์ในโครงการอาคารชุดที่มี ลักษณะเปิดโล่ง จะถูกใช้งานมากกว่าโถงที่ปิดล้อมด้วยผนังกระเบื้องสูง ถึงแม้จะมีหน้าต่าง แต่ลักษณะของ การใช้สอยของผู้อยู่อาศัยในอาคารชุด ต้องการพื้นที่นั่งเล่น พักผ่อน ที่สัมผัสได้กับธรรมชาติ เปรียบเสมือนเป็นเฉดสีของชานหน้าบ้าน ที่อาไว้รับลมชมวิว อยู่กับสวนและดิน ไม่น้อยใหญ่ เป็นพื้นที่ ที่สามารถใช้ทำกิจกรรมได้หลากหลาย เช่น พับปะ พุดคุยกับเพื่อนฝูง เลี้ยงลูก ทำการบ้าน อ่านหนังสือ พักค oy หรือแม้กระทั่ง เป็นพื้นที่สำหรับลูกค้า ไว้นั่งทานกาแฟและขนม อยู่หน้าร้านค้า นั่งรับประทานอาหาร ความเป็นชุมชนในอีกรูปแบบหนึ่ง และ ได้รับการตอบสนองการใช้งานได้อย่างดี

การนำสวนและดิน ไม่เข้ามาสมมูลกับโถงพักผ่อน ก็เป็นอีกคุณลักษณะหนึ่ง ที่ทำให้รู้สึกร่มรื่น สดชื่น ใกล้ชิดธรรมชาติ แต่จะประสบปัญหารื่งยุ่งและแมลงรบกวน ซึ่งต้องหาวิธีแก้ไข กันต่อไป อีกปัญหาหนึ่งที่เกิดจากพฤติกรรมการใช้สอย อันเนื่องมาจากการปิดโล่ง คือ มีการสูบบุหรี่ ในบริเวณที่นั่งพักผ่อน ทำความรบกวนผู้อยู่อาศัยท่านอื่น โดยไม่เกรงใจ เพราะถือเป็นพื้นที่เปิดโล่ง ซึ่งก็ ต้องออกกฎหมายเบี้ยนในการอยู่อาศัยร่วมกันต่อไป

- ขนาดพื้นที่ พื้นที่ที่ได้รับการตอบสนองการใช้งานจากผู้อยู่อาศัยมาก ก็มักจะต้องเลือก และอัดอัด แต่พื้นที่โถงพักผ่อนนี้ก็สามารถแผ่ขยายไปในทางยาว ได้ โดยไม่มีความกว้างพอที่จะจัดเป็นทางเดินกว้างประมาณ 1.50 เมตร โดยการสัญจรไม่ไปรบกวนพื้นที่ที่นั่งพักผ่อน และให้ด้านหนึ่งเปิดโล่ง สูง โปร่ง ก็จะทำให้ความรู้สึกอัดค่อนข้างลงได้

- ตำแหน่งพื้นที่ ปกติจะอยู่หน้าทางเข้าโถงลิฟต์ ของแต่ละอาคาร ที่ชั้นล่าง เพื่อสะดวกในการพบปะผู้มาเยือน เช่นและนั่งพักอยู่

สวนดาดฟ้า

- คุณลักษณะพื้นที่ การมีสวนดาดฟ้า เป็นสิ่งที่คิดมีประโยชน์ต่อโครงการอาคารชุด พักอาศัย(โดยเฉพาะในพื้นที่ดินที่จำกัด) เป็นการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้แก่โครงการ แต่หากต้องการให้มีการใช้สอยจริง ควรที่จะมีดินไม่ใหญ่ให้ร่มเงาได้ด้วยและดำเนินถึงการจัดภูมิสถาปัตย์ที่คิดมีประสิทธิภาพ ที่สำคัญควรมีม้านั่ง กระจายให้ทั่วบริเวณ หรืออาจจัดให้มีอุปกรณ์ออกกำลังกายกลางแจ้ง เพื่อเพิ่มกิจกรรมให้กับสวนดาดฟ้าอีกด้วยหนึ่ง

- ขนาดพื้นที่ หากมีพื้นที่ที่ใหญ่พอประมาณ อาจทำเป็นลานออกกำลังกายกลางแจ้ง หรือจัดกิจกรรมเด่นๆ 例如 นันดร์บิคบันดาดฟ้า เป็นต้น

- ตำแหน่งพื้นที่ ควรอยู่ในบริเวณที่เข้าถึงง่าย ใกล้กับพื้นที่กิจกรรมนันทนาการอื่นๆ เพื่อให้มีความต่อเนื่องของพื้นที่ บริเวณโดยรอบควรเปิดโล่งเพื่อให้ลมพัดผ่านได้ และมีความปลอดภัย จากความสูงของอาคาร เช่น การทำรากนตอกให้สูง หรือทำระเบียงไม้ที่ขอบอาคาร เป็นต้น

สนามเด็กเล่น

- คุณลักษณะพื้นที่ เป็นพื้นที่ที่สำคัญมากพื้นที่หนึ่งในการอยู่อาศัยในโครงการอาคารชุด ที่ควรดำเนินถึงให้มาก การจัดพื้นที่นี้ให้เป็นสัดส่วน มีอาณาเขตบริเวณ ที่ชัดเจนจะช่วยให้ความคุ้มพิเศษและความปลอดภัยของเด็กที่มาใช้สอย ได้ง่ายขึ้น รวมถึงที่นั่งพักอยู่สำหรับผู้ป่วยที่เฝ้าดูแลเด็ก พื้นควรเป็น พื้นกระเบื้อง เพื่อเด็กได้ใช้เล่นก่องทราย ได้และไม่อันตรายเมื่อเด็กหลบล้ม ควรมีอุปกรณ์เด็กเล่นที่มีความปลอดภัยสูง เช่น การยืดอุปกรณ์กับพื้นด้วยไนลอน หรือสปาดของครึ่งเด่นต่างๆ ต้องอยู่ในสภาพดี ไม่ชำรุด ซึ่งจะทำให้ผู้ป่วยที่เฝ้าดูแลเด็กให้ความรู้สึกปลอดภัยในการมาใช้สอย

- ขนาดพื้นที่ พบว่า ขนาดพื้นที่ที่เลือก มีผลต่อพัฒนาระบบที่สำคัญที่มาก เนื่องจากจะแบ่งกันใช้ ทั้งพื้นที่และอุปกรณ์ ควรมีขนาดและเครื่องเล่นที่พอเหมาะสมสำหรับเด็กเล็กและเด็กโตด้วย

- ตำแหน่งพื้นที่ สามารถแทรกตัวอยู่ในสวนส่วนกลางได้ แต่ต้องเห็นได้ชัดเจนจากทุกด้าน ไม่เป็นมุมอับ และให้มีที่นั่งพักอยู่สำหรับผู้ป่วยอยู่ใกล้ๆ ด้วย

ห้องแอโรบิก

- คุณลักษณะพื้นที่ เนื่องด้วยเป็นห้องออกกำลังกายแบบอินดี้ เช่น โยคะ ปิงปอง จึงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สอยของผู้อยู่อาศัยเฉพาะกลุ่มเท่านั้น เช่นเดียวกับห้องสควอช และสนามเทนนิส ซึ่งเป็นสนามกีฬาที่มีลักษณะเป็นสากล

- ขนาดพื้นที่ เป็นห้องขนาดไม่ใหญ่มากนัก ให้สามารถจัดวางโต๊ะปิงปองได้แบบ หลากหลาย แต่ต้องสามารถรองรับจำนวนคนที่เข้ามาใช้ในคราวเดียวจำนวนมากได้ เปรียบเสมือนห้องเรียน การออกกำลังกาย

- ตำแหน่งที่ตั้ง อยู่ในบริเวณเดียวกับห้องออกกำลังกาย เพื่อสะดวกกับเจ้าหน้าที่ที่ดูแลฝึกสอนและควบคุม

ห้องเกมส์หรือห้องอ่านหนังสือ

- คุณลักษณะพื้นที่ ควรจัดให้มีอุปกรณ์เครื่องเล่นที่ชัดเจน และสามารถใช้เป็นห้องพักผ่อนที่เปิดแอร์ได้ สามารถจัดเป็นห้องดูภาพยนตร์(Mini Theatre)ได้ เพราะปัจจุบันไม่ค่อยมีการใช้สอย ในห้องนี้ เนื่องด้วยไม่มีอุปกรณ์เครื่องเล่นที่ชัดเจน มีเพียงโต๊ะใหญ่ 1 ตัว และเก้าอี้ทั้ง 4 ไม่มีการเปิดแอร์ ผู้อยู่อาศัยจึงไม่ได้เข้ามาใช้พื้นที่ในส่วนนี้

- ขนาดพื้นที่ เป็นห้องที่มีพื้นที่ขนาดไม่ใหญ่นัก แต่ให้สามารถจุคนเข้าประมาณ 10-15 คน หากต้องใช้เป็นห้องออกกำลังกาย ประชุม กรรมการนิติบุคคลอาคารชุด ได้ (ประมาณ 10-15 คน) หากต้องใช้เป็นห้องออกกำลังกาย หรือห้องประชุม ในบางครั้ง

- ตำแหน่งพื้นที่ อยู่ในบริเวณเดียวกับห้องกิจกรรมนันทนาการต่างๆ

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

**ตารางที่ 5.1 สรุปลักษณะทางกายภาพของพื้นที่นั่งท่านการในโครงการอาคารชุดพักอาศัย
มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สอย**

โครงการอาคารชุด พักอาศัย	พื้นที่ นั่งท่านการ	ลักษณะทางกายภาพ มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สอย
พื้นที่ประเภท ไม่ออกกำลัง(Passive)	1.สวนและสนามหญ้า	อยู่รอบอาคารหรือรอบสร้างว่าบ้าน้ำ ทั้งชั้นล่าง และชั้นดาดฟ้า(บนอาคาร)มีต้นไม้ขนาดใหญ่และมีน้ำท่วบบริเวณ ไม่จำกัดพื้นที่และมีทางเดินกว้าง 1.20-2.00m. เชื่อมต่ออาคารโดยเป็นทางลาดสำหรับรถเข็น (Wheel-chair)
	2.ระเบียงสร้าง	มีความกว้างตั้งแต่ 3.50m. ขึ้นไปเพื่อวางเตียง โต๊ะ และเก้าอี้สนามกระชาญทั่วบริเวณ ยาวไปตามขอบสร้าง มีต้นไม้ขนาดใหญ่ ล้อมรอบให้ร่มเงาและช่วยบังตา
	3.โถงด้อนรับ/พักผ่อน โอนกประสงค์	อยู่ชั้นล่าง หน้าทางเข้าโถงลิฟท์ สูงไปร่วง เปิดโล่งอยู่ใกล้สวนและต้นไม้มีที่นั่งหลายจุด ทางเดินกว้างเพื่อไม่รบกวนคนที่นั่งพักผ่อน
	4.ห้องอ่านหนังสือ	พื้นที่ 75 ตร.ม. ติดแอร์ มีโต๊ะขนาดใหญ่พร้อมเก้าอี้สามารถใช้เป็นห้องประชุมกรรมการนิติบุคคลได้
	5.ห้องเกมส์/สนุ๊กเกอร์	พื้นที่ 66-117 ตร.ม. ติดแอร์ มีอุปกรณ์และโต๊ะสำหรับเล่นเกมส์ที่จัดเตรียมไว้ชัดเจน สามารถปรับเปลี่ยนเป็นห้องดูภาพยนตร์ได้ (Mini Theatre)
	6.สนามเด็กเล่น	พื้นที่ 30-50 ตร.ม. อยู่บริเวณสวนมีต้นไม้ล้อมรอบ(Out-door) ร่มรื่น มีจานวนเขตชัดเจนมีเครื่องเล่นไม้หรือพลาสติกที่มั่นคง แข็งแรง พื้นเป็นพื้นทราย มีที่นั่งเฝ้าสำหรับผู้ปกครองหรืออยู่ในห้องที่ติดแอร์ (In-door)

**ตารางที่ 5.1 สรุปักษณะทางกายภาพของพื้นที่นันทนาการในโครงการอาคารชุดพักอาศัย
มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สอย (ต่อ)**

โครงการอาคารชุด พักอาศัย	พื้นที่ นันทนาการ	ลักษณะทางกายภาพ มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สอย
พื้นที่ประเภท ออกกำลัง(Active)	1. สร่าว่น้ำ	พื้นที่ 510-1,300 ตร.ม. รูปร่างอิสระ(Free From) หรือแนวยาวอยู่ข้างอาคารหรือกลาง Court มีสารเด็กหรือเครื่องเล่นสำหรับเด็ก มีน้ำพุ ช่วยสร้างบรรยากาศผ่อนคลาย
	2. ห้องออกกำลัง (Fitness)	พื้นที่ 123-170 ตร.ม. ติดแอร์ รูปร่างสี่เหลี่ยม ผืนผ้าหรือ โถงครึ่งวงกลม ไปตามแนวยาวเพื่อวาง อุปกรณ์ออกกำลังกายเรียงริมหน้าต่าง กระจกสูง โปร่ง มองเห็นวิวภายนอก
	3. ห้องแอโรบิก /ปิงปอง	พื้นที่ 72 ตร.ม. ติดแอร์ รูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้า กระจกสูง โปร่ง สามารถปรับใช้ได้หลายประเภท เช่น ปิงปอง โยคะ เป็นต้น
	4. ห้องสควอช	พื้นที่ 66 ตร.ม. รูปร่าง ตามมาตรฐานสากล ติดแอร์
	5. สนามเทนนิส	พื้นที่ 530-650 ตร.ม. รูปร่าง ตามมาตรฐานสากล อยู่บน ชั้นหลังค่าคาดที่ 1 (ชั้นที่ 4-5) เพื่อประหยัดพื้นที่ชั้นล่าง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดทำโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่

จากการวิจัยพบว่า พื้นที่นันทนาการที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของผู้อยู่อาศัยใน
อาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่ และมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชากรใน
ชุมชนนั้นๆ เป็นพื้นที่ที่มีผู้อยู่อาศัยใช้สอยเป็นจำนวนมาก และตรงกับทัศนคติความต้องการของผู้อยู่อาศัย
ที่ให้ความสำคัญกับพื้นที่นั้นๆ (ตามรายละเอียดที่ได้จากการวิจัย) ดังนั้นในการจัดทำโครงการอาคารชุดพัก
อาศัยขนาดใหญ่จึงมีประเด็นที่ควรคำนึงถึงดังต่อไปนี้

1) สำหรับผู้ประกอบการ ควรคำนึงถึง ความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านสถานภาพทางสังคมและ
เศรษฐกิจของผู้อยู่อาศัย ความมีการศึกษาถึงกุ่มประชากร(กุ่มเป้าหมาย) ให้ชัดเจนถึงลักษณะทางสังคม
และเศรษฐกิจ เพื่อที่จะทราบถึงพฤติกรรมการดำเนินชีวิตด้านนันทนาการรวมถึงทัศนคติ ความต้องการ
ของผู้บริโภคเพื่อให้ตรงใจและสร้างความพึงพอใจสูงสุด โดยลงทุนในพื้นที่นันทนาการ(ส่วนกลาง)ที่มี
ประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้อยู่อาศัย และเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า

2) สำหรับผู้ออกแบบ ควรคำนึงถึง ความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านกายภาพของพื้นที่นั้นๆ ในการออกแบบ ตามมาตรฐาน(ตามสรุปหลักภูมิทางกายภาพ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สอย) ประชากรในปัจจุบันส่วนใหญ่ จะซื้อบ้านเดี่ยวในเมือง ได้ค่อนข้างยาก จึงเลือกที่จะอยู่ในอาคารชุด เพราะมีความสะดวกในการเดินทาง คนกลุ่มนี้ถือได้ว่าเป็น “คนรุ่นใหม่” ตามทฤษฎีของ รศ.มานพ พงษ์ทัต ที่ว่าคนรุ่นใหม่ชอบอยู่อาศัยใน คอนโดมิเนียม ความนิยมที่จะอยู่ในอาคารชุดให้ได้มาตรฐาน เพราะถือเป็นอาคารสูง มีความหนาแน่นของ ประชากรต่อพื้นที่คิดสูง จะต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมโครงการ ให้น่าอยู่ คล้ายกับบ้านเดี่ยวชานเมือง ให้มีสวนขนาดใหญ่ ร่มรื่น มีโถงพักผ่อนอเนกประสงค์ที่กว้างขวาง โปร่ง โล่ง สวยงาม ใกล้ชิดต้นไม้ มีม้านั่ง หลากหลายเพื่อจะได้อาศัยพักผ่อนเบริร์ยและเมื่อนอนบ้าน ไว้ทำกิจกรรมต่างๆ ได้ หรือมีสาระว่ายน้ำที่ได้ มาตรฐาน สวยงาม สามารถใช้สอยนั่งพักผ่อนหย่อนใจได้ ห้องออกกำลังกายที่กว้างขวาง ไม่อึดอัด มีพื้นที่ พักผ่อนหรือพักเหนื่อยจากการออกกำลัง โดยนำเสนอห้องน้ำที่น้ำใส่เข้ามาเป็นส่วนประกอบ และพื้นที่ นั้นๆ ที่สำคัญควรคำนึงถึงการใช้งานจริงในชีวิตประจำวันที่มีการใช้สอยเป็นจำนวน มากจากผู้อยู่อาศัยในชุมชนนั้นๆ

3) สำหรับฝ่ายบริหาร/จัดการนิติบุคคล อาคารชุด ควรคำนึงถึง การบริหาร จัดการที่ดี มีการเอาใจ ใส่ต่อผู้อยู่อาศัยในโครงการ สอบถาม ลังเก็ต รับฟังข้อคิดเห็น ความต้องการของผู้อยู่อาศัยอย่างแท้จริง เพื่อแก้ปัญหาร่วมกัน แล้วปรับปรุง เพิ่มเติมในส่วนที่ขาด ผลกระทบเบี่ยงในการใช้งานพื้นที่ให้เหมาะสม เช่น ห้ามสูบบุหรี่บริเวณ Lobby จัดให้มีกิจกรรมการพักผ่อนร่วมกันหรือมีการสอนพิเศษ ในที่พำนักระยะที่น่าสนใจเพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้อยู่อาศัยด้วยกันรวมถึงกับทางฝ่ายจัดการอาคารชุดด้วย ให้มีการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการจัดเก็บค่าใช้บริการที่เหมาะสม ตามการใช้งานจริง ไม่ถูกไปและไม่สูงไปเพื่อการบริหารงานที่ดีและผู้อยู่อาศัยพึงพอใจและยอมรับได้

4) สำหรับหน่วยงานภาครัฐ ควรคำนึงถึง การกำหนดข้อบัญญัติหรือมาตรฐานในการจัดทำ โครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่ ในด้านสิ่งแวดล้อม โดยดูจากพฤติกรรมการใช้สอยจริงของผู้อยู่อาศัย หากพื้นที่ได้ที่มีการตอบสนองการใช้สอยจำนวนมาก ก็ควรจะกำหนดให้มีการจัดเตรียมพื้นที่นั้นๆ ให้มีประสิทธิภาพสูงที่สุด เช่น สาระว่ายน้ำ มีการตอบสนองการใช้งานสูงสุด ก็ควรจะกำหนดให้จัดทำให้ได้มาตรฐาน และสามารถนำน้ำมาใช้ดับเพลิงได้ ก็จะทำให้ผู้ประกอบการจัดเตรียมพื้นที่น้ำด้วย และ ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ ส่วนพื้นที่สีเขียวที่สามารถรวมทางเดินในสวน หรือสาระว่ายน้ำหรือระเบียงสาระ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ผู้อยู่อาศัยใช้พักผ่อนนั้นๆ การด้วยเช่นกัน เป็นต้น

ดังนั้น การจัดเตรียมพื้นที่นั้นๆ ในการออกแบบ ตามมาตรฐาน(ตามสรุปหลักภูมิทางกายภาพ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้สอย) ประชากรในปัจจุบันส่วนใหญ่ จะซื้อบ้านเดี่ยวในเมือง ได้ค่อนข้างยาก จึงเลือกที่จะอยู่ในอาคารชุด เพราะมีความสะดวกในการเดินทาง คนกลุ่มนี้ถือได้ว่าเป็น “คนรุ่นใหม่” ตามทฤษฎีของ รศ.มานพ พงษ์ทัต ที่ว่าคนรุ่นใหม่ชอบอยู่อาศัยใน คอนโดมิเนียม ความนิยมที่จะอยู่ในอาคารชุดให้ได้มาตรฐาน เพราะถือเป็นอาคารสูง มีความหนาแน่นของ ประชากรต่อพื้นที่คิดสูง จะต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมโครงการ ให้น่าอยู่ คล้ายกับบ้านเดี่ยวชานเมือง ให้มีสวนขนาดใหญ่ ร่มรื่น มีโถงพักผ่อนอเนกประสงค์ที่กว้างขวาง โปร่ง โล่ง สวยงาม ใกล้ชิดต้นไม้ มีม้านั่ง หลากหลายเพื่อจะได้อาศัยพักผ่อนเบริร์ยและเมื่อนอนบ้าน ไว้ทำกิจกรรมต่างๆ ได้ หรือมีสาระว่ายน้ำที่ได้ มาตรฐาน สวยงาม สวยงาม สามารถใช้สอยนั่งพักผ่อนหย่อนใจได้ ห้องออกกำลังกายที่กว้างขวาง ไม่อึดอัด มีพื้นที่ พักผ่อนหรือพักเหนื่อยจากการออกกำลัง โดยนำเสนอห้องน้ำที่น้ำใส่เข้ามาเป็นส่วนประกอบ และพื้นที่ ที่สำคัญควรคำนึงถึงการใช้งานจริงในชีวิตประจำวันที่มีการใช้สอยเป็นจำนวน มากจากผู้อยู่อาศัยในชุมชนนั้นๆ

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาพื้นที่นั้นทนาการในโครงการอาคารชุด ที่มีกรณีศึกษาเป็นโครงการที่มีระดับราคาปานกลางถึงสูง จึงเห็นควรว่าหากมีการศึกษาครั้งต่อไป น่าจะมีการศึกษาโครงการอาคารชุดทั้งหมดในท้องที่มีระดับราคามาก หรือสำหรับผู้มีรายได้น้อย ทั้งโครงการของเอกชนและของรัฐบาล และเพื่อให้ครอบคลุมเรื่องพื้นที่นั้นทนาการกับที่อยู่อาศัย จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกันระหว่างที่อยู่อาศัยประเภทต่างๆ คือ บ้านเดี่ยว ทาวน์เฮาส์ อาคารชุด แฟลต ในระดับราคาที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดและจัดเตรียมพื้นที่นั้นทนาการ ในที่อยู่อาศัยทุกประเภทให้มีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์กับผู้อยู่อาศัย เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชากรต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การเคหะแห่งชาติ. มาตรฐานที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมของการเคหะแห่งชาติ (ร่าง).

กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายวิจัยและก่อสร้าง การเคหะแห่งชาติ, 2517.

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. การวิจัยมาตรฐานที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมใน กทม. สำหรับการเคหะแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

คณิต เจียรวิชัย. หลักนักหน้าการ. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตวังสนามจันทร์, 2534.

จรินทร์ ชานีรัตน์. นันทนาการชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2528.
ดี.เอส.แลนด์, บริษัท. คู่มือคอนโดมิเนียม. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การพิมพ์พลชัย, 2535.
ธงชัย สันติวงศ์. พฤษติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด. กรุงเทพมหานคร : บริษัท โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช
จำกัด, 2527.

มานพ พงศ์ทัด. รวมเรื่องอาคารชุดของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร, 2527.

วิมลสิทธิ์ ทรงกร แคลนคุบล คล่องเวสสะ. พฤษติกรรมนันทนาการกับสภาพการใช้พื้นที่สาธารณะ
ภายในชุมชนอยู่อาศัยของการเคหะแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการ
วิจัยแห่งชาติ, 2542.

สมบัติ กาญจนกิจ. นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

สุรพล กาญจนกุล. การลงทุนในทรัพย์ส่วนกลางของอาคารชุดประเภทพักอาศัยระดับราคาสูง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ภาษาอังกฤษ

De Chiara, J. Time – Saver Standards for Residential Development. New York : McGraw – Hill, 1984.

Freedman, J.L. Crowding and Behavior. San Francisco : W.H. Freeman, 1975.

George D. Butler. Introduction to Community Recreation. (n.p.) : McGraw – Hill, 1959.

Kotler, Philip. Marketing Management. 9th ed. New Jersey : Prentice Hall International, 1997.

Seymour M. Gold. Recreation Planning and Design. (n.p.) : McGraw – Hill, 1980.

ภาคพนวก

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สอยพื้นที่นันทนาการ
ของผู้อยู่อาศัยในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่**

**หัวข้อวิทยานิพนธ์: การศึกษาการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สอยและทัศนคติของผู้อยู่อาศัยต่อ
พื้นที่นันทการของโครงการอาคารชุด ศุภาลัย ปาร์ค และโครงการฟลอราวิลล์ กรุงเทพฯ**

แบบสอบถามนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรเคหพัฒนาศาสตร์รัมมหาบัณฑิต ภาควิชาสถากรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดเห็นของท่านสามารถที่จะนำไปพัฒนาคุณภาพที่อยู่อาศัยเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีและเหมาะสม
กับพฤติกรรมใช้สอยรวมถึงความต้องการของผู้บริโภคและผู้อยู่อาศัยอย่างแท้จริง
ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัย	สุริยา หาญพาณิช
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รศ. มนพ พงษ์ทัต

หมายเหตุ: กรุณาตอบแบบสอบถามและส่งคืนที่เคาน์เตอร์ รปภ. ชั้นล่าง (หน้าประตู) ของอาคารที่
ท่านพักอาศัยภายในวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2548

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สอยพื้นที่นันทนาการ

ของผู้อยู่อาศัยในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่

หัวข้อวิทยานิพนธ์: การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สอยและทัศนคติของผู้อยู่อาศัยต่อพื้นที่นันทนาการ

ของโครงการอาคารชุด ศุภาลัย ปาร์ค และโครงการฟลอร์วิลล์ กรุงเทพฯ

ภาควิชาเคมการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่อยู่ปัจจุบันเลขที่..... อาคาร.....ชั้น.....

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลห้องชุด

1. เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ..... ปี

3. การศึกษา

- 1) ปวช./ ปวส./ อุบลรัตน์ 2) ปริญญาตรี 3) ปริญญาโท 4) ปริญญาเอก
 5) อื่นๆ.....

4. ส拿出ภาพ

- 1) โสด 2) แต่งงานแล้ว แต่ยังไม่มีบุตร 3) แต่งงานแล้ว มีบุตร....คน 4) หย่าร้าง/ม่าย

5. อาชีพปัจจุบัน

- 1) เจ้าของกิจการ/สำนัก 2) พนักงานบริษัทเอกชน 3) รัฐวิสาหกิจ 4) ข้าราชการ
 5) ผู้บริหารระดับต้น 6) ผู้บริหารระดับกลาง 7) ผู้บริหารระดับสูง 8) อื่นๆ.....

6. ตำแหน่ง/หน้าที่.....

7. ความปีนเจ้าของในที่อยู่ปัจจุบัน

- 1) เป็นเจ้าของเอง 2) อาศัยกับพ่อแม่/พี่น้อง 3) อาศัยกับญาติ/เพื่อน 4) เช่าอยู่

8. จำนวนสมาชิกในที่อยู่ปัจจุบัน (รวมตัวท่านเอง)

- 1) อายุ 1-9 ปี คน 2) อายุ 10-13 ปี คน 3) อายุ 14-24 ปี คน 4) อายุ 25-59 ปี ขึ้นไป คน
 5) อายุ 60 ปี ขึ้นไป คน

9. รายได้ส่วนตัวต่อเดือน

- 1) ไม่เกิน 25,000 บาท 2) 25,001-50,000 บาท 3) 50,001-100,000 บาท
 4) มากกว่า 100,000 บาท

ข้อมูลเกี่ยวกับห้องชุด

10. ประเภทของห้องชุด

- 1) แบบสตูดิโอ(ห้องเดียว) 2) แบบ 1 ห้องนอน 3) แบบ 2 ห้องนอน 4) แบบ 3 ห้องนอน

11. ขนาดพื้นที่ห้องชุด..... ตร.ม.

12. ที่อยู่ปัจจุบันราคา

- 1) 1-3 ล้านบาท 2) 3-6 ล้านบาท 3) 6-10 ล้านบาท 4) 10 ล้านบาทขึ้นไป

13. ท่านมีที่อยู่อาศัยที่อื่นหรือไม่

- 1) ไม่มี ไม่มี ถ้า มี เป็นที่อยู่อาศัยประเภทใด
 2) ทาวน์โฮม/อาคารพาณิชย์ 3) แฟลต/อาคารชุด 4) อื่นๆ (ระบุ).....

คำจำกัดความ

พื้นที่นันทนาการ หมายถึง พื้นที่ที่เป็นแหล่งของกิจกรรมที่บุคคลมาใช้ในยามว่าง เพื่อหวังจะได้รับความพึงพอใจและสนุกสนานจากการกระทำนั้น ทั้งที่อยู่ภายใน(Indoor) และภายนอกอาคาร(Outdoor) โดยกิจกรรมนั้นต้องไม่ขัดต่อวัฒนธรรมของสังคม

ส่วนที่ 2 : รูปแบบการดำเนินชีวิตกับนันทนาการ

2.1 ท่านอยู่อาศัยในโครงการนี้มาแล้วเป็นเวลา.....ปี

2.2 โดยปกติท่านอยู่อาศัยในโครงการนี้เป็นเวลา.....วัน / สัปดาห์

2.3 โดยเฉลี่ย ใน 1 วัน ท่านใช้เวลาอย่างไร

1 วัน	เวลาทำกิจกรรม (ชม.)			
	นอนหลับ	ทำงาน/เรียน	เดินทาง/ทำกิจกรรม	*พักผ่อน/เวลาว่าง*
1) วันธรรมดา (รวม 24 ชม.)				
2) วันหยุด (รวม 24 ชม.)				

2.4 ท่านพักผ่อนหย่อนใจหรือใช้เวลาว่างไปในด้านใดมากที่สุด (โปรดเรียงตามลำดับ มากไปหน้าหอย 1-7)

กิจกรรม *พักผ่อนในเวลาว่าง *	สถานที่ (โครงการ)			ความถี่ในการทำกิจกรรม		
	ใน	นอก	ในห้องพัก	ทุกวัน	ครั้ง / สัปดาห์	ครั้ง / เดือน
1) ออกกำลัง/เล่นกีฬา						
2) ดูทีวี/วิดีโอ						
3) จ่ายหนี้สือ/นั่งเล่นที่.....						
4) เดินศูนย์การค้า						
5) พนบัตรสังสรรค์.....						
6) คุณภาพชีวิต						
7) เล่นดนตรี/กีฬา						
8) อื่นๆ.....						

2.5 ท่านชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการแบบใดมากกว่า

- 1) แบบที่ต้องออกกำลังกาย(Active) เช่น เล่นกีฬา พิเศษ เป็นต้น
- 2) แบบที่ไม่ต้องออกกำลังกาย(Passive) เช่น คุณภาพชีวิต นั่งเล่น เป็นต้น 3) อื่นๆ.....

2.6 ท่านชอบออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาประเภทใดมากที่สุด (โปรดเลือกตามลำดับ 1-5)

☐ 1) ฟิตเนส	☐ 2) แอโรบิก	☐ 3) ยกน้ำ多重	☐ 4) ปิงปอง
☐ 5) เทนนิส	☐ 6) ว่ายน้ำ	☐ 7) บาสเกตบอล	☐ 8) แบดมินตัน
☐ 9) ฟุตบอล	☐ 10) วอลเลย์บอล	☐ 11) วิ่ง	☐ 12) อื่นๆ.....

2.7 ช่วงเวลาใดที่ท่านทำกิจกรรมนันทนาการมากที่สุด

- 1) เช้า วันธรรมดา 2) เช้า วันหยุด 3) เช้า วันเสาร์/อาทิตย์ 4) บ่าย วันเสาร์/อาทิตย์
- 5) เช้า วันเสาร์/อาทิตย์ 6) อื่นๆ.....

2.8 ท่านใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการกับใครเป็นส่วนใหญ่

☐ 1) ตัวท่านเอง	☐ 2) แฟน/คู่สมรส	☐ 3) พี่/น้อง..... คน	☐ 4) พ่อ/แม่/ผู้สูงอายุ
☐ 5) ลูก/หลาน/วัยเด็ก	☐ 6) เพื่อนในโครงการ..... คน	☐ 6) เพื่อนนอกโครงการ..... คน	☐ 8) อื่นๆ.....

ส่วนที่ 3 : การใช้สอยพื้นที่นันทนาการในโครงการ

3.1 ปัจจุบันท่านใช้บริการพื้นที่นันทนาการในโครงการของท่านอย่างไร

1) ใช้งานอาคารที่พักอาศัย 2) ใช้งานอาคารสไมสร 3) ใช้ทั้ง 2 ที่

A) ไม่เป็นสมาชิก B) เป็นสมาชิกสไมสร(Sport Club)
 4) ไม่ได้ใช้เลย

3.2 ท่านใช้พื้นที่นันทนาการในโครงการในแต่ละพื้นที่อย่างไร

พื้นที่นันทนาการ (อาคารพักอาศัยหรืออาคารสไมสร)	ใช้	ไม่ใช้	ความถี่ในการใช้ (ครั้ง/เดือน)	ใช้บริการช่วงเวลาใด (นำตัวเลือกจากข้อ 3.3, 3.4)	ใช้กับใคร (นำตัวเลือกจากข้อ 2.8)
1) ห้องออกกำลังกาย(Fitness)					
2) ห้องแอร์บีค					
3) ห้องศิลปะ					
4) ห้องชานชาลา					
5) ห้องสันทนาการ/ห้องเกมส์					
6) สนามเทนนิส					
7) สวนคล้าฟฟี่(Roof garden)					
8) สวนส่วนกลาง ชั้นล่าง					
9) สนามเด็กเล่น					
10) สะระว่ายน้ำ/สะระน้ำหวาน/สะระดีก					
11) ลานรอบสะระว่ายน้ำ					
12) โถงต้อนรับแขกประ宍ส์(Lobby)					

3.3 วันใดที่ใช้บริการพื้นที่กิจกรรมนันทนาการมากที่สุด

A) วันธรรมดា B) วันเสาร์ C) วันอาทิตย์

3.4 ช่วงเวลาใดที่ใช้บริการพื้นที่กิจกรรมนันทนาการมากที่สุด

1) เช้า(6.00-9.00) 2) สาย(10.00-12.00) 3) บ่าย(13.00-16.00) 4) เย็น(17.00-19.00)
 5) ค่ำ(20.00-21.30)

3.5 ท่านใช้เวลาในการทำกิจกรรมนันทนาการแต่ละครั้ง

1) น้อยกว่า 0.5 ชม. 2) 0.5-1 ชม. 3) 1-2 ชม. 4) มากกว่า 2 ชม.

3.6 หากท่านใช้สวนส่วนกลาง ท่านมักใช้ทำกิจกรรมใด

1) นั่งเล่น/อ่านหนังสือ 2) วิ่งซ้อมกิ๊ง 3) เลี้ยงสุนัข 4) อื่นๆ.....

3.7 หากท่านวิ่ง/ซ้อมกิ๊ง ท่านวิ่ง/ซ้อมกิ๊ง ออกกำลังกายที่ใด

1) ภายในห้องฟิตเนส 2) บนทางเดินรอบโครงการ 3) ในสวนส่วนกลาง 4) อื่นๆ.....

3.8 พื้นที่ใดในโครงการที่ท่านทำกิจกรรมนันทนาการ ในขณะที่ทำงานโครงการมีได้เตรียมไว้ให้ (เช่น วิ่งบนถนนหรือทางเดิน เป็นต้น)

พื้นที่.....ใช้ทำกิจกรรม.....

ส่วนที่ 4 : ทัศนะคติเกี่ยวกับพื้นที่นันทนาการในโครงการอาคารชุดพักอาศัย

4.1 ความคิดเห็นต่อพื้นที่นันทนาการในแต่ละพื้นที่ในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่

พื้นที่นันทนาการ (อาคารพักอาศัยหรืออาคารสำนักงาน)	ความสำคัญ/จิตใจเป็น (คะแนนเต็ม 5=มากที่สุด)	ความคิดเห็นต่อพื้นที่แต่ละพื้นที่ในโครงการ				โปรดให้รายละเอียด สิ่งที่ควรปรับปรุง
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	
1) ห้องออกกำลังกาย(Fitness)						
2) ห้องแอร์บิก						
3) ห้องสควอช						
4) ห้องซาวน่า						
5) ห้องสันทนาการ/ห้องเก็บเสื้อ						
6) สนามเทนนิส						
7) สวนดาดฟ้า(Roof garden)						
8) สวนชั้นต่าง						
9) สนามเด็กเล่น						
10) สะพานข้ามแม่น้ำ/สะพานน้ำตก/สะพานเด็ก						
11) ลานรอบสะพานข้ามแม่น้ำ						
12) โถงต้อนรับออนไลน์และลobbey(Lobby)						

4.2 ท่านคิดว่า **ประเภทพื้นที่นันทนาการ** ใดในโครงการที่ยังไม่มีและควรจะมีในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่

- 1) ห้องครัวไอกะ 2) ห้องซ้อมดนตรี 3) ห้องสมุด/อ่านหนังสือ 4) สปา
 5) สนามบาส 6) สนามแบดมินตัน 7) ห้องคุณภาพพนตร 8) อื่นๆ.....

4.3 ท่านชอบให้แต่ละพื้นที่กิจกรรมนันทนาการอยู่ในตำแหน่งใดของโครงการ

- 1) รวมกันที่เดียว 2) แยกเป็น 2 ชุด ใหญ่ๆ 3) กระจายไปทั่วโครงการ เพื่อ.....

4.4 ท่านอยากริ้วัต์สวนส่วนกลางในโครงการเป็นอย่างไร

- 1) สนามหญ้ามาก 2) ต้นไม้ไม่ใหญ่มาก 3) เป็นริ้วัต์ช้อคกี้ 4) ลานออกกำลังกายกลางแจ้ง

4.5 ท่านชอบโถงพักผ่อนออนไลน์และลobbey(Lobby) แบบใดมากกว่า

- 1) เปิดโล่ง(ไม่ติดแอร์) 2) ในห้องโถงกระจก(ติดแอร์) 3) อื่นๆ.....

4.6 ท่านคิดอย่างไรที่สำนักงานกีฬาในโครงการ เปิดรับบุคลากรภายนอกเข้ามายังห้องบริการ

- 1) ขอบ/เพ้นท์ด้วย 2) เลอะๆ 3) ไม่ชอบ/ไม่เห็นด้วย เพื่อ.....

4.7 ท่านชอบพื้นที่นันทนาการใดในโครงการมากที่สุด(เลือกจากข้อ 4.1).....เพื่อ.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติม:

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมการใช้สอยพื้นที่นันทนาการ

ของผู้อยู่อาศัยในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่

หัวข้อวิทยานิพนธ์: การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้สอยและทัศนคติของผู้อยู่อาศัยต่อพื้นที่นันทนาการ

ของโครงการอาคารชุด ศุภาลัย ปาร์ค และโครงการฟลอร่าวิลล์ กรุงเทพฯ

ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่อยู่ปัจจุบันเลขที่..... อาคาร.....ชั้น.....

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลห้องชุด

1. เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ..... ปี

3. การศึกษา

- 1) ปวช./ ปวส./ อชุน/เรียนญาณ 2) บริษัทฯครึ่ง 3) บริษัทฯไทย 4) บริษัทฯเอก
 5) อื่นๆ.....

4. สถานภาพ

- 1) โสด 2) แต่งงานแล้ว แต่ยังไม่มีบุตร 3) แต่งงานแล้ว มีบุตร.....คน 4) หย่าร้าง/ม่าย

5. อาชีพปัจจุบัน

- 1) เจ้าของกิจการ/ค้าขาย 2) พนักงานบริษัทเอกชน 3) รัฐวิสาหกิจ 4) ข้าราชการ
 5) ผู้บริหารระดับต้น 6) ผู้บริหารระดับกลาง 7) ผู้บริหารระดับสูง 8) อื่นๆ.....

6. ตำแหน่ง/หน้าที่.....

7. ความเป็นเจ้าของในที่อยู่ปัจจุบัน

- 1) เป็นเจ้าของเอง 2) อาศัยกับพ่อแม่/พี่น้อง 3) อาศัยกับญาติ/เพื่อน 4) เช่าอยู่

8. จำนวนสมาชิกในที่อยู่ปัจจุบัน (รวมตัวท่านเอง)

- 1) อายุ 1-9 ปีคน 2) อายุ 10-13 ปีคน 3) อายุ 14-24 ปีคน 4) อายุ 25-59 ปี ขึ้นไปคน
 5) อายุ 60 ปี ขึ้นไป.....คน

9. รายได้ส่วนตัวต่อเดือน

- 1) ไม่เกิน 25,000 บาท 2) 25,001-50,000 บาท 3) 50,001-100,000 บาท
 4) มากกว่า 100,000 บาท

ข้อมูลเกี่ยวกับห้องชุด

10. ประเภทของห้องชุด

- 1) แบบสูด็อก(ห้องเดียว) 2) แบบ 1 ห้องนอน 3) แบบ 2 ห้องนอน 4) แบบ 3 ห้องนอน

11. ขนาดพื้นที่ห้องชุด..... ตร.ม.

12. ที่อยู่ปัจจุบันราคา

- 1) 1-3 ล้านบาท 2) 3-6 ล้านบาท 3) 6-10 ล้านบาท 4) 10 ล้านบาทขึ้นไป

13. ท่านมีที่อยู่อาศัยที่อื่นหรือไม่

- 1) ไม่มี 2) ไม่มี 3) มี เป็นที่อยู่อาศัยประจำได้
 1) บ้านเดี่ยว 2) ทาวน์เฮาส์/อาคารพาณิชย์ 3) แฟลต/อาคารชุด 4) อื่นๆ (ระบุ).....

คำจำกัดความ

พื้นที่นันทนาการ หมายถึง พื้นที่ที่เป็นแหล่งของกิจกรรมที่บุคคลมาใช้ในยามว่าง เพื่อหวังจะได้รับความพึงพอใจและสนุกสนานจากการกระทำนั้น ทั้งที่อยู่ภายใน(Indoor) และภายนอกอาคาร(Outdoor) โดยกิจกรรมนั้นต้องไม่ขัดต่อวัฒนธรรมของสังคม

ส่วนที่ 2 : รูปแบบการดำเนินชีวิตกับนันทนาการ

2.1 ท่านอยู่อาศัยในโครงการนี้มาแล้วเป็นเวลา.....ปี

2.2 โดยปกติท่านอยู่อาศัยในโครงการนี้เป็นเวลา.....วัน / สัปดาห์

2.3 โดยเฉลี่ย ใน 1 วัน ท่านใช้เวลาอย่างไร

1 วัน	เวลาทำกิจกรรม (ชม.)			
	นอนหลับ	ทำงาน/เรียน	เดินทาง/ทำกิจวัตร	*พักผ่อน/เวลาว่าง
1) วันธรรมดា (รวม 24 ชม.)				
2) วันหยุด (รวม 24 ชม.)				

2.4 ท่านพักผ่อนอย่างไรหรือใช้เวลาว่างไปในด้านใดมากที่สุด (โปรดเรียงตามลำดับ มากไปหน้าอย 1-7)

กิจกรรม *พักผ่อนในเวลาว่าง	สถานที่(โครงการ)		ความถี่ในการทำกิจกรรม		
	ใน	นอก	ในห้องพัก	ทุกวัน	ครั้ง / สัปดาห์
1) ออกกำลัง/เล่นกีฬา					
2) ดูทีวี/วิดีโอ					
3) จานหนังสือ/นั่งเล่นที่.....					
4) เดินศูนย์การค้า					
5) พับประดับสร้อย.....					
6) ดูภาพยนตร์					
7) เล่นดนตรี/ศิลปะ					
8) อื่นๆ.....					

2.5 ท่านชอบใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการแบบใดมากกว่า

1) แบบที่ต้องออกกำลังกาย(Active) เช่น เล่นกีฬา พิตเนส เป็นต้น

2) แบบที่ไม่ต้องออกกำลังกาย(Passive) เช่น ดูภาพยนตร์ นั่งเล่น เป็นต้น

3) อื่นๆ.....

2.6 ท่านชอบออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาประเภทใดมากที่สุด (โปรดเลือกตามลำดับ 1-5)

☐ 1) พิตเนส	☐ 2) แบล็คบอต	☐ 3) ฟิตเนส	☐ 4) ปิงปอง
☐ 5) เทนนิส	☐ 6) ว่ายน้ำ	☐ 7) บาสเกตบอล	☐ 8) แบดมินตัน
☐ 9) ฟุตบอล	☐ 10) วอลเลย์บอล	☐ 11) วิ่ง	☐ 12) อื่นๆ.....

2.7 ช่วงเวลาใดที่ท่านทำกิจกรรมนันทนาการมากที่สุด

☐ 1) เช้า วันธรรมดा	☐ 2) เย็น วันธรรมดा	☐ 3) เช้า วันเสาร์/อาทิตย์	☐ 4) บ่าย วันเสาร์/อาทิตย์
☐ 5) เย็น วันเสาร์/อาทิตย์	☐ 6) อื่นๆ.....		

2.8 ท่านใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนันทนาการกับใครเป็นส่วนใหญ่

☐ 1) ตัวท่านเอง	☐ 2) แฟน/คู่สมรส	☐ 3) พี่/น้อง..... คน	☐ 4) พ่อ/แม่/ผู้สูงอายุ
☐ 5) ญาติ/ญาติสนิท	☐ 6) เพื่อนในโครงการ..... คน	☐ 6) เพื่อนนอกโครงการ..... คน	☐ 8) อื่นๆ.....

ส่วนที่ 3 : การใช้สอยพื้นที่นันทนาการในโครงการ

3.1 ปัจจุบันท่านใช้บริการพื้นที่นันทนาการในโครงการของท่านอย่างไร

- 1) ใช้ของอาคารที่พักอาศัย 2) ใช้ของอาคารสโตร์ 3) ใช้ห้อง 2 ที่

- A) ไม่เป็นสมาชิก B) เป็นสมาชิกสโมสร(Sport Club)
 4) ไม่ได้ใช้เลย

3.2 ท่านใช้พื้นที่นันทนาการในโครงการในแต่ละพื้นที่อย่างไร

พื้นที่นันทนาการ (อาคารพักอาศัยหรืออาคารสโตร์)	ใช้	ไม่ได้ใช้	ความถี่ในการใช้ (ครั้ง/เดือน)	ใช้บริการช่วงเวลาใด (นำตัวเลือกจากข้อ 3.3, 3.4)	ใช้กับใคร (นำตัวเลือกจากข้อ 2.8)
1) ห้องออกกำลังกาย(Fitness)					
2) ห้องแอร์โรบิค					
3) ห้องศวัสดิ์					
4) ห้องซาวน่า					
5) ห้องสันทนาการ/ห้องเกมส์					
6) สนามเทนนิส					
7) สวนดาดฟ้า(Roof garden)					
8) สวนสวนกลาง ชั้นล่าง					
9) สนามเด็กเล่น					
10) สรวงว่ายน้ำ/สรวน้ำ/สรวงเด็ก					
11) ลานรอบสรวงว่ายน้ำ					
12) โถงต้อนรับแขกประมง(Lobby)					
พื้นที่นันทนาการที่มีเพิ่มเฉพาะในอาคารสโตร์					
13) สนามบาสเกตบอล/แบดมินตัน					
14) ห้องดูภาพยนตร์					
15) สนามพัตต์กอล์ฟ					
16) ห้องสนุ๊กเกอร์					
17) สถาปัตย					
18) ห้องอบไอน้ำ					

3.3 วันใดที่ใช้บริการพื้นที่กิจกรรมนันทนาการมากที่สุด

- A) วันธรรมดา B) วันเสาร์ C) วันอาทิตย์

3.4 ช่วงเวลาใดที่ใช้บริการพื้นที่กิจกรรมนันทนาการมากที่สุด

- 1) เช้า(6.00-9.00) 2) สาย(10.00-12.00) 3) บ่าย(13.00-16.00) 4) เย็น(17.00-19.00)
 5) ค่ำ(20.00-21.30)

3.5 ท่านใช้เวลามากเท่าไรในการทำกิจกรรมนันทนาการแต่ละครั้ง

- 1) น้อยกว่า 0.5 ชม. 2) 0.5-1 ชม. 3) 1-2 ชม. 4) มากกว่า 2 ชม.

3.6 หากท่านใช้สวนสวนกลาง ท่านมักใช้ทำกิจกรรมใด

- 1) นั่งเล่น/อ่านหนังสือ 2) วิ่ง/ออกกำลัง 3) เลี้ยงสุนัข 4) อื่นๆ.....

3.7 หากท่านวิ่ง/จoggging ท่านวิ่ง/จoggging ออกกำลังกายที่ใด

- 1) ลู่วิ่งในห้องพัฒนาสุขภาพ 2) บนทางเดินรอบโครงการ 3) ในสวนสวนกลาง 4) อื่นๆ.....

3.8 พื้นที่ใดในโครงการที่ท่านทำกิจกรรมนันทนาการ ในขณะที่ทางโครงการไม่ได้เตรียมไว้ให้ (เช่น วิ่งบนถนนหรือทางเท้า เป็นต้น)

พื้นที่..... ใช้ทำกิจกรรม.....

ส่วนที่ 4 : ทัศนคติเกี่ยวกับพื้นที่นันทนาการในโครงการอาคารชุดพักอาศัย

4.1 ความคิดเห็นต่อพื้นที่นันทนาการในแต่ละพื้นที่ในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่)

พื้นที่นันทนาการ (อาคารพักอาศัยหรืออาคารสไมสร)	ความสำคัญ/จำเป็น (คะแนนเต็ม 5=มากที่สุด)	ความคิดเห็นต่อพื้นที่แต่ละพื้นที่ในโครงการ				โปรดให้รายละเอียด สิ่งที่ควรปรับปรุง
		ดีมาก	ดี	พอใช้	ควรปรับปรุง	
1) ห้องออกกำลังกาย(Fitness)						
2) ห้องแอร์โพร์ติค						
3) ห้องศิวิวชัช						
4) ห้องซาวน่า						
5) ห้องสันทนาการ/ห้องเกมส์						
6) สนามเทนนิส						
7) สวนดาดฟ้า(Roof garden)						
8) สวน ชั้นล่าง						
9) สนามเด็กเล่น						
10) ระบะว่ายน้ำ/สวนน้ำ/ระบะเด็ก						
11) ลานจอดระบะว่ายน้ำ						
12) โถงต้อนรับเอกสารประจำ(Lobby)						
พื้นที่นันทนาการที่มีเพิ่มเฉพาะในอาคารสไมสร						
13) สนามบาสเกตบอล/แบดมินตัน						
14) ห้องดูภาพยนตร์						
15) สนามพัตคอล์ฟ						
16) ห้องสนั๊กเกอร์						
17) สถาปัตย						
18) ห้องอบไอน้ำ						

4.2 ท่านคิดว่า ประเภทพื้นที่นันทนาการ ในโครงการที่ยังไม่มีและควรจะมี(ในโครงการอาคารชุดพักอาศัยขนาดใหญ่)

- 1) ห้องครัวอาโอเกะ 2) ห้องซ้อมดนตรี 3) ห้องสมุด/อ่านหนังสือ 4) สถาปัตย
 5) อื่นๆ.....

4.3 ท่านชอบไปหัวแต่ละพื้นที่กิจกรรมนันทนาการอยู่ในตำแหน่งใดของโครงการ

- 1) รวมกันที่เดียว 2) แยกเป็น 2 จุด ใหญ่ๆ 3) กระจายไปทั่วโครงการ เพราะ.....

4.4 ท่านอยากรู้สึกแบบใดในโครงการเป็นอย่างไร

- 1) สนามหญ้ามากๆ 2) ต้นไม้ใหญ่มากๆ 3) เป็นสุ่งจัดจัด 4) ลานออกกำลังกายกลางแจ้ง

4.5 ท่านชอบโดยพักผ่อนเอกสารประจำ(Lobby) แบบใดมากกว่า

- 1) เปิดโล่ง(ไม่ติดแอร์) 2) ในห้องโดยสาร(ติดแอร์) 3) อื่นๆ.....

4.6 ท่านคิดอย่างไรที่สไมสรก็พำนักในโครงการ เปิดรับบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ

- 1) ชอบ/เห็นด้วย 2) เดຍๆ 3) ไม่ชอบ/ไม่เห็นด้วย เพราะ.....

4.7 ท่านชอบพื้นที่นันทนาการใดในโครงการมากที่สุด(เลือกจากข้อ 4.1).....เพราะ.....

ความคิดเห็นเพิ่มเติม:

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ ศุริยา หาญพาณิช

เกิด 6 มิถุนายน 2516

ประวัติการศึกษา

ระดับมัธยมศึกษา : โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา พญาไท

ระดับปริญญาตรี : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปี พ.ศ. 2539

ประวัติการทำงาน

2539	บริษัท เออร์เบ็น อาร์คิเตก จำกัด
2541	บริษัท พรีอพเพอร์ตี้ แพลนนิ่ง แอนด์ ดีเวลลอปเม้นต์ จำกัด
2542	บริษัท แพลน เอสเดท จำกัด
2544	บริษัท เคทีจิวาย แอนด์ แอสโซซิเอทส์ จำกัด
2545 – ปัจจุบัน	บริษัท ศุภากลย จำกัด (มหาชน)

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**